

การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาวิทยสารบ้านดี ที่ดินดี
จังหวัดเชียงใหม่

ฉัตรพร ธาราทิกานนท์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2551

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

ชื่อเรื่อง

การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาในคดียุติธรรมบ้านดี ที่ดินดี
จังหวัดเชียงใหม่

โดย

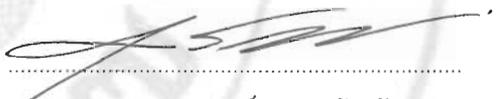
ฐิติพร ธาราทิกานนท์

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)
วันที่ 31 เดือน ๖.๒. พ.ศ. ๒๕๖๑

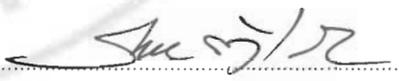
กรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งวูด รุ่งวูด)
วันที่ 31 เดือน ๖.๒. พ.ศ. ๒๕๖๑

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรินทร์ ชัยญาณะ)
วันที่ 31 เดือน ๖.๒. พ.ศ. ๒๕๖๑

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)
วันที่ 31 เดือน ๖.๒. พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานบัณฑิตศึกษารับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

วันที่ 2๘ เดือน ๕.๕. พ.ศ. ๒๕๖๑

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นางสาวจิตติพร ธาราทิกานนท์
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา คำรงเกียรติศักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) องค์ประกอบของหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เนื้อหาของหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิตยสารและด้านหลักการเขียนภาษาไทย จำนวน 2 คน และศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่รับหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ ใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และศึกษาจากหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างสมาชิกนิตยสารที่รับหนังสือสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ฉบับที่ 1 – ปัจจุบัน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน

องค์ประกอบของนิตยสารแบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 1) ปกนิตยสาร 2) หน้าสารบัญ 3) ภาพประกอบ 4) การจัดรูปแบบนิตยสาร 5) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง ด้านเนื้อหาของนิตยสาร แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 1) ข่าว 2) บทความ 3) สารคดี 4) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

ผลการวิจัยด้านองค์ประกอบ พบว่า นักวิชาการและสมาชิกเห็นว่าภาพปกเป็นองค์ประกอบที่มีความสวยงามมากที่สุด เป็นจุดขายของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี การออกแบบปกและองค์ประกอบปกโดยรวมมีความสวยงาม ชื่อนิตยสารบอกประเภทของนิตยสารชัดเจน การออกแบบชื่อนิตยสารบนปกมีลักษณะคล้ายอักษรล้านนา เป็นเอกลักษณ์ของนิตยสาร หน้าสารบัญช่วยในการแนะนำเนื้อหา ภาพประกอบนิตยสารสวยงาม โดยเฉพาะภาพที่ช่างภาพนิตยสารเป็นผู้ถ่าย ภาพช่วยอธิบายส่งเสริมเนื้อหา การจัดวางรูปแบบโดยรวมมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดในการออกแบบนิตยสาร การศึกษาข้อเสนอแนะพบว่า คำโปรยหน้าปกมีเนื้อหามากไป ควรตัดทอนเนื้อหาออกบ้างเพื่อไม่ให้บังความสวยงามของภาพปก หน้าสารบัญต้องปรับปรุงในด้านการจัดหน้าและระบุเลขหน้าที่ภาพประกอบด้วย ภาพประกอบที่นำมาจากแหล่งอื่น ต้องมีการ

คัดเลือกภาพที่มีคุณภาพ ความละเอียดสูง และการออกแบบหน้านิตยสารควรจัดให้เป็นไปในลักษณะเดียวกันทั้งเล่ม

ผลการศึกษาด้านเนื้อหาพบว่า เนื้อหาที่นำเสนอในนิตยสารมี 3 ประเภท คือ

1) ข่าว จำนวน 8 คอลัมน์ 2) บทความ จำนวน 16 คอลัมน์ และ 3) สารคดี จำนวน 1 คอลัมน์

ข่าวที่นำเสนอในนิตยสารส่วนมากเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ในจังหวัดเชียงใหม่ มีคุณค่าในด้านความใกล้ชิด และนักเขียนมีความสามารถในการเขียนข่าววิเคราะห์ ผู้อ่านได้รับประโยชน์ แต่กองบรรณาธิการต้องระมัดระวังในการเสนอข่าวปัจจุบัน เพราะนิตยสารมีการจัดทำไว้ล่วงหน้า กว้านิตยสารจะตีพิมพ์ข่าวนั้นจะขาดความสด

บทความที่นำเสนอในนิตยสารส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบ้านและที่ดิน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการทำนิตยสาร มีหลักการเขียนตรงตามโครงสร้างของการเขียนบทความ นักเขียนมีการใช้ภาษาที่ดี อ่านเข้าใจง่าย แต่การนำเสนอเนื้อหาของบทความส่วนใหญ่ชื่อเรื่องมักไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

สารคดีที่นำเสนอในนิตยสารเน้นเรื่องในอดีตของจังหวัดเชียงใหม่ เนื้อหาที่น่าสนใจ ให้ความรู้กับผู้อ่าน การเขียนตรงตามโครงสร้างการเขียนสารคดี แต่ขาดคุณลักษณะที่ดีของการเขียนสารคดีในด้านความเพลิดเพลิน และการเกริ่นนำต้องเขียนดึงดูดให้ผู้อ่านอยากติดตาม และการสรุปจะต้องมีความสำคัญเท่ากับการเกริ่นนำด้วย

Title	An Analysis of the Components and Contents of the Baan Dee Teedindee Magazine, Chiang Mai Province
Author	Miss Thitiporn Taratikanont
Degree of	Master of Arts in Communications
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Wittaya Damrongkiattisak

ABSTRACT

The objectives of this study were to investigate : 1) the components of the Baan Dee Teedin Dee Magazine, Chiang Mai province; 2) the contents of the Baan Dee Teedin Dee magazine ; and 3) suggestions for the improvement of the magazine. The qualitative research was employed in this study for finding the perception of expert academicians on magazines and principles in the Thai language writing and the perception of the magazine members toward the magazine. Interview schedules were used as a tool for data collection and respondents in this study consisted of 15 persons obtained from systematic random sampling. The components of the magazine which had been investigated were : 1) the cover, 2) the page of table of contents, 3) picture illustrated, 4) form of the magazine, and 5) suggestions and guidelines on the improvement of the magazine. For the contents of the magazine, the following were investigate : 1) news, 2) articles, 3) documentary, and 4) suggestions and guidelines on the improvement of the magazine.

Results of the study on the components of the magazine showed that the academicians and the magazine members agreed that the cover was the most beautiful component. It was the strong point in the sales volume. Cover designing and elements of the cover were beautiful. The title of the magazine clearly conformed to the magazine type. The characters of the title of the magazine were designed to look like the Lanna characters which could be considered as the uniqueness of the Baan Dee Teedindee. The page of table of contents helped suggest the contents of the magazine . The lay out of the magazine was appropriate and conformed to the concept of the magazine designing. It could be advisable that some contents should be deleted because there were too many contents. Besides, it shaded the beauty of the cover. The page of table contents should be improved on the page arrangement and the pages

having pictures should have page number. Also, illustrated pictures brought from other sources should have more quality and details. The designing of the magazine cover should be in the same style of the whole volume.

Results of the study on the contents of the magazine showed that the magazine presented three aspects as follows : 1) eight columns of news; 2) sixteen columns of articles; and 3) one column of documentary. The news presented in the magazine was mostly public relations news in Chiang Mai Province. The writer had potential in writing of the news analysis which was beneficial to the readers. However, the editor must be careful in the presentation of current news because the magazine had prepared the news presentation in advance before releasing the magazine to the bookshelves.

Most articles in the magazine were about land and house which conformed to the purpose of the magazine production. Besides, the writing principles conformed to the structure of article writing. The writers used language correctly and appropriately because the readers could easily understand what the writers were conveying to them. However, most of the contents of the articles did not conform to the title.

The documentary presented in the magazine focused on Chiang Mai in the past which was interesting and it was beneficiary to the readers. The writing style conformed to the structure of documentary writing. However, it lacked good characteristics of documentary writing in terms of entertainment. Besides, the introduction should attract the readers to feel like to follow the contents. Lastly, the conclusion should be as important as the introduction.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ ซึ่งกรุณาได้รับเป็นประธานที่ปรึกษา และได้ให้การสนับสนุน คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข จนงานปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นภเรศ รังควัด อาจารย์สามารถ ศรีจันทง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวันทน ชัยญาณะ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข จนกระทั่งงานปัญหาพิเศษเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกท่านที่กรุณาแนะนำและให้ความสะดวกในการเขียนปัญหาพิเศษเรื่องนี้ จนเสร็จสิ้นทุกกระบวนการ

ขอขอบคุณบริษัทโตชนยานนท์ บริษัทผู้ผลิตนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่กรุณาเอื้อเพื่อข้อมูลใช้ประกอบการศึกษาปัญหาพิเศษในครั้งนี้ และขอขอบคุณอาจารย์ศรีธรรม์ โรจนสุพจน์ หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ และอาจารย์สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม ผู้อำนวยการโรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชบำรุง และสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีทุกท่านที่สละเวลาในความร่วมมือให้ข้อมูลพร้อมทั้งคำแนะนำในการศึกษาปัญหาพิเศษครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจนสำเร็จการศึกษา และยังให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งด้านการเงิน กำลังใจ และคอยดูแลจนสามารถแก้ไข ปัญหาได้ทุกกรณี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ โดยเฉพาะคุณคุณพล ดวงแสง คุณพนารัตน์ สอนเจริญทรัพย์ คุณสุภลักษณ์ ไทวิชา คุณสุธาวัลย์ สัจจสมบูรณ์ และคุณวรรณชนก ไทวิชา ที่คอยช่วยเหลือทุกๆ ด้าน และเป็นกำลังใจในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้

ขอขอบคุณสิ่งดีๆ ทุกอย่างและสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ที่เข้ามาในชีวิต ทำให้ผู้วิจัยเข้มแข็งและเป็นแรงผลักดันในการทำงานและการศึกษามากยิ่งขึ้น

จิตติพร ธาราทิกานนท์

มีนาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาของปัญหา	1
ความสำคัญของปัญหา	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร	9
แนวคิดเกี่ยวกับภาพสำหรับนิตยสาร	12
แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบนิตยสาร	14
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนบทความ	38
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสารคดี	42
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนข่าว	47
ภาคสรุป	54
กรอบแนวคิดการวิจัย	54
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	56
สถานที่ดำเนินการวิจัย	56
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	57
การทดสอบเครื่องมือ	58

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	60
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	62
1.1 ปก	62
1.2 หน้าสารบัญ	70
1.3 ภาพประกอบ	77
1.4 รูปแบบการจัดหน้านิตยสาร	86
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	92
2.1 เนื้อหาประเภทข่าว	92
2.2 เนื้อหาประเภทบทความ	103
2.3 เนื้อหาประเภทสารคดี	113
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	121
สรุปผลการวิจัย	121
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	122
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	124
บรรณานุกรม	127
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์	130
ภาคผนวก ข ภาพตัวอย่างนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	135
ภาคผนวก ค ประวัตินักวิชาการที่ให้สัมภาษณ์	159
ภาคผนวก ง รายชื่อสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีที่ให้สัมภาษณ์	162
ภาคผนวก ด ประวัติผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุการเป็นสมาชิกสมาชิก	57
2 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านปณิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่	66
3 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านหน้าสารบัญนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่	74
4 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านภาพประกอบนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่	83
5 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านการจัดรูปแบบนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	90
6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวบรวมข่าวและวิธีการสื่อข่าว/คุณค่าของข่าว/คุณภาพของข่าวจากนักวิชาการและสมาชิก	100
7 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านความสามารถและทักษะการเขียนข่าวของกองบรรณาธิการ	101
8 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านเนื้อหาประเภทบทความ	110
9 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านความสามารถและทักษะของผู้เขียน	111
10 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านสารคดี	118
11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและทักษะของผู้เขียนจากนักวิชาการและสมาชิก	119

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 รูปแบบการเขียนสารคดี	46
2 กรอบแนวคิดการวิจัย	54
3 ผังอภิปรายผลการศึกษาองค์ประกอบนิตยสารด้านปกของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่	63
4 ผังอภิปรายผลการศึกษาองค์ประกอบนิตยสารด้านสารบัญ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่	71
5 ผังอภิปรายผลการศึกษาองค์ประกอบนิตยสารด้านภาพประกอบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่	78
6 ผังอภิปรายผลการศึกษาองค์ประกอบนิตยสารด้านการจัดรูปแบบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่	86
7 ผังอภิปรายผลการศึกษาด้านเนื้อหาประเภทข่าวของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	93
8 ผังอภิปรายผลการศึกษาด้านเนื้อหาประเภทบทความของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	104
9 ผังอภิปรายผลการศึกษาด้านเนื้อหาประเภทสารคดีของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี	114

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ระยะสี่สิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยกำลังอยู่ในยุคของความเฟื่องฟูทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม การปรับปรุงเกี่ยวกับการขนส่งและกิจการไปรษณีย์ทำให้นิตยสารสามารถที่จะไปถึงมือผู้อ่านเร็วขึ้น ความต้องการที่จะใช้นิตยสารเป็นเครื่องมือนำข่าวสารและโฆษณาไปถึงผู้อ่านก็มีมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคนิคเกี่ยวกับการพิมพ์ซึ่งช่วยให้การพิมพ์ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ประหยัดและมีคุณภาพจึงทำให้ธุรกิจการพิมพ์นิตยสารเฟื่องฟูตามไปด้วย (วิษณุ สุวรรณเพิ่ม, 2528 : 339)

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคม ซึ่งกำลังจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความต้องการขององค์การต่างๆ ในอันที่จะใช้นิตยสารเป็นเครื่องมือแถลงนโยบายความต้องการของผู้ลงโฆษณาซึ่งมีอย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบันรวมทั้งความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการรับรู้ข่าวสารต่างชนิดและลีลาการเขียนแตกต่างจากสื่อมวลชนประเภทอื่นในตัวของมันเอง นิตยสารก็อยู่ในท่ามกลางการแข่งขันกับสื่อมวลชนอย่างอื่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แม้การแข่งขันจะไม่เกิดขึ้นโดยตรง (เนื่องจากสื่อมวลชนแต่ละอย่างมีวัตถุประสงค์หลักและมีผู้อ่านผู้ใช้คนละประเภท) ก็ตามแต่ผู้อ่านหรือผู้ใช้งักจะใช้สื่อต่างชนิดประกอบกันเสมอ

“นิตยสาร” มาจากภาษาอารบิกว่า “Magazine” หมายถึง “ร้านคลัง สินค้า หรือสรรพสินค้า” เมื่อคำนำนี้มาใช้กับนิตยสารตามความหมายที่ศึกษากันก็หมายถึง “สิ่งพิมพ์ ซึ่งปกติมีปกอ่อน บางทีก็มีภาพ เนื้อหาประกอบด้วยเรื่อง บทความต่างๆ โดยผู้เขียนหลายคน และมักจะมีโฆษณา โดยมีกำหนดออกที่แน่นอน” Webster’s New World Dictionary, 2nd. Co.lod (อ้างถึงในปัจจุบัน วุฒิประสิทธิ์, 2534 : 26) ความหมายประการหลังนี้เกิดจากความคิดที่ว่า นิตยสารที่รวม (storehouse) แห่งข่าวสารประเภทต่างๆ นั้นเอง

สำหรับในภาษาไทย มีคำที่ใช้ว่าหมายถึงความถึง “นิตยสาร” แตกต่างกันมากบางแห่งใช้คำว่า “วารสารหรือวิทยาสาร” (journal) ซึ่งก็มีความหมายได้หลายอย่าง เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์ใดๆ หรือนิตยสารบ้าง หนังสือที่ออกเป็นคราวๆ (periodical) บ้าง เช่นนี้เป็นต้น ขอให้สังเกตว่าไม่ว่าจะมีการใช้คำที่หลากหลายไปเพียงใดก็ตาม รูปร่างลักษณะ เนื้อหา และระยะเวลาที่ออกมาก็มีความหมายว่าเป็น “นิตยสาร” ซึ่งเราศึกษากันในนี้ทั้งสิ้น

การจัดทำนิตยสารในประเทศไทยครั้งแรก ดำเนินการโดยกลุ่มชาวต่างประเทศที่เป็นหมอสอนศาสนา ต่อมาจึงได้มีกลุ่มเจ้านายในราชตระกูลจัดทำนิตยสารขึ้น และกลุ่มสุดท้ายได้แก่ สามัญชน ซึ่งเริ่มในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา ลักษณะรูปเล่มของนิตยสารในยุคแรกมีขนาดประมาณ 8 หน้ายก มีภาพประกอบ ในสมัยรัชกาลที่ 6 มีการนำภาพถ่ายในนิตยสารนอกเหนือจากภาพวาดรวมทั้งภาพการ์ตูน ในสมัยรัชกาลที่ 7 ระบบโรงพิมพ์มีคุณภาพดีขึ้น ทำให้การพิมพ์นิตยสารรวมทั้งสิ่งพิมพ์อื่นๆ รวดเร็ว มีการใช้ภาพถ่ายลงในนิตยสารมากขึ้น ภาพปกมีสีสัน สำหรับการโฆษณาและการจัดจำหน่ายนิตยสารนั้นพบว่าการลงโฆษณาครั้งแรกในนิตยสารจดหมายเหตุ ของหมอบรัดเล เป็นการโฆษณาคู่มือซ่อมเรือชื่อ อุ้งบางกอกดีอก (Bangkok Dock) การจัดพิมพ์จำหน่ายในระยะแรกมีจำนวนนิตยสารไม่มากเช่น จดหมายเหตุ ในสมัยรัชกาลที่ 3 มีสมาชิกเพียง 35 ราย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 จดหมายเหตุมีจำนวนจำหน่าย 300 เล่ม ซึ่งเพิ่มมากขึ้นถึง 10 เท่า (ระวีวรรณ ประกอบผล, 2530 : 38)

นิตยสารที่ดำเนินการโดยคนไทยฉบับแรกในประเทศไทย จากการศึกษาของระวีวรรณ ประกอบผล พบว่า ครูโณวาท (พ.ศ. 2417 - 2518) น่าจะนับว่าเป็นนิตยสารที่จัดทำขึ้นด้วยฝีมือของคนไทยฉบับแรก ครูโณวาท ออกเป็นรายสัปดาห์ โดยพระองค์เจ้าเกษมสันต์โสภาคย์ (ระวีวรรณ ประกอบผล, 2530 : 38) ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 ปรากฏมีนิตยสารสำหรับเด็ก นิตยสารรายเดือน ชื่อ จดหมายเหตุแสงอรุณ นิตยสารรายสัปดาห์ชื่อ กุมารวิทยา และมีนิตยสารสำหรับสตรีรายเดือนชื่อ กุลสตรี ในสมัยรัชกาลที่ 6 ปรากฏจำนวนนิตยสารมากขึ้นถึง 127 ฉบับ และเป็นนิตยสารที่เป็นภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ และเริ่มจัดทำเป็นอาชีพในการประกอบธุรกิจนิตยสารเพื่อจัดจำหน่ายอย่างจริงจัง เมื่ออย่างเข้าสู่สมัยรัชกาลที่ 7 ยกตัวอย่างนิตยสาร สุภาพบุรุษ ซึ่งดำเนินการโดยกุหลาบ สายประดิษฐ์ มีการติดต่อซื้อเรื่องเพื่อนำมาลงตีพิมพ์ใน สุภาพบุรุษ

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ระบบการพิมพ์มีส่วนเอื้อให้นิตยสาร มีชีวิตชีวามากขึ้นเพราะมีภาพถ่าย หรือมีปกสีสันสะดุดตา นิตยสารหลายฉบับให้ความสำคัญในการออกแบบปก การจัดรูปเล่ม และภาพประกอบ การวิเคราะห์นิตยสาร พบว่า นิตยสาร ลลนา เป็นนิตยสารสำหรับสตรีเล่มแรกที่ทำให้ความสำคัญในการจัดรูปเล่ม ซึ่งเป็นแนวทางออกแบบของนิตยสารสตรีในเวลาต่อมา (จงจิตร ศรีพรรณ โรเบิร์ต, 2543 : 31)

แม้ว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะโทรทัศน์เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น ผู้อ่าน ผู้ฟัง ผู้ชม (audience) ทุกจังหวัดสามารถเปิดรับรายการโทรทัศน์ได้ ในขณะที่ทุกชุมชนในสังคมไทยสามารถรับฟังวิทยุท้องถิ่นอย่างชัดเจนและมีปริมาณมากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ก็มีได้ลดบทบาทต่อการอ่านของประชาชนชาวไทยลงไปเลย ตรงกันข้ามนิตยสารกลับมีแนวโน้มตอบสนองข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนให้ความสนใจ

เป็นพิเศษมากขึ้นในขณะที่สื่ออื่นๆ ไม่สามารถตอบสนองได้ไม่มากนักนิตยสารที่นำเสนอเรื่องราวเฉพาะทาง (specialized magazine) จึงมีแนวโน้มมากขึ้น

นิตยสารได้พัฒนาไปมากจนกลายเป็นสิ่งพิมพ์ที่ผลิตเพื่อมวลชน ยกตัวอย่างเช่น ค.ศ. 1921 ปรากฏจำนวนนิตยสารมีมากถึง 365 ฉบับในสหรัฐอเมริกา และแม้ว่าจะเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจบ้าง เมื่อค.ศ. 1962 ก็ยังคงมีนิตยสารจำนวนถึง 706 ฉบับ ทั้งๆ ที่ขณะนั้นโทรทัศน์ได้เข้ามามีบทบาทต่อผู้ชมมาก และจำนวนนิตยสารลดลงบ้างใน ค.ศ. 1966 เหลือเพียง 249 ฉบับ แต่ก็เพิ่มขึ้นได้อีกใน ค.ศ. 1972 เป็น 704 ฉบับ (จงจิตร ศรีพรรณ โรเบิร์ต, 2543 : 32)

การที่ผู้อ่านนิตยสารต้องการความรู้ ความบันเทิง และความคิดเห็นจากนิตยสารเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจนิตยสารสามารถดำเนินกิจการมาได้จนทุกวันนี้และมีแนวโน้มการนำเสนอได้หลายรูปแบบ เช่น electronic magazine นำเสนอในรูปแบบ (form) ของ on-line และรูปแบบ CD-ROM ยกตัวอย่างเช่น เมื่อ ค.ศ.1992 Movies USA ซึ่งเป็น electronic magazine ได้ลงโฆษณาใน Consumer magazine and Agri-Media Rats and Data ว่า “Movies USA หาชมได้จากจอคอมพิวเตอร์ (on-line) ทุกแห่ง” เช่นเดียวกับที่ทำธุรกิจ on-line จะลงโฆษณาสินค้าต่างๆ เช่น รถยนต์ BMW เครื่องเสียง Panasonic ฯลฯ ซึ่งนับวันจะมีโฆษณาสินค้าที่มีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ (products) และบริการ (service) เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่นิตยสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์ก็ยังคงมีอยู่ และนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะทาง (specialized) จะได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากยิ่งขึ้น ในขณะที่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ให้ความรู้ ความบันเทิงต่างๆ ไปอย่างไรก็ตามแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจนิตยสารยังคงแจ่มใส และยังเป็นโอกาสของผู้ที่มีความกระตือรือร้น สร้างสรรค์งานเขียน การบรรณาธิการ การถ่ายภาพ การออกแบบ ตลอดจนการผลิตนิตยสารที่มีประสิทธิภาพ (อ้างใน จงจิตร ศรีพรรณ โรเบิร์ต, 2543 : 38) เพื่อตอบสนองผู้อ่านที่แสวงหาความรู้ ความบันเทิง และความคิดเห็นจากนิตยสารที่มีลักษณะเฉพาะทางดังกล่าวแล้ว

เช่นเดียวกับจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งถือเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตของอสังหาริมทรัพย์สูงมาก ซึ่งสังเกตได้จากโครงการบ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม โรงแรม ฯลฯ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยจากการสำรวจวิจัยในเรื่องของอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ บริษัท เอเจนซี่ ฟอร์ เรียลเอสเตท แอฟแฟร์ ได้ทำการสำรวจธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงครึ่ง ปีหลัง 2548 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – เดือนธันวาคม พบว่า เมื่อเทียบกับในช่วงเวลาเดียวกันของ ปี 2547 นั้นพบว่ามีการเปิดตัวโครงการเพิ่มขึ้นเป็นมูลค่ากว่า 3 หมื่นล้านบาท นอกจากนั้นแล้ว ทางภาครัฐและเอกชน ยังได้ผลักดันในเรื่องของการระดมจัดงานแสดงบ้าน และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ ทั้งบ้านใหม่ บ้านมือสอง และเฟอร์นิเจอร์เพื่อเป็นการสนองรับบริการเจริญเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (เอเจนซี่ฟอร์เรียลเอสเตท แอฟแฟร์ , 2548)

เนื่องด้วยการเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และแหล่งข้อมูลในการศึกษาอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ราคาของที่ดินในบริเวณต่างๆ ถนนหนทางที่มีการสร้างใหม่ ราคาโครงการบ้านจัดสรรต่างๆ รวมไปถึงเรื่องดอกเบี้ย และสินเชื่อเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยของธนาคารต่างๆ ราคาประเมินทุนทรัพย์ ทำเลใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตามเส้นทางต่างๆ การประกาศยกเลิกเส้นทางเก่า หรือการเปิดใช้เส้นทางใหม่ ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีสื่อใดในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ เพื่อให้ประชาชนได้ศึกษา

แต่เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ได้มีนิตยสารของจังหวัดเชียงใหม่เกิดขึ้น ชื่อว่า นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นนิตยสารที่ตอบสนองกับการเติบโตของอสังหาริมทรัพย์ และเป็นเพียงเล่มเดียวในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นนิตยสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์โดยตรง นิตยสารจะมีความแตกต่างกับนิตยสารบ้านทั่วไป เนื่องจากจุดมุ่งหมายของนิตยสารคือการให้ข้อมูล ทั้งยังรายงานสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวของทิศทางอสังหาริมทรัพย์จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ

ความสำคัญของปัญหา

นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นนิตยสารใหม่ที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยบริษัท โตรนยานนท์เป็นบริษัทผู้ผลิตถือกำเนิดขึ้นเป็นครั้งแรก พ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลเรื่องบ้าน อสังหาริมทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้ผลิตนิตยสารมีความมุ่งหวังที่จะให้นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นสื่อกลางในการนำเสนอข้อมูล และการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ โดยนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นเวทีในการประสานงานด้านข้อมูล การกระจายข่าว รวมทั้งเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ แนะนำผู้ผลิต และผู้ประกอบการที่อยู่ในวงการอสังหาริมทรัพย์ให้ผู้ซื้อมาพบกับผู้ขาย ผู้ให้บริการมาพบกับผู้ที่ต้องการการบริการต่างๆ รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกต้องและทันสมัยที่สุด และยังนำเสนอเนื้อหาทั่วไปในรูปแบบบทความ ข่าว และสารคดีเพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นนิตยสารรายเดือนได้ออกฉบับแรกในวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งจากฉบับแรกที่ออกจนถึงฉบับที่ 10 ประจำเดือน มิถุนายน พ.ศ.2548 เป็นนิตยสารสำหรับแจกฟรีโดยอาศัยรายได้จากค่าโฆษณา ซึ่งในช่วงระยะที่ผ่านมานิตยสารประสบภาวะขาดทุน เนื่องจากรายได้จากค่าโฆษณาที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อรายจ่ายของบริษัท จึงทำให้ผู้บริการเปลี่ยนทิศทางของนิตยสารจากการแจกฟรีเป็นการจำหน่ายเพื่อเป็นการเพิ่มรายรับให้กับบริษัท

โดยฉบับที่ 11 ประจำเดือนสิงหาคม เป็นฉบับแรกที่เริ่มวางจำหน่าย จนถึงปัจจุบันซึ่งวางจำหน่ายในราคา 50 บาท

เนื่องจากนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นนิตยสารที่เกิดขึ้นใหม่ จึงทำให้ยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควรและที่สำคัญผู้บริหารนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ยังขาดประสบการณ์ด้านการทำธุรกิจประเภทนี้ รวมไปถึงทีมงานที่ผลิตนิตยสารส่วนใหญ่เป็นผู้พึ่งสำเร็จการศึกษา กองบรรณาธิการขาดประสบการณ์ในการทำงานด้านการเขียน ฝ่ายศิลปกรรมขาดองค์ความรู้ตามหลักการออกแบบ จึงทำให้ระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนิตยสารยังขาดความชัดเจนในหลายด้าน อาทิ ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตามที่กำหนดไว้ และที่สำคัญคือ ด้านขององค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารที่ผู้บริหารนิตยสารยังคงปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากต้องการให้นิตยสารมีความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบและเนื้อหาที่น่าเสนอมากที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี (ปี พ.ศ.2547-2549) มีหน้าที่ในการรับผิดชอบการวางแผนองค์ประกอบและเนื้อหาที่น่าเสนอในนิตยสารจึงมีความตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และสนใจศึกษาในหัวเรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี” ทั้งนี้เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาถึงแม้ผู้บริหาร นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ได้ทำการปรับปรุงนิตยสารอยู่ตลอดเวลาแต่การปรับปรุงนั้นก็มาจากความคิดของผู้บริหารเท่านั้น ยังไม่เคยทำการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังมาก่อนหากมีการศึกษาวิจัยจะทำให้ทราบถึงข้อมูลของผู้อ่าน และความคิดเห็นต่อนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านอย่างแท้จริงอีกทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยด้านอื่นๆ และเพื่อให้นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ได้ขึ้นหิ้งเคียงคู่เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาปัญหาพิเศษเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. องค์ประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี
2. เนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี
3. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของ นิตยสารบ้านดี ที่ดินดีไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษา การนำเสนอองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยแบ่งการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ศึกษาองค์ประกอบของนิตยสาร ได้แก่ ปก หน้าสารบัญ ภาพประกอบ การจัดรูปแบบ โดยทำการศึกษาจากนิตยสารทั้งสองยุคคือ ยุคที่แจกฟรีและยุคที่จัดจำหน่าย
- 1.2 ศึกษาประเภทของเนื้อหา โดยทำการศึกษาเนื้อหาทั้งหมดที่นำเสนอ ในนิตยสาร แบ่งออกเป็นเนื้อหาประเภทข่าว ประเภทสารคดี และประเภทบทความ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่

- 2.1 นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ยุคแรกฉบับที่ 1-10 และยุคที่สองฉบับที่ 11-ปัจจุบัน
- 2.2 สมาชิกของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่ได้รับนิตยสารตั้งแต่ฉบับที่ 1 – ปัจจุบัน จำนวน 15 คน
- 2.3 นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิตยสารและหลักการเขียนภาษาไทย จำนวน 2 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยมุ่งศึกษานิตยสารที่ให้ข้อมูลด้านอสังหาริมทรัพย์ โดยเลือกศึกษา เฉพาะนิตยสารของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือระหว่างเดือน กรกฎาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บรรณาธิการ ผู้บริหาร เจ้าของกิจการนิตยสาร สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการจัดองค์ประกอบนิตยสาร และการจัดเนื้อหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน
2. บรรณาธิการศิลปกรรมและกองบรรณาธิการ ได้รับทราบแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการจัดองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านต่อไป
3. ผู้อ่าน ได้รับรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้น และได้อ่านเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย ชัดเจน ถูกต้อง
4. นักนิเทศศาสตร์ นักวิจัย และผู้สนใจงานด้านนิตยสาร สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี หมายถึง นิตยสารด้านบ้านและที่ดินฉบับหนึ่งที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดในจังหวัดเชียงใหม่

องค์ประกอบ หมายถึง ปก หน้าสารบัญ รูปภาพประกอบ สี การออกแบบ คอลัมน์นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีแบบต่าง ๆ ได้แก่

1. ข่าว หมายถึง คอลัมน์ที่มีการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ทันต่อเหตุการณ์ บอกถึงรายละเอียดว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
2. บทความ หมายถึง คอลัมน์ที่เป็นการนำเสนอความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้เขียน
3. สารคดี หมายถึง คอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องราวที่เป็นความจริง ให้ข้อมูลอย่างละเอียดต่อเนื่อง โดยไม่จำกัดพื้นที่ในการนำเสนอ ทำให้ผู้อ่านได้ทั้งสาระความรู้และความบันเทิงไปในตัว

ยุคแรกของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี หมายถึง นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ตั้งแต่ฉบับที่ 1 เดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ถึง ฉบับที่ 10 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 ซึ่งยังเป็นนิตยสารที่มีการแจกฟรี

ยุคที่สองของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี หมายถึง นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ตั้งแต่ฉบับที่ 11 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2548 ถึง นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ฉบับปัจจุบัน เป็นนิตยสารที่มีการจำหน่าย

สมาชิคนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี หมายถึง ผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่รับนิตยสารตั้งแต่ฉบับที่ 1 - ปัจจุบัน

โปรยปก หมายถึง ข้อความที่เป็นเรื่องเด่นในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่ผู้ผลิตนิตยสารต้องการใช้ดึงดูดให้ผู้อ่านอยากการอ่านรายละเอียดในเล่ม โดยการนำเฉพาะเรื่องเด่นที่น่าสนใจ มาโฆษณาไว้บนปก

บรรณาธิการ หมายถึง ผู้ที่ควบคุม ดูแล วางแผนการทำงานของนิตยสารในเฉพาะเรื่องของการวางแผนด้านเนื้อหา

บรรณาธิการศิลปกรรม หมายถึง ผู้ที่ควบคุมดูแล ภาพ การออกแบบ การจัดรูปเล่มของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษา และได้ตรวจเอกสารดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับภาพสำหรับนิตยสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบนิตยสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนบทความ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสารคดี
6. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนข่าว

1. แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

1.1 ความหมายของนิตยสาร

วิษณุ สุวรรณเพิ่ม (2528 : 1) ให้ความหมายคำว่า “นิตยสาร” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Magazine ซึ่งเป็นตัวอักษรที่มาจากภาษาอาระบิก (Arabic) แปลได้ดังนี้ คือ

1. Emporium คือ ศูนย์กลางการค้า
2. Warehouse คือ คลังสินค้าที่เต็มไปด้วยสินค้านั่นเอง ผู้ซื้อนิตยสารนั้นก็เปรียบเสมือนผู้ซื้อสินค้าไปทั้งศูนย์การค้า หรือซื้อไปทั้งคลังสินค้า และแล้วยังเฝ้าคอยสินค้าที่ออกใหม่ต่อไปอีกด้วย ถ้าหากว่าสินค้านั้นมีคุณภาพ

Davinson (1969 : 37 อ้างใน วิษณุ สุวรรณเพิ่ม, 2528: 105) ได้นิยามความหมายของ “นิตยสาร” ไว้ว่า หมายถึง วารสารสำหรับผู้อ่านทั่วไปที่ประกอบไปด้วยบทความ เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหลายคน ส่วนมากมักจะเป็นเรื่องอ่านเล่น นวนิยายและคำประพันธ์ ความหมายเดิมของนิตยสาร คือ สังเขปข่าว และเรื่องเบ็ดเตล็ดจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ไม่มีเรื่องราวของสมาคมและพิมพ์ขึ้น เพื่อให้ความบันเทิง

Webster's (1976 อ้างใน ปิงจยา วุฒิประสิทธิ์, 2534 : 17) ให้ความหมายของ “นิตยสาร” ว่า คือ หนังสือรายคาบ ซึ่งลงพิมพ์บทความ นวนิยาย คำประพันธ์ และภาพต่าง ๆ เพื่อ

ผู้อ่าน ซึ่งเป็นสาธารณชนทั่วไป หรืออีกความหมายหนึ่งนั้น นิติสารหมายถึงหนังสือรายคาบซึ่งมุ่งกลุ่มผู้อ่านที่มีความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง อาจจะเป็นเรื่องของงานอดิเรก วิชาชีพ (เช่น การแพทย์ การถ่ายภาพ) หรือมุ่งเฉพาะกลุ่มผู้อ่านวัยใดวัยหนึ่ง (เช่น เด็ก สตรี วัยรุ่น)

ระวีวรรณ ประกอบผล (2530 : 9-10) ให้นิยาม “นิติสาร” หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งตามปกติมีปกอ่อน ระบุกำหนดออกที่แน่นอน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง

เช่น บทความ โดยผู้เขียนหลายคน บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทวิจารณ์ ข่าวต่าง ๆ และโฆษณา มีภาพประกอบค่อนข้างมาก เป็นต้น

จากคำนิยามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า “นิติสาร” หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้สาระความรู้ ข่าวสาร ความบันเทิงโดยมุ่งกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และมีกำหนดออกที่แน่นอน

1.2 บทบาท และหน้าที่ของนิติสาร

นิติสารเป็นสื่อมวลชนประเภทแรกที่เกิดขึ้นในประเทศไทย มีหน้าที่สำคัญในการเป็นสื่อถ่ายทอดสารสนเทศ (information) สื่อให้ความรู้ (Education) ให้ความบันเทิง (entertainment) และการให้บริการในการประกาศและโฆษณาต่าง ๆ หรือในอีกแง่หนึ่งนิติสารเป็นสื่อในการบันทึกเรื่องราว เหตุการณ์ ความทรงจำ เป็นเวทีแห่งการแสดง ทักษะ และเป็นประจักษ์สะพานเชื่อมโยงจากสังคมเก่าไปยังสังคมใหม่ เป็นแหล่งค้นคว้าเพื่อความรู้จกกับอดีต และความเป็นมาของสังคมมนุษย์

Wolseley (1965 : 375-376 อ้างใน ระวีวรรณ ประกอบผล, 2530: 220) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของนิติสาร พบว่า หน้าที่ของนิติสารนั้นก็เหมือนกับสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ในสังคม ประชาธิปไตย กล่าวคือ ทำหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับความเป็นจริง แสดงความคิดเห็นอย่างยุติธรรม และลงพิมพ์โฆษณารที่เป็นจริง

Frank Luthur Mott (อ้างใน ระวีวรรณ ประกอบผล, 2530: 235) นักประวัติศาสตร์ นิติสาร กล่าวถึงหน้าที่ของนิติสารในการรับใช้สังคม 3 ประการ คือ เสนองงานเขียน ซึ่งบางส่วนมีคุณภาพสูงให้แก่ประชาชนทั่วไป นิติสารมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมธุรกิจสิ่งพิมพ์ เพราะผู้อ่านได้อ่านเรื่องย่อ หรือบทวิจารณ์แนะนำหนังสือเล่มจากนิติสาร ก็อาจสนใจอ่านหนังสือเล่มได้ ถือว่าเป็นการส่งเสริมธุรกิจสิ่งพิมพ์โดยรวม นอกจากนี้ นิติสารยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ใช้อ้างอิงและค้นคว้าได้อีกด้วย

Wilbur Schramm (อ้างในระวีวรรณ ประกอบผล, 2530 : 240-242) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของนิติสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เสมือน “ขาม” คอยรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้สมาชิกในสังคมได้ทราบ แม้ว่าจะทำหน้าที่นี้ไม่เหมือนมวลชนอื่น แม้กระทั่งสื่อพิมพ์ด้วยกัน คือ หนังสือพิมพ์ เพราะนิตยสารมีกำหนดออกห่างกว่าหนังสือพิมพ์ จึงไม่สามารถเสนอรายงานข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็วเท่า แต่นิตยสารก็จะทำหน้าที่ในลักษณะของการรวบรวมเหตุการณ์ ต่าง ๆ ทั้งทางกายภาพ และทางความคิดของคนในสังคมแล้วนำมาวิเคราะห์ วิเคราะห์สรุป ในลักษณะที่มีรายละเอียดมากขึ้น

2. ทำหน้าที่เป็นเสมือน “สะพาน” เชื่อมโยงระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ โดยการถ่ายทอดเรื่องราว ลักษณะของความเปลี่ยนแปลงให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น การถ่ายทอดความเปลี่ยนแปลงในทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในสังคมต่าง ๆ

3. ทำหน้าที่เป็นเสมือน “เวที” หรือสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้เปรียบกว่าสื่ออื่น ๆ ในแง่ที่นิตยสารสามารถเสนอเรื่องที่เป็นความละเอียดอ่อน ประณีต และลึกซึ้งได้

4. ทำหน้าที่เป็นเสมือน “ครู” ให้ความรู้ และการศึกษาแก่ประชาชน โดยที่บางฉบับอาจมุ่งให้ความรู้ และการศึกษาแก่ผู้อ่านของตนโดยตรง ในขณะที่บางฉบับอาจให้ความรู้แก่ผู้อ่านของตน ด้วยวิธีที่ไม่เร่งรัด ค่อยซึมซับปนไปกับความบันเทิงเรีงรมย์ที่ได้

5. ทำหน้าที่ให้บริการในด้านธุรกิจ โดยเฉพาะในแง่ของการประกาศ และโฆษณา ทั้งที่เป็นเรื่องสาธารณประโยชน์ และที่เป็นเรื่องของการโฆษณาสินค้า

โดยบทบาทหน้าที่ นิตยสารจัดเป็นสื่อมวลชนที่ผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์กับหนังสือเล่ม กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น ความบันเทิง และการลง โฆษณา ส่วนคล้ายคลึงกับหนังสือเล่มนั้น อยู่ที่การเจาะลึกรายละเอียดเหตุการณ์เบื้องหลังข่าว และมุ่งให้ความรู้กับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม จากการผสมผสานดังกล่าว ทำให้นิตยสารวิวัฒนาการแตกแขนงออกไปเป็นนิตยสารประเภทต่าง ๆ ตามเนื้อหา และกลุ่มผู้อ่าน

นิตยสารจึงมีอิทธิพลเข้าถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนมากขึ้น ทั้งนี้ มีข้อได้เปรียบเรื่องระยะกำหนดที่ออกเปิดโอกาสให้สามารถวิเคราะห์เจาะลึก เตรียมข้อมูลในทุกแง่ ทุกมุม ซึ่งหนังสือพิมพ์ไม่สามารถกระทำได้

เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ นิตยสารมีข้อได้เปรียบเรื่องเวลามากพอในการเตรียมต้นฉบับ เพราะมีระยะเวลาอันยาวนานกว่าในการเสาะแสวงหาข้อมูลอย่างละเอียดในแต่ละเรื่อง ในขณะที่ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ไม่สามารถกระทำได้ นิตยสารจึงมีโอกาสวิเคราะห์เจาะแง่ง่อนต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งกว่า ประกอบกับผู้ที่ซื้อนิตยสารส่วนใหญ่มักใช้เวลาว่างให้กับการอ่านนิตยสารนานมากกว่าการอ่าน

อย่างฉาบฉวยรวดเร็วแบบสื่ออื่น ๆ นิยายสารจึงมีอิทธิพลต่อการซึมซับข่าวสารความรู้ ความคิดของผู้อ่านได้มากกว่า นอกจากนั้น นิยายสารแต่ละฉบับอาจมีผู้อ่านมากกว่า 1 คน และมีอายุสี่อระยะยาว จึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อทัศนคติ และการรับรู้ของผู้อ่านได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการโน้มน้าว ชักจูงใจให้คล้อยตามได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่ก็ส่งผลอันยาวนาน

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาพสำหรับนิยายสาร

ภาพมีความสำคัญต่อนิยายสารเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพวาด หรือรูปอื่นใด โดยเฉพาะนิยายสารซึ่งใช้ภาพเป็นเนื้อหาสำคัญตามปกติโอกาสที่นิยายสารจะทำให้ภาพเป็นที่น่าสนใจต่อผู้อ่านมีกว้างขวางกว่าหนังสือมาก ทั้งในแง่ของเทคนิคการพิมพ์และการจัดภาพ

2.1 หน้าที่ของภาพ

ภาพทุกชนิดในนิยายสารจะมีหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งหลายอย่างดังต่อไปนี้คือ (1) ดึงดูดความสนใจ (2) ประกอบเรื่อง (3) อธิบายเรื่อง (4) เป็นสื่อความหมายและ (5) ช่วยในการจัดหน้านิยายสาร

1. ดึงดูดความสนใจ

หน้าที่ของภาพในอันที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านนั้น จะเห็นได้ชัดจากการใช้ภาพสีและภาพขนาดใหญ่หน้ากลาง (center spread) หรือการนำเรื่องด้วยภาพขนาดใหญ่ และภาพสำคัญ ภาพซึ่งมีลักษณะเช่นนี้มีความหมายเท่าๆ กับเนื้อเรื่องอื่นที่เป็นตัวหนังสือ เพื่อที่จะดึงดูดสายตาของผู้อ่านให้อ่านคำบรรยาย ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องตามลำดับ

ภาพที่จะช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านเป็นสิ่งแรกที่สุด ได้แก่ ภาพหน้าปก ซึ่งสร้างความสนใจให้ผู้อ่านเปิดอ่านเรื่องภายในเล่ม อย่างไรก็ตามสิ่งที่ดึงดูดความสนใจไม่จำเป็นต้องเป็นภาพถ่ายล้วนๆ ภาพอย่างอื่นก็อาจทำหน้าที่นี้ได้เช่นเดียวกัน เช่น ชื่อเรื่องของนิยายสารบางฉบับมีการใช้ภาพประกอบ หรือทำให้ชื่อเรื่องมีลักษณะเหมือนภาพ เรียกว่า "title illustration" หัวเรื่องชนิดนี้ประกอบด้วยภาพและตัวหนังสือคำเดียวหรือหลายคำก็ได้

2. ประกอบเรื่อง

บทบาทอีกอย่างหนึ่งของภาพคือใช้ประกอบเรื่องทุกชนิด ภาพประกอบมีความสำคัญมากในอันที่จะช่วยอธิบายเนื้อหา ภาพประกอบเรื่องมีปรากฏอยู่ทั่วไป เช่น ภาพเฉพาะใบหน้าคนใช้ประกอบเรื่องหรือบทความเกี่ยวกับบุคคล เพื่อแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าบุคคลซึ่ง

เรื่องนั้นกล่าวถึง มีรูปร่างหน้าตาอย่างไร หรือภาพทิวทัศน์ที่ใช้ประกอบสารคดีท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนั้น ภาพเขียน แผนภูมิ แผนที่ ตารางตัวเลขสถิติต่างๆ ล้วนแต่เป็นภาพซึ่งใช้สำหรับอธิบายประกอบเรื่องได้ทั้งสิ้น บรรณาธิการจะต้องพิจารณาว่า สารคดีหรือบทความเรื่องใดควรใช้ภาพประกอบหรือไม่ ถ้าให้มีความจะเป็นภาพชนิดใด พิมพ์สีหรือไม่ กล่าวอีกนัยหนึ่งจะใช้ภาพประกอบโดยวิธีใดจึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่อง ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

3. อธิบายเรื่อง

หน้าที่ของภาพจะเห็นได้จากการใช้ภาพในนิตยสารภาพ หรือหน้าภาพของนิตยสารทั่วไปอย่างที่เราเรียกกันว่า “picture story” หน้านิตยสารแบบนี้ประกอบด้วยภาพจำนวนหนึ่งซึ่งแสดงเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยใช้คำอธิบายภาพให้น้อยที่สุด

บทบาทในการอธิบายเรื่องได้แก่การใช้ภาพกับนิตยสารแทบทุกชนิด เช่น การตกแต่ง ช่อม สร้าง ประติมากรรม การท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ การทดลองทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งใช้ภาพเพื่อ “แสดง” บางสิ่งบางอย่างแก่ผู้อ่านมากกว่าที่จะ “บอก” ผู้อ่านว่าเป็นภาพอะไร ความสำคัญของภาพจะมาเป็นอันดับแรก ส่วนคำอธิบายหรือใต้ภาพเป็นอันดับรอง

4. เป็นสื่อความหมาย

ภาพบางภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพเดี่ยว สามารถให้ความหมายแก่ผู้พบเห็นด้วยรูปลักษณะของสิ่งที่ปรากฏในภาพนั่นเอง เช่น ภาพคนขอทาน ภาพรถคว่ำ เป็นต้น ภาพประเภทนี้แม้จะมีคำอธิบายเพียงคำสองคำหรือไม่มีคำอธิบายเลย ผู้อ่านก็พอจะเข้าใจความหมายของภาพได้ อย่างไรก็ตาม แม้ภาพจะเป็นความหมายอยู่ในตัว ถ้าไม่มีเหตุผลจำเป็นอย่างอื่นแล้ว ควรให้คำอธิบายประกอบเพิ่มเติมเข้าไปด้วย เพื่อช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมายของภาพนั้นได้อย่างถูกต้องแน่นอนยิ่งขึ้น

2.2 แต่งหน้า

ภาพมีบทบาทสำคัญต่อการตกแต่งหน้านิตยสาร ยิ่งเป็นนิตยสารที่มีแต่อักษรพิมพ์เพียงอย่างเดียว มองดูน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ แต่เมื่อวางภาพลงไปบ้างแล้วจะช่วยให้หน้านั้นดูน่าสนใจขึ้น เพราะภาพจะผ่อนปรนความหนาแน่นของตัวหนังสือ ช่วยให้อ่านเกิดความสดชื่น และกระตือรือร้นที่จะอ่านต่อไป

2.3 ลักษณะการใช้ภาพในนิตยสาร

เห็นชัดได้ว่า แม้ภาพจะมีความสำคัญต่อนิตยสารทุกชนิด แต่การใช้ภาพสำหรับนิตยสารก็ยังอยู่ในขอบเขตจำกัด โดยทั่วไปภาพสำหรับนิตยสารจะมีลักษณะที่ใช้หลายประการ คือ

1. เป็นภาพประกอบเนื้อเรื่อง (text-illustration) เช่น ใช้ภาพเพื่ออธิบายเรื่องเป็นส่วนสำคัญของการจัดเนื้อเรื่องและคอลัมน์ต่างๆ
2. ภาพและเรื่องผสมกัน (picture-text) ลักษณะนี้ ภาพจะถูกจัดให้เกี่ยวเนื่องติดต่อกันไปกับเนื้อเรื่องจะมีฐานะเป็นรองภาพซึ่งส่วนใหญ่จะมีคำบรรยาย
3. ใช้ภาพล้วนๆ (picture stories) ในลักษณะเช่นนี้ ภาพจะจัดเรียงตามลำดับติดต่อกันไปเป็นเรื่องเป็นราวไม่มีเนื้อเรื่องเลย ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนต้องการเสนอให้เห็นสาระสำคัญ และรายละเอียดบางอย่างโดยชัดเจน
4. เนื้อเรื่องและภาพ (picture stories และ text stories) เป็นการใช้ผสมกันระหว่าง text-illustration กับ picture-text หรือ text-illustration กับ picture stories ล้วนๆ

2.4 ที่มาของภาพ

ภาพมาจากแหล่งสำคัญๆ หลายแหล่ง คือ

1. ช่างภาพของนิตยสาร

เนื่องจากภาพที่จะลงในนิตยสาร มักมีเนื้อหาผิดไปจากภาพอย่างอื่น เมื่อบรรณาธิการประสงค์จะได้ภาพที่มีลักษณะและเนื้อหาตามความต้องการก็จะส่งช่างภาพไปทำการถ่ายภาพนั้นๆ มา จำนวนช่างภาพขึ้นอยู่กับขนาดของนิตยสาร สำหรับนิตยสารขนาดใหญ่มีทุนรอนมากและเป็นธุรกิจใหญ่โตมักจะมีช่างภาพหลายคนพร้อมทั้งอุปกรณ์ การล้างอัดขยายภาพของตนเอง แต่นิตยสารขนาดเล็กอาจมีช่างภาพเพียงคนเดียวและจะต้องไปจ้างอัดขยายที่ร้านถ่ายภาพ

2. ช่างภาพสมัครเล่น

นิตยสารอาจได้ภาพบางส่วนมาจากผู้อ่านหรือช่างภาพสมัครเล่น (จากการซื้อขายหรือให้เปล่า) ภาพชนิดนี้มักเป็นภาพที่มีความโดดเด่นเป็นภาพที่ไม่อาจหาได้จากที่อื่นๆ คือภาพนั้นอาจมีผู้ถ่ายมาได้โดยบังเอิญและมีความน่าสนใจเป็นพิเศษ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบนิตยสาร

มาลี บุญศิริพันธ์ (2532 : 45) กล่าวว่า นิตยสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ต่างจากหนังสือพิมพ์ คือ หนังสือพิมพ์ มุ่งเสนอข้อเท็จจริงและข่าวสารที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน แต่นิตยสารมุ่งเสนอเนื้อหาทางด้านการบันเทิง วิชาการ บทความวิเคราะห์ บทความ วิจัย และแนวคิดเป็นส่วนใหญ่มิได้มุ่งถึงความสดใหม่ของข่าว และโดยทั่วไปคุณภาพในการพิมพ์และการออกแบบจะดีกว่า

หนังสือพิมพ์รายวัน การวางรูปแบบของนิตยสาร จึงมักจะโน้มเอียงในทางารโฆษณามากกว่าหนังสือพิมพ์ มีการพิมพ์ภาพสี ใช้กระดาษเนื้อค่อนข้างดี ภาพดี เพื่อเรียกความสนใจให้แก่ผู้อ่าน ลักษณะของนิตยสารทั่วไปควรเป็นดังนี้

1. มีขนาดเล็กพอที่จะเปิดดูพร้อมกันคราวเดียว 2 หน้าได้
2. มีหน้าหลายหน้า และมีเรื่องหลายเรื่องเรียงต่อกันไปตามลำดับ

3.1 จุดมุ่งหมายของการออกแบบหน้านิตยสาร

โดยทั่วไปการวางรูปแบบนิตยสารจะมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. สร้างความสนใจให้กับผู้อ่าน เป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้นที่ผู้ออกแบบจะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นให้ได้ ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้สีที่สวยงาม ใช้ภาพที่น่าสนใจ ใช้พาดหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องในแบบที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและเร้าความสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านอยากติดตามเนื้อหาต่อไป

หลักเกณฑ์สำคัญเกี่ยวกับหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องบนหน้าของนิตยสารมีดังนี้

- 1.1 ต้องมีขนาดตัวอักษร โดพอสมควรที่จะเห็นได้ชัดเจน
- 1.2 มีบริเวณว่างรอบตัวอักษรที่เป็นหัวเรื่องเพื่อให้มีความเด่น
- 1.3 การจัดตำแหน่งของชื่อเรื่องนี้อาจจัดไว้ที่ตำแหน่งใดก็ได้ไม่มีข้อจำกัด
- 1.4 ชื่อเรื่องควรสั้นแต่ได้ใจความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

2. ทำให้นิตยสารอ่านง่ายดูง่าย วัตถุประสงค์ข้อนี้ทำได้โดยการใช้ตัวอักษรที่อ่านง่ายและออกแบบที่ดี เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสบายตาในการอ่านและติดตามเนื้อเรื่องได้ง่ายที่สุดดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น การใส่คำอธิบายภาพไว้ใกล้ภาพก็จะเป็นการช่วยการอ่านได้อย่างมากเช่นกัน นอกจากนี้การกำหนดขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับคอลัมน์ก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าคอลัมน์แคบแต่ใช้ตัวอักษรตัวโตเกินไปก็จะทำให้การอ่านไม่เรียบมีการสะดุดตลอดเวลาเพราะต้องเปลี่ยนบรรทัดบ่อย แต่ถ้าคอลัมน์กว้างแล้วใช้ตัวอักษรเล็กผู้อ่านจะต้องเพ่งสายตามากเพื่อติดตามการอ่านข้อความ และอาจหลงบรรทัดได้ง่าย

3. รูปแบบ (format) นิตยสารมีรูปแบบต่าง ๆ กันและมีหลายขนาดตั้งแต่เล็กขนาดพอใส่กระเป๋าได้ จนถึงขนาดหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก (tabloid) การกำหนดขนาดและรูปแบบของนิตยสารว่าจะเป็นขนาดใดนั้น มักจะเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการ คือ

- 3.1 เพื่อความสะดวกในการพกพา เช่น Reader's Digest
- 3.2 เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา
- 3.3 เพื่อให้เหมาะสมกับขนาดของเครื่องพิมพ์

นิตยสารขนาดใหญ่มักเป็นพวกที่มีเนื้อหาที่ต้องการแสดงภาพประกอบหรือนวนิยายเป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามนิตยสารโดยทั่วไปก็จะมีเนื้อหาที่เป็นข้อความและเป็นภาพอย่างละประมาณครึ่งต่อครึ่ง และไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม จะมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้งเป็นส่วนมาก

4. การกำหนดกรอบ (frame) กรอบหรือขอบหน้าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกำหนดในการจัดหน้านิตยสารเพราะ

4.1 เป็นเครื่องแสดงจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดของเนื้อความ เพื่อความสะดวกในการสังเกตของผู้อ่าน

4.2 การมีกรอบช่วยให้การจัดหน้าทำได้ง่ายขึ้น และยังช่วยในการรวบรวมเรื่องที่มีลักษณะเดียวกันไว้ด้วยกันในกรอบเดียวกันด้วย

5. นิตยสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ผู้อ่านจะมองเห็นพร้อมกันทีเดียว 2 หน้า ซึ่งต่างไปจากหนังสือพิมพ์ที่ผู้อ่านจะอ่านคราวละหน้า ฉะนั้นในการออกแบบหน้าใดหน้าหนึ่งจะต้องคำนึงถึงอีกหน้าหนึ่งด้วยเสมอ เช่น ในกรณีที่เป็นเรื่องเดียวกันต่อเนื่องกันอาจออกแบบให้ชื่อเรื่องหรือภาพคลุมไปทั้ง 2 หน้า เพื่อแสดงความต่อเนื่องกัน

6. ในกรณีที่ 2 หน้าซ้ายขวาเป็นคนละเรื่องกัน จะต้องออกแบบไม่ให้ผู้อ่านเกิดความสับสนจึงต้องออกแบบให้ 2 หน้าที่มีลักษณะต่างจากกัน เช่น เว้นช่องว่างบริเวณออกหนังสือไว้มากหน่อย และจัดภาพหรือเรื่องให้มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคงภาพตัวอย่าง

7. การจัดหน้าของนิตยสารจะต้องมีทั้งความสวยงาม น่าสนใจ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้หลักการออกแบบหน้าของสิ่งพิมพ์ที่กล่าวถึงก่อนหน้าแล้ว และข้อควรระวังก็คือ ต้องหลีกเลี่ยงการออกแบบที่ขาดความเป็นระเบียบในการจัดองค์ประกอบ ซึ่งความจริงแล้วในการจัดหน้าหนังสือนั้นไม่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบมาก ยังมีองค์ประกอบต่าง ๆ มากเท่าใดก็ยิ่งจัดยากเท่านั้น ความเรียบง่ายและได้ประโยชน์ใช้สอยครบครันจะทำให้แลดูงามกว่า แต่ทั้งนี้หน้าหนังสือที่จัดออกมานั้นจะต้องสะท้อนให้เห็นคุณลักษณะและจุดสำคัญของเรื่องในหน้านั้น ๆ

8. ปกของนิตยสาร ปกของนิตยสารส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยตัวหนังสือ ภาพ และชื่อนิตยสารนั้น ๆ ชื่อจะต้องมีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ และมีขนาดใหญ่พอที่จะเห็นและจำได้ง่าย การออกแบบปกหน้าจะต้องมีความยืดหยุ่นพอควร เพื่อให้สามารถจัดหน้าเป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้ไม่ซ้ำกันในแต่ละฉบับ

ภาพประกอบบนปกมักจะเลือกมาจากภาพในเนื้อเรื่องเพื่อชักนำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องภายใน และใช้ตัวหนังสือเป็นเครื่องชี้แนะเรื่องราวภายใน นิตยสารบางฉบับอาจขายพื้นที่บาง

ส่วนบนปกเป็นพื้นที่โฆษณาด้วย ซึ่งผู้ออกแบบก็ต้องจัดไว้ในมุมที่ไม่บดบังความเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสารนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุปแล้วสามารถนำความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบมาใช้ในการจัดหน้านิตยสารได้เป็นอย่างดี และการศึกษาจากนิตยสารต่าง ๆ ที่วางขายในท้องตลาดก็เป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งที่จะเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ผู้อื่นได้ทำไปแล้ว

มาตี บุญศิริพันธ์ (2532 : 727) ได้เขียนอธิบายว่า การริเริ่มจัดทำนิตยสารประเภทใดก็ตามจะต้องเกิดขึ้นจากความคิดเริ่มต้นและการวางแผนงานให้มีประสิทธิภาพและจุดมุ่งหมายที่แน่นอนก่อนที่จะมีการพิจารณาในส่วนประกอบอื่น ๆ ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับนิตยสารจึงเป็นบันไดขั้นแรกในการนำไปสู่กฎเกณฑ์ที่แน่นอนของนิตยสารที่จะจัดทำ ข้อกำหนดต่าง ๆ (formula) เกิดจากการวางแผนขั้นต้นซึ่งประกอบด้วยความคิดกว้าง ๆ เกี่ยวกับนโยบายการตัดสินใจ จุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา ประเภทของผู้อ่าน และประเภทของผู้ลงโฆษณาที่ต้องการ ดังนั้นความเข้าใจและความรู้ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับนิตยสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ต้องการทำนิตยสารควรจะได้เรียนรู้

ในส่วนเรื่ององค์ประกอบของนิตยสาร (magazine formulas) เท่าที่ผ่านมายังไม่มีกฎตายตัวว่านิตยสารควรมีสูตรแน่นอนเป็นอย่างไร แต่โดยทั่วไปแล้ว นิตยสารมักประกอบด้วยเนื้อหาหลายประเภทพียงอยู่ในเล่มเดียวกัน เนื้อหาและเรื่องราวของนิตยสารแต่ละฉบับจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของนิตยสารนั้น โดยเฉพาะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเนื้อหาของนิตยสารก็คือ ส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของนิตยสารฉบับนั้น ๆ ดังนั้นลักษณะของนิตยสาร (formula) จึงเป็นการสร้างบุคลิกของนิตยสาร ซึ่งแสดงออกมาโดยการเสนอเนื้อหาหรือเรื่องราวในแนวทางหนึ่งแนวทางใด โดยเฉพาะในระยะเวลาอันยาวนานต่อเนื่องกัน

โดยทั่วไปแล้ว นิตยสารมักมีส่วนประกอบของเนื้อหา (editorial content) ดังนี้คือ คอลัมน์ประจำ บทความในคอลัมน์ประจำ และเรื่องทั่ว ๆ ไป

1. คอลัมน์ประจำ

ส่วนประกอบที่สำคัญของนิตยสารก็คือ การมีคอลัมน์ประจำซึ่งมีเนื้อหาสาระและแนวเดียวกันต่อเนื่องกันฉบับต่อฉบับ บางครั้งอาจเรียกว่า departments ผู้อ่านมักจะมี ความคุ้นเคยกับคอลัมน์ที่โปรดปรานของตน และเมื่อซื้อนิตยสารมาก็มักจะอ่านคอลัมน์นั้นทันที ก่อนเรื่องอื่น ๆ การจัดคอลัมน์ประจำจึงมีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านที่ว่า ผู้อ่านได้เรียนรู้บุคลิกของนิตยสารจนเกิดความเคยชินกับรูปแบบนิตยสาร ข้อที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ทำให้รู้ว่าถ้าต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไรแล้วจะสามารถเปิดอ่านได้ที่หน้าไหน เช่น คนที่ซื้อนิตยสาร โลก

(Vogue) ย่อมรู้ว่านิตยสารนี้จะมีประโยชน์ทางด้านแฟชั่น การแต่งกาย ความงาม ปัญหาหัวใจ สุขภาพอนามัย ฯลฯ ส่วนผู้ที่ต้องการรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก ก็รู้ว่านิตยสารแม่และเด็กจะอำนวยความสะดวกแก่ตนได้ เป็นต้น

คอลัมน์ประจำต่าง ๆ ในนิตยสารจึงต้องแบ่งประเภทของเนื้อหาให้ เป็นไปตามชื่อคอลัมน์ที่กำหนดไว้โดยมีผู้รับผิดชอบประจำคอลัมน์โดยเฉพาะ

2. บทความในคอลัมน์ประจำ

นิตยสารบางฉบับจะเปิดคอลัมน์ประจำบางคอลัมน์ที่เห็นว่ามี ความสอดคล้องกับนโยบายหลักให้กว้างขวางมากกว่าคอลัมน์อื่น ๆ คอลัมน์ประเภทนี้สามารถบรรจุ บทความเรื่องราวต่าง ๆ ได้หลายเรื่องบางเรื่องอาจจะต่อเนื่องกันหลาย ๆ ฉบับก็ได้ เช่น คอลัมน์ “งานยามว่าง” แนะนำวิธีทำวัสดุเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อเนื่องกันหลายฉบับ ส่วนใน คอลัมน์ “อาหารการกิน” ในนิตยสารกินและเที่ยว ผู้อ่านก็หวังที่จะได้อ่านอะไรก็ตามที่เกี่ยวกับ อาหารการกิน เป็นต้น ในการพิจารณาว่าบทความใดควรจะพิมพ์ในคอลัมน์ชนิดไหนก็ขึ้นอยู่กับ เป้าหมายของการจัดคอลัมน์นั้น ๆ

3. เรื่องทั่ว ๆ ไป

นอกเหนือจากคอลัมน์ทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว นิตยสารยัง ประกอบด้วยเรื่องทั่ว ๆ ไปซึ่งไม่จำเป็นต้องสังกัดหรือประจำในคอลัมน์หนึ่งคอลัมน์ใดโดยเฉพาะ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องมุ่งที่ผู้อ่านประเภทเดียวกันเสมอไปในทุกฉบับ อาจจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความชอบ เช่น เรื่องรักระจุ่มระจิม อาจถูกใจคนอ่านประเภทสตรี เรื่องบู๊ล้างผลาญอาจถูกใจผู้อ่านบุรุษก็ได้ เรื่องเหล่านี้มักเป็นเรื่องยาวลงต่อเนื่องกันหลายฉบับหรือ จบในฉบับ แต่นวนิยายเรื่องยาวมักจะได้รับคามนิยมลงพิมพ์อย่างน้อย 1-2 เรื่องต่อฉบับเสมอ เพราะเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามชื่อนิตยสารต่อไป นอกจากนั้นใน บางฉบับอาจมุ่งแนวการเสนอไปในทางการแนะนำการท่องเที่ยว โบราณคดี ฯลฯ ทั้งนี้แล้วแต่ ความเหมาะสมและเทศกาล

บุคลิกลักษณะของนิตยสารจะเป็นรูปแบบใดนั้นเป็นผลสะท้อนมาจาก ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถของบรรณาธิการและกองบรรณาธิการเป็นสำคัญ นอกจาก ลักษณะองค์ประกอบที่กล่าวมาแล้ว คุณภาพของนิตยสารยังขึ้นอยู่กับ แจ่มุม (angles) สไตส์การ เขียน (writing style) ภาพประกอบ (illustrations) ศิลปะและการออกแบบ (graphic display) สิ่ง เหล่านี้อาจไม่ได้แสดงชัดเจนในนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายโดยส่วนรวม แต่ก็ถือเป็น องค์ประกอบสำคัญปลีกย่อยที่ไม่ควรละเลย

โดยหลักการแล้ว เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการบรรณาธิกรณนิตยสารก็คือ แผนงานและนโยบายหลักซึ่งได้ทำการตกลงโดยเจ้าของ (publisher) และกองบรรณาธิการว่าเรื่องต่าง ๆ ในนิตยสารควรมีแนวทางไปรูปใด หลักของนิตยสาร ก็คือ เนื้อหาสาระ (editorial content) ทั้งในลักษณะของเนื้อเรื่อง (subjects) และลักษณะการเสนอความคิดที่สอดคล้องกันความสำเร็จของการทำนิตยสารจึงอยู่ที่การดึงดูด (attract) ความสนใจของประชาชนทั่วไปเป็นเบื้องต้น เพื่อที่จะให้เกิดอำนาจการซื้อขึ้น แล้วจึงติดตามด้วยความสนใจในเนื้อเรื่อง (content) และในที่สุดอยู่ที่ความหวังในการติดตามต่อเนื่องจากฉบับแรกต่อไปยังฉบับที่สอง ฉบับที่สามไปเรื่อย ๆ รูปลักษณะของนิตยสารจึงควรมีคุณภาพพอที่จะดึงดูด ต้องตา ผู้อ่านให้มากพอที่จะทำให้ยอดการจำหน่ายสูงขึ้นจนเป็นที่สนใจของผู้ลงโฆษณา (advertisers) และยินดีจะซื้อเนื้อที่โฆษณาของเรา ส่วนหลักของการรักษายอดจำหน่ายไว้ก็คือ พยายามผลิตนิตยสารให้เป็นที่สนใจและอ่าน โดยผู้อ่านที่เราตั้งเป้าหมายไว้ให้มาก (intended audience)

ข้อสังเกตสำหรับบรรณาธิการประการหนึ่งก็คือ การรู้จักเรียนรู้รสนิยมและทำตัวให้ใกล้ชิดกับผู้อ่านมักจะทำให้นิตยสารของตนก้าวล้ำไปกว่าฉบับอื่น ๆ เพราะการกระทำดังกล่าวสามารถเป็นสะพานเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างสรรค์ผู้อ่านใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

การกำหนดแผนและรูปแบบของนิตยสารฉบับหนึ่ง ๆ จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย
2. ตลาดจำหน่าย
3. มาตรฐานการครองชีพของผู้อ่านเป้าหมาย
4. ระดับการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้อ่าน
5. นโยบายของคู่แข่ง
6. ทดลองนิตยสารตัวอย่าง
7. ความคิดเห็นปฏิกิริยาของคนอ่านที่มีต่อนิตยสารทดลอง
8. ภาวะการเงินของผู้ผลิต

เรื่องการเงินของผู้ผลิตนิตยสารถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของธุรกิจสิ่งพิมพ์ ผู้ผลิตควรมีเงินทุน (budget) มากพอที่จะประทับรองนิตยสารให้ออกสู่ตลาดได้ในระยะเวลาหนึ่งอาจจะประมาณ 4-5 ฉบับจนกว่านิตยสารของตนจะสามารถอยู่รอดต่อไปได้นิตยสารบางฉบับต้องประสบปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือเทคนิคบางประการหลังจากได้ทดลองออกสู่ตลาดไปแล้ว 2-3 ฉบับ (tested issues) การเปลี่ยนแปลงนี้อาจออกมาในรูปของเทคนิค

การพิมพ์ การตัดบทความบางคอลัมน์ออก หรือเปลี่ยนกระดาษพิมพ์ให้ถูกลงหรือแพงขึ้น หรือต้องตัดสินใจสละเรื่องบางเรื่องที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนที่มีราคาสูงเกินไป เป็นต้น

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้คือ องค์ประกอบที่จะทำให้นิตยสารประสบความสำเร็จ ฮาร์แลน โลแกน (Harlan Logan อ้างใน มาลี บุญศิริพันธ์, 2532 : 252) อดีตที่ปรึกษาผู้พิมพ์โฆษณา (publisher's consultant) และอดีตบรรณาธิการนิตยสาร Scribner's ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับนิตยสารที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ขาดความแน่นอนของแนวเนื้อหา
2. ขาดเป้าหมายและรูปแบบที่แน่ชัดในส่วนบรรณาธิการ
3. ขาดทุนอุดหนุนจากโฆษณาที่เพียงพอ
4. ขาดงบประมาณ
5. ขาดการวางแผนและกำหนดเวลาสำหรับการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้อ่านตลาดจนการโฆษณาไม่เพียงพอ
6. ขาดความรู้ทั่วไปไปเกี่ยวกับการทำนิตยสารและคู่แข่ง
7. ขาดความรู้เกี่ยวกับตัวบุคคลหรือทีมงาน ซึ่งทำให้การมอบหมายและรับผิดชอบงานล้มเหลว
8. ขาดวัตถุประสงค์และการหยั่งถึงของแนวโน้มของนิตยสารออกใหม่ และระบบการพิมพ์ที่มีอยู่

ทั้งหมดนี้ คือปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้การทำนิตยสารประสบความสำเร็จหรือไม่ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว นิตยสารยังต้องประสบกับสภาพแวดล้อมและบรรยากาศทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งมีส่วนกระทบต่อการดำเนินงานทั้งของหนังสือพิมพ์และนิตยสารอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งพิมพ์ทางด้านข่าวสารการเมืองหรือการวิเคราะห์ข่าว

3.2 การตกแต่งต้นฉบับ

ต้นฉบับ หมายถึง วัสดุพิมพ์ซึ่งเป็นข้อเขียนของผู้เขียนในรูปของบทความ เรื่องสั้น นวนิยาย บทกวี ฯลฯ ส่วนการตกแต่งต้นฉบับก็คือ การจัดเตรียม ปรับปรุง แก้ไข ตรวจสอบต้นฉบับให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะส่งไปลงพิมพ์เป็นรูปเล่มนิตยสารที่สมบูรณ์ การศึกษาเรื่องการตกแต่งต้นฉบับจะได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการตกแต่งต้นฉบับ เครื่องหมายการตรวจต้นฉบับ และการคำนวณต้นฉบับ ดังจะได้กล่าวตามลำดับต่อไป

1. วิธีการตกแต่งต้นฉบับ

การตกแต่งต้นฉบับประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบความถูกต้อง รูปแบบการเขียน หัวเรื่อง การสังคัมพิมพ์ และการระมัดระวังเรื่องกฎหมายหมิ่นประมาท โดยมีวัตถุประสงค์ในการตกแต่งต้นฉบับดังนี้

1. ทำให้ต้นฉบับมีความยาวเหมาะสมกับเนื้อที่ที่จะใช้ตีพิมพ์
2. ให้นโยบายของต้นฉบับมีความสอดคล้องกับนโยบายของนิตยสารหรือวารสาร
3. ปรับปรุงเนื้อหา ภาษา โครงสร้างประโยค หรือความสละสลวยของการเดินเรื่อง ความเหมาะสมของภาพประกอบ แผนผัง และแผนภูมิ เป็นต้น
4. เพิ่มเติมข้อมูลที่ขาดไปหรือปรับปรุงข้อมูลรายละเอียดให้ทันสมัยน่าอ่านยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ความสำคัญของการตกแต่งต้นฉบับจึงอยู่ที่ความละเอียดลออของบรรณาธิการที่จะตรวจแก้ไขเนื้อหาในต้นฉบับมีความถูกต้อง มีคุณภาพ และชวนให้ติดตาม

1.1 การตรวจสอบความถูกต้อง (correctness) หมายถึง ความถูกต้องทั้งข้อเท็จจริงของข้อมูลหรือเนื้อหาและภาษา บรรณาธิการจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับข้อมูลที่ปรากฏในต้นฉบับว่าไม่มีข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนได้ อะไรก็ตามที่อาจสร้างความสงสัยแก่ผู้อ่านจะต้องได้รับการแก้ไขทันทีให้ชัดเจน โดยการสอบถามจากผู้เขียนหรือแหล่งข้อมูลเพื่อให้แน่ใจก่อนลงพิมพ์ การแก้ไขก่อนปรากฏสู่สายตาผู้อ่านกระทำได้ง่ายกว่าและไม่มีผลกระทบต่อความเชื่อถือของนิตยสารด้วย โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข สถิติอ้างอิงต่าง ๆ

ความถูกต้องทางภาษารอบคลุมถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และความสละสลวยของการเดินเรื่อง ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด เพราะการใช้ศัพท์หรือภาษาที่ไม่ถูกต้องกับกาลเทศะเป็นต้น การใช้ภาษาในนิตยสารต่างจากการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ เพราะนิตยสารนั้นมีช่วงเวลามากพอที่ผู้เขียนหรือกองบรรณาธิการจะให้ความสนใจกับข้อปลีกย่อยของภาษาได้มีเวลาแก้ไขปรับปรุงอย่างเพียงพอมากกว่างานหนังสือพิมพ์ซึ่งต้องแข่งกับเวลา นอกจากนั้นลักษณะของนิตยสารส่วนหนึ่งก็คือ การแสดงออกถึงความไพเราะทางภาษาที่ชวนให้ติดตามอ่าน ผู้อ่านมีเวลาพิจารณาเนื้อหาในนิตยสารได้นานและบ่อยกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้นบรรณาธิการจึงต้องให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเกี่ยวกับตัวสะกด ประโยค เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ศัพท์ต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ไวยากรณ์ และตัวย่ออย่างถูกต้องกับสากลนิยม

จากความสำคัญดังกล่าว บรรณาธิการที่จะตกแต่งต้นฉบับนิตยสารจึงต้องมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในเรื่องราวที่ตนเองจะบรรณาธิการ และมีความเข้าใจการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องได้ทันที

1.2 รูปแบบการเขียน (style) หมายถึง วิธีการเขียน การใช้ภาษา และการเดินเรื่องในเชิงการสื่อสาร (journalistic sense) จริงอยู่บรรณาธิการอาจไม่จำเป็นต้องแก้ไขสำนวนโวหาร หรือลีลาการเขียนของผู้เขียนแต่ละคน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติเฉพาะบุคคลยากที่จะเลียนแบบให้เหมือนกันได้ แต่บรรณาธิการก็ต้องทำหน้าที่ประหนึ่งผู้อ่านที่จะแก้ไขให้ข้อเขียนต่างๆ ดำเนินไปอย่างสละสลวยเข้าใจง่าย และมีรูปแบบที่ถูกต้อง เช่น การถ่ายทอดความคิดด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายในกลุ่มผู้อ่าน การใช้คำย่อควรมีการแยกตัวอักษรหรือไม่ เช่น คำว่ากรุงเทพมหานครควรย่อให้เหมือนกัน เป็น กทม. หรือ ก.ท.ม. เป็นต้น

ในเรื่องรูปแบบการเขียนนี้ กองบรรณาธิการของนิตยสารแต่ละฉบับมักจะมีการรวบรวมข้อความหรือสิ่งที่ควรปฏิบัติที่เรียกว่า style book เพื่อให้คนในกองบรรณาธิการถือเป็นแนวปฏิบัติให้เหมือน ๆ กัน ส่วนมากในภาษาไทยมักจะไม่ค่อยมีปัญหามากมายนักแต่ในภาษาต่างประเทศเช่น ภาษาอังกฤษ มักมีหลักการใช้คำสะกดหรือการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ผิดกันไป จึงมีความจำเป็นต้องใช้ style book เป็นคู่มืออยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม การใช้ style book จะช่วยให้บรรณาธิการและผู้เขียนมีความสะดวกเพราะสามารถใช้เป็นบรรทัดฐานของการเขียนในแนวเดียวกันทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ช่วยให้มีเอกภาพและรูปแบบเฉพาะตัวสำหรับนิตยสารแต่ละฉบับในเรื่องของการใช้คำย่อ การใช้ตัวอักษร เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ชื่อบุคคล สถานที่ สรรพนาม ตำแหน่งตัวเลข ตัวสะกด หรือการใช้ศัพท์เฉพาะในวงการต่าง ๆ เช่น กีฬา ดนตรี เป็นต้น

1.3 หัวเรื่อง (headings) โดยปกติแล้วข้อเขียนที่ส่งเข้ามาโดยผู้เขียนภายในหรือผู้เขียนภายนอกก็ตามมักจะมีหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องประกอบมาด้วยเรียบร้อย พร้อมทั้งจะได้รับการสั่งตัวพิมพ์ได้เลย แต่ในหลายกรณี หัวเรื่องเหล่านั้นอาจต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลของการจัดหน้า และ/หรือความสะดุดตา สะดุดใจผู้อ่าน บรรณาธิการในนิตยสารบางฉบับจึงต้องทำหน้าที่พิจารณาด้วยว่าหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องนั้น ๆ เหมาะสมหรือไม่ ควรแก้ไขหรือไม่ และควรแก้อย่างไร บางทีเนื้อหาอาจถูกส่งไปเรียงพิมพ์ก่อน แล้วจึงส่งชื่อเรื่องไปโดยพิจารณาถึงความสวยงามของการจัดหน้า (layout) ประกอบด้วย

การตั้งชื่อเรื่องหรือการปรับปรุงชื่อเรื่องต้องคำนึงถึงเนื้อหาและการจูงใจให้ผู้อ่านติดตามอ่านเนื้อหาให้ตลอด บรรณาธิการนิตยสารบางฉบับอาจนิยมเขียนตัวโปรย (subhead) ประกอบด้วย เพื่อสรุปประเด็นที่เด่น ๆ ให้เป็นจุดสนใจแก่ผู้อ่านด้วยอีกทางหนึ่งก็ได้

1.4 การสั่งตัวพิมพ์ (type selection) เป็นหน้าที่ของบรรณาธิการที่จะต้องเลือกคำสั่งตัวพิมพ์ที่มีขนาดเหมาะสมและอ่านง่ายตั้งแต่หัวเรื่องตลอดจนถึงเนื้อหาทั้งหมด การสั่งตัวพิมพ์มีความสำคัญในการช่วยเน้นข้อความที่ต้องการเน้นในเรื่องได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญก็คือ ผู้สั่งตัวพิมพ์ต้องเข้าใจขนาดของตัวพิมพ์แต่ละประเภทและลักษณะของตัวพิมพ์แต่ละตระกูล เพราะแต่ละแห่งจะออกแบบแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปแล้วทางฝ่ายโรงพิมพ์จะมีตัวอย่างอักษรพิมพ์ให้กองบรรณาธิการดู และมักจะเข้าใจกันดีระหว่างกองบรรณาธิการกับฝ่ายผลิตในโรงพิมพ์

ประการสำคัญของการสั่งตัวพิมพ์ในนิตยสารหรือวารสารต้องคำนึงถึงความสะดวกในการอ่าน ซึ่งได้แก่ ขนาดตัวอักษรที่พอเหมาะสวยงาม ชัดเจน และการเว้นช่องไฟระหว่างบรรทัดตลอดจนความยาวของคอลัมน์ที่ได้ขนาด ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน (readability survey) มักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเลือกใช้ตัวพิมพ์ในนิตยสารทุกประเภท

1.5 การระมัดระวังเรื่องกฎหมายหมิ่นประมาท (libel) สิ่งที่น่าพึงพิงพิมพ์และนิตยสารต้องระมัดระวังอยู่เสมอก็คือ ข้อความที่อาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อบุคคลหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลให้ถูกฟ้องร้องฐานหมิ่นประมาทได้ ดังนั้นในขณะที่บรรณาธิการตรวจสอบปรับปรุงต้นฉบับ จึงต้องพิจารณาอย่างละเอียดถึงข้อความหรือภาษาที่หมิ่นหมิ่นต่อการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอยู่ตลอดเวลา หากการอ่านต้นฉบับทำไปอย่างขาดความรอบคอบ อาจนำไปสู่ความยุ่งยากทางกฎหมายอย่างดินไม่หูดก็ได้อีก โดยเฉพาะข้อความคลุมเครือซึ่งมีความหมายสองนัย ควรแก้ไขให้ชัดเจนมากที่สุด

2. เครื่องหมายการตรวจแก้ต้นฉบับ

เครื่องหมายการตรวจแก้ต้นฉบับมักจะใช้เขียนไปยังตำแหน่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงข้อความไม่จำเป็นต้องโยงเส้นออกมาที่ขอบนอกของเนื้อหา

3. การคำนวณต้นฉบับ

การคำนวณต้นฉบับมีความจำเป็นสำหรับการจัดทำนิตยสารเพราะช่วยให้ทราบว่าต้นฉบับมีความยาวเท่าใด เหมาะสมกับเนื้อหาที่มีอยู่หรือไม่ หากทราบความยาวและขนาดของเนื้อที่กระดาษแล้วจะทำให้การออกแบบจัดหน้านิตยสารง่ายขึ้น เป็นการประหยัดเวลาและทำให้สามารถปรับปรุงต้นฉบับให้เหมาะสมได้ทันกับเวลาที่นิตยสารจะออกได้อีกด้วย

ถึงแม้ว่าในนิตยสารอาจมีเนื้อหาที่มากพอจะบรรจุเนื้อหาของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอก็ตาม แต่การทราบความยาวของเนื้อเรื่องก็จะช่วยให้บรรณาธิการสามารถจัดหารูปแบบภาพประกอบหรือจัดตกแต่งหน้าได้สวยงามขึ้นอีกทางหนึ่ง

3.3 การจัดภาพประกอบ

ภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับนิตยสาร ภาพประกอบมีส่วนช่วยให้นิตยสารน่าอ่านและดึงดูดความสนใจได้มากโดยเฉพาะภาพสีจะได้รับความสนใจมากที่สุด ภาพขาว-ดำรองลงมา และภาพการ์ตูนก็ได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน ดังนั้นนิตยสารส่วนใหญ่จึงมักใช้ภาพประกอบของเนื้อหาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ภาพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายเส้น ภาพแผนภูมิ ภาพวาดหรือภาพถ่ายล้วนมีประโยชน์ต่อการทำนิตยสารทั้งสิ้น

1. วัตถุประสงค์ของการใช้ภาพประกอบ

การใช้ภาพเป็นส่วนประกอบของการทำนิตยสารหรือวารสารก็ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ดึงดูดความสนใจ โดยปกติวิสัยของมนุษย์มักจะชอบดูอะไรก็ตามที่สวยงามหรือมีชีวิตชีวา ภาพขนาดใหญ่ในนิตยสารอาจเต็มหน้า หรือขยายเต็ม 2 หน้า จะมีส่วนช่วยให้คนอ่านนิตยสารเล่มนั้นขึ้นพลิกดูได้ นิตยสารที่ไม่มีภาพประกอบเลย เช่น วารสารวิชาการมักจะแห้งแล้งไร้แรงดึงดูด การเลือกภาพเพื่อเป็นหน้าปก หรือภาพประกอบจึงต้องพิถีพิถันให้มีความงามในทางศิลปะ วัตถุประสงค์ก็เพื่อหยุดสายตาผู้อ่าน ณ ที่นั้น เพื่อนำไปสู่เนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป นิตยสารหลายฉบับจะบรรจุปริมาณภาพไว้มาก เพื่อใช้ภาพสื่อความหมายแทนเนื้อหา เช่น นิตยสารภาพ จะมีสัดส่วนของภาพมากกว่าตัวหนังสือ เป็นต้น ภาพจึงมักทำหน้าที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ตั้งแต่หน้าปกจนหน้าสุดท้ายของนิตยสาร

1.2 ประกอบเรื่อง วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งของการใช้ภาพ ก็เพื่อความกระจ่างในเนื้อหาและเรื่องราวที่อาจเข้าใจยาก หรือต้องการให้รายละเอียดของเนื้อหาบางอย่างซึ่งจะเข้าใจได้ทันทีโดยอาศัยภาพ เช่น ภาพแสดงวิธีการประกอบรถยนต์ ภาพสีหน้าบุคคล หรือภาพความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้อาจบรรยายโดยใช้ภาษาเป็นสื่อความหมายก็ได้ แต่จะไม่ลึกซึ้งเป็นจริงเป็นจังเท่ากับการใช้ภาพประกอบคำอธิบาย นอกจากนี้ภาพแสดงแผนภูมิ กราฟ และแผนที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าถึงจุดที่ต้องการอธิบายได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

1.3 อธิบายเรื่อง ภาพบางภาพสามารถจะบอกเรื่องราวของเหตุการณ์ได้ทั้งหมดโดยอาศัยคำอธิบายเพียงเล็กน้อย ดังคำกล่าว “ภาพ ๆ เดียวมีคุณค่าเท่ากับคำพันคำ” เป็นต้น ภาพประกอบนี้จะมีคุณค่าในตัวเอง คำบรรยายของเนื้อหาอาจกลายเป็นเพียงส่วนประกอบของภาพไปก็ได้ ภาพประเภทนี้ใช้มากในนิตยสารภาพโดยเฉพาะ เช่น นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารเฟอร์นิเจอร์ นิตยสารตกแต่งต่าง ๆ เป็นต้น

1.4 แสดงความต่อเนื่องของเรื่องราว จะเห็นได้จากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ที่ต้องการให้ผู้อ่านได้รับรสสัมผัสทางความรู้สึกที่แสดงออกทางภาพถ่าย เช่น ภาพ

แสดงลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้ประสบภัยพิบัติ หรือภาพแสดงความเคลื่อนไหวของบุคคลสำคัญ ภาพเหล่านี้สามารถสื่อความหมายทางความรู้สึกได้มากกว่าการใช้คำบรรยาย บางฉบับจะเลือกการสื่อสารโดยใช้ภาพการ์ตูนดำเนินเรื่องก็สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้อ่านได้มากเช่นกัน

1.5 ช่วยการจัดหน้า เป็นที่ยอมรับว่าภาพทุกภาพมีบทบาทอย่างสำคัญในการออกแบบจัดหน้า กล่าวคือ ทำให้นิตยสารทุกหน้ามีจุดสนใจ มีชีวิตชีวา และดึงดูดความสนใจผู้อ่าน เนื้อหาใกล้เคียงได้มาก จะสังเกตได้ว่านิตยสารที่ไม่มีภาพประกอบเลยจะแห้งแล้งไม่น่าหยิบอ่าน ในส่วนนี้เองที่ทำให้บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ของนิตยสารพยายามออกแบบตัวอักษร ชื่อเรื่องหรือเนื้อเรื่องให้มีขนาดต่าง ๆ กัน เพื่อให้มองดูเหมือนเป็นส่วนประกอบแทนภาพได้อย่างหนึ่งในการจัดหน้าให้น่าอ่าน

2. การคัดเลือกภาพ

ภาพประกอบที่จะนำมาใช้ลงพิมพ์ในนิตยสารหรือวารสารนอกจากจะต้องพิจารณาเนื้อหาของภาพแล้วยังต้องคำนึงถึงคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับลงพิมพ์อีกด้วย เพราะภาพเหล่านั้นต้องผ่านขั้นตอนการพิมพ์หลายชั้น เทคนิคการพิมพ์อาจทำให้ภาพที่ปรากฏในนิตยสารคือคุณภาพลงไปได้บ้างไม่มากนักน้อย ดังนั้นบรรณาธิการที่มีความละเอียดรอบคอบจะพยายามเลือกภาพที่มีคุณค่าสูงทั้งด้านเนื้อหาและเทคนิคการถ่ายภาพ ซึ่งควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ

2.1 ความคมชัด ภาพที่จะใช้ควรมีความคมชัด และให้รายละเอียดได้หมด โดยปกติแล้วบรรณาธิการจะไม่ใช้ภาพที่ไม่มีความชัดเจนลงพิมพ์ เพราะเมื่อเวลาผ่านกระบวนการพิมพ์แล้วรายละเอียดของภาพอาจขาดหายไปทำให้การสื่อความหมายไม่สมบูรณ์ได้ เพราะฉะนั้นภาพต้นฉบับที่จะคัดเลือกลงพิมพ์จึงควรมีความคมชัดมากพอที่จะทำให้ภาพประกอบเรื่องมีคุณค่าจากการสื่อความหมายและมีความสวยงามด้วย

2.2 ความเข้ม ในที่นี้หมายถึง ภาพที่ใช้ควรมีลักษณะของความเข้มของสี และสิ่งที่ปรากฏในภาพ (subject) เค้นชัด เช่น ถ้าเป็นภาพขาวดำก็ควรจะได้ชัดจนถึงความเข้มของสีที่แก่กว่าและความอ่อนของสีที่อ่อนกว่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสีอ่อนกับสีแก่ต้องแตกต่างกันอย่างตัดกันจนเห็นได้ชัดเจน แต่ควรให้มีความกระจ่างของแสงเงาชัดเจน เพื่อที่ว่าเมื่อผ่านกระบวนการพิมพ์แล้วภาพที่ปรากฏก็ยังคงความชัดเจนอยู่ ภาพที่มีลักษณะความเหลืองดำของสีที่ไม่แตกต่างกันมากจะทำให้ภาพที่ปรากฏพร่ามัว เรื่องความแตกต่างของความเข้มของภาพนั้นสามารถจะทำได้โดยวิธีการอัดในห้องมืด บรรณาธิการควรจะให้ปรับความเข้มได้ตามความต้องการ

2.3 ขนาดของภาพ ภาพที่จะใช้พิมพ์นิตยสารควรเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ เพราะเมื่อนิตยสารให้ความสำคัญต่อภาพมาก รายละเอียดของภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญถ้าใช้ภาพเล็ก ๆ

มาอัดขยายอาจทำให้ส่วนสำคัญบางส่วนเจือจางหายไปแต่ถ้าใช้ภาพขนาดใหญ่ เช่น ภาพขนาด 5 นิ้ว 7 นิ้ว หรือ 8 นิ้ว 10 นิ้ว แล้วนำมาย่อหรือตัดให้เล็กลงจะทำให้ได้รายละเอียดที่คมชัดกว่าเมื่อพิมพ์ออกสู่สายตาผู้อ่าน

2.4 ความมันเงา ภาพที่เป็นเงามันมักจะได้รับความนิยมให้พิจารณาถึงพิมพ์มากกว่าภาพที่มีผิวมันด้าน เพราะความหยาบของกระดาษจะทำให้เมื่อพิมพ์ภาพไปแล้วทำให้ขาดความคมชัดในรายละเอียดบางอย่าง การใช้ภาพที่มีผิวมันจะช่วยลดความพร่ามัวของภาพได้

โดยทั่วไปแล้ว ภาพที่เลือกใช้ในนิตยสารจะได้รับการพิจารณาอย่างพิถีพิถันเป็นพิเศษมากกว่าภาพที่ใช้ในหนังสือพิมพ์ เพราะภาพประกอบมีความสำคัญต่อการทำนิตยสารมากกว่าและเนื่องจากว่าภาพถือเป็นส่วนดึงดูดความประทับใจเบื้องต้นจากผู้อ่าน ความคมชัดจึงเป็นคุณสมบัติประการแรก ถ้าหากไม่สามารถจะเลือกคุณสมบัติในข้ออื่น ๆ ได้ แต่บรรณาธิการจะพยายามให้ได้มาซึ่งภาพที่สมบูรณ์ที่สุดเสมอ

3. แหล่งที่มาของภาพ

ภาพที่ปรากฏในนิตยสารมีมากมาย ภาพเหล่านี้จะได้มาจากแหล่งต่าง ๆ กันคือ

3.1 จากช่างภาพประจำกองบรรณาธิการ

3.2 จากช่างภาพอิสระ

3.3 จากช่างภาพอาชีพ

3.4 จากหน่วยงานประชาสัมพันธ์หรือองค์การ สมาคม

ส่วนใหญ่แล้วนิตยสารฉบับใหญ่ ๆ มักจะมีช่างภาพประจำกองบรรณาธิการ ซึ่งบรรณาธิการสามารถมอบหมายให้ไปถ่ายภาพตามที่ต้องการได้ตลอดเวลา โดยระบุให้ได้ภาพที่เหมาะสมกับเนื้อหาและในมุมต่าง ๆ ส่วนนิตยสารฉบับเล็ก ๆ อาจจะไม่มีช่างภาพประจำแต่อาจจ้างเป็นครั้งคราว กล่าวคือ มอบหมายให้ช่างภาพอาชีพ เช่น ร้านถ่ายภาพ หรือช่างภาพรับจ้างไปถ่ายภาพที่ต้องการ แล้วจึงจ่ายค่าตอบแทนเป็นครั้ง ๆ ไปตามที่ตกลงกัน นอกจากนี้ช่างภาพอิสระหรือช่างภาพสมัครเล่นที่มีฝีมือการถ่ายภาพดี ๆ ก็อาจจะเป็นแหล่งภาพดี ๆ ได้เสมอ โดยเฉพาะเมื่อช่างภาพเหล่านี้ได้ภาพที่มีศิลปะและมีคุณค่าเด่น ๆ มักจะส่งให้นิตยสารลงพิมพ์ นิตยสารหรือวารสารยังได้รับภาพจากหน่วยงาน องค์การประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ อีกมากมายที่ส่งมาให้ เพื่อผลทางการประชาสัมพันธ์หรือเป็นภาพซึ่งหน่วยงานนั้น ๆ สามารถหามาได้โดยง่าย เช่น จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

นิตยสารบางฉบับที่มีกองบรรณาธิการเล็กมาก ตัวบรรณาธิการคงอาจเป็นผู้ถ่ายภาพไปด้วย ในกรณีเช่นนี้อาจมีอยู่น้อยมาก แต่ก็สามารถทำให้ได้มาซึ่งภาพที่ตนพอใจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบรรณาธิการมีความรู้ทางศิลปะอยู่บ้าง ก็จะช่วยให้การมอบหมายคัดเลือกภาพประกอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.4 การออกแบบ – จัดหน้า

การออกแบบ – จัดหน้า (design and layout) เป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งของการจัดทำนิตยสาร เป็นภาระหน้าที่ของบรรณาธิการหรือหัวหน้าฝ่ายศิลป์ ที่บางแห่งเรียกว่า art director ในการนำเอาวัตถุดิบต่าง ๆ เช่น เนื้อหา รูปภาพ และอื่น ๆ มาจัดวางให้ได้สัดส่วนสวยงาม สะดวกแก่การอ่าน ดึงดูดสายตาเวลาวางบนแผงหนังสือ การจัดหน้านิตยสารและวารสารแตกต่างจากการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะการจัดหน้าหนังสือพิมพ์มุ่งให้ความสะดวกแก่ผู้อ่านในเรื่องของการอ่านข่าวสำคัญ มุ่งให้ความสำคัญแก่ข่าวมากกว่า ในขณะที่การจัดหน้านิตยสารและวารสารจะเป็นทั้งความสวยงามทางศิลปะของการวางหน้า และการสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงเนื้อหาหน้าสุดท้าย

วัตถุประสงค์หลักของการออกแบบ – จัดหน้านิตยสารมีดังนี้

1. เพื่อดึงดูดสายตา สร้างความสนใจและเชื่อเชิญให้สนใจอยากจะอ่าน
2. เพื่อสื่อความหมายทางด้านเนื้อหาอย่างรวดเร็ว
3. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้คุ้นเคยกับนิตยสารของตน หรือเป็นการสร้างบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวแก่นิตยสารนั้น ๆ

อาจกล่าวโดยรวม ๆ ได้ว่า เป้าหมายของการจัดหน้าก็คือ การสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านให้หยิบนิตยสารขึ้นดูและเปิดอ่านเนื้อหาโดยตลอด ดังนั้นจึงต้องอาศัยความรู้ด้านศิลปะ จิตวิทยา และความคิดสร้างสรรค์ การจัดหน้าที่ดีนอกจากจะมุ่งสร้างความสนใจแรกเห็นแล้ว ยังควรจะต้องดึงดูดความสนใจมากพอที่ผู้อ่านจะอ่านเรื่องราวแต่ละหน้าแต่ละเรื่องที่ปรากฏในนิตยสารอีกด้วย ไม่ว่าจะการออกแบบหรือจัดหน้านิตยสารจะออกมาในลักษณะใดก็ตาม ควรจะมีความหมายบางอย่างปรากฏอยู่เสมอ นั่นก็คือ ความพยายามและความสามารถของบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ในการถ่ายทอดความคิดและเนื้อหาของเรื่องราวได้ทันทีโดยวิธีง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนจนเกินไป ผู้อ่านเป้าหมายสามารถจะรับสารสื่อสารนั้น ได้อย่างรวดเร็วลักษณะการจัดหน้าที่ดีจึงไม่ควรจะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อความหมายเข้าใจในเรื่องราวนั้น ๆ เป็นความจริงอยู่อย่างหนึ่งว่า ศิลปะการออกแบบและจัดหน้าที่ดีมักจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นิตยสารขายดีด้วย

เหตุที่มีการออกแบบและจัดหน้า แทนที่จะเป็นการจัดหน้าเฉย ๆ นั้น ก็น่าจะเป็นเพราะว่าการจัดหน้า (layout) ก็คือ การจัดวางเนื้อหา รูปภาพ และองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบน่าอ่านในรูปแบบที่เหมาะสมของนิตยสาร แต่นิตยสารมีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัย

อันหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจัดวางหน้าในลักษณะต่าง ๆ ที่คิดว่าจะสามารถดึงความสนใจของผู้อ่านได้มากที่สุด อาทิ การจัดหน้าวารสารซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่นักวิชาการจะมีลักษณะแตกต่างจากนิตยสารสำหรับเด็กและสตรี ดังนั้นถึงแม้ว่าจะมีหลักการจัดหน้าอยู่แล้วแต่ถ้าบรรณาธิการฝ่ายศิลป์สามารถออกแบบโดยนำความรู้ทางศิลปะและจิตวิทยาเข้ามาประยุกต์ใช้กันแล้วก็จะทำให้การจัดหน้ามีลักษณะหลากหลาย มีสีสัน และมีชีวิตชีวามากขึ้น การออกแบบและจัดหน้าในนิตยสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ความคิดสร้างสรรค์ของบรรณาธิการฝ่ายศิลป์จึงเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่จะทำให้การออกแบบจัดหน้านิตยสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3.5 หลักการจัดหน้า

ถึงแม้ว่าการจัดหน้าในนิตยสารจะให้ความสำคัญต่อศิลปะความสวยงามเท่า ๆ กับการเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจก็ตาม การจัดหน้าโดยทั่ว ๆ ไปก็มักจะยึดหลักของความเรียบง่าย (simple) ความสมดุล (balance) ความกลมกลืน (harmony) และความน่าดู (pleasant) จากหลักการดังกล่าวพอจะแบ่งรูปแบบของการจัดหน้าได้ดังนี้

1. แบบสมดุล (balance symmetry) หมายถึง การจัดหน้าโดยวางเนื้อหา รูปภาพให้มีน้ำหนักและความเท่าเทียมกัน เหมือนกันทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของหน้านิตยสาร เพื่อให้มีลักษณะของความเป็นระเบียบ ง่าย สะดวกในการอ่าน การจัดหน้าแบบนี้เป็นวิธีการที่นิยมทำกันมานาน อาจขาดความเด่นเมื่อต้องการเน้นส่วนหนึ่งส่วนใด แต่ก็ให้ความรู้สึกของความเป็นเอกภาพ และความผสมกลมกลืนของหน้านิตยสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้นบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ของนิตยสารบางฉบับจะยึดถือหลักนี้โดยให้ความสมดุลในเรื่องของน้ำหนักเท่า ๆ กัน หรือความสมดุลในความรู้สึกของผู้อ่าน (informal balance) คือ มองภาพรวม ๆ แล้ว จะเห็นความสมดุลในตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องลากเส้นวางแนวจนชัดเจนเกินไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึงจุดถ่วงของสายตา (focus) เป็นศูนย์กลางและใช้ขนาด สี สัน เข้าช่วยให้เกิดความรู้สึกสมดุล

2. แบบไม่สมดุล (imbalance/asymmetry) คือ การจัดหน้าที่ไม่มีความสมดุลแน่นอนตายตัวเหมือนแบบแรก ไม่จำเป็นต้องจัดวางทุกสิ่งทุกอย่างให้มีความเท่าเทียมกันทั้งซ้ายและขวาอย่างชัดเจน แต่จะเป็นการจัดหน้าเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสายตา โดยถ่วงดุลของน้ำหนักสี สัน ให้กระจายทั่วไปบนหน้านิตยสาร เนื้อที่ว่างบนหน้ากระดาษก็มีส่วนสำคัญในการเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการจัดหน้าแบบนี้ได้ แต่เมื่อดูรวม ๆ แล้วก็จะเห็นความผสมกลมกลืนในตัวเอง เกิดความเป็นเอกภาพ (unity) ของแต่ละหน้า ทำให้มีความสมดุลในความรู้สึกได้เช่นกัน การจัดหน้าแบบนี้มักต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ของบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ที่จะทำให้น่าตา

น่าสนใจ ความเข้าใจในเรื่องของสัดส่วน (proportion) จะช่วยได้มากในการจัดหน้าแบบนี้ให้มีสัดส่วนที่น่าหนักที่สวยงาม และมีความกลมกลืนทั้งเนื้อหาและรูปภาพ

3. แบบใช้ความแตกต่าง (contrast) หมายถึง การออกแบบจัดหน้าที่ไม่ถือกฎตายตัวมุ่งให้ความสำคัญและเน้นเนื้อหาบางส่วนให้มีความขัดแย้งกันอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับกระจัดกระจายจนขาดความกลมกลืนและความเป็นเอกภาพของหน้ากระดาษ การวางตำแหน่งต่าง ๆ จะมุ่งให้ความสำคัญที่แตกต่างกันอาจเป็นความเข้มของสี ขนาดตัวอักษรที่ใช้ เนื้อที่ว่างหรือเนื้อที่สีขาว การจัดหน้าแบบนี้ผู้จัดจะยึดหยุ่นตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการเน้น ได้ทำให้มีความหลากหลายและมีชีวิตชีวาว่าการจัดหน้าแบบสมดุลอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะมีความแปลกตาและน่าสนใจกว่า อย่างไรก็ตามการจัดหน้าแบบนี้ก็ต้องคำนึงถึงความสมดุลในความรู้สึกรู้สึกของผู้อ่านด้วย กล่าวคือไม่ทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหนัก – เบาเกินไปจนทำให้ดูหน้ากระดาษเอียงไปได้

ไม่ว่าการจัดหน้าจะมีลักษณะแบบใดก็ตาม ควรเน้นหลักที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นแล้ว คือ ความเรียบง่าย ความสมดุล ความกลมกลืน และความน่าสนใจ

ความเรียบง่ายเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้การจัดหน้าน่าสนใจไม่สลับซับซ้อนสบายตาในการอ่าน และจะนำไปสู่องค์ประกอบของความมีเอกภาพ ความต่อเนื่อง ความกลมกลืน และจุดเด่นในบางจุดที่ต้องการได้

นอกจากการจัดหน้าตามรูปแบบข้างต้นโดยยึดหลักดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว หลักการต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดหน้านิตยสารน่าอ่านขึ้นได้มาก คือ

1. ให้ความสนใจและความสำคัญแก่เนื้อที่ว่างของกรอบกระดาษ เนื้อที่ว่างรอบนอก (margins) ของคอลัมน์นี้เปรียบเสมือนหนึ่ง “กรอบ” ของภาพตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว การเว้นกรอบว่างด้านล่างของกระดาษจะกว้างมากกว่าที่ว่างด้านข้าง และส่วนบนจะเป็นส่วนที่แคบลงมา ส่วนที่แคบที่สุดก็คือส่วนระหว่างคอลัมน์หรือส่วนที่เขียนสันการที่ส่วนว่างด้านล่างกว้างกว่าส่วนบนก็ด้วยเหตุผลของจุดตกของสายตาบนหน้ากระดาษซึ่งมักจะล้ามาทางส่วนบนมากกว่า

2. ส่วนที่ว่าง ซึ่งเป็นกรอบกระดาษ (margins) อาจจะสามารถเหลื่อมล้ำได้โดยการจัดวางภาพของหน้ากระดาษ แต่ในส่วนของตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาควรอยู่ในระเบียบตามขนาดคอลัมน์ที่กำหนดไว้เท่านั้น

3. ส่วนที่ควรได้รับความพิถีพิถันเป็นพิเศษในการจัดหน้าก็คือ ส่วนบนด้านซ้ายมือ ซึ่งเป็นจุดที่ผู้อ่านจะเคยชินกับการเริ่มต้นสายตาที่จุดบน นอกจากผู้จัดหน้าจะเจตนาออกแบบให้ดึงดูดความสนใจไปจุดอื่น

4. รูปภาพ ภาพถ่าย การใช้สี และศิลปะการออกแบบตัวอักษร หัวเรื่อง มักเป็นส่วนที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี จึงน่าจะใช้ประโยชน์ในการสร้างความสนใจในส่วนอื่น ๆ ของหน้ากระดาษได้

5. การออกแบบจัดหน้านิตยสารไม่ควรจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดความสับสน เข้าใจยากในเนื้อหา กล่าวคือ การจัดหน้าที่ดีควรจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อหาได้อย่างสะดวกและเข้าใจง่ายขึ้นด้วย การจัดหน้าที่ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการอ่านจะทำให้นิตยสารเล่มนั้นหย่อนความนิยมได้

6. การออกแบบหัวเรื่อง (titles) ควรให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่วางรอบ ๆ ตัวอักษรที่เป็นหัวเรื่องด้วย เพื่อให้เกิดความแตกต่าง (contrast) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในการสร้างความสนใจ

7. ไม่ควรจัดหน้านิตยสารทีละหน้าโดยไม่คำนึงถึงหน้าตรงข้าม เพราะโดยปกติแล้วผู้อ่านนิตยสารจะกางหน้านิตยสารอ่านพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ซึ่งเปรียบเสมือนทั้ง 2 หน้านั้นเป็นหน้าเดียวกัน จึงควรถือว่าหน้าซ้ายและหน้าขวาเป็นหน้าเดียวกันในเวลาจัดหน้า

8. ถ้าต้องการให้หน้าตรงข้ามมีความเป็นเอกภาพสัมพันธ์กัน ก็ควรจัดหน้าโดยลดที่ว่างระหว่างหน้าสัน (margins) ให้เล็กลง เพื่อไม่ให้เกิดความแตกแยกเป็น 2 ส่วน

9. ถ้าต้องการให้หน้าตรงข้ามแยกส่วนกัน โดยเด็ดขาด ก็ควรจัดหน้าให้เห็นที่ระหว่งหน้าสัน (margins) ให้กว้างขึ้น ให้เห็นชัดเพื่อป้องกันความสับสนในการติดตามเนื้อหาจากหน้าหนึ่ง (ซ้าย) ไปสู่อีกหน้าหนึ่ง (ขวา) ได้

10. ควรจัดคำบรรยายภาพให้อยู่ติดกับภาพที่ต้องการบรรยายไว้มากที่สุด เพื่อให้ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับภาพ

11. โดยปกติแล้ว จุดสนใจของผู้อ่านมักจะเริ่มจากส่วนของหน้ากระดาษลงสู่ส่วนล่างของหน้ากระดาษ ดังนั้นจึงควรจะคำนึงถึงข้อนี้ไว้เป็นประโยชน์ในการจัดหน้าและออกแบบด้วย

12. หลักการออกแบบและจัดหน้านิตยสารที่ดีประกอบด้วย ความสมดุล (balance) ความแตกต่าง (contrast) ความกลมกลืน (harmony) ความเป็นเอกภาพ (unity) และความเคลื่อนไหว (motion) สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการพิจารณาให้ไปด้วยกันได้ในการจัดหน้านิตยสารทุกหน้า

13. โดยหลักการจัดหน้าทั่ว ๆ ไปแล้ว การใช้เนื้อที่ว่างหรือเนื้อที่สีขาวให้เป็นประโยชน์นั้น ควรจะใช้เนื้อที่ดังกล่าวมณลักษณะของกรอบนอกเพื่อให้เกิดเป็นกรอบของเนื้อหา

(ตัวพิมพ์) แต่ถ้าจัดให้เนื้อที่ว่างเกิดขึ้นภายในหรือระหว่างเนื้อหา (ตัวพิมพ์) มากเกินไปจะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ

กล่าวโดยสรุปการจัดหน้าที่ดีควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสมดุลของเนื้อหา ภาพ ตัวอักษร และน้ำหนักร
2. ความแตกต่างหรือตัดกันในด้านของสี โทน ภาพ ขนาด ตัวอักษร (ควรตัดกันแบ่งกันอย่างมีเอกภาพ)
3. ความกลมกลืน การเข้ากันได้ของทุกอย่างบนหน้านิตยสารโดยดูแล้วไม่ขัดตา
4. ความมีเอกภาพ ทุกสิ่งต้องมีเป้าหมายและมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์เดียวกัน มิทำให้เกิดความขัดแย้งทางองค์ประกอบ เนื้อหา และสายตา

3.6 การกำหนดขนาดและรูปเล่ม

รูปแบบของนิตยสารเป็นส่วนหนึ่งที่จะเอื้อให้การจัดหน้านิตยสารเป็นไปในลักษณะใด รูปแบบในที่นี้หมายถึง ขนาดและรูปเล่มของนิตยสารเท่านั้น กล่าวคือ ขนาดและรูปเล่มมีส่วนสัมพันธ์กับแนวการจัดหน้านิตยสาร จึงสามารถบ่งชี้ถึงบุคลิกพิเศษของนิตยสารแต่ละฉบับ แต่ละประเภทได้ด้วย

ในการจัดทำนิตยสาร การพิจารณาตัดสินใจเรื่องขนาดและรูปเล่มของนิตยสารเป็นสิ่งสำคัญเพราะมีส่วนส่งเสริมให้นิตยสารหรือวารสารมีคุณค่าเหมาะสมกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการผลิตนิตยสารอยู่ด้วย โดยทั่วไปแล้วการกำหนดขนาดรูปเล่มของนิตยสารหรือวารสารขึ้นอยู่กับเหตุผลหลายประการทั้งด้านการผลิตและการบริโภค เหตุผลส่วนมากมีดังนี้คือ

1. รูปเล่มควรมีขนาดที่พอดีไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่เป็นขนาดที่จะทำให้เกิดความสูญเสียโดยใช่เหตุ กล่าวคือ ต้องตัดส่วนเกินของกระดาษทิ้งไปมาก ๆ หรือกล่าวง่าย ๆ ว่าควรจะเป็นขนาดที่ประหยัดกระดาษมากที่สุด เพื่อจะได้ไม่ต้องเขียนส่วนเกินทิ้งไปมาก ๆ
2. ควรเป็นขนาดที่ให้ความสะดวกในการผลิต
3. ส่วนมากโรงพิมพ์จะพยายามยึดขนาดตามมาตรฐานของกระดาษที่ใช้สากลเช่นขนาด A4 และความสะดวกของระบบการพิมพ์ที่เลือกใช้
4. นอกจากเหตุผลทางกระบวนการผลิตแล้ว ยังควรคำนึงถึงความสะดวกในการถือติดมือไปในที่ต่าง ๆ และการกางอ่านในสถานที่ต่าง ๆ ด้วย

5. ควรมีขนาดที่เหมาะสม สามารถจะเก็บรักษาหรือจัดวางบนชั้นหนังสือขนาดมาตรฐานได้โดยง่าย กล่าวคือ ไม่ยาวหรือสั้น หรือกว้างจนเก็บรักษายาก

6. นิตยสารบางเล่มอาจมีขนาดเล็ก แต่ก็ควรจะเล็กพอที่จะบรรจุไว้ในกระเป๋าพกติดตัวไปไหน ๆ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของนิตยสารด้วย

เหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้วางแผนจัดทำนิตยสารและวารสารควรคำนึงและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะหาไม่แล้วอาจมีผลไปถึงต้นทุนการผลิตที่สิ้นเปลืองเนื่องจากรูปเล่มไม่ได้ขนาดมาตรฐานสากล ทำให้ต้องตัดเย็บกระดาษทิ้งไปมาก ๆ ซึ่งเป็นการสูญเสียโดยใช่เหตุ หรืออาจจะทำให้มีขนาดที่แตกต่างไม่สะดวกในการอ่านและพกติดตัวก็จะทำให้การจำหน่ายมีปัญหา เพราะผู้อ่านจะเลือกซื้อแต่นิตยสารที่มีขนาดเป็นที่พอใจสนองความต้องการได้มากกว่า นอกจากนี้ดังได้กล่าวในเรื่องต้น ๆ แล้วว่า ผู้อ่านนิตยสารส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเก็บรักษานิตยสารของตนไว้อ่านนาน ๆ หรือเล่มที่มีคุณค่ามากก็จะเก็บไว้อ้างอิง เพราะฉะนั้นขนาดของนิตยสารที่ผู้อ่านใช้ในการเก็บรักษาได้อย่างสะดวกมักจะได้รับความนิยมมากกว่า

ดังนั้นนอกจากข้อคำนึงด้านการผลิตดังกล่าวแล้ว ผู้จัดทำยังต้องตระหนักถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์เป้าหมาย และเนื้อหาของนิตยสารด้วยว่า มีเจตนาจะมุ่งให้สาระทางด้านใด ประเภทไหนแก่ผู้อ่าน กล่าวคือ ประเภทของนิตยสารก็มีส่วนในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกขนาดรูปเล่มด้วย เช่น นิตยสารประเภทภาพซึ่งต้องการแสดงความสวยงาม เทคนิคและรายละเอียดของภาพ ก็ควรจะมีขนาดใหญ่พอที่จะพิมพ์ภาพต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนให้รายละเอียดที่ต้องการแสดงได้อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น นิตยสารพวงบ้านและเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น แต่ก็ไม่ควรจะมีขนาดใหญ่เทอะทะจนเกินไป จนทำให้ขาดความสวยงามของรูปเล่มส่วนวารสารประเภทวิชาการมุ่งให้สาระสำคัญของเนื้อหาค่อนข้างหนักและเป็นนิตยสารที่สามารถเก็บไว้อ้างอิงนาน ๆ ได้ ก็จะมีขนาดพิเศษของตนเอง เช่น วารสารธรรมศาสตร์ วารสารการแพทย์ หรือ Journalism Quarterly เป็นต้น

ดังได้กล่าวแล้วว่า ขนาดรูปเล่มเป็นสิ่งที่ผูกพันด้วยกันไปกับการจัดหน้า ฉะนั้นการออกแบบรูปเล่มจึงควรนึกถึงเรื่องของการสร้างบุคลิกของนิตยสารและวารสารให้เป็นที่เตะตาต้องใจผู้พบเห็นได้ด้วย เท่าที่ปรากฏโดยทั่วไป นิตยสารหรือวารสารในท้องตลาดจะมีขนาดแตกต่างกันตามแต่ละประเภท ตามวัตถุประสงค์และความสามารถในการออกแบบให้ได้ขนาดที่ตีซึ่งพอจะจัดแบ่งประเภทของขนาดนิตยสารได้ดังนี้คือ

1. ขนาดฉบับกระเป๋า (pocket)	ประมาณ 6 นิ้ว คูณ 9 นิ้ว
2. ขนาดมาตรฐาน (basic)	ประมาณ 8¼ นิ้ว คูณ 11¼ นิ้ว
3. ขนาดนิตยสารภาพ (picture)	ประมาณ 10½ นิ้ว คูณ 13 นิ้ว

4. ขนาดหนังสือพิมพ์เล็ก (tabloid) ประมาณ $11\frac{1}{2}$ นิ้ว กว้าง $14\frac{1}{2}$ นิ้ว ขนาดที่เห็นอยู่ทั่วไปและเป็นที่ยอมรับเห็นจะได้แก่ ขนาด $8\frac{1}{4}$ นิ้ว กว้าง $11\frac{1}{4}$ นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมตามเหตุผลที่กล่าวข้างต้น คือ เป็นขนาดที่ใกล้เคียงกับกระดาษขนาดมาตรฐานปริมาณที่จะถูกตัดเจียนทิ้งไปมีน้อยที่สุด สะดวกแก่การหยิบจับ เหมาะกับขนาดมือของคนทั่วไป สามารถจัดวางไว้ตามชั้นหนังสือขนาดมาตรฐานได้ดี และยังเป็นขนาดที่เอื้ออำนวยต่อการจัดหน้า ไม่ยากจนเกินไป ทำให้การจัดหน้าสามารถทำได้คล่องตัวพอสมควร ขนาด $8\frac{1}{4}$ นิ้ว กว้าง $11\frac{1}{4}$ นิ้ว ในปัจจุบันจึงเป็นขนาดที่นิยมกันมากที่สุดสำหรับผู้อ่านและผู้จัดทำ เพราะเป็นขนาดรูปเล่มกำลังดี กระดาษดี ส่วนความหนาที่มักจะจะเป็นไปตามสัดส่วนแล้วแต่เนื้อหาและโฆษณา แต่ส่วนใหญ่จะไม่ให้ความหนาจนเกินความเหมาะสมเกินไป

ขนาดที่นิยมรองลงมาคือ ขนาดฉบับกระเป๋า หรือที่เรียกว่า พ็อกเก็ตบุ๊ก (pocket book) ซึ่งมีขนาดประมาณ 6 นิ้ว กว้าง 9 นิ้ว สื่อสิ่งพิมพ์ที่มักจะพิมพ์ขนาดนี้ส่วนมากจะเป็นพวกเรื่องสั้นรวมเล่ม สรุปข้างอย่าง Reader's Digest หรือสิ่งพิมพ์ประเภทวารสารทางวิชาการ ตำรา เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเป็นขนาดที่เก็บรักษาง่าย และทนทานพอสมควร น่าสังเกตว่าในปัจจุบัน สิ่งพิมพ์ขนาดกระเป๋ามีอยู่มากมายตามท้องตลาด เช่น การ์ตูนเล่ม นวนิยาย สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการคำนึงถึงสารประโยชน์ในการใช้งานระยะยาวก็ได้

ส่วนขนาดใหญ่อีก 2 ขนาดคือ $10\frac{1}{2}$ นิ้ว กว้าง 13 นิ้ว และ $11\frac{1}{2}$ นิ้ว กว้าง $14\frac{1}{2}$ นิ้ว นั้นจะพบมากในนิตยสารประเภทต้องการแสดงภาพประกอบ ให้ความสำคัญต่อภาพประกอบพอ ๆ กับเนื้อหา หรือบางครั้งการเสนอภาพเป็นวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ เนื้อหาเป็นเพียงส่วนประกอบหรืออธิบายภาพเท่านั้น เช่น นิตยสารบ้าน การประกอบภาพยนตร์ ฯลฯ และนิตยสารประเภทข่าวซึ่งมีวัตถุประสงค์จะให้เนื้อหาด้านข่าวสารต่อผู้อ่านมากกว่าจะให้เก็บรักษาไว้นาน ๆ นิตยสารประเภทนี้มีลักษณะคล้าย ๆ กับหนังสือพิมพ์คือ เมื่อผู้อ่านอ่านเนื้อหาข่าวแล้วก็แล้วกันไป ไม่ต้องเก็บไว้นาน ๆ เหมือนนิตยสารแฟชั่น หรือนิตยสารภาพ ตัวอย่างเช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฟ้ามืองไทย เป็นต้น

3.7 ความหนาของนิตยสาร

จำนวนหน้าหรือความหนาของนิตยสารย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดรูปเล่มของนิตยสาร ผู้จัดทำหรือบรรณาธิการจะต้องพิจารณาวางแผนตั้งแต่เริ่มทำนิตยสารเช่นกัน โดยคำนึงถึงปริมาณของเนื้อหา และโฆษณาซึ่งคาดว่าจะมีลงในนิตยสารแต่ละฉบับ แต่เนื่องจากการจัดทำนิตยสารก็ถือเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งซึ่งต้องมีการขายเนื้อที่โฆษณาด้วย ดังนั้นจำนวนหน้าของนิตยสารแต่ละฉบับในขนาดเดียวกันอาจมีความหนาหรือจำนวนหน้าไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณโฆษณาที่ได้ด้วย

นิตยสารที่ต้องอาศัยการขายเนื้อที่โฆษณาเป็นรายได้ส่วนหนึ่ง ย่อมต้องคำนึงถึงอัตราส่วนระหว่างจำนวนหน้าที่เป็นเนื้อหา กับจำนวนหน้าที่เป็นโฆษณาด้วย กล่าวคือ จะต้องพิจารณาถึงความอยู่รอดของนิตยสาร สัดส่วนเนื้อที่โฆษณาควรมีมากพอที่จะคุ้มกับทุนการผลิต ไม่ให้ขาดทุนด้วย ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เนื้อหาของนิตยสารนั้นด้วยคุณภาพและปริมาณจนกลายเป็นการเอาเปรียบผู้อ่านจนเกินไป นิตยสารบางฉบับอาจกำหนดอัตราส่วนระหว่างเนื้อหา กับโฆษณาเท่ากับร้อยละ 40 ต่อร้อยละ 60 หรือบางฉบับอาจกำหนดร้อยละ 30 ต่อร้อยละ 70 ตามลำดับ แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับประเภทของนิตยสารและความนิยมของผู้อ่านด้วย

สำหรับนิตยสารหรือวารสารซึ่งไม่ต้องอาศัยการขายโฆษณาเป็นรายได้หลักในการผลิตแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสัดส่วนเรื่องหน้าโฆษณามากนัก เพราะโฆษณาอาจเป็นส่วนประกอบที่ทำให้นิตยสารหรือวารสารมีความหลากหลายสมบูรณ์ขึ้นเท่านั้น จำนวนหน้าของนิตยสารประเภทนี้อาจมีตั้งแต่ 16 หน้าขึ้นไปสำหรับขนาด 8 หน้ายก หรือ 32 หน้าขึ้นไปสำหรับขนาด 16 หน้ายกหรือขนาดกระเป๋าคือเป็นต้น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและงบประมาณในการลงทุนการผลิต

การกำหนดรูปแบบและความหนาของนิตยสารหรือวารสารนั้นกองบรรณาธิการควรจะได้มีการตกลงพิจารณากันอย่างรอบคอบตั้งแต่เริ่มคิดจะพิมพ์นิตยสารออกจำหน่ายเลยทีเดียว เนื่องจากนิตยสารแต่ละเล่มควรมีลักษณะพิเศษเฉพาะสะท้อนความเป็นบุคลิกของตนเองสามารถบอกผู้อ่านได้ทันทีว่า นิตยสารฉบับนั้นเป็นนิตยสารประเภทไหน แตกต่างจากนิตยสารเล่มอื่น ๆ อย่างไร จริงอยู่นิตยสารประเภทเดียวกันอาจมีรูปลักษณะคล้ายกัน แต่รายละเอียดและความสามารถในการจัดหน้า เทคนิคการพิมพ์ ตั้งแต่ปกหน้าถึงหน้าสุดท้ายย่อมสะท้อนถึงลักษณะพิเศษของแต่ละฉบับได้ เช่นเดียวกับคนทุกคนคล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกัน เพราะบุคลิกต่างกัน

การกำหนดขนาดรูปแบบตั้งแต่ต้นนอกจากจะช่วยให้บรรณาธิการทราบถึงต้นทุนการผลิตแล้ว ยังช่วยให้สามารถกำหนดแผนการจัดหาเนื้อเรื่อง (contents) แผนการออกแบบจัดหน้าให้เหมาะสม และแผนการขายเนื้อที่โฆษณาให้คุ้มทุนอีกด้วย นอกเหนือจากนั้น การจัดหน้าขนาดรูปแบบเปรียบเสมือนกล่องบรรจุหรือหีบห่อของสินค้าที่สามารถดึงดูดความสนใจเชื้อเชิญลูกค้าตั้งแต่แรกเห็นได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อบวกกับความสามารถทางศิลปะของการออกแบบปกด้วยแล้ว ก็ย่อมทำให้นิตยสารนั้น ๆ มีรูปลักษณะที่สมบูรณ์น่าซื้ออ่านมากขึ้นได้

วิษณุ สุวรรณเพิ่ม (2528 : 28) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของนิตยสารว่า
นิตยสารประกอบด้วย

1. ปก (covers)
2. หน้าสารบัญ (contents pages)
3. ลำดับหน้า (sequences of pages)
4. สี (colour)

1. ปก (covers)

ปกนิตยสารนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นองค์ประกอบแรก ที่ถือได้ว่าเป็น “ชนวน” ให้ผู้อ่านซื้อนิตยสารฉบับนั้นด้วย ปกจึงนับเป็นเรื่องที่คุณจัดทำนิตยสารจะต้องคำนึงถึงเป็นเรื่องใหญ่ในด้านการออกแบบ เพราะจุดมุ่งหมายของปกก็คือ เพื่อขาย (for sell) นิตยสารฉบับนั้น ๆ นั่นเอง

ฉะนั้นนิตยสารจำเป็นต้องมีการวางแผนจัดทำปกนิตยสาร เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในเรื่อง “การแข่งขัน” “การวางแผน” “ความแปลกใหม่” เป็นต้น

แม้ว่าการออกแบบหรือการวางแผนจัดทำปกนิตยสาร จะมีความขัดแย้งกันระหว่างผู้จัดทำที่เกี่ยวข้อง คือบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ผู้จัดการฝ่ายจัดจำหน่าย บรรณาธิการฝ่ายภาพและบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา การทำปกก็ต้องมี “ข้อยุติ” ให้ปกออกปรากฏทันตามกำหนดที่นิตยสารฉบับนั้นจะออกอยู่ดี

ฉะนั้นเพื่อให้การจัดทำปกเป็นที่ต้องการและพอใจของทุกฝ่าย นอกจากจะมีการปรึกษาหารือ วางแผนร่วมกันแล้ว “กลยุทธ์” ในการทำปกนิตยสารที่ดีก็คือ ผู้ออกแบบจะต้องจัดทำขึ้นหลาย ๆ ปก เพื่อให้ทุกฝ่ายเลือกแบบที่ตกลงร่วมกันได้ ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับข้อมูลความชอบในการซื้อแบบปกจากผู้อ่านด้วย จะทำให้ “ปก” นิตยสารฉบับนั้นเป็นที่นิยมของผู้อ่านเพิ่มขึ้น

โดยปกติแล้ว ภาพที่อยู่หน้าปกนิตยสารนั้น ยึดถือเป็นหลักว่า ภาพปกจะต้องอธิบายบางสิ่งบางเรื่องภายในฉบับด้วย (A cover picture illustrates something inside the magazine) องค์ประกอบของปกจะประกอบด้วยชื่อนิตยสาร รายการนิตยสาร ได้แก่ ฉบับที่ ปีที่ เดือน พ.ศ. ราคา สารบัญเรื่องภายในเล่ม และองค์ประกอบที่สำคัญก็คือ รูปภาพ จะเป็นภาพเขียน ภาพถ่าย ฯลฯ และการออกแบบตัวอักษรบนปกนั้น

การพิมพ์ปกนิตยสารที่มี “สี” เป็นองค์ประกอบสำคัญนั้น ๆ ผู้ออกแบบให้สีจะต้องคำนึงถึง สีแดง น้ำเงิน ดำ เป็นสีแม่บท หรือแม่สีที่มองเห็นได้ชัดเจนในระยะไกล เนื่องจากหลักการออกแบบสีปกนิตยสารนั้น ใช้หลักการเดียวกันกับการออกแบบโปสเตอร์ คือ ง่าย

เข้าใจได้รวดเร็ว แต่ก็มีปกนิตยสารต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการออกแบบที่ซับซ้อนขึ้น หลายฉบับ ซึ่งอย่างไรก็ตาม ก็จะต้องไม่ยุ่งยากสับสนจนเกินไป คงจะทำให้ผู้อ่านนิยมได้ในที่สุด

หลักการที่เก่าแก่อีกข้อหนึ่งในการพิมพ์ปกนิตยสารนั้นก็คือ การพิมพ์ คำ หรืออักษร ภาพ ให้มีลักษณะหัวลง เพื่อให้ผู้พบเห็นมองดูสะดุดตา หรือดึงดูดสายตาได้ แม้ว่าจะไม่เกิดความพึงพอใจเกี่ยวกับอักษร หรือภาพหัวลงนั้น แต่ก็ได้ผลในทางความจำชื่อนิตยสารนั้น ชื่อนิตยสาร มักจะมีข้อกำหนดอย่างแน่นอนลงไปว่า ควรพิมพ์ไว้ด้านบนของปกให้มีขนาดที่มองเห็นได้ในระยะไกลพอควร เช่น ระยะ 11 ฟุต ตัวอักษรก็ควรสูงประมาณ 1 นิ้ว เป็นต้น และโดยทั่วไปนั้น ชื่อนิตยสารจะออกแบบให้มีขนาดความสูง 2 นิ้ว โดยประมาณ ขนาดความสูงน้อยหรือมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับขนาดของนิตยสาร ฉบับนั้น ๆ เป็นสำคัญ ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึง “ความกลมกลืน” ระหว่างภาพกับอักษรหน้าปกนิตยสาร นั้นเอง

การที่ชื่อนิตยสารมีขนาดใหญ่ และสูงพอที่จะมองเห็นได้ชัดเจนในระยะไกลนั้น จะเกิดผลดีในเรื่องการวางจำหน่าย การจัดนิทรรศการ

อย่างไรก็ดี จะมีนิตยสารอยู่หลายฉบับที่ออกแบบชื่อไว้ด้านข้าง หรือด้านล่างของปก และมีขนาดตัวอักษรเล็กมาก เช่น นิตยสาร “The architectural review” ในบางฉบับ เพื่อจุดมุ่งหมายที่ว่า เพื่อขจัดความซ้ำซาก จำเจ และการเปลี่ยนอักษรชื่อนิตยสารนี้ควรเป็น นิตยสารที่ติดตลาดแล้วเท่านั้น คือควรเปลี่ยนเมื่อผู้อ่านรู้จักชื่อนิตยสารฉบับนั้นแล้วอย่างพอเพียง การใช้ชื่อสัญลักษณ์ เครื่องหมายการค้าของนิตยสารจะเป็นสิ่งที่ช่วยผู้อ่านให้จดจำนิตยสารฉบับนั้นได้ดีขึ้นอีก จึงควรออกแบบให้มีสัญลักษณ์เป็นบุคลิกของตนเอง โดยเฉพาะทั้งนี้ชื่อนิตยสารเองนั้นจะออกแบบให้เป็นเครื่องหมายการค้าไปในตัวก็ได้ องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นเพียงช่วยให้ผู้อ่านจดจำได้นาน ดังกล่าวแล้ว

2. หน้าสารบัญ (contents pages)

หน้าสารบัญนิตยสารนั้น เป็นหน้าที่มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ เช่น

2.1 ชื่อนิตยสาร ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้ถ่ายภาพปก ออกแบบปก

2.2 ภาพในเรื่อง ภาพประกอบชื่อเรื่อง

2.3 ภาพโฆษณา

2.4 อักษรแบบต่าง ๆ

2.5 ตัวเลขหน้า

2.6 รายการหนังสือ (บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ คณะผู้จัดทำ โทรศัพท์ ฉบับที่

ปีที่ ฯลฯ)

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า หน้าสารบัญนี้ทำท่ายุ้ออกแบบในการวางองค์ประกอบต่าง ๆ ลงไปในหน้าสารบัญนี้อย่างยิ่ง หน้าสารบัญนี้ยังถือหลักกว่าเป็นหน้าที่ซึ่งช่วยในการขายนิตยสาร อีกด้วย เนื่องจากผู้อ่านจะเปิดหน้าสารบัญเป็นลำดับที่ส่องรองจากหน้าปกนั่นเอง หากเป็นไปได้แล้วการวางองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวลงไปหน้าสารบัญนั้น มีหลักที่ต้องคำนึงว่า ต้องให้เกิดสิ่งต่อไปนี้คือ

1. Clarity: ความแจ่มชัด สะอาด อย่างวางองค์ประกอบให้สับสนวุ่นวาย
 2. Lucidity: ความกระจ่างแจ้ง เด่น แลเห็นได้ง่าย
 3. White space: ความมีที่ว่าง เกิดที่ว่างสีขาว เพื่อเป็นบริเวณพักสายตา
- บ้าง ไม่วางองค์ประกอบให้แน่นทึบเกินไป

การใช้ตัวอักษรต้องรู้จักเลือกใช้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นชนิดที่ออกแบบเสมอไป ตัวพิมพ์ที่มีอยู่ในโรงพิมพ์นั้น ก็สามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมได้ ทั้งนี้ ต้องตัดคำที่ไม่จำเป็นออกเพื่อให้เกิดสิ่งที่ต้องการตามหลักที่ต้องคำนึงถึงข้างต้นดังกล่าวที่ว่า “cut out all unnecessary wording”

บางครั้ง การออกแบบโฆษณาในหน้าสารบัญนี้อาจทำให้ดูเหมือนว่าเป็นบทบรรณาธิการ โดยออกแบบชื่อเรื่องภาพประกอบ ให้มีลักษณะเป็นหัวข้อลัทธิ จะทำให้หน้าสารบัญมองดูมีสาระมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม นิตยสารที่มีขนาดเล็กนั้น การนำองค์ประกอบของโฆษณา มาวางไว้ในหน้าสารบัญ ก็ต้องดูว่า พื้นที่ของหน้ามีพอเพียงหรือไม่ เนื่องจากโฆษณานั้น มีข้อจำกัดอยู่บ้างในเรื่องของการตกลง หรือสัญญากันระหว่างผู้ให้โฆษณา กับนิตยสารฉบับนั้น ๆ ด้วย

3. ลำดับหน้า (sequences of pages)

มีคำกล่าวที่ถือเป็นหลักสำคัญในการลำดับหน้าคือ คำที่ว่า “good magazines are never static” (McLean อ้างใน วิษณุ สุวรรณเพิ่ม, 2528 : 165) หมายถึงนิตยสารที่ดีนั้นจะมีการจัดหน้าที่ย่เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ไม่หยุดนิ่งตายตัวลงไปว่า หน้า 3 เป็นสารบัญ หน้า 5 เป็นโฆษณา ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าของโลก และมนุษย์ได้พัฒนาความรู้และเทคโนโลยีไปทุกสาขา นิตยสารจึงต้องทันต่อโลกทุกนาที่ และในทุกทาง

การจัดให้นิตยสารมีลักษณะเฉพาะตัว หรือมีเอกลักษณ์ของตนเองนั้น จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหา ภายในนิตยสารนั้นประกอบกับ “การจัดลำดับหน้า” เพื่อเสนอเรื่องให้

ผู้อ่าน ตลอดจน “ตัวอักษร และการอธิบายโดยใช้ภาพประกอบเรื่อง การออกแบบหัวเรื่อง การจัดหน้า

การออกแบบตัวอักษรของหัวเรื่องในหน้าก็ไม่จำเป็นจะต้องเป็นลักษณะหรือลีลาเดียวกันเสียทุกหน้าการจัดภาพถ่ายจนเกินความต้องการ เป็นสิ่งที่ไม่น่าดูหรือเกิดความสนใจในระยะยาวได้ ในขณะที่ภาพเขียนจะเกิดความดึงดูดใจได้ในบางครั้งก็ควรจัดลงไป

การจัดหน้าให้เป็นเนื้อหาเดียวกันทั้ง 2 หน้า หรือที่เรียกว่า Double Spread ทำให้หน้าทั้งสองติดกันเหมือนหน้าเดียว จะก่อให้เกิดความรู้สึกที่มองภาพได้จู่ใจ ใหญ่ขึ้น และติดต่อกันไป เป็นที่นิยมแก่การจัดลำดับหน้าของนิตยสารทั่ว ๆ ไป

การจัดหน้า 2 หน้า ให้เป็นหน้าเดียวนั้นมีความนิยมสูงมากในนิตยสารต่างประเทศ (โดยเฉพาะหน้ากลางของขกหนึ่ง ๆ) นิตยสารในบ้านเราอาจมีปัญหาในการเย็บเล่ม โดยเฉพาะโรงพิมพ์ที่ขาดความชำนาญมากพอ จะทำให้รอยต่อของภาพไม่สนิทเป็นภาพเดียวกัน แต่ก็มีโรงพิมพ์ที่ได้มาตรฐานอยู่บ้าง ผู้จัดทำควรตรวจสอบผลงานดูก่อนจัดทำหรือตกลงพิมพ์

4. สี (colour)

สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดทำนิตยสาร ผู้ออกแบบมักประสบปัญหาอย่างยิ่งในเรื่องของการให้สีนิตยสาร เนื่องจากการทำนิตยสารนั้นเป็นกระบวนการ คือนับตั้งแต่ต้นฉบับ ฟิล์ม ซึ่งส่วนมากเป็นฟิล์มโพลีติป เช่น สไลด์สี เป็นต้น การแยกสี การพิมพ์หลายสี (ซึ่งปกติจะมี 4 สี) ในกรณีนี้มักเรียกกันว่า Multi-Colour Printing คือ พิมพ์มากกว่า 1 สี ผู้ออกแบบสี มักได้สีหลังจากการพิมพ์นิตยสารสำเร็จแล้วไม่ตรงตามที่กำหนด และบ่อยครั้งพิมพ์สีเลอะเทอะ หรือแยกสีพลาดมไป

ดังนั้น การใช้สีกับนิตยสารบางครั้งผู้จัดทำจะต้องทราบถึงกระบวนการพิมพ์สีด้วย จึงจะทำให้ได้นิตยสารที่มีสีตรงตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากโรงพิมพ์ ผู้พิมพ์ หรือช่างพิมพ์สี ที่มีความชำนาญมาก ยังหายากอยู่ในเมืองไทย โดยเฉพาะกับโรงพิมพ์เล็ก ๆ แต่ก็คาดว่าอนาคตคงจะดีขึ้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับบทความ

4.1 ความหมายของบทความ

ชวลิต ปัญญาลักษณ์ (2525 : 156-157) อดีตคณบดีคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ให้ความหมายของบทความของบทความไว้ว่า “บทความหมายถึงเรียงความหรือข้อเขียนเชิงร้อยแก้วที่เสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นจริง มีการใช้ภาษา ลีลา การเขียนที่มีแบบแผน”

สิทธา พินิจภูวดล และคณะ (2516 : 75) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า “บทความ คือ ความเรียงที่เขียนขึ้น โดยมีหลักฐานข้อเท็จจริง และผู้เขียนแทรกข้อเสนอแนะเชิงวิจารณ์หรือเชิงสร้างสรรค์เอาไว้ด้วย”

เจือ สตะเวทิน 2517 : 123 ได้ให้ความหมายของบทความว่า “บทความหมายถึงถึงความเรียงหรือความเขียนร้อยแก้วประเภทหนึ่ง ที่เขียนขึ้นเพื่อมุ่งเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ หรือความคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน แทรกด้วยข้อเสนอแนวคิดเชิงวิจารณ์ และแนวคิดสร้างสรรค์”

จากนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่า บทความเป็นงานเขียนร้อยแก้วแบบหนึ่ง คำถามในใจของผู้อ่านที่อยากทราบตอนนี้ ก็คือ ข้อแตกต่างระหว่างบทความกับงานเขียนร้อยแก้วทั่วไปเพื่อความกระจำมากขึ้น กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2525 : 341-342) ได้สรุปข้อแตกต่างของบทความจากงานร้อยแก้วอื่น ๆ โดยสรุปลักษณะที่สังเกตได้ของบทความไว้ดังนี้

1. ข้อเท็จจริงที่นำมาเขียนบทความจะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่มีสาระมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ ให้ความรู้ให้ความคิดเห็นแก่ผู้อ่าน
 2. บทความเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์ในตัว ความรู้และความคิดที่เสนอเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาทั้งหมดซึ่งบทความอาจเสนอประเด็นปัญหาในบางแง่มุมเท่านั้น
 3. บทความจะต้องเสนอเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจของคนโดยทั่วไป โดยมีจุดเด่นของเรื่องมีความสำคัญต่อความรู้และความรู้สึกนึกคิด
 4. บทความจะต้องเขียนชวนให้อ่านตามยุทธวิธีที่เร้าความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาและลีลาการเขียน
 5. บทความต้องเสนอแนวคิดที่แปลก แต่จะต้องมีสาระและเหตุผล
- อาจสรุปนิยามของบทความได้สั้น ๆ ว่า บทความ คือ งานเขียนประเภทร้อยแก้วที่มุ่งเสนอความรู้ ความคิดเห็น หรือความเพิลิดเพิลิน โดยอาศัย ข้อเท็จจริงที่มีสาระและหลักฐานที่เชื่อถือได้

4.2 ส่วนประกอบของบทความ

บทความประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. คำนำ หรือ ความนำ
2. เนื้อเรื่อง
3. สรุป หรือ บทลงท้าย

1. การเขียนความนำ หรือ คำนำ

การขึ้นต้นใน เรียงความ เรียก คำนำ (introduction) แต่ในการเขียน บทความ ข่าว สารคดี เรียก ความนำ (lead) (เจือ สตะเวทิน 2517 : 123)

ความนำ หรือ คำนำ คือ การกล่าวเปิดเรื่องเพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบว่า ความนี้มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร เป็นตอนที่มีความสำคัญอย่างไร เพราะจะต้องเขียนให้ผู้อ่าน เกิดความสนใจติดตามเรื่องต่อไป ดังนั้น ผู้เขียนจะต้องใช้กลวิธีเขียนให้น่าสนใจมากที่สุด

2. การเขียนเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องมีความสำคัญมาก เพราะเป็นตอนที่เสนอข้อเท็จจริง และแสดง ความคิดเห็น ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญทั้ง 2 ส่วน ประกอบกันโดยอาศัยหลักฐานอ้างอิง หรือมีข้อมูล สถิติ ตัวอย่างประกอบตามความจำเป็น เพื่อให้บทความมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เนื้อเรื่องเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะได้รับเนื้อหาสาระมากที่สุดจึงต้องอาศัยพื้นที่มากกว่าส่วนที่เป็นความ นำและสรุป

ในการเขียนเนื้อเรื่องต้องเขียนให้สัมพันธ์กับความนำ โดยการขยายความ ออกไปตามลำดับ ตามแต่ผู้เขียนจะเลือกใช้วิธีการขยายความ ซึ่งมีอยู่หลายวิธี เช่น การขยายความ ตามลำดับพื้นที่ การขยายความตามลำดับเหตุผล ฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประโยคใจความสำคัญซึ่งจะเป็นตัวหลักให้ผู้เขียนเลือกใช้วิธีการขยายประ โยคใจความสำคัญ

3. การเขียนสรุป หรือ บทลงท้าย

การเขียนสรุป หรือ บทลงท้าย เป็นการเขียนที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์ กับส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ตอบสรุปหรือบทลงท้ายที่มีความสำคัญไปกว่าคำนำ เพราะเป็นส่วนที่ ผู้เขียนอาจจะแนะนำ หรือเสนอวิธีการแก้ปัญหา หรือขอความร่วมมือ หรือตอกย้ำความคิดเห็นที่ เสนอมาแล้วในส่วนของเนื้อเรื่อง

การสรุปความที่ดีต้องทำหน้าที่ 2 ประการ คือ

ประการแรก เป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าเรื่องนั้นสมบูรณ์แล้ว

ประการที่สอง เป็นส่วนที่ผู้เขียนมุ่งเน้นความสำคัญ หรือเป็นความคิด

ส่วนตัวของผู้เขียนเอง

ดังนั้นในส่วนสรุป หรือ บทลงท้ายนี้ผู้เขียนจึงเขียนให้ผู้อ่านสนใจ ประทับใจ และฝากความคิดทิ้งไว้ให้ผู้อ่านหลังจากที่อ่านจบแล้ว

การเขียนสรุป หรือ บทลงท้ายมีวิธีการดังนี้

1. สรุปด้วยประโยคประทับใจให้เห็นจุดที่ต้องการ
2. สรุปด้วยความทบทวนโดยใช้คำใหม่

3. สรุปด้วยบทกวี สุภาษิต สำนวน คำพังเพย
4. สรุปด้วยการเรียกร้อง ขอความร่วมมือร่วมใจ
5. สรุปด้วยการให้ความรู้อย่างแปลก
6. สรุปด้วยการให้ข้อคิด
7. สรุปด้วยการแสดงความคาดหวัง
8. สรุปด้วยการทิ้งท้ายไว้ให้คิดเอง
9. สรุปด้วยการเสนอแนะ
10. สรุปด้วยการอธิบาย
11. สรุปด้วยการกล่าวสรรเสริญ หรือแสดงความชื่นชม
12. สรุปด้วยการเปรียบเทียบ
13. สรุปด้วยใช้คำถาม
14. สรุปด้วยการสันนิษฐาน
15. สรุปด้วยการแสดงความคิดเห็น
16. สรุปด้วยการยกคำกล่าวอ้างอิง
17. สรุปด้วยประจบประชันหรือเปรียบเปรย
18. สรุปด้วยการย้ำความคิด หรือย้ำให้เห็นความสำคัญ

วิชา คำรงค์เกียรติศักดิ์ (2531 :148-149) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้เขียนบทความดังนี้

ผู้เขียนบทความมิได้มีหน้าที่เพียงผลิตผลงานให้เต็มหน้ากระดาษเท่านั้น หากจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเขียนอย่างเต็มที่ ผลงานจะต้องมีคุณค่าและประโยชน์ส่วนรวม

ดังได้กล่าวแต่ต้นแล้วว่า บทความมีลักษณะเฉพาะที่ต่างจากงานร้อยแก้วประเภทอื่นบทความมีลักษณะเน้นความคิดเป็นพิเศษ ดังนั้น ผู้เรียบเรียงจะมีลักษณะดังนี้

1. ความรู้เป็นผู้ที่รู้เรื่องที่จะเขียนอย่างดี มีข้อเท็จจริง หลักฐานพร้อม
2. ความคิดเป็นผู้ที่รู้จักระบบความคิด ได้อย่างเหมาะสม รู้จักการแยกแยะประเด็น วิเคราะห์เปรียบเทียบ สรุปประเด็นได้ตามลักษณะของเนื้อหา
3. เหตุผล เป็นผู้จัดเอาเหตุผลเป็นหลักการ เพราะ “เหตุผล” เป็นสิ่งที่ทำให้คนเรายอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. การแสดงออกเป็นนักสื่อสารที่ดี สามารถใช้ภาษาเป็นสื่อสร้างความเข้าใจได้ และสามารถสร้างความสนใจ สร้างเสน่ห์ของเรื่องชวนให้ผู้อ่านติดตามจนจบ

5. เป็นธรรมชาติเป็นผู้ที่สามารถแยกคิดต่าง ๆ เพื่อที่จะวินิจฉัยปัญหาที่ข้องใจได้อย่างเที่ยงธรรม อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า คุณลักษณะที่ดีของผู้เขียนบทความก็คือ “การคิดเป็นเขียนดี และมีใจเป็นธรรมชาติ”

4.3 ลักษณะบทความที่ดี

1. บทความที่ดี จะต้องน่าสนใจ กล่าวคือ ปัญหาที่นักเขียนหยิบยกขึ้นมาเขียน จะต้องอยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป หรืออย่างน้อย ก็ต้องอยู่ในความสนใจของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ

2. บทความจะต้องมีขนาด กระชับรัด เขียนอย่างเร้าใจ ใช้ภาษาสั้น ๆ ง่ายต่อการเข้าใจ และต้องถูกต้องตามลักษณะภาษาไทยที่ดี

3. เรื่องที่เขียนจะต้องมีสาระ มีแก่นสาร มีหลักฐานข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ ไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอย สันนิษฐานเอาเอง หากมีสถิติตลอดจนหลักฐานมาอ้างอิง จะทำให้น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

4. ผู้เขียนต้องศึกษาเรื่องที่จะนำมาเขียนให้รู้และเข้าใจปัญหาต่าง ๆ อย่างชัดเจน และจะต้องแสดงข้อคิดเห็น การขบปัญหาและทางออกทางแก้ไขเอาไว้ด้วย (สิทธิลา พิณจกวุฒล และคณะ, 2516 : 76)

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:169) กล่าวว่า ผู้อ่านจะอ่านบทความ ถ้าผู้เขียน

1. เขียนในสิ่งที่ผู้อ่านสนใจ
2. เขียนในสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน
3. มีแนวการเขียนที่ชวนอ่าน จัดเรื่องราวเป็นลำดับ คล่องจองกัน
4. ใช้คำง่าย ๆ แต่สื่อความหมายได้ดี
5. ใช้ประโยคง่าย ๆ เข้าใจง่าย ไม่ต้องใช้เวลามากนัก
6. จูงใจให้ผู้อ่านมีทัศนคติไปในทางบวกหรือเห็นคล้อยตาม หลีกเลี่ยงปฏิบัติทางลบ(หรือการต่อต้าน)

5. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสารคดี

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:182) กล่าวว่า หากเราพลิกดูนิยายสารที่วางขายอยู่ในท้องตลาดปัจจุบัน จะพบว่า มีชื่อเขียนในลักษณะสารคดีมากขึ้น นิยายสารในอดีตมักเน้นเรื่องสั้นและนวนิยาย เพราะมีผู้อ่านจำนวนค่อนข้างจำกัด แต่ปัจจุบัน นิยายสารแต่ละฉบับมีผู้อ่านเฉพาะกลุ่มจำนวนมาก เช่น นิยายสารกีฬา นิยายสารธุรกิจ นิยายสารสตรี นิยายสารการเกษตร เป็นต้น

นิตยสารดังกล่าวมิได้เน้นแต่ความบันเทิง เพื่อฝันอย่างเดียวยกต่อไป หากแต่หัน
แนวทางมาสู่ชีวิตจริงมากขึ้น ทำให้สารคดีมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

สารคดีที่เขียนในนิตยสารต่าง ๆ มีทั้งสารคดีประเภทเรียงความ (non-fiction) และ
สารคดีประกอบบันเทิง (feature) สารคดีประเภทหลังนี้มักสร้างความเด่นแก่นิตยสารและครอง
ความเป็นเอกในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

สารคดีเป็นการบรรยายเรื่องราวในเชิงเจาะลึก ให้รายละเอียดและเน้นการสร้าง
ความรู้สึกทางอารมณ์และความบันเทิง สารคดีเป็นศิลปะชิ้นหนึ่งซึ่งมีคุณค่าทั้งทางข้อมูลและทาง
อารมณ์

สารคดี บทความ และคอลัมน์ มีความหมายที่ใกล้เคียงกันมาก ควรสร้างความ
เข้าใจให้ถ่องแท้

สารคดีมีคำแปลในรูปศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ 2 คำ คือ “non-fiction” และ “feature”

สารคดีที่แปลมาจากคำว่า non-fiction หมายถึง เรื่องจริงซึ่งอาจมีรูปแบบของความ
บันเทิงหรือจินตนาการปะปนอยู่แต่สารคดีประเภทนี้ จะเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าจินตนาการ
ความหมายของสารคดีในแง่นี้จะกว้างมาก ครอบคลุมงานเขียนร้อยแก้วที่เป็นเรื่องจริงเกือบทุกชนิด
เช่น บทความ เรื่องเล่า ชีวิตประวัติ ความเรียงที่เป็นเรื่องจริง บทสัมภาษณ์ อนุทิน บทความวิจารณ์ และ
จดหมายเหตุ เป็นต้น

สารคดีที่แปลมาจากคำว่า feature หมายถึง ข้อเขียนที่ “เด่น” (prominence) หรือ
เรื่องที่มีแง่มุมพิเศษ ทำให้มีค่าสมควรเขียน (Houge, 1975 : 212 อ้างใน วิชา คำรงค์เกียรติศักดิ์,
2531 :148)

คำว่า “เด่น” ในกรณีนี้ หมายถึง มีความเด่นใน 2 ลักษณะ

ก. เด่นในเนื้อเรื่อง หมายถึง การนำเอาความเด่นของเหตุการณ์ใดหรือบุคคลใด
เพียงจุดเดียวมาขยาย เน้นให้เป็นที่เด่นของเรื่องเป็นพิเศษ เช่น เน้นความสิ้นหวังของครอบครัว
ชวานาครอบครัวหนึ่ง ที่หัวหน้าครอบครัวได้เสียชีวิตขณะใช้พ่นยาฆ่าแมลง

ข. เด่นในตัวเรื่อง หมายถึง เรื่องที่บรรณาธิการเลือกให้เป็นเรื่องเด่นประจำฉบับ
และนำหัวเรื่องนั้นมาตีพิมพ์แจ้งไว้ที่หน้าปก (สุกัญญา ตีระวนิช, 2530: 605-607)

พิจารณาตามคำแปลดังกล่าว สามารถกล่าวได้ว่า สารคดีประเภท feature เป็นเพียง
ส่วนหนึ่งของ non-fiction สารคดีประเภท feature มีลักษณะที่แตกต่างจาก non-fiction ที่

- เน้นจุดเด่นในเนื้อเรื่องเพื่อสร้างแรงดึงดูดใจ
- เน้นการเร้าอารมณ์และความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นพิเศษ

- เขียนขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้อ่าน โดยเป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนไม่จริงจังจนน่าเบื่อหน่าย

วาสนา เกตุภาค (ม.ป.ป. : 102) กล่าวว่า

“สารคดีมีความหมายอาจแบ่งได้ 2 นัย คือ

1. ความหมายอย่างกว้าง คือ หมายถึงงานเขียนที่มีเนื้อหาเป็นจริงทุกประเภท โดยมีเจตนาจะให้ความรู้และข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ

2. ความหมายอย่างแคบ คือ หมายถึงงานเขียนที่มีเนื้อหาเช่นเดียวกับประเภทแรกแต่นอกจากจะมุ่งให้ความรู้แล้วยังจะต้องให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านด้วย งานเขียนชนิดที่มุ่งให้ความรู้แล้วยังจะต้องให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านด้วย งานเขียนชนิดที่มุ่งให้ความรู้แต่เพียงอย่างเดียวไม่ถือเป็นสารคดี”

Williamson (1975 : 11-12 อ้างใน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2531 :137) ได้ให้คำจำกัดความโดยเพิ่มข้อคิดที่ว่า

“สารคดี คือ เรื่องเขียนในเชิงสร้างสรรค์ (creative) บางครั้งมีความเป็นอัตวิสัย (subjective) เป็นเรื่องที่เขียนขึ้นอย่างตรงไปตรงมา มุ่งให้ความบันเทิงและให้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องราวปัจจุบัน สถานการณ์หรือแง่มุมชีวิต ที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน”

ม.ล.บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2514 : 56 อ้างใน พีระ จิโรโสภณ, 2533 : 96) ได้ให้ความหมายของสารคดีไว้ค่อนข้างละเอียด แจ่มชัดกว่า

“สารคดี คือ งานเขียนที่ไม่มีตัวละครสมมุติ ถึงแม้ว่าสารคดีจะเป็นงานเขียนที่ผู้เขียนเจตนาจะให้ความรู้แก่ผู้อ่าน แต่ก็แฝงเล็งจะให้ความพึงพอใจอันเกิดมาจากการประกอบรูปประกอบแบบ พ่วงเล็งเลือกเฟ้นการใช้ถ้อยคำในภาษา ทำให้เกิดอารมณ์ตามสมควร”

งานเขียนที่แฝงเล็งเชิงความรู้ พ่วงเล็งจะสอนโดยไม่คำนึงถึงอารมณ์ ไม่ถือเป็นสารคดี ถือเป็นหนังสือความรู้หรือหนังสือวิชาการ

...แต่ถ้าโดยบังเอิญงานเขียนนั้นทำให้เกิด “รส” และกระทบอารมณ์ผู้อ่านด้วยสิ่งสุนทรบางอย่าง หรือสิ่งที่เกิดมาจากความงามของรูปหรือแบบที่ประกอบขึ้นด้วยเหตุที่ผู้เขียนเป็นศิลปินโดยธรรมชาติ

หนังสือเล่มนั้นถือว่าเป็นวรรณคดีประเภทสารคดีได้

ส่วนสุชาติ จักรพิสูทธิ์ (2531 : 123) จาก “นิตยสารสารคดี” ได้เสนอนิยามใหม่ที่เจาะลึกลงไปถึงวิธีการเขียน โดยกล่าวว่า

“สารคดี คือ รอบต่อของวิชาการและวรรณกรรม...เป็นรูปแบบของการเขียนและรสนิยมการอ่านที่อยู่กึ่งกลางระหว่างสาระความรู้ทางวิชาการและสุนทรียรสทางอารมณ์แบบ

วรรณกรรม เพราะในการเขียนสารคดีที่มีหัวใจเป็นข้อมูลจริงนั้น จำเป็นอยู่เองที่ผู้เขียนจะต้องทำการศึกษาค้นคว้าตีความเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ถูกต้องครบถ้วนเป็นวัตถุดิบในการวางเค้าโครงเรื่อง

5.1 ลักษณะพิเศษของสารคดี

สารคดีมีลักษณะพิเศษอาจจำแนกตามคุณสมบัติได้ดังต่อไปนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ (creativity)

สารคดีเปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้ใช้ความสามารถและความคิดในการผูกเรื่องเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้ตามรูปแบบ และความต้องการของตนเอง ทำให้เกิดความแปลกใหม่ในการรายงานเหตุการณ์

2. ความเป็นตัวเอง (subjectivity)

สารคดีเป็นการเขียนที่เปิดโอกาสผู้เขียนถ่ายทอดสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นอย่างเต็มที่ ผู้เขียนถ่ายทอดสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นอย่างเต็มที่ ผู้เขียนสามารถสอดใส่ความคิดสร้างอารมณ์ตามเนื้อหา (ซึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่เป็นจริง) การเขียนอย่าง “มีอารมณ์” นี้เอง ทำให้การเดินเรื่องของสารคดีสนุกน่าติดตาม

3. การให้ข่าวสารความรู้หรือความมีสาระ (informativeness)

การเขียนสารคดีนั้น ผู้เขียนสามารถใส่เกร็ดความรู้ต่าง ๆ ในเนื้อหาได้โดยใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสม จึงทำให้ผู้อ่านได้รู้รายละเอียดแง่มุมของชีวิต, สังคมและสภาพพจน์ที่เป็นจริงเป็นจัง

4. ความเพลิดเพลิน (entertainment)

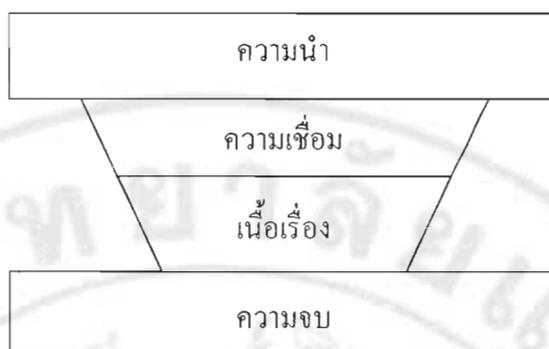
วัตถุประสงค์หนึ่งของสารคดี คือ การสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน โดยการบรรยายเนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ ชวนติดตาม ผู้เขียนมีเวลาในการค้นคว้าเกร็ดปลุกย่อยมาเสริมให้ผู้อ่านได้รู้ โดยไม่ต้องห่วงในข้อจำกัดของเวลาดังการเขียนข่าว

5. ความสดและทันสมัย (unperishable)

แม้ว่าสารคดีจะไม่สดและจับใจเหมือนข่าว แต่เรื่องที่จะนำมาเขียนเป็นสารคดีก็ต้องไม่ล้าสมัย ทั้งในแง่เนื้อหาและรูปแบบ

มาลี บุญศิริพันธ์ (2525 : 179-180) ได้ระบุว่า รูปแบบของการเขียนสารคดีนั้น ความน่ากับความจบมีความสำคัญเท่า ๆ กัน “ความน่าเปรียบเสมือนการเปิดฉากโหมโรง เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้อ่านติดตามอ่านไปถึงตอนจบหรือไม่...ความจบก็เป็นส่วนสำคัญมากเช่นกับวรรณคดี ความสำคัญบางตอนจะนำไปเล่าตอนจบ ผู้เขียนบางคนนิยมที่จะให้บทสรุปเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการเขียนสารคดี...ส่วนการดำเนินเรื่องจะเรียบเรียงตามขั้นตอนและความเหมาะสม”

ดังนั้น รูปแบบ โครงเรื่อง การเขียนสารคดีที่ มาลี บุญศิริพันธ์ แนะนำก็คือ

ภาพ 1 รูปแบบการเขียนสารคดี (Williamson, 1975 : 41 อ้างใน มาลี บุญศิริพันธ์, 2525 : 84)

รูปแบบโครงเรื่องแบบนี้ หากพิจารณาดี ๆ ก็คือ รูปแบบผสม ระหว่างปิรามิดหัวกลับกับปิรามิดหัวตั้งนั่นเอง

วิทยา คารงเกียรติศักดิ์ (2531 : 189) ได้กล่าวว่าในเรื่องรูปแบบโครงเรื่องของการเขียนสารคดีนี้ สรุปในขั้นต้นนี้ว่าการจะเลือกโครงเรื่องแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง และวัตถุประสงค์ของเรื่องสารคดีบางเรื่องอาจเขียนโดยไม่มีลักษณะปิรามิดเลยหรือมีลักษณะผสมก็ได้ สารคดียาว ๆ มักมีลักษณะผสม เช่น เขียนในโครงเรื่องปิรามิดหัวกลับ แต่ในโครงนั้นกลับมีรูปปิรามิดหัวตั้งซ้อนกันอยู่ก็เป็นไปได้

สุชาดา จักรพิสุทธิ์ (2531 : 123) ได้ให้ข้อคิดเป็นการขยายความเรื่อง “แก่นของเรื่อง” ในการเขียนสารคดีไว้อย่างชัดเจนว่า

ในการเขียนสารคดีนั้นจะมีการสร้างแก่นเรื่อง (theme) เพื่อเป็นวิธีการในการจัดข้อมูลในการเขียนให้บรรลุผลในการโน้มน้าว ให้ความรู้ความเข้าใจในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่ น่าสนใจที่สุด สำคัญที่สุด หรือเป็นประโยชน์ที่สุด

พูดง่าย ๆ ก็คือการสร้าง “จุดขาย” ของเรื่องออกมา...เรื่องบางเรื่องอาจมีแง่มุม และข้อมูลครบด้าน ฉะนั้นจะต้อง “หีบ” ออกมาให้ได้ว่าควรชี้เฉพาะเจาะลึกถึงตรงไหนซึ่งนั่นแหละคือแก่นของเรื่อง

6. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนข่าว

6.1 ความหมายของข่าว (definition of news)

จอห์น วุทติกรรมรักษา (2525 : 3-5) อธิบายว่า นักวิชาการและนักวิชาชีพด้านวารสารศาสตร์หรือนิตยศาสตร์ได้พยายามแสวงหาคำตอบมาอธิบายความหมายของ “ข่าว” ไว้ทั้งในความหมายอย่างแคบและความหมายอย่างกว้างดังนี้

ความหมายอย่างแคบ

ได้มีผู้อธิบายความหมายของ “ข่าว” ไว้อย่าง สั้นๆ ว่า

ข่าว คือ สิ่งที่น่าสนใจ

ข่าว คือ เหตุการณ์ที่สำคัญ

ข่าว คือ สิ่งที่เกิดขึ้นและประชาชนให้ความสนใจ

ข่าว คือ อะไรบางอย่างที่เกิดขึ้นแล้วเมื่อวานซึ่งท่านไม่รู้

ข่าว คือ อะไรก็ได้ที่ทำให้ประชาชนกล่าวขานถึงหรือวิพากษ์วิจารณ์กัน

ความหมายอย่างกว้าง

ข่าวคือ รายงานของเหตุการณ์หรือความคิดเห็น ซึ่งนักข่าวและบรรณาธิการได้พิจารณาเลือกสรรแล้วด้วยความเชื่อมั่นว่า เหตุการณ์หรือความคิดเห็นดังกล่าวเป็นที่สนใจของผู้รับสารส่วนใหญ่หรือบางส่วน

ข่าว คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไม่จำกัดเวลา สถานที่ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่ แม้ว่าจะเกิดขึ้นกับคนๆ เดียวก็ตาม ถ้ามีผลกระทบต่อคนอื่นก็เป็นข่าวได้

ข่าว คือ ข้อเท็จจริงสาระสำคัญเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของเหตุการณ์บางอย่างหรือของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเกี่ยวกับความคิดซึ่งทำให้ผู้สนใจ เนื่องจากมีผลกระทบหรือมีอิทธิพลต่อชีวิตของผู้คนหรือมีอิทธิพลต่อความอยู่เย็นเป็นสุขของผู้คน

ข่าว คือ การรายงานเหตุการณ์ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เป็นสิ่งที่ประชาชนควรให้ความสนใจ เพราะเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อตนเอง นอกจากนี้ยังหมายถึงเหตุการณ์ที่ผิดปกติวิสัย ผิดธรรมชาติ มีความลึกลับซับซ้อน หรือเหตุการณ์ที่เกิดผลกระทบทางอารมณ์ของผู้รับข่าว มีความผูกพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ หรือเหตุการณ์ที่มีผลกระทบเศรษฐกิจ สังคม โดยส่วนรวม และเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่และยังไม่เป็นที่รู้จัก

ข่าว คือ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและมีการถ่ายทอดความคิดเห็นจากบุคคลระดับต่าง ๆ หรือสาธารณชนมาให้ถูกต้องตามกาลเวลา โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นสิ่งที่น่าสมัยและมี

ผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคมหรือทั้งประเทศทั่วโลก และสิ่งต่างๆ เหล่านั้นจะต้องสามารถทำให้คนเข้าใจได้ในตัวของมันเอง

River (1984 : 4-5 อ้างใน ฉอาน วุฒิกรรมรักษา, 2525 : 20) เขียนอธิบายว่า ข่าว คือ การรายงานอย่างทันทั่วทั้งที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ (events) ข้อเท็จจริง (facts) และความคิดเห็น (opinion) ซึ่งมีผู้คนจำนวนมากให้ความสนใจ

Ault (1987:12 อ้างใน ฉอาน วุฒิกรรมรักษา, 2525 : 31) ให้ความหมาย ข่าว คือ การรายงานเหตุการณ์อันประกอบด้วยข่าวสารที่ยังไม่สด หรือยังไม่เป็นที่เปิดเผยมาก่อน ซึ่งได้มีการรวบรวมมาอย่างถูกต้องแน่นอนและเขียนขึ้นโดยผู้รายงานข่าวได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี

มาลี บุญศิริพันธ์ (2529:16) ได้อธิบายว่า ข่าว คือ สิ่งที่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ตัดสินใจเลือกลงพิมพ์เพื่อเสนอต่อผู้อื่น

สรุป จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของ “ข่าว” ดัง ได้กล่าวมาแล้ว จึงพอสรุปได้ว่า ข่าว คือ รายงานข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นจากบุคคลระดับต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญ (significance) และเป็นที่น่าสนใจ (interest) อันมีผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคม

6.2 คุณค่าของข่าว (news value)

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531 : 113) ได้อธิบายว่า นักวิชาการทางหนังสือพิมพ์ หลายท่านระบุว่า การที่เข้าใจว่าข่าวคืออะไรนั้น อาจพิจารณาจากคุณค่าของข่าว (news value)

การที่สื่อมวลชนจะพิจารณาว่า ควรจะเผยแพร่ความรู้เรื่องอะไรหรือเหตุการณ์ใด ให้ประชาชนทราบนั้น จะยึดหลักคุณค่าของข่าวเป็นเกณฑ์พิจารณา อันได้แก่สิ่งต่อไปนี้

1. ความสด ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ (immediacy or timeliness) หมายถึง ความสดของข่าว (freshness) ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับต้นตอของข่าวว่าเกิดอยู่ที่ไหน และข่าวจะมาถึงผู้ทำข่าวได้รวดเร็วเพียงใด หรือข่าวที่เกี่ยวข้องกันไม่จบในวันเดียวทำให้เกิดความสงสัยอยากรู้ (suspence) ต่อไป (อุฟาร เนื่องจางง, 2520 : 95 อ้างใน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2531 : 124)

ความรวดเร็ว นับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเสนอข่าว เพราะผู้อ่านมักให้ความสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ และรวดเร็วทันควัน ดังคำขวัญที่ว่า “ข่าวต้องสดเหมือนปลา” (ฉอาน วุฒิกรรมรักษา, 2525 : 120)

2. ความใกล้ชิด (proximity) ความใกล้ชิด หมายถึง ความใกล้ชิดระหว่างผู้รับข่าวสารกับข่าวสารที่เกิดขึ้น ถ้าข่าวสารมีความใกล้ชิดกับผู้รับข่าวสารมาก จะได้รับความสนใจมาก ซึ่งความใกล้ชิดจะมีความใกล้ชิดทั้งทางกายและทางใจ (physically and mentally) หรือ geographical and psychological (Hough, 1975 : 3 อ้างใน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2531 : 132)

เพราะนักจิตวิทยาได้อธิบายถึงนิสัยของมนุษย์ว่า มนุษย์สนใจเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว อันอาจส่งผลกระทบต่อตัวเองได้มากกว่า ความใกล้ชิดนี้หมายถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. ความเด่นหรือความสำคัญ (prominence or singnificance) ความเด่นที่เกิดขึ้นจะเป็นความเด่นของบุคคลในข่าว (prominence of person in news) หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็ได้ ซึ่งทำให้ข่าวมีคุณค่าขึ้น หมายถึงบุคคลสำคัญและสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีเมื่อบุคคลหรือสถานที่นั้นเข้าไปเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ก็ย่อมได้รับความสนใจจากประชาชนโดยทั่วไป

ความสำคัญของบุคคล เช่น นายกรัฐมนตรีหรือบุคคลสำคัญอื่น ๆ ที่ประชาชนกำลังสนใจ เมื่อบุคคลเหล่านี้ไปทำอะไรที่เกี่ยวกับสาธารณชน มักจะเป็นข่าวเสมอ หรือความสำคัญของสถานที่เช่น การปลุกต้นไม้ทางพุทธศาสนาที่พุทธมณฑลเราก็ถือว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นข่าวได้เพราะความสำคัญของสถานที่ แต่การปลุกต้นไม้ที่บ้านตาสีดาสาอาจจะไม่เป็นข่าวเลยก็ได้

4. ผลกระทบกระเทือน (consequence) ข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมากมักจะได้รับการพิจารณาที่จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนน้อย ผลกระทบกระเทือนที่วุ่นวาย อาจเป็นผลกระทบกระเทือนทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ

5. ความขัดแย้ง (conflict) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการพิจารณาคุณค่าทางข่าว เพราะความขัดแย้งย่อมเป็นที่สนใจของมนุษย์ทั่วไป ความขัดแย้งทางด้านคู่สาวหรือครอบครัวของบุคคลสำคัญหรือดารารายานตร์-ที.วี. ซึ่งมักจะถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง นอกเหนือไปจากความขัดแย้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

6. ความแปลกประหลาด (oddity/unusualness) เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างผิดปกติหรือผิดวิสัยในสังคม เหตุการณ์นั้นย่อมก่อให้เกิดความสนใจและมีคุณค่าทางข่าวสูง เช่นเดียวกัน หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญแก่องค์ประกอบนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยในการเสนอข่าว เพราะถูกปิดกั้นเสรีภาพ, หนังสือพิมพ์มักจะใช้ความแปลกประหลาดมาเสนอเป็นข่าวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศที่ตึงเครียดให้ผ่อนคลายลงได้ชั่วระยะหนึ่ง

7. ความมีเงื่อนงำ (suspense/mystery) บางครั้ง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจมีเบื้องหลังลึกลับซับซ้อน หนังสือพิมพ์มักให้ความสนใจขุดคุ้ยและนำมาตีแผ่เสนอเป็นข่าวติดต่อกันเป็นเวลาหลาย ๆ วัน เรียกกันว่า scoop หรือ exclusive ซึ่งข่าวประเภทนี้มักจะได้รับความสนใจจากผู้อ่านอย่างกว้างขวางมากเช่นกัน

8. ความสนใจของมนุษย์ (human interest) เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ (emotion) ต่อเหตุการณ์หรือมีความรู้สึกร่วมทางอารมณ์กับบุคคลในข่าวด้วย เช่น เห็นอกเห็นใจ เสรีาโศกเสียใจ กลัวหรือหวาดระแวงว่าสักวันหนึ่งอาจเกิดขึ้นกับตัวเองได้ ข่าวที่ก่อให้เกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นข่าวอาชญากรรม ที่ผู้อ่านสนใจอยากรู้สาเหตุที่แท้จริงเนื่องมาจากอะไร และลงเอยอย่างไรเป็นความสนใจในชะตากรรมของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

9. เพศ (sex) ธรรมชาติของมนุษย์มักจะสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับเพศ ทั้ง โดยเปิดเผยและไม่เปิดเผย ในช่วงเวลาที่หนังสือพิมพ์เสรีภาพมาก หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้ตีพิมพ์ภาพโป๊เปลือยปะปนอยู่ในหน้าข่าวสังคมเสมอ ถึงแม้ว่าภาพนั้นจะไม่เกี่ยวข้องกับข่าวก็ตามเรื่องราวเกี่ยวกับเพศเช่นนี้ รวมถึงการหมั้น การแต่งงานของบุคคลสำคัญหรือมีชื่อเสียงในวงสังคมด้วย

10. ความขบขัน (amusement) ในช่วงเวลาที่บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองกำลังเคร่งเครียด หนังสือพิมพ์อาจเสนอข่าวขบขัน เพื่อผ่อนคลายบรรยากาศได้บ้างชั่วขณะหนึ่ง

11. ความเปลี่ยนแปลง (change) ในสังคมมนุษย์ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี หรือทางที่ไม่ดีก็ได้ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมนุษย์ซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งในสังคม ก็จำเป็นต้องให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ด้วยเพราะการเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเกษตรกรไทย เป็นต้น

12. ความก้าวหน้า (progress) มนุษย์มีความพยายามดิ้นรนที่จะเอาชนะธรรมชาติอยู่เสมอ จึงได้ค้นคว้าทดลองหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เช่น ปัจจุบันมีการค้นพบพันธุ์พืชและสัตว์ใหม่ ๆ เสมอ ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์นี้บางครั้งทำให้ประชาชนทั่วโลกสนใจมากเหมือนกัน จึงถือได้ว่ามีคุณค่าทางข่าวสูงเช่นกัน (จ้ออ่าน วุฒนิพนธ์การศึกษานิตยสาร, 2525 : 125)

6.3 คุณภาพของข่าว (qualities of news)

คุณภาพของข่าว (qualities of news) ข่าวที่ดีนอกจากจะมีคุณค่าครบถ้วนแล้วจะต้องมีคุณสมบัติที่ดีอีกด้วย ดังนี้

1. ความถูกต้อง (accuracy) หมายถึงหนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวที่ถูกต้องที่สุดที่วิสัยคนจะทำได้ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบข่าวที่ปรากฏขึ้นอย่างแท้จริง คือ

1.1 ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง หมายความว่า ทุก ๆ ข้อความที่เกี่ยวกับ ชื่อ วันที่ อายุ และที่อยู่ ตลอดจนคำในเครื่องหมายคำพูด จะต้องเป็นจริง

1.2 ความถูกต้อง หมายถึงความถูกต้องทั้งในรายละเอียด โดยทั่ว ๆ ไป เวลาเขียนจะต้องมีการเน้นจุดใดจุดหนึ่ง บางครั้งนักข่าวอาจจะนำเอารายละเอียดที่ไม่สำคัญมาเน้น ให้เป็นจุดสำคัญของเรื่อง ซึ่งเป็นการบิดเบือนเนื้อหาที่สำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะนักข่าว อาจจะนำเอาความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้ตัดสินใจ และพิจารณาเรื่องราวหรือสถานการณ์นี้เป็นอีก เหตุผลหนึ่งที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาไปด้วยเวลาที่อ่านข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ข่าวหรือเรื่องราว ต่าง ๆ จะต้องรายงาน โดยปราศจากอคติหรือความลำเอียงใด ๆ ทั้งสิ้น

1.3 นักข่าวจะต้องระมัดระวังในการเสาะแสวงหาแหล่งข่าว เพราะ บางครั้ง ข่าวที่ได้จากแหล่งข่าวอาจจะผิดเพี้ยน โดยที่ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจของผู้ให้ข่าว

1.4 นักข่าวจะต้องระมัดระวังอย่างมากในเรื่องของความถูกต้อง โดยที่จะต้องตรวจสอบเช็คเรื่องทุกอย่างอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ วันที่ อายุ เวลา ที่อยู่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ เป็นต้น

2. ความสมดุล (balance) หมายถึง การเสนอข่าวของทุกฝ่ายให้พอเหมาะพอดี สมของทุกฝ่าย ไม่เสนอเฉพาะเรื่องของผู้ที่ตนรักและพอใจในแง่ที่ดี หรือคนเกลียดในแง่ที่ร้าย เช่น เรา เสนอข่าวฝ่ายรัฐบาลก็ควรจะเสนอข่าวของฝ่ายค้านด้วยนั่นก็คือข่าวจะต้องมีความสมดุล

2.1 ความสมดุลของข่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องในด้านการเน้น หรือ เฉพาะเจาะจงและความสมบูรณ์ของเรื่องราว นักข่าวจะต้องรายงานข่าวหรือข้อเท็จจริง โดยที่ จะต้องให้ความสำคัญต่อข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ และ เพื่อให้ความสำคัญของเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้นำมารายงานอย่างสมบูรณ์

2.2 ข่าวจะมีความสมดุล และมีความสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อนักข่าวจะต้อง นำเอาความสำคัญของข้อเท็จจริงต่าง ๆ มารายงานให้ได้ทุกแง่มุม (ไม่ได้หมายความว่า นักข่าว จะต้องรายงานในสิ่งที่เป็นรายละเอียดที่ไม่สำคัญและไม่น่าสนใจ) ความสมดุลของข่าวจะเป็นการ นำเอารายละเอียดที่สำคัญ มาเสนอให้ผู้รับสาร ได้ทราบและเข้าใจเรื่องราวได้อย่างดี

3. ข่าวจะต้องมีความเป็นกลาง ไม่เอาตัวผู้เขียนเข้าเกี่ยวพัน (objective) หมายถึงไม่ ใช้ทัศนคติของตนเอง ทำให้เกิดความลำเอียง

4. กะทัดรัด (concise) หมายถึง ใช้คำพูดง่าย ๆ กระชับ ไม่วกวน การรายงานข่าว โดยทั่วไปแล้ว จะใช้การเขียนแบบปิรามิด หัวกลับโดยต้องพยายามใช้คำธรรมดาไม่กำกวม

5. ความชัดเจน (clear) หมายถึง การเขียนข่าวที่ไม่คลุมเครือ ใช้ถ้อยคำชัดเจนไม่ ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดสงสัย การเขียนจะต้องมีลีลาชวนอ่าน

6. เหตุการณ์เพิ่งเกิด (current) หมายถึงเหตุการณ์ที่ใหม่สุด รวดเร็วที่สุด ข่าว จะต้องมีความสดและทันต่อเหตุการณ์ เวลาที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเสนอข่าวโดยปกติ

บรรณาธิการข่าวจะเลือกข่าวที่สดและทันต่อเหตุการณ์ก่อนเสมอความสดและความทันต่อเหตุการณ์ไม่ได้หมายถึงว่า เหตุการณ์นั้นเพิ่งเกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ แต่จะหมายถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาจเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นมานานแล้ว แต่มีผลกระทบบางอย่างต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นต้น

7. ความเที่ยงตรง ใจกว้าง (fairness) หมายถึง ความสุจริต ยุติธรรม ไม่เสนอข่าวแบบลำเอียง แปลรูปข่าวให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง (ดรุณี หิรัญรักษ์, 2529 :17)

6.4 รูปแบบการเขียนข่าว

การเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ

เป็นที่นิยมมากที่สุด บางตำรากล่าวว่านิยมใช้มากกว่าร้อยละ 85-90 (ประชัน วัลลิโก, 2527 : 534) เป็นการเขียนที่ทำให้ประเด็นสำคัญ (climax) ของข่าวก่อนให้รายละเอียด (details) เป็นการจัดลำดับเนื้อหาข่าวจากเนื้อหาที่สำคัญมากที่สุด ไปหาสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งเวลาสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการรู้สิ่งใหม่ หรือประเด็นสำคัญที่สุดของเรื่องก่อนที่จะรู้รายละเอียดที่สำคัญน้อยลงไป

การเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ ผู้อ่านจะเห็นการพาดหัวข่าวได้ชัดเจนหากสนใจจึงค่อยติดตามอ่านเนื้อเรื่องต่อไป การเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับจึงให้ความสะดวกในการอ่าน โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ไม่มีความอ่านทุกตัวอักษรจะอ่านเฉพาะพาดหัว นอกจากนั้นยังเป็นการสนองความอยากรู้อยากเห็นของคนเราที่ต้องการรู้ผลของเหตุการณ์ต่างๆ ก่อน จึงจะตัดสินใจอ่านหรือไม่อ่าน นอกจากนั้น โครงสร้างข่าวแบบพีระมิดหัวกลับยังช่วยในการจัดหน้า จัดวางพาดหัว และให้ขนาดตัวอักษร

การเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวตั้ง

เป็นการเขียนในรูปแบบเดียวกับการเขียนเรียงความ บทความ คือลำดับความตามเวลา อาจเริ่มต้นด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป เป็นการเล่าข่าวให้ผู้สนใจรับรู้ โดยไม่เปิดเผยผลของข่าวก่อนเพื่อดึงดูดความสนใจไว้ตอนท้ายเรื่อง ผู้อ่านจะมาทราบประเด็นสำคัญ (climax) ของเรื่องจนกว่าจะอ่านจบ

การเขียนรูปข่าวแบบผสม

เป็นการเขียนข่าวที่ข้อเท็จจริงในข่าวมีประเด็นสำคัญ (climax) มากกว่า 1 แห่ง ผู้เขียนข่าวอาจเปิดประเด็นสำคัญของข่าวบางช่วงไว้ก่อน และเก็บบางประเด็นไว้เปิดตอนท้ายเรื่อง ทำให้ข่าวมีลีลาผสมผสานระหว่างการเขียนแบบพีระมิดหัวกลับและหัวตั้ง

การเขียนข่าวอาจเขียนในลีลาแบบพีระมิดหัวกลับ หรือแบบพีระมิดหัวตั้ง เริ่มต้นด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แบบบทความทั่วไป หรือเขียนแบบผสมก็ได้ ผู้เขียนข่าวอาจเลือกวิธีการเขียนข่าวได้หลายแบบแล้วแต่วัตถุประสงค์ของข่าว และความถนัดของผู้เขียนข่าว

ภาคสรุป

จากแนวคิดเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหา นิตยสารบ้านดี ที่ดินดีจังหวัดเชียงใหม่” ดังที่อธิบายไว้แล้วในบทที่ 2 สามารถสรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญ คือแนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร แนวคิดนี้สามารถนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสาร ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับภาพสำหรับนิตยสาร เป็นแนวคิดที่นำมาใช้วิเคราะห์ภาพทุกชนิดที่ประกอบนิตยสาร เนื่องจากภาพ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดสำหรับนิตยสารที่น่าเสนอเรื่องราวของบ้านและอสังหาริมทรัพย์ นิตยสารจะมีความน่าสนใจหรือไม่ ขึ้นอยู่กับภาพประกอบ ดังนั้นแนวคิดนี้จะช่วยในการวิเคราะห์ภาพของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีได้เป็นอย่างดี

แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบนิตยสารเป็นแนวคิดที่ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบด้านปก หน้าสารบัญ ภาพประกอบนิตยสาร และรูปแบบการจัดหน้าสารบัญ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

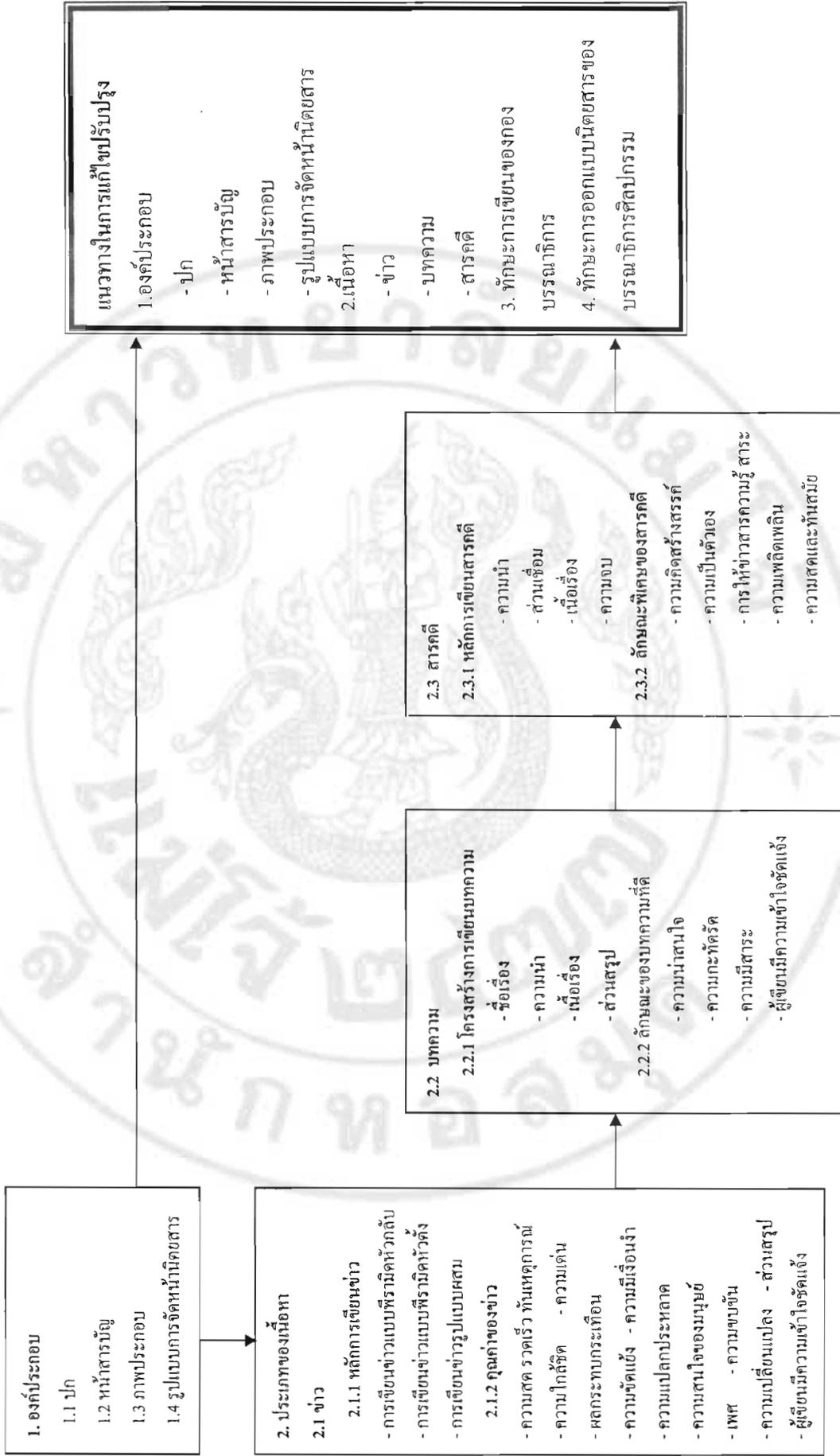
หลักการเขียนบทความ เป็นแนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาใช้วิเคราะห์เนื้อหาประเภทบทความ ที่นำเสนอในนิตยสาร ซึ่งบทความจะมีหลักการเขียน ลักษณะของบทความที่ดี กลวิธีการเขียนบทความที่น่าสนใจ ซึ่งแนวคิดนี้จะช่วยในการวิเคราะห์เนื้อหาบทความที่น่าสนใจในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนข่าว ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดนี้ ในการวิเคราะห์เนื้อหาประเภทข่าว ที่นำเสนอในนิตยสาร เนื่องจากการนำเสนอข่าวในนิตยสารจะต้องมีเนื้อหาชวนอ่านมากกว่าข่าวที่น่าสนใจในหนังสือพิมพ์ ดังนั้นแนวคิดนี้จะช่วยวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาข่าวในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสารคดี เป็นแนวคิดที่ใช้วิเคราะห์งานเขียนประเภทสารคดีที่น่าสนใจในนิตยสาร เนื่องงานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนที่กำลังได้รับความนิยมสำหรับนิตยสาร เพราะงานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนที่มีประโยชน์ สร้างคุณค่าให้กับนิตยสาร ซึ่งผู้เขียนจะต้องดำเนินถึงหลักการเขียนที่ถูกต้อง และคำนึงถึงคุณลักษณะที่ดีของสารคดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกรอบแนวความคิดที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ภาพ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ ได้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ โดยดำเนินการตามกรอบแนวคิดการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่ผลิตนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาได้แก่ นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิตยสาร จำนวน 2 คน และ สมาชิกปัจจุบันของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จำนวน 33 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบระบบกับสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี การสุ่มวิธีนี้ผู้สุ่มจะเอาชื่อประชากรมาเรียงเป็นรายการแล้วกำหนดรหัสให้แต่ละชื่อเรียงลำดับจากน้อยไปมาก เมื่อกำหนดรหัสแล้ว จับฉลากว่าจะใช้รหัสของประชากรหน่วยใดเป็นจุดเริ่มต้นในการหาตัวอย่าง จำนวนฉลากที่จับขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรทั้งหมดหารกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ (อุเทน ปัญญ 2543 : 133) ผู้วิจัยต้องการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน จากประชากร 33 คน จำนวนฉลากที่ต้องจัดทำเพื่อจับฉลากคือ $33 \div 15 = 2.2$ หรือ 2 หลังจากที่ทำฉลาก 1 และ 2 แล้ว นำแผ่นฉลากทั้งสองอันม้วนแล้วใส่ลงในกระป๋อง หยิบขึ้นมาหนึ่งอัน ได้หมายเลข 2 จะต้องทำการเริ่มต้นนับผู้ที่อยู่ในลำดับที่ 2 คน ต่อไปที่จะถูกนับเป็นกลุ่มตัวอย่างคือคนที่นับถัดไปอีก 2 คน จนกว่าจะได้ครบ 15 คนตามที่ต้องการ ซึ่งมีรหัสดังนี้ 002, 004, 006, 008, 010, 012, 014, 016, 018, 020, 022, 024, 026, 028, 030 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาแบ่งกลุ่มโดยใช้อายุสมาชิกเป็น

เกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งสมาชิกออกเป็น 3 กลุ่ม ตามอายุการเป็นสมาชิก ได้แก่ 3 ปี 2ปี และ 1ปี โดยใช้เลขที่สมาชิกเป็นรหัสประชากร

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุการเป็นสมาชิก

3 ปี	2 ปี	1 ปี
002 คุณพรรณี พัคฆศักดิ์	016 คุณพิมพ์า แซ่เฮง	028 คุณวิจิตรา มาโน
004 คุณมนชัย เตชะสา	018 คุณอัครา อุดมศิลป์	030 คุณบัณฑิต พุทธิพงษ์กุล
006 คุณฉันทนา แก้วเฮียง	020 คุณชมัยวรินทร์ ธัญเศรษฐ์กุล	
008 คุณจันจิรา อยู่บัวสาย	022 คุณจุฑาทิพย์ กาญจนกร	
010 คุณชัยมณี จีรพงษ์	024 คุณสุเทพ กาญจนตร	
012 คุณธารทิพย์ สุกันธน์นาค	026 คุณสุภาวี คีสูงเนิน	
014 คุณสโรชา กาญจนเดชาวงศ์		

แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา จะศึกษาจาก

1. เนื้อหาและองค์ประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยเลือกศึกษาลงปีที่ 7 (แจกฟรี) เนื่องจากเป็นฉบับที่มียอดพิมพ์สูงที่สุด จำนวน 8,000 ฉบับ (สรุปรายงานประจำปี นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี 2548: 8) และฉบับที่ 17 (จำหน่าย) ซึ่งมียอดพิมพ์สูงสุดจำนวน 25,000 ฉบับ ในยุคที่จำหน่ายนิตยสารตามแผงหนังสือทั่วไป (สรุปรายงานประจำปีนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี 2549: 12) โดยทำการศึกษาทุกคอลัมน์ในนิตยสาร
2. การสัมภาษณ์จากนักวิชาการ และสมาชิกปัจจุบันของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่รับนิตยสารตั้งแต่ฉบับที่ 1
3. การสัมภาษณ์จากบรรณาธิการและทีมงานของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การสัมภาษณ์นักวิชาการและสมาชิกนิตยสาร เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่ปรึกษา

การทดสอบเครื่องมือ

การใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ดี มีคุณค่าและถูกต้อง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เครื่องมือที่สร้างขึ้น ต้องมีการทดสอบก่อนนำไปใช้ โดยผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการทดสอบดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าตามแนวทางการตรวจเอกสาร นำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวคำถามที่ต้องครอบคลุมทุกประเด็นของวัตถุประสงค์
2. นำแบบสัมภาษณ์กลับแก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำถามก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยศึกษาจากนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ฉบับที่ 7 และ 17
2. ศึกษาจากบริษัท โทชนยานนท์ที่ผลิตนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เองตามแบบสัมภาษณ์นักวิชาการ และ สมาชิกปัจจุบันที่รับนิตยสารตั้งแต่ฉบับที่ 1
4. เก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบ วิเคราะห์และรายงานผลการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นักวิชาการและสมาชิกปัจจุบันที่รับนิตยสารตั้งแต่ฉบับที่ 1 ในด้านองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยการนำเสนอ ดังนี้

1. วิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เล่มที่ 7 และ 17 เพื่อศึกษารูปแบบของนิตยสาร และเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ว่ามีรูปแบบอย่างไร และมีเนื้อหาอะไรบ้างเพื่อเป็นแนวศึกษาต่อไป
2. วิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์จากนักวิชาการที่เชี่ยวชาญด้านนิตยสารและหลักการเขียนภาษาไทย

3. วิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์จากสมาชิคนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาปัตยกรรมบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามกรอบแนวคิดการวิจัยโดยวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาปัตยกรรมบ้านดี ที่ดินดีจังหวัดเชียงใหม่โดยการศึกษาจากนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้าน วิทยานิพนธ์ การสัมภาษณ์ จำนวน 2 คน และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสมาชิกปัจจุบันที่รับวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ ฉบับที่ 1 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบระบบ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. นักวิชาการ

1.1 ศรัทธา โรจนสุพจน์

ตำแหน่ง : หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

1.2 สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม

ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชบารุง

2. สมาชิกวิทยานิพนธ์บ้านดี ที่ดินดี จำนวน 15 คน

2.1 พรรณี พัทธศักดิ์

อายุ : 54 ปี

อาชีพ : เจ้าของร้านเสริมสวย

2.2 มนต์ชัย เตจ๊ะสา

อายุ : 46 ปี

อาชีพ : นักข่าวหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

2.3 ฉันทนา แก้วเฮียง

อายุ : 38 ปี

อาชีพ : พนักงานธนาคาร แพนกสินเชื่อ

2.4 จันทิรา อยู่บัวสาย

อายุ : 47 ปี

อาชีพ : ร้านค้าอุปกรณ์ก่อสร้าง

2.5 ชัยมณี จีรพงษ์

อายุ : 49 ปี

อาชีพ : ครู โรงเรียนรัฐบาล

2.6 ธารทิพย์ สุกันธน์นาค

อายุ : 30 ปี

อาชีพ : ควบคุมงานก่อสร้าง

2.7 สโรชา กาญจนเดชาวงศ์

อายุ : 45 ปี

อาชีพ : รับเหมาก่อสร้าง

2.8 พิมพ์ แซ่เฮง

อายุ : 38 ปี

อาชีพ : รับจ้างเขียนแบบ, เจ้าของรีสอร์ท

2.9 อัครา อุดมศิลป์

อายุ : 37 ปี

อาชีพ : สถาปนิก

2.10 ชมรวินทร์ รัชเศรษฐ์กุล

อายุ : 32 ปี

อาชีพ : ธุรกิจขายต้นไม้

2.11 จุฑาทิพย์ กาญจนนगर

อายุ : 39 ปี

อาชีพ : พนักงานโครงการบ้านจัดสรร

2.12 สุเทพ กาญจนตร

อายุ : 57 ปี

อาชีพ : ข้าราชการระดับ 6

2.13 สุภาวี คีสูงเนิน

อายุ : 47 ปี

อาชีพ : พนักงานบ้านพิมพ์โครงการ 4

2.14 วิจิตรา มาโน

อายุ : 53 ปี

อาชีพ : ธุรกิจส่วนตัว

2.15 บัณฑิต พุทธิพงษ์กุล

อายุ : 37 ปี

อาชีพ : เจ้าของธุรกิจรีสอร์ท

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

1.1 ปก

ปก ถือเป็นองค์ประกอบแรกที่ประชาชนจะตัดสินใจในการอ่านนิตยสารดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสอบถามความคิดเห็นจากนักวิชาการและสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ที่มีต่อปกของนิตยสาร

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษ ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษาตามโครงสร้างดังภาพ 3

ภาพ 3 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษาคำประกอบนิตยสาร ด้านปก ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการจำนวน 2 คนในเรื่องของภาพปกนิตยสาร นักวิชาการ ได้มีความคิดเห็น ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...นิตยสารพยายามสร้างอัตลักษณ์ ด้วยการออกแบบตัวอักษรชื่อนิตยสาร รวมถึงการใช้ภาพบ้านเป็นภาพปกเสมอ แต่ก็ยังมีบางฉบับที่ภาพและตัวอักษรที่ใช้ดูกลมกลืนเกินไป ทำให้อ่านยาก เช่นฉบับที่ 17 กุมภาพันธ์ 2006 (นิตยสารที่มีการจำหน่าย) ส่วนภาพปกเน้นบรรยากาศของภาพ ดังนั้นจึงขาด โฟกัสหรือจุดเด่น...

(ศรัทธา ไรจนสุพจน์)

... ภาพถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของปกนิตยสาร ดังนั้นปกที่ดีจะต้องมีภาพที่ดึงดูดสายตาซึ่งภาพถือเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ผู้บริโภครอคัดสินใจเลือกนิตยสาร

จากการที่ได้วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบของนิตยสารฉบับนี้ ทราบได้ว่าผู้ผลิตนิตยสารมีความเข้าใจในการผลิตนิตยสารมากขึ้นกว่าแต่ก่อนเนื่องจากได้เปรียบเทียบนิตยสารในยุคที่มีการแจกฟรีมาจนถึงการวางจำหน่าย

จากเดิมที่แจกฟรีปกเป็นภาพเต็ม ทำให้นิตยสารดูไม่เด่น แต่เมื่อมีการปรับเปลี่ยนในยุคที่วางจำหน่าย พบว่า ผู้ผลิตนิตยสารได้สร้างกรอบสัดส่วน ความสมดุลให้กับนิตยสารมากขึ้นทำให้องค์ประกอบต่างๆ ของปกค้นภาพให้มีความเด่นขึ้นมาทันที...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

นักวิชาการ ได้แสดงความคิดเห็นต่อว่าแม้ภาพปกจะสวยแต่ข้อดีของปกก็คือการออกแบบปกที่ขาดความสะอาด ดูง่าย ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...แต่อย่างไรก็ดี ข้อเสียของนิตยสารฉบับที่มีการวางจำหน่ายนั้น มีตัวหนังสือของคำโปรย เลอะเต็มภาพ ทำให้ภาพดูสับสนวุ่นวาย ควรจัดระเบียบจุดนี้ใหม่ และลดขนาดตัวหนังสือ อย่าให้มีความเด่นเท่ากับภาพ การเลือกใช้กระดาษปก ซึ่งเป็นกระดาษอาร์ต เคลือบด้าน ช่วยทำให้สีดูนุ่มนวลและสร้างความหรูหราให้กับนิตยสาร...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ผลการสัมภาษณ์จากสมาชิก

จากการสัมภาษณ์สมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน มีความคิดเห็นต่อปกของนิตยสารดังนี้

สมาชิกได้ให้ความคิดเห็นว่า ชื่อนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นชื่อที่บอกประเภทของนิตยสารได้ชัดเจน เมื่อเห็นเพียงชื่อนิตยสารสามารถทราบได้ทันทีว่าเป็นนิตยสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ ดังปรากฏในการให้สัมภาษณ์ดังนี้

...ได้ไปร่วมงานเปิดกาดคาราเทวี ที่โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล คาราเทวี เชียงใหม่และได้รับแจกนิตยสารเล่มนี้ เมื่อเห็นชื่อนิตยสารมีความคิดว่าชื่อแปลกดี แต่ก็ทราบทันทีว่าเป็นนิตยสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบ้านและอสังหาริมทรัพย์ และด้วยความที่เป็นคนชอบสะสมนิตยสารประเภทนี้อยู่แล้วจึงตัดสินใจสมัครสมาชิกทันที และเลือกรับนิตยสารย้อนหลังตั้งแต่เล่มที่ 1 มาจนถึงปัจจุบัน...

(พรรณี พยัคฆศักดิ์)

แต่ก็มีความคิดเห็นที่กล่าวว่าชื่อนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ยาวเกินไปฟังแล้วจำยากคงปรากฏในการให้สัมภาษณ์ดังนี้

...ชื่อนิตยสารยาวเกินไป ได้ยินครั้งแรกไม่คิดหุหากมีคนถามชื่อนิตยสารอย่างกะทันหันจะตอบไม่ได้ทันที ต้องใช้เวลาคิด เคยมีคนถามว่านิตยสารชื่ออะไรเราก็ตอบออกไปอย่างรวดเร็วว่าบ้านดี ดินดี หรือ บ้านและที่ดินตอบแบบนี้อยู่หลายครั้ง กว่าจะจำได้ ถ้าชื่อนิตยสารสั้นกว่านี้ผู้อ่านคงจำติดหูได้ง่ายขึ้นส่วนสิ่งที่ชอบของนิตยสารมีหลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือรูปปกสวยมาก และสวยทุกเล่ม...

(มนชัย เตจ๊ะสา)

...โดยส่วนตัวชอบตัวอักษรชื่อนิตยสารที่อยู่บนปกเพราะบอกถึงความ เป็นหนังสือของชาวเชียงใหม่เท่าที่เห็นส่วนใหญ่तर ออกแบบตัวอักษร มักใช้แบบภาษาอังกฤษหรือ แนวสมัยใหม่ แต่นิตยสารฉบับนี้แปลกดีที่เลือกใช้ตัวอักษรลักษณะนี้ ทำให้นิตยสารดูน่าสะสมเก็บไว้ และรูปในหน้าปกก็สวยทุกเล่ม รับนิตยสารมาตั้งแต่เล่มที่ 1 จนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุผลที่ชอบรูปภาพหน้าปก....

(ฉันทนา แก้วเฮียง)

นอกจากนั้นแล้วมีสมาชิกกล่าวถึงรายการนิตยสาร ว่าไม่ชัดเจน ต้องใช้เวลาในการหารายละเอียดกว่าจะพบว่าเป็นฉบับไหน ประจำเดือนอะไร ดังปรากฏในการสัมภาษณ์ดังนี้

... การบอกฉบับที่ เดือน ไม่เด่นชัด คือใช้เวลาหากว่าจะเจอลายมาให้จัด
รายละเอียดให้อยู่ในจุดที่เด่นชัด ควรกำหนดตำแหน่งที่แน่นอนของการ
บอกรายละเอียดนิตยสารและควรจัดให้อยู่ในตำแหน่งเดิมทุกครั้ง...

(จันทร์รา อยู่บัวสาย)

ส่วนสมาชิกท่านอื่น ไม่ได้แสดงความคิดเห็นในรายละเอียดของปกนิตยสาร
เนื่องจากให้เหตุผลว่าไม่ได้สนใจ ว่าฉบับที่เท่าไรประจำเดือนอะไรแต่เมื่อได้รับนิตยสารก็จะ
สนใจว่าแนวคิดหลักของเล่มนี้คืออะไร

... โดยปกติแล้ว เมื่อได้รับนิตยสารในทุกเดือนจะไม่สนใจรายละเอียดเล่มว่า
เป็นฉบับที่เท่าไร เดือนอะไร แต่จะสนใจที่ภาพปกมากกว่าว่าเดือนนี้ไป
ถ่ายสถานที่ไหน คอนเซ็ปต์ของเล่มนี้คืออะไร และภาพปกเป็นเรื่องอะไร
เนื้อหาในฉบับนั้นก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาพปก ชอบทักษะการถ่ายรูป
ของช่างภาพ น่าเก็บสะสม...

(ชัยมณี จิรพงษ์)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านปก ของนิตยสาร
บ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 2 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านปก นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

นักวิชาการ	สมาชิก
1. นิตยสารออกแบบตัวอักษรของชื่อนิตยสาร ที่เป็นเอกลักษณ์	1. ชื่อนิตยสารแปลก แต่ก็ทราบทันทีว่า เป็นนิตยสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับบ้าน และอสังหาริมทรัพย์
2. มีการใช้ภาพบ้านเป็นภาพปกเสมอ	
3. มีบางฉบับที่ภาพและตัวอักษรกลมกลืนกัน เกินไปทำให้อ่านยาก	2. ชื่อนิตยสารยาวเกินไป ไม่คิดหู 3. รูปปกนิตยสารดึงดูดผู้อ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

นักวิชาการ	สมาชิก
4. นิตยสารในยุคแจกฟรี ปกเป็นภาพเต็มทำให้นิตยสารดูไม่เด่น	4. ตัวอักษรชื่อนิตยสาร บ่งบอกถึงความ เป็นหนังสือของชาวเชียงใหม่
5. นิตยสารในยุคที่วางจำหน่าย ได้มีการสร้างกรอบ สัดส่วน ความสมดุลให้กับนิตยสารมากขึ้นทำให้องค์ประกอบต่าง ๆ ของปก เน้นให้ภาพเด่นขึ้น	5. การบอกฉบับที่ เดือน ไม่ชัดเจน ควรจัด รายละเอียดให้อยู่ในจุดที่เด่นชัด และ กำหนดตำแหน่งที่แน่นอน จัดอยู่ใน ตำแหน่งเดิมทุกครั้ง
6. นิตยสารที่มีการวางจำหน่าย มีตัวหนังสือของสารบัญเรื่องภายในเล่ม แทรกเต็มภาพ ทำให้ดูสับสนวุ่นวาย	

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. ฝีมือการถ่ายภาพของช่างภาพสามารถจูงใจให้ผู้อ่านสมัครเป็นสมาชิกนิตยสาร
2. สมาชิกส่วนใหญ่ชอบตัวอักษรชื่อนิตยสารเนื่องจากเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด เชียงใหม่
3. รายละเอียดเล่มขาดความชัดเจน บางฉบับไม่บอกปีที่ พ.ศ. ทำให้ผู้อ่านไม่ทราบ รายละเอียดเล่มที่ชัดเจน
4. ชื่อนิตยสารมีความยาว หลากพยางค์ ยากต่อการจำชื่อนิตยสาร ควรตั้งชื่อให้สั้น และจำง่าย
5. ภาพปกสวย มีความละเอียดในการถ่ายภาพ สามารถจัดองค์ประกอบได้เป็น อย่างดี
6. ตัวอักษรชื่อนิตยสารมีความเฉพาะตัว บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ด้วยการใช้ ตัวอักษรแบบล้านนา
7. ควรจัดวางตัวอักษรที่เป็นสารบัญภายในเล่มใหม่ เนื่องจาก ดูแล้วไม่สะอาดตา ปกดูรก ควรมีการให้ช่องว่าง ความสมดุล อย่าให้ตัวอักษรบดบังความเด่นของภาพ

8. ในบางฉบับการถ่ายภาพปกควรมีการเน้นจุดที่ต้องการนำเสนอให้มีความชัดเจน เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบว่าฉบับนี้ นิตยสารต้องการสื่ออะไร ไม่ควรเน้นการถ่ายภาพบรรยากาศแบบรวมๆ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าภาพเป็นส่วนที่เด่นที่สุดของปก ภาพปกสามารถดึงดูดผู้อ่านได้มากที่สุด รองลงมาคือการออกแบบชื่อนิตยสารมีความเป็นเอกลักษณ์ ด้วยการใช้ตัวอักษรแบบล้านนา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชาวเชียงใหม่ ส่วนรายการนิตยสารที่บอกฉบับที่ ปีที่ ฯลฯ มีรายละเอียดครบ แต่การจัดวางสารบัญเรื่องภายในเล่ม ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่และรายละเอียดวางทับภาพทำให้ภาพถูกลดความเด่น

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ที่มีต่อปกนิตยสาร บ้านดี ที่ดินดีพบว่าปกเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจชื่อนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสอบถามผู้ผลิตนิตยสาร ผู้วิจัยพบว่าก่อนที่จะมีการตีพิมพ์นิตยสารบ้านดี ที่ดินดีในแต่ละฉบับ บรรณาธิการศิลปกรรม จะออกแบบปกมาหลายๆ แบบ เพื่อให้ผู้บริหารและทีมงานร่วมกันเลือกปกที่ดีที่สุด เพื่อใช้เป็นปกนิตยสารในฉบับนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิญญู สุวรรณเพิ่ม (2528:28) ที่ได้กล่าวว่าเพื่อให้ปกเป็นที่พอใจของทุกฝ่ายผู้ออกแบบจะต้องจัดทำขึ้นหลายๆ ปก เพื่อให้ทุกฝ่ายเลือกแบบที่ตกลงร่วมกันได้ และภาพที่อยู่หน้าปกนิตยสารนั้น ยึดถือเป็นหลักว่า ภาพปกจะต้องอธิบายบางสิ่ง บางเรื่องภายในฉบับด้วย (A cover pictures Illustrates something inside the magazine)

จากผลการวิจัยพบว่า นักวิชาการและสมาชิก มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ภาพปกเป็นองค์ประกอบที่เด่นที่สุดของปก สามารถสื่อถึงเรื่องราวภายในเล่ม ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ผลิตนิตยสารที่ตั้งใจให้เรื่องที่เด่นที่สุดในฉบับเป็นภาพปกของนิตยสาร สอดคล้องกับแนวคิดของพีระ จิตร โสภณ (2533: 95) ที่กล่าวว่า ภาพที่จะช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านเป็นสิ่งแรกที่สุด ได้แก่ ภาพหน้าปก ซึ่งสร้างความสนใจให้ผู้อ่านเปิดอ่านเรื่องในเล่ม

โดยเรื่องเด่นจะคัดเลือกจากแนวคิดหลักที่ผู้บริหารกำหนดไว้ในแต่ละฉบับ ส่วนเรื่องรองจะเป็นตัวอักษรที่บอกถึงเรื่องต่างๆ ที่นำเสนอในฉบับ เช่น เล่มที่ 17 เดือนกุมภาพันธ์ แนวคิดหลักของเล่มคือ เดือนแห่งความรัก หน้าปกคือหมู่บ้านภานนท์ ซึ่งบรรณาธิการได้กล่าวว่า บ้านภานนท์เป็นโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่เน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นคู่รักรุ่นใหม่ ที่กำลังเริ่มสร้าง

ครอบครัว จึงได้เลือกภาพของบ้านในโครงการบ้านกานนท์เป็นภาพปกที่มีบรรยากาศของดอกไม้ เป็นการแสดงถึงความสดชื่นของความรักในเดือนแห่งความรัก

อย่างไรก็ดี จากการสอบถามเรื่องปกจากบรรณาธิการนิตยสาร ผู้วิจัยพบว่า ในบางฉบับนั้นทีมงานผลิตนิตยสารไม่สามารถตัดสินใจเลือกภาพปกได้เอง เนื่องจากลูกค้าที่ลงโฆษณา ต้องการซื้อโฆษณาที่หน้าปก จึงทำให้ทีมงานไม่สามารถควบคุมการออกแบบปกได้อย่างเต็มที่ เพราะต้องขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้า เช่น ฉบับที่ 7 ภาพปกคือภาพร้านโอเรียลเต็ล ซีอ็อป ของโรงแรมแมนดาริน โอเรียลเต็ล ดาราเทวี เชียงใหม่ ซึ่งทางโรงแรมต้องการโฆษณาร้านเค้ก จึงได้ซื้อหน้าปกนิตยสาร และ ออกแบบปกเอง โดยทีมงานนิตยสารไม่มีส่วนร่วมในการออกแบบปก ซึ่งขัดต่อแนวคิดของวิญญู สุวรรณเพิ่ม (2528:28) ที่กล่าวว่า นิตยสารจำเป็นต้องมีการวางแผนจัดทำปกนิตยสาร เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ในเรื่อง “การแข่งขัน” “การวางแผน” และ “ความแปลกใหม่” ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า นอกจากวัตถุประสงค์ที่วิญญู สุวรรณเพิ่มกล่าวไว้นั้น ยังมีเรื่องของการขายหน้าโฆษณา เข้ามาเป็นวัตถุประสงค์ของการออกแบบปกนิตยสาร เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่ซื้อหน้าโฆษณาและมีอำนาจในการออกแบบปกให้ตอบสนองความต้องการของตนเอง

นอกจากนั้นแล้ว องค์ประกอบของปก ยังประกอบด้วยชื่อนิตยสารรายการ นิตยสาร ได้แก่ ฉบับที่ ปีที่ เดือน พ.ศ. ราคา สารบัญเรื่องภายในเล่ม และรูปภาพ นักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการออกแบบชื่อนิตยสารมีความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งลักษณะของตัวอักษรเป็นแบบเลียนตัวอักษรล้านนา ถือเป็นสัญลักษณ์นิตยสารของจังหวัดเชียงใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของวิญญู สุวรรณเพิ่ม (2528:29) ที่กล่าวว่า การใช้ชื่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมายการค้าของนิตยสารจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านจดจำนิตยสารฉบับนั้น ได้ดีขึ้น จึงควรออกแบบให้มีสัญลักษณ์เป็นบุคลิกของตนเอง โดยเฉพาะชื่อนิตยสารนั้นจะออกแบบให้เป็นเครื่องหมายการค้าไปในตัวก็ได้

ในส่วนของสารบัญเรื่องภายในเล่ม นักวิชาการทั้งสองคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ฉบับที่ 17 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ภาพและตัวอักษรของสารบัญเรื่องภายในเล่ม มีการใช้สีที่กลมกลืนกัน ระหว่างตัวอักษรและภาพปก ทำให้อ่านยาก ตัวอักษรมีขนาดใหญ่ และมีหลายข้อความ ทำให้ปกดูรก ดังนั้นผู้ออกแบบปกจะต้องมีการจัดวางสารบัญเรื่องภายในเล่ม ในตำแหน่ง และจำนวนข้อความที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยได้ทำการสอบถามถึงที่มาของสารบัญเรื่องภายในเล่มว่าใครเป็นผู้กำหนดจำนวนข้อความ และเรื่องที่น่ามาเป็นสารบัญเรื่องภายในเล่มนั้นเป็นเรื่องอะไรบ้าง

จากการสอบถามข้อมูลจากทีมงานผลิตนิตยสารพบว่า บรรณาธิการมีหน้าที่เลือกเรื่องเด่นในเล่ม ที่คาดว่าผู้อ่านให้ความสนใจอยากทราบข้อมูล แล้วนำเสนอให้บรรณาธิการศิลปกรรมเป็นผู้ออกแบบและจัดวางองค์ประกอบปก โดยบรรณาธิการไม่ได้คำนึงถึงพื้นที่ของปก แต่คำนึงถึง

การสร้างยอดขายจากเนื้อหาภายในเล่ม และบรรณาธิการศิลปกรรมไม่สามารถตัดทอนเนื้อหาเองได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากบรรณาธิการ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าหากไม่สามารถตัดทอนเรื่องออกได้ ให้ใช้วิธีการตัดคำให้สั้นหรือกะทัดรัดขึ้น โดยคงหัวข้อเรื่องที่บรรณาธิการต้องการให้เสนอบนปก มีความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับชื่อนิตยสารซึ่งอยู่นอกเหนือจากหัวข้อการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยสมาชิกมีความคิดเห็นที่ชื่อนิตยสารยาว จำยาก ซึ่งผู้วิจัยได้มีความเห็นสอดคล้องกับสมาชิก เนื่องจากประสบการณ์ที่เคยทำงานเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการของนิตยสารบ้านดี-ทีดี พบว่า คนที่ถามชื่อนิตยสารจะต้องถามซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบนี้บ่อยครั้ง

แต่อย่างไรก็ดี ผู้บริหารนิตยสาร ไม่ถือว่าชื่อยาวคือปัญหา แต่ชื่อย่อกลับให้ความชัดเจนในการบอกประเภทของนิตยสาร ซึ่งขัดกับแนวคิดของมาลี บุญศิริพันธ์ (2533:594) ที่กล่าวว่าหลักเกณฑ์สำคัญเกี่ยวกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องบนหน้าปกนิตยสารนั้น ชื่อเรื่องควรสั้นแต่ได้ใจความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แต่แม้ว่าชื่อนิตยสารจะยาว ก็มีสมาชิกคนหนึ่งที่ตั้งใจสมัครสมาชิก จากชื่อนิตยสารบ้านดี-ทีดี เพราะชื่อสามารถบอกประเภทได้อย่างชัดเจน โดยไม่สนใจความยาวของชื่อ ซึ่งตรงกับความชอบส่วนตัวของสมาชิกที่ได้กล่าวว่าชอบสะสมนิตยสารเกี่ยวกับบ้าน

รายการนิตยสารที่ปรากฏบนปกนั้น ในฉบับที่ 7 ซึ่งอยู่ในยุคแจกฟรี ไม่มีการบอกรายละเอียดของฉบับที่ปีที่ เดือน พ.ศ. ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าที่ปกบอกรายละเอียดไม่ครบอาจเป็นเพราะว่าในฉบับที่ 7 ถูกซื้อหน้าปกจากโรงแรมแมนดาริน โอเรียลเต็ล ดาราเทวี เชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลจากนิตยสารบ้านดี-ทีดีฉบับอื่นที่อยู่ในยุคแจกฟรี ซึ่งปรากฏว่าไม่บอกรายละเอียดเช่นกัน จึงทำให้ทราบว่าเป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากผู้ผลิตเอง อย่างไรก็ตามเมื่อ นิตยสารมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเปลี่ยนจากการแจกฟรีเป็นการจำหน่าย ผู้ผลิตนิตยสารได้ใส่รายการนิตยสารครบถ้วน แต่สมาชิกกล่าวว่า ตัวเล็กเกินไป หยาก ซึ่งขัดกับความคิดเห็นของผู้ผลิตนิตยสารที่ไม่ต้องการสร้างความเด่นให้กับรายการนิตยสาร แต่มีไว้เพื่อให้ปกมีองค์ประกอบครบถ้วนเท่านั้น

1.2 หน้าสารบัญ

สารบัญเป็นหน้าที่จำเป็นสำหรับนิตยสาร ผู้อ่านต้องใช้ประโยชน์จากหน้าสารบัญ ในการสืบค้นเรื่องราวที่ต้องการอ่าน ดังนั้นการออกแบบหน้าสารบัญ จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆ ด้าน เพื่อให้การออกแบบมีความสวยงาม ดึงดูด และบอกรายละเอียดได้ชัดเจน โดยผู้วิจัยได้

สอบถามความคิดเห็นของนักวิชาการ และสมาชิกนิตยสารที่มีต่อหน้าสารบัญของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษาดังภาพ 4

ภาพ 4 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษารายองค์ประกอบนิตยสาร ด้านสารบัญ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการถึงการจัดหน้าสารบัญของนิตยสาร นักวิชาการทั้งสองคนได้ให้ความคิดเห็นถึงหน้าสารบัญว่ามีการออกแบบที่แตกต่างกันและไม่ควรมีหน้า โฆษณาค้นสารบัญ ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

... หน้าสารบัญออกแบบแต่ละเล่มไม่เหมือนกัน ทำให้ผู้อ่านขาดความคุ้นเคย อาจต้องเปิดหาหลายครั้งเพื่อหาหน้าสารบัญ หน้าสารบัญไม่ควรมีหมายเลขหน้า และมีโฆษณาค้น ตัวอักษรที่ใช้ควรอ่านง่าย ฉบับที่ 7 มีนาคม 2548 ซึ่งเป็นฉบับที่มีการแจกฟรี

ตัวอักษรเล็กและอ่านยากมาก ตามหลักแล้วหน้าสารบัญคือหน้าที่จะช่วยให้ผู้อ่านค้นหาว่ามีอะไรน่าสนใจในฉบับ และเปิดหาได้อย่างรวดเร็ว ควรมีการออกแบบให้ตอบสนองกับหลักนี้ด้วย

การวางตำแหน่งหน้าสารบัญ ควรจัดให้อยู่ในหน้าเดียว หรือหน้าคู่ เพราะการแยกไว้คนละหน้าทำให้สับสน และการเลือกตำแหน่งหน้านั้น หากสารบัญเป็นหน้าเดียว หน้าที่อยู่กับสารบัญ ไม่ควรเป็นหน้าที่มีความเด่นกว่าหน้าสารบัญ หน้าสารบัญบางหน้านั้นยากต่อความเข้าใจ บางทีการออกแบบเน้นให้มีความงาม หรือดูแปลก อาจตอบสนองความแหวกแนว น่าสนใจได้ แต่ก็ไม่ควรทำให้การทำหน้าที่ของสารบัญลดลง ควรยึดหลัก Form Follows Function...

(ศิริธรณ์ โรจนสุพรรณ)

ส่วนนักวิชาการอีกท่านหนึ่งได้วิเคราะห์ถึงการออกแบบหน้าสารบัญ ว่าดูสะอาด และมีพื้นวางให้พักสายตา ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

... หน้าสารบัญของยุคที่วางจำหน่าย ดูสวย สะอาด ตัวอักษรอ่านง่าย แต่รูปภาพที่นำมาประกอบหน้าสารบัญคือการย่อขนาดหน้าคอลัมน์จริงมาตกแต่งหน้าสารบัญ ซึ่งเป็นการออกแบบที่แปลก และไม่สวย ควรจะใช้รูปภาพในมุมมองอื่นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา นำมาจัดวางให้สวยงาม ดังเช่นรูปภาพในสารบัญฉบับที่ 7 ในยุคแจกฟรีจะดีกว่าการทำสารบัญแบบนี้ หน้าสารบัญมีความสะอาด องค์กรประกอบไม่สับสนวุ่นวาย มีการ

แบ่งสัดส่วน สร้างพื้นที่ว่างให้ผู้อ่านพักสายตา แต่ควรวางในหน้าที่มองเห็นได้ง่าย ถ้าวางให้อยู่ในหน้าด้านขวาจะเด่นกว่าด้านซ้าย

สำหรับหน้าสารบัญของยุคที่มีการแจกฟรี ตัวอักษรอ่านยาก รูปภาพประกอบมีการเรียงอัดกันเกินไป ไม่ควรออกแบบหน้าสารบัญในลักษณะนี้...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

จากการสอบถามความคิดเห็นจากสมาชิกที่มีต่อหน้าสารบัญของนิตยสารบ้านดี ~ ที่ดินดีนั้นสมาชิกส่วนมากกล่าวว่า หน้าสารบัญไม่มีจุดยืนที่เด่นชัด มีรูปแบบที่ไม่เด่น แต่มีการบอกเลขหน้าชัดเจน ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

... หน้าสารบัญจะเป็นหน้าที่เปิดดูต่อจากหน้าปก เพราะเห็นหัวเรื่องที่ น่าสนใจจากหน้าปก ก็จะมาเปิดหาในหน้าสารบัญ ก็สามารถหาได้ง่ายว่า เรื่องที่ต้องการอ่านอยู่หน้าที่เท่าไร เพราะในสารบัญจะบอกชื่อคอลัมน์ และมีชื่อเรื่องประกอบด้วยทุกครั้ง ซึ่งต่างจากนิตยสารบางฉบับที่บอกแต่ชื่อประจำของคอลัมน์ แต่ไม่บอกรายละเอียด ซึ่งเราต้องไปเปิดดูในคอลัมน์เองจึงรู้ว่าเป็นเรื่องอะไร...

(ชัยมณี จีรพงษ์)

...หน้าสารบัญไม่โดดเด่น หัวข้อน่าจะใหญ่กว่าเดิม ภาพประกอบก็มีขนาดเท่ากันหมดเลย ควรเอาแค่ชื่อเรื่องกับรูปเด่นและเลขหน้ามาประกอบ และน่าจะเพิ่มขนาดหัวข้อและเลขหน้าให้เด่นกว่านี้...

(ศโรชา กาญจนเดชาวงศ์)

แต่ก็มีสมาชิกที่มีความคิดเห็นว่าภาพที่ดึงจากคอลัมน์มาประกอบ ควรบอกเลขหน้าประกอบภาพด้วย ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...หน้าสารบัญควรบอกเลขหน้าประกอบภาพคอลัมน์เด่นด้วย เพื่อที่สังเกตเห็นได้ง่าย เห็นภาพแล้วเปิดหาหน้าคอลัมน์ได้เลย ไม่ต้องเสียเวลาดูใน

หน้าสารบัญอีก การจัดหน้าดูแล้วธรรมดา ในส่วนของภาพประกอบไม่
เข้าใจว่าผู้ผลิตต้องการสื่ออะไร หากจะเสนอเรื่องเด่น ก็ควรกำกับเลข
หน้าด้วย ...

(ธารทิพย์ สุกันธนาค)

...หน้าสารบัญดูกลมกลืนไปกับหน้าโฆษณา การจัดลำดับหน้าดูวุ่นวาย
หน้าสารบัญเป็นหน้าสำคัญที่ทุกคนจะต้องอ่าน เพื่อให้ทราบรายละเอียด
และเลขหน้าของคอลัมน์ที่ตัวเองอยากอ่าน...

(พิมพ์พา แซ่เฮง)

...จุดเด่นของหน้าสารบัญคือการจัดหมวดหมู่ของการนำเสนอเนื้อหา ทำ
ให้หาเรื่องที่ต้องการอ่านง่ายขึ้น...

(อัศรา อุดมศิลป์)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านหน้าสารบัญ ของ
นิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 3 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกด้านหน้าสารบัญของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

นักวิชาการ	สมาชิก
1. หน้าสารบัญออกแบบแต่ละเล่มไม่ เหมือนกัน ทำให้ผู้อ่านขาดความคุ้นเคย	1. หน้าสารบัญ ต่อจากหน้าปก สามารถเปิด หาได้ง่าย เพราะในสารบัญบอกชื่อคอลัมน์ และมีชื่อเรียงประกอบด้วย
2. หน้าสารบัญไม่ควรมีหลายเลขหน้า และมี โฆษณาคั่น	2. หน้าสารบัญควรบอกเลขหน้าประกอบภาพ คอลัมน์เด่นด้วย
3. ตัวอักษรที่ใช้ควรอ่านง่าย (ฉบับที่ 7 มี.ค. 44 เป็นฉบับที่มีการแจกฟรี อ่านยากมาก)	3. การจัดหน้าสารบัญดูธรรมดาเกินไป
4. การวางตำแหน่งหน้าสารบัญ ควรจัดให้อยู่ ในหน้าเดียวหรือหน้าคู่ เพราะการแยกไว้ คนละหน้าทำให้สับสน การเลือกตำแหน่ง หน้านั้น ถ้าสารบัญเป็นหน้าเดียว หน้าทีคู่	4. ภาพประกอบไม่เข้าใจว่าผู้ผลิตต้องการสื่อ อะไร
	5. หน้าสารบัญไม่โดดเด่น หัวข้อควรจะใหญ่ กว่าเดิม

ตาราง 3 (ต่อ)

นักวิชาการ	สมาชิก
5. หน้าสารบัญชของยุคที่วางจำหน่ายสวยงาม สะอาด ตา ตัวอักษรอ่านง่าย แต่รูปภาพที่นำมาประกอบ หน้าสารบัญ ออกแบบแปลกแต่ไม่สวย	6. ภาพประกอบมีขนาดเท่ากันหมด ควรใช้ เพียงชื่อเรื่องกับรูปที่เด่นเท่านั้น
6. หน้าสารบัญ มีองค์ประกอบไม่สับสน วุ่นวาย มีการแบ่งสัดส่วน จัดช่องว่างให้ ผู้อ่านพักสายตา แต่ควรวางในหน้าที่ มองเห็นได้ง่าย	7. ควรเพิ่มขนาดหัวข้อและเลขหน้าให้เด่น กว่าเดิม
7. หน้าสารบัญยุคการแจกฟรี ตัวอักษรอ่าน ยาก รูปภาพประกอบมีการเรียงอัดกัน เกินไป	8. หน้าสารบัญดูกลมกลืน ไปกับหน้าโฆษณา 9. การจัดลำดับหน้าควรวุ่นวาย

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. หน้าสารบัญชของยุคที่วางจำหน่ายมีการคำนึงถึงองค์ประกอบหน้าสารบัญที่เน้น
ที่วางสีขาว เพื่อให้เป็นบริเวณพักสายตา
2. หน้าสารบัญแต่ละฉบับออกแบบ แตกต่างกัน ทำให้ผู้อ่านขาดความคุ้นเคย
หน้าสารบัญไม่ควรมีหมายเลขหน้า
3. รูปภาพประกอบสารบัญควรเป็นรูปอื่นที่ไม่ซ้ำกับหน้าคอลัมน์จริง
4. การออกแบบหน้าสารบัญไม่มีความเด่น ควรสร้างเอกลักษณ์ให้หน้าสารบัญ
5. ควรจัดให้อยู่หน้าขวาตลอด เพราะมีความเด่นกว่าหน้าซ้าย
6. ในหน้าสารบัญควรบอกเลขหน้ากำกับภาพเด่นที่ดึงมาประกอบด้วย เพราะการ
นำภาพมาประกอบแต่ไม่บอกรายละเอียดที่ต้องการสื่อ
7. หน้าสารบัญไม่โดดเด่น ควรบอกให้ชัดเจนว่านี่คือหน้าสารบัญ ด้วยการขยาย
ตัวอักษรคำว่าสารบัญให้มีขนาดใหญ่ขึ้น
8. การจัดหน้าสารบัญควรมีการสร้างเอกลักษณ์ให้เป็นลักษณะเฉพาะตัว เพื่อให้
ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยในการอ่าน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า หน้าสารบัญชาคความเด่น การออกแบบไม่ชัดเจน ภาพประกอบสารบัญไม่ช่วยในการทำหน้าที่ของสารบัญในการบอกหัวเรื่องหรือตำแหน่งหน้า จากการศึกษาพบว่า การวางองค์ประกอบของสารบัญมีการใช้พื้นที่ว่างสำหรับพักสายตา จัดวางเป็นสัดส่วน ระหว่างภาพและตัวอักษร หากจัดวางให้อยู่ในหน้าด้านขวาจะเด่นกว่า และหาง่าย และควรเน้นคำว่า สารบัญให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า นักวิชาการทั้งสองคนได้มีความคิดเห็นตรงกันว่าหน้าสารบัญในยุคที่แจกฟรี อ่านยาก โดยเฉพาะตัวอักษร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงแบบตัวอักษรที่ปรากฏบนหน้าสารบัญในยุคแจกฟรี พบว่าใช้อักษรแบบ Lily UPC “*หล้าสาธิต*” (ตัวอย่างอักษรแบบ Lily UPC) และในยุคที่จำหน่ายใช้อักษรแบบ Cordia UPC “*หน้าสารบัญ*” (ตัวอย่างอักษรแบบ Cordia UPC) ซึ่งหากเทียบกับอักษรที่ใช้ในยุคที่จำหน่ายจะอ่านง่ายกว่าด้วยลักษณะตัวอักษรที่ถูกต้องตามหลักการเขียนพยัญชนะไทย

ในส่วนภาพประกอบสารบัญนักวิชาการมีความคิดเห็นว่าภาพประกอบหน้าสารบัญในยุคแจกฟรีเหมาะสมกว่าในยุคที่จำหน่าย เพราะภาพในยุคแจกฟรีเป็นการดึงภาพที่ใช้ประกอบคอลัมน์บางส่วนมาวางในหน้าสารบัญเพื่อเป็นการโฆษณาให้ผู้อ่านเห็นภาพแล้วอยากอ่านเนื้อหาที่นำเสนอ ส่วนภาพในยุคจำหน่ายนั้น นักวิชาการกล่าวว่าเป็นการย่อส่วนหน้าคอลัมน์มาวางบนหน้าสารบัญ ซึ่งเป็นการออกแบบที่แปลก และไม่เคยพบเห็นหน้าสารบัญที่ออกแบบในลักษณะนี้มาก่อน ซึ่งความคิดเห็นของนักวิชาการขัดกับความต้องการของผู้ผลิตที่ต้องการให้ผู้อ่านเปิดหาหน้าต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ด้วยการจำกัดลักษณะของหน้านั้นแล้วพลิกหาในนิตยสาร

ผู้ผลิตให้เหตุผลว่าเลขหน้าก็มีกำกับที่ชื่อคอลัมน์อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการจดจำลักษณะของหน้าจะไม่ชัดเจนเท่ากับการบอกเลขหน้า หากเลือกที่จะนำภาพมาประกอบหน้าสารบัญแล้วจะต้องกำกับเลขหน้าด้วยทุกครั้ง เพื่อความกระจ่างของผู้อ่าน นอกจากนั้นแล้วในส่วนของสมาชิคนิตยสารได้กล่าวว่าหน้าสารบัญเป็นหน้าที่เปิดคู่ออกจากหน้าปกซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิญญู สุวรรณเพิ่ม (2528: 30) ที่กล่าวว่า หน้าสารบัญถือเป็นหน้าที่ช่วยในการขายนิตยสาร เนื่องจากผู้อ่านจะเปิดหน้าสารบัญเป็นลำดับที่สองรองจากหน้าปกนั่นเอง หากเป็นไปได้แล้วการวางองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวลงไปหน้าสารบัญนั้น มีหลักที่ต้องคำนึงถึงความแจ่มชัด สะอาด อย่าวางองค์ประกอบให้สับสนวุ่นวาย สกปรก ความกระจ่างแจ้ง เด่น แลเห็นได้ง่ายและ ความมีที่ว่าง เกิดที่ว่างสีขาว เพื่อเป็นบริเวณพักสายตาบ้าง ไม่วางองค์ประกอบให้แน่นทึบเกินไป

และยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักวิชาการที่แสดงความคิดเห็นว่าหน้าสารบัญในยุคนั้นน่าจะมีความสะดวก องค์กรประกอบไม่ซับซ้อนวุ่นวาย และมีช่องว่างให้ผู้อ่านพักสายตา

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหน้าสารบัญ ผู้วิจัยพบว่าหน้าสารบัญขาดองค์ประกอบด้าน ชื่อนิตยสาร ชื่อผู้ถ่ายภาพ ชื่อผู้ออกแบบปก ถึงแม้ว่าจะมีการบอกชื่อช่างภาพในส่วนของทีมงานนิตยสารแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าภาพปกทุกภาพนั้นช่างภาพนิตยสารเป็นผู้ถ่าย เพราะบางภาพเป็นภาพที่ผู้สื่อข่าวโฆษณาหน้าปกจัดการเรื่องภาพปกเอง ซึ่งหากเป็นภาพถ่ายก็ต้องบอกชื่อผู้ถ่ายภาพด้วย หรืออาจเป็นภาพที่มีการสร้างขึ้นก็ต้องบอกชื่อผู้เอื้อเฟื้อภาพ จะทำให้ภาพดูมีน้ำหนักขึ้น ทราบที่มาที่ไปของภาพ ดังนั้น

ในส่วนของการหนังสือที่บอกชื่อของทีมงานนิตยสารผู้ออกแบบ ได้จัดวางไว้ที่หน้าบทบรรณาธิการซึ่งขัดกับแนวคิดของวิญญู สุวรรณเพิ่ม (2528:31) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของหน้าสารบัญจะต้องประกอบด้วยรายการหนังสือ ได้แก่ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ คณะผู้จัดทำ เบอร์โทรศัพท์ ฉบับที่ ปีที่ ฯลฯ

1.3 ภาพประกอบนิตยสาร

ภาพประกอบนิตยสารมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง หากนิตยสารขาดภาพประกอบ มีแต่ตัวอักษรจะทำให้นิตยสารขาดความน่าสนใจ ภาพประกอบที่ดีนั้นต้องสร้างจุดเด่นให้กับนิตยสาร ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพวาด หรือรูปอื่นใด โดยเฉพาะนิตยสารซึ่งใช้ภาพเป็นเนื้อหาสำคัญตามปกติโอกาสที่นิตยสารจะทำให้ภาพเป็นที่น่าสนใจต่อผู้อ่านมีกว้างขวางกว่าหนังสือมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษ ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษิตตามโครงสร้างดังภาพ 5

ภาพ 5 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษารายองค์ประกอบนิตยสาร ด้านภาพประกอบ ของนิตยสาร บ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

จากการสอบถามนักวิชาการถึงความคิดเห็นที่มีต่อนิตยสาร นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นในเชิงบวก ว่าภาพประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีความเด่น และสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้ ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

... นิตยสารฉบับนี้มีจุดเด่นอยู่ที่ภาพ มากกว่าตัวอักษร ซึ่งก็ถือว่านิตยสารเดินมาถูกทางแล้ว เพราะนิตยสารฉบับนี้เป็นการนำเสนอเรื่องบ้านและที่ดิน ฉะนั้นการนำเสนอรูปเป็นสิ่งสำคัญ รูปต้องให้บรรยากาศ ให้ความงาม เพื่อดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจและอยากศึกษาข้อมูลต่อ...

(ศรี ธรณ์ โรจนสุพจน์)

สำหรับนักวิชาการอีกหนึ่งท่านได้แบ่งภาพประกอบในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ภาพที่ช่างภาพถ่ายเอง และภาพที่นำมาจากแหล่งต่างๆ ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

... ภาพที่เลือกมาลงในนิตยสารนั้น จากการศึกษา นิตยสารพบว่า มีทั้งภาพที่ช่างภาพถ่ายเอง และภาพที่นำมาจากแหล่งอื่น โดยเฉพาะภาพจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งภาพทั้งสองประเภทจะมีความแตกต่างกัน แต่จากการศึกษาจากนิตยสารพบว่า มีการใช้ภาพโดยช่างภาพประมาณ 80% และภาพจากแหล่งต่างๆ ประมาณ 20%

ภาพประกอบที่ตินั้นควรมีคำบรรยายได้ภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนภาพที่นำมาจากแหล่งต่างๆ นั้น เป็นภาพที่ดูแบน ขาดมิติ ซึ่งเป็นภาพที่หาจากอินเทอร์เน็ต ส่วนมากภาพเหล่านี้จะประกอบในคอลัมน์เสริมที่เน้นความบันเทิง นอกเหนือจากคอลัมน์ที่เกี่ยวกับบ้านและอสังหาริมทรัพย์ เช่น คอลัมน์ in one's life ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่เสนอเรื่องราวชีวิตประวัติของคนดัง ซึ่งเป็นการหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเอกสาร ไม่ใช่การสัมภาษณ์จริง จึงต้องหารูปจากอินเทอร์เน็ตมาประกอบ ทำให้มีข้อจำกัดของการเลือกรูป อาจได้รูปที่ไม่ดี และที่สำคัญหากนำภาพมาจากแหล่งข้อมูลอื่น ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลภาพกำกับทุกครั้งด้วย...

(สุภาพ วัฒนวิชัยกรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิกที่ด้านประกอบนิตยสาร

จากการสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อภาพประกอบของนิตยสาร สมาชิกได้มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันว่าชอบภาพประกอบนิตยสารมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพของบ้าน และสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

...ชอบภาพของนิตยสารฉบับนี้มาก ภาพสวยทุกภาพ บางทีเห็นภาพร้านอาหารหรือสถานที่ต่างๆ ยังแปลกใจเลย ว่าเชียงใหม่มีที่สวยงามแบบนี้ด้วย...

(ชัยมณี จีรพงษ์)

...ภาพของนิตยสารดึงดูดความสนใจดีนะ เพราะผมเป็นคนชอบเรื่องบ้านอยู่แล้ว แต่ในเรื่องของการจัดวางบางคอลัมน์ที่เอารูปเล็กๆ มาวางทับซ้อนกันนั้น ผมคิดว่า ควรจะเน้นเป็นรูปใหญ่เต็มหน้าเหมือนนิตยสารบ้านและสวน หรือถ้าเกิดจะเอารูปเล็กๆ หลายๆ รูป อยากให้เหลือพื้นที่ว่างสำหรับพักสายตาบ้าง เนื่องจากเอารูปมาอัดกันเกินไป เช่น ในคอลัมน์เปิดบ้านสวย ซึ่งจะต้องเน้นรูปภาพ หากต้องการเสนอภาพเยอะๆ ก็น่าจะเพิ่มเนื้อที่ของนิตยสาร...

(มนชัย เตจ๊ะสา)

...ภาพมีสีสันสดใส ดูแล้วสบายตา แต่บางภาพดูธรรมดาเหมือนเป็นภาพที่เอามาจากอินเทอร์เน็ต ช่างภาพไม่ได้ถ่ายเองดูแล้วไม่สวย เหมือนไม่มีชีวิตชีวา...

(อัครา อุดมศิลป์)

...บางคอลัมน์เป็นเรื่องที่เราอยากเห็นภาพสี เช่นคอลัมน์ที่เสนอเรื่องสยามพารากอน อยากเห็นรูปสีมากกว่า เพราะเราอยู่เชียงใหม่ไม่เคยเห็นของจริง หากเป็นภาพสีจะดูเหมือนจริงและเห็นองค์ประกอบได้มากกว่าภาพขาวดำ อยากให้ผู้ผลิตคำนึงผู้อ่านตรงจุดนี้ด้วย เพราะเราก็อยากเห็นภาพที่สวยงามๆ ...

(ชมย์รวิินทร์ รัชยุเศรษฐ์กุล)

...ช่างภาพมีฝีมือดี ถ่ายรูปออกมาดูแล้วเป็นธรรมชาติ ใช้มุมกล้องดี องค์ประกอบเหมาะสม มีการจัดองค์ประกอบให้ภาพดูมีชีวิต...

(จุฑาทิพย์ กาญจนากร)

...ภาพถ่ายสื่อมุมมองของสถาปัตยกรรมได้ชัดเจน มากกว่าที่เราจะจินตนาการจากหนังสือ เมื่อเห็นภาพเหล่านี้ สามารถเป็นต้นแบบที่เราจะนำมาพัฒนาที่อยู่อาศัยของเราได้...

(บัณฑิต พฤทธิพงษ์กุล)

...หน้าโฆษณา ไม่สื่อถึงผลิตภัณฑ์ ที่ต้องการขาย ควรจะมีรูปของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน พร้อมบอกคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ชัดเจน และสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้า...

(สโรชา กาญจนเดชาวงศ์)

...คอตัมน์ Let's eat out มีความโดดเด่นที่สามารถใช้ภาพสื่อให้เห็นความสวยงามของอาหาร เกิดความรู้สึกอยากลองไปชิม ทั้งการตกแต่งร้าน ที่มีภาพสื่อออกมาได้น่าสนใจ และน่าติดตามว่าในฉบับต่อไปจะไปถ่ายที่ร้านไหน...

(ฉันทนา แก้วเสียง)

1.3.1 ทักษะของช่างภาพ

ความคิดเห็นของนักวิชาการที่มีต่อทักษะการถ่ายภาพของช่างภาพ

นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นในด้านทักษะการถ่ายภาพของช่างภาพว่าอยู่ในระดับที่ดี ช่างภาพมีความสามารถในการถ่ายภาพประกอบนิตยสาร ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

...ในส่วนของช่างภาพ ถือว่ามีความพยายามและมีทักษะในการถ่ายภาพที่ดี สามารถถ่ายภาพได้หลายแบบ ภาพมีความสวยงาม และสามารถสื่อความหมายได้ดี มุมกล้องสวยการจัดองค์ประกอบมีความน่าสนใจ...

(ศิริธรณ์ โรจนสุพจน์)

...ภาพที่ช่างภาพเป็นผู้ถ่ายเองนั้น มีความสวยงาม มีการจัดวางองค์ประกอบที่ดี มีการใช้เทคนิคสร้างสรรค์ให้ภาพดูมีชีวิตชีวา เช่น ภาพโต๊ะรับประทานอาหาร ช่างภาพมีการนำแก้ว จาน ชาม การวางช้อน ส้อม แบบตั้งใจให้ไม่เป็นระเบียบ มาตกแต่งให้ความรู้สึกที่ ภาพมีชีวิต มีความเคลื่อนไหว ซึ่งให้ความรู้สึกได้ดีกว่าภาพ โต๊ะรับประทานอาหารที่โล่ง ว่าง ผู้อ่านดูแล้วเห็นว่านี่คือโต๊ะ แต่ไม่เห็นความสนุกสนานที่เกิดจากการรับประทานอาหาร...

(สุภาพ วัฒนวิชัยกรรม)

ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อทักษะการถ่ายภาพของช่างภาพ

สมาชิกมีความคิดเห็นต่อช่างภาพในทางที่ดี สมาชิกชอบการถ่ายรูปของช่างภาพ
ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...ฝีมือของช่างภาพทำให้อยากไปเห็นสถานที่จริง ซึ่งช่างภาพเลือกมุมได้
สวยมาก ชอบภาพมากเลยคะ...

(ชัชมนิ จีรพงษ์)

...ช่างภาพมีฝีมือดี ถ่ายรูปออกมาดูแล้วเป็นธรรมชาติ ใช้นุ่มกล้องดี
องค์ประกอบเหมาะสม มีการจัดองค์ประกอบให้ภาพดูมีชีวิต...

(จุฑาทิพย์ กาญจนากร)

... ช่างภาพถ่ายรูปดี แต่บางภาพก็มีค ภาพในนิตยสารไม่มีคำอธิบายได้
ภาพ ทำให้ไม่ทราบว่านี่คือรูปอะไร เช่นคอลัมน์เปิดบ้านสวย ถ่ายตาม
ห้องต่างๆ น่าจะบอกว่าเป็นห้องอะไร และควรบอกสถานที่ทุกครั้ง เพื่อ
ผู้อ่านจะได้ไปดูสถานที่จริง...

(สุเทพ กาญบุตร)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านภาพประกอบ ของ
นิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านภาพประกอบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

นักวิชาการ	สมาชิก
1. นิตยสารฉบับนี้มีจุดเด่นอยู่ที่ภาพมากกว่า นิตยสาร	1. ชอบภาพของนิตยสารฉบับนี้มาก ภาพสวย ทุกภาพ
2. การนำเสนอของนิตยสาร ถือว่าเดินถูกทาง เพราะนิตยสารฉบับนี้เป็นการนำเสนอเรื่อง บ้านและที่ดิน ฉะนั้น การนำเสนอรูปเป็นสิ่ง สำคัญ รูปต้องให้บรรยากาศ ความสวยงาม เพื่อดึงดูดผู้อ่าน	2. ฝีมือของช่างภาพทำให้อยากไปเห็น สถานที่จริง
3. ช่างภาพ มีความพยายามและมีทักษะในการ ถ่ายภาพดี สามารถถ่ายภาพได้หลายแบบ ภาพมีความสวยงาม สื่อความหมายได้ดี มุม กล้องสวย	3. ภาพของนิตยสารดึงดูดความสนใจ
4. ภาพที่ช่างภาพเป็นผู้ถ่ายเองนั้น มีการจัด องค์ประกอบที่ดี มีการใช้เทคนิค สร้างสรรค์ให้ภาพมีชีวิตชีวา	4. การจัดวางภาพบางคอลัมน์ที่เอารูปเล็ก ๆ มาวางทับซ้อนกันนั้น ควรจะเน้นเป็นรูป ใหญ่เต็มหน้าเหมือนนิตยสารบ้านและสวน หากจะใช้รูปเล็ก ๆ หลาย ๆ รูป ควรเหลือ พื้นที่ว่างสำหรับพักสายตาบ้าง
5. ภาพประกอบที่ดีนั้น ควรมีการบรรยายได้ ภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา	5. ภาพมีสีสันสดใส ดูแล้วสบายตา
6. ภาพที่นำมาจากแหล่งต่าง ๆ นั้น เป็นภาพที่ ดูแบน ขาดมิติ	6. ช่างภาพฝีมือดี ถ่ายรูปออกมาแล้วเป็น ธรรมชาติ ใช้มุมกล้องดี องค์ประกอบ เหมาะสม แต่บางภาพมืด
7. หากนำภาพจากแหล่งข้อมูลอื่น ควรมีการ อ้างอิงแหล่งข้อมูลภาพกำกับทุกครั้งด้วย	7. ภาพถ่ายสื่อมุมมองของสถาปัตยกรรมได้ ชัดเจนมากกว่าที่จะจินตนาการจากหนังสือ
	8. หน้าโฆษณา ไม่สื่อถึงผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขาย ควรจะมีรูปของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. ควรมีความพิถีพิถันในการคัดเลือกรูปมาลงในนิตยสาร ภาพจะต้องมีคุณภาพ ความคมชัด และบอกรายละเอียด ได้ชัดเจน
2. ภาพที่ช่างภาพนิตยสาร ไม่ได้เป็นผู้ถ่ายเอง ควรอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง เพราะ ถือเป็น การนำภาพของผู้อื่นมาใช้

3. การถ่ายภาพ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบภาพด้วย ช่างภาพ ต้องจัดองค์ประกอบ ให้มีความเหมาะสม ทำให้ภาพสื่อความหมายได้

4. การจัดวางภาพ ไม่ควรนำภาพมาทับซ้อนกัน เนื่องจากจะทำให้ภาพขาดความเด่น ขาดพื้นที่ว่างในการพักสายตาของผู้อ่าน ถึงแม้ว่าภาพจะสวยเพียงใดก็ตาม แต่หากการจัดวางไม่ดีก็จะทำให้ภาพขาดความสวยงามได้

5. การถ่ายภาพควรคำนึงถึงแสงเป็นสิ่งสำคัญ ช่างภาพต้องระวังในเรื่องของแสง ให้มาก

6. อยากให้มีภาพของวิถีชีวิตที่สื่อถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัวบ้าน หรือโครงการ มากกว่าการถ่ายภาพเจาะภายในบ้าน เพราะส่วนมากนิตยสารจะเน้นการถ่ายภาพในมากกว่า เช่น ถ่ายมุมจัดสวน บรรยากาศรอบโครงการบ้าน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาองค์ประกอบในด้านภาพประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี พบว่า ภาพเป็นจุดขายของนิตยสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพถ่ายสถานที่ต่างๆ ที่สื่อออกมาให้ผู้อ่านอยากไปสัมผัสสถานที่จริง นักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นตรงกันว่า ช่างภาพมีทักษะในการถ่ายภาพที่ดี มีการวางองค์ประกอบเหมาะสม การสร้างภาพให้ดูมีชีวิตชีวา สิ่งที่สำคัญคือคำบรรยายภาพ หรือคำอธิบายภาพ นอกจากนั้นแล้วนักวิชาการพบว่า ภาพที่นำมาประกอบนิตยสารนั้นแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ภาพที่ช่างภาพนิตยสารเป็นผู้ถ่ายเอง และภาพจากแหล่งอื่น ซึ่งบรรณาธิการศิลปกรรมยังขาดความพึงพอใจในการเลือกรูปจากแหล่งอื่น มาประกอบในนิตยสาร ภาพจากแหล่งอื่นขาดความสวยงาม ไม่มีแสง สี องค์ประกอบ และความสมดุลที่ดี และคอลัมน์ที่บรรยายถึงสถานที่ควรจัดให้อยู่ในหน้าสี่ เพื่อให้เห็นภาพที่สมจริง

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าภาพที่ปรากฏในนิตยสารสามารถดึงดูดใจผู้อ่านให้ซื้อนิตยสาร โดยนักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าภาพมีความสวยงาม ภาพชวนให้อยากไปสัมผัสสถานที่จริง สอดคล้องกับแนวคิดของพีระ จิตรโสภณ (2533:141) ที่กล่าวว่า หน้าแรกของภาพจะต้องดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน

นักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับแหล่งที่มาของภาพ โดยนักวิชาการกล่าวว่า ภาพแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ ภาพที่ช่างภาพนิตยสารถ่ายเอง และภาพจากแหล่งอื่นๆ โดยเฉพาะภาพจากอินเทอร์เน็ต โดยสมาชิกชอบภาพที่ช่างภาพถ่าย มากกว่าภาพ

จากอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามการนำภาพจากแหล่งอื่นมาใช้ในนิตยสาร กองบรรณาธิการจะต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของภาพ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าหากเจ้าของภาพพบเห็นภาพของตนปรากฏในนิตยสารบ้านดี-ทีดีนดี อาจสร้างความไม่พอใจให้แก่เจ้าของภาพ ดังนั้นภาพทุกภาพไม่ว่าจะมาจากแหล่งใดก็ตามจะต้องอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง

นอกจากนั้นแล้วสมาชิคนิตยสารได้แสดงความคิดเห็นว่าบางคอลัมน์อยากให้เป็นหน้าสี เช่น คอลัมน์ที่เสนอเรื่องสยามพารากอน ในนิตยสารมีการนำเสนอภาพสองสี หากเป็นภาพสีสีจะดูใกล้เคียงของจริงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระ จิร โสภณ (2533:142) ที่กล่าวว่าบรรณาธิการจะต้องพิจารณาว่า สารคดีหรือบทความเรื่องใด ควรใช้ภาพประกอบหรือไม่ ถ้าให้มีควรเป็นภาพชนิดใด พิมพ์สีหรือไม่

ภาพต่างๆ ที่นำเสนอในแต่ละคอลัมน์นั้น มีหน้าที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำเสนอ เช่น คอลัมน์ people เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคล ดังนั้นภาพในคอลัมน์นี้จะทำหน้าที่ในการประกอบเรื่อง ตรงกับแนวคิดของ พระ จิร โสภณ (2533:147) ที่กล่าวว่าบทบาทอีกอย่างหนึ่งของภาพคือ ใช้ประกอบเรื่อง เช่น ภาพเฉพาะใบหน้าคนใช้ประกอบเรื่องหรือบทความเกี่ยวกับบุคคล สมาชิกได้กล่าวว่าภาพสามารถสื่อความงามของสถาปัตยกรรมในทุกมุมมองได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของพระ จิร โสภณ (2533:151) ที่กล่าวว่า ภาพบางภาพสามารถให้ความหมายแก่ผู้พบเห็นด้วยรูปลักษณะของสิ่งที่ปรากฏในภาพนั่นเอง ภาพประเภทนี้แม้จะมีคำอธิบายเพียงคำสองคำหรือไม่มีคำอธิบายเลย ผู้อ่านก็จะเข้าใจความหมายของภาพได้ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ภาพจะมีความหมายอยู่ในตัวถ้าไม่มีเหตุผลจำเป็นอย่างอื่นแล้วควรให้คำอธิบายประกอบเพิ่มเติมเข้าไปด้วยเพื่อช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมายของภาพนั้นได้อย่างถูกต้องแน่นอนยิ่งขึ้น

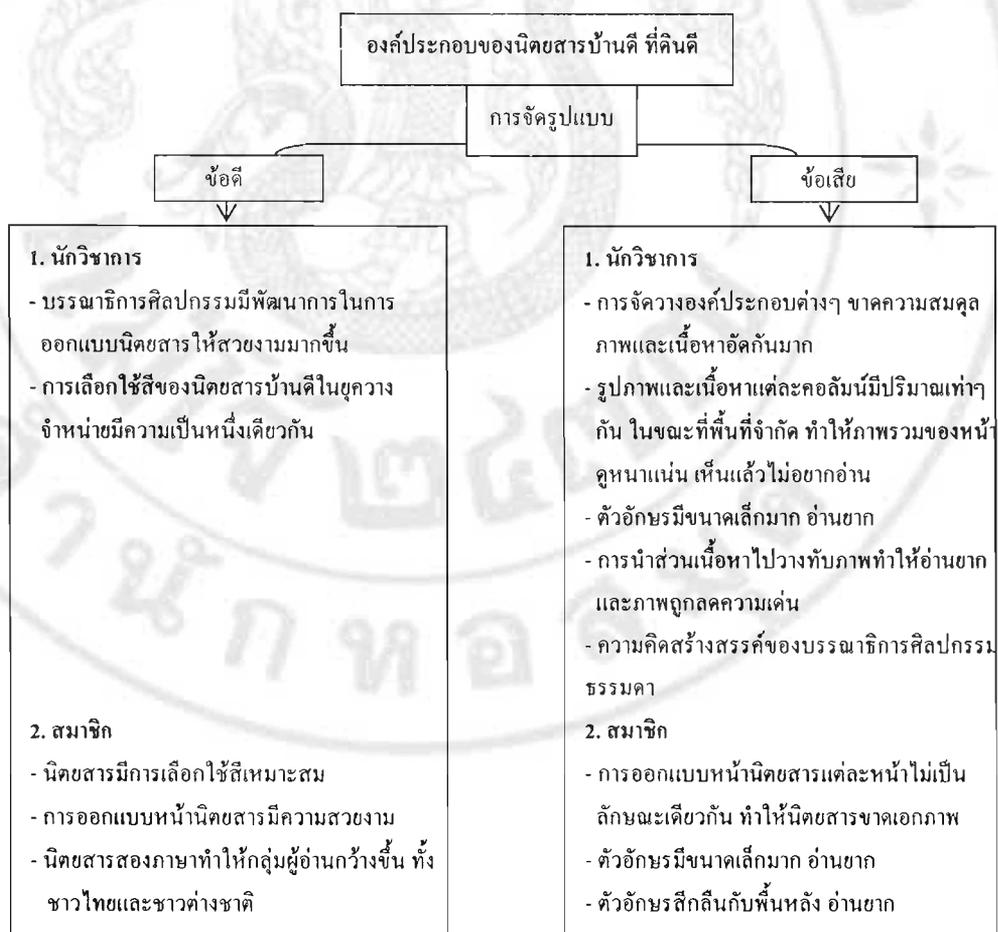
สำหรับช่างภาพของนิตยสารบ้านดี-ทีดีนดี จากเดิมนิตยสารมีช่างภาพประจำ แต่ภายหลังได้เปลี่ยนจากช่างภาพประจำเป็นช่างภาพอิสระ ที่รับงานถ่ายภาพให้กับนิตยสารหลายฉบับ ในจังหวัดเชียงใหม่ บรรณาธิการบริหารนิตยสารต้องการได้ช่างภาพที่มีความชำนาญ จึงได้ศึกษาข้อมูลของช่างภาพในจังหวัดเชียงใหม่ จากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการถ่ายภาพ จึงได้รับคำแนะนำให้ติดต่อนายคมสันต์ พรหมโมปกรณ์ ซึ่งเป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพได้หลายประเภท และมีอุปกรณ์การถ่ายภาพพร้อมใช้งานในภาพทุกๆ ประเภท จนถึงปัจจุบัน นิตยสารยังคงไม่เปลี่ยนแปลงช่างภาพแต่อย่างใดเพราะฝีมือของช่างภาพเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นิตยสารเป็นที่ยอมรับจากผู้อ่านซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของผู้วิจัยพบว่านักวิชาการและสมาชิกชื่นชอบผลงานการถ่ายภาพของช่างภาพเป็นอย่างมาก

1.4 การจัดรูปแบบนิตยสาร

นิตยสารจะเด่นหรือไม่นั้นการจัดรูปแบบของนิตยสารถือเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นนิตยสารจะต้องมีการจัดรูปแบบที่ตรงใจผู้อ่าน เพื่อให้นิตยสารคงอยู่คู่แผงหนังสือได้ตลอดไป ผู้วิจัยจึงได้สอบถามความคิดเห็นจากนักวิชาการและสมาชิกเพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่มีต่อการจัดรูปแบบของนิตยสาร

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษ ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษิตตาม โครงสร้างดังภาพ 6

ภาพ 6 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษิตของประกอบนิตยสาร ด้านการจัดรูปแบบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการ ได้มีความเห็นว่านิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีจุดเด่นอยู่ที่ความสวยงาม เพื่อเป็นการดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ

... นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เป็นนิตยสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดหน้าให้สวยงามและเอื้อต่อการอ่าน ผู้จัดหน้า ผู้วาง Lay out ได้มีความพยายามที่จะพัฒนาการออกแบบตลอดเวลา เห็นได้จากพัฒนาการของนิตยสาร

การวางภาพและข้อความ ควรมีสัดส่วนที่เหมาะสม มีพื้นที่ว่างบ้าง ไม่ควรอัดเนื้อหามากเกินไป เนื่องจากผู้อ่านจะรู้สึกอึดอัดในการอ่าน แต่ก็มีเพียงบางคอลัมน์เท่านั้นที่มีลักษณะนี้ แต่โดยรวมแล้ว ถือว่าทำได้ดี ไม่ว่าจะเป็นด้านสีสรรที่เลือกใช้ ถือว่ามีการเลือกใช้สีไปในทิศทางเดียวกันทั้งเล่ม เช่น เล่มที่ 17 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ หน้าปกเป็นภาพหมู่บ้านภานนท์ ซึ่งในเนื้อหามีการนำเสนอแนวคิดหลักของหมู่บ้านนี้ว่า เน้นสีอ่อนหวาน กลุ่มเป้าหมายคือ คู่รักรุ่นใหม่ สีสรรของเล่มนี้จึงเป็นโทนสีหวาน เน้นสีครีม สีเหลืองอ่อน สีของคอลัมน์เน้นสีชมพูอ่อน ฟ้าอ่อน ซึ่งถือว่าการวางสีของรูปเล่มนั้นทำได้ดีมาก...

(ศรีธรรม โจรินสุพจน์)

นักวิชาการอีกท่านหนึ่งมีความคิดเห็นว่าปริมาณเนื้อหามากเกินไปทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีผลให้การจัดหน้ามีข้อจำกัด ทำให้ภาพและเนื้อหาแย่งพื้นที่กัน ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

... การผลิตนิตยสารประเภทนี้ ควรเน้นรูปให้มากกว่าข้อความ แต่จากการที่ได้ศึกษานิตยสารบ้านดี ที่ดินดี พบว่า มีการนำเสนอข้อความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้นควรมีการลดปริมาณเนื้อหา เพราะจำนวนหน้านิตยสารมีการวางแผนไว้แล้ว ทำให้แต่ละคอลัมน์มีพื้นที่ในการจัดรูปแบบจำกัดทำให้รูปภาพและตัวหนังสือต้องแย่งพื้นที่กัน เช่นในคอลัมน์ Special scoop เนื้อหายาวเกิน ต้องนำข้อความภาษาอังกฤษที่สั้น

หน้า มาวางทับภาพ และใช้ตัวอักษรสีขาวขนาดเล็กมาก ยิ่งทำให้อ่านยาก และภาพขาดความเด่น

อย่างไรก็ตาม ถือว่าบรรณาธิการศิลปกรรมมีความตั้งใจในการ ออกแบบคอลัมน์ให้ มีความสวยงาม และมีคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาไว้ ส่วนการนำเสนอข้อมูลนั้น บรรณาธิการศิลปกรรมควรจัดประเภทของ โฆษณาให้เป็นหมวดหมู่ เช่นหมวดโฆษณาโครงการบ้านจัดสรร หมวด วัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง หมวดของตกแต่งบ้าน และให้สอดคล้องกับ คอลัมน์ที่นำเสนอด้วย เช่น โฆษณามوادวัสดุอุปกรณ์ ควรต่อกับ คอลัมน์Architects talk ที่จะบอกถึงเคล็ดลับในการสร้างและออกแบบ บ้าน

หากมีการจัดหมวดหมู่โฆษณาและคอลัมน์ให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน จะทำให้ผู้อ่าน อ่านง่าย และไม่สับสนวุ่นวายจนทำให้คนอ่านไม่ อยากหยิบมาอ่าน ในส่วนของการออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ของ ฝ่ายศิลปกรรมยังดูธรรมดา ไม่โดดเด่นนิตยสารประเภทเดียวกันสัก เท่าไหร่ แต่โดยรวมก็ถือว่ามีความสวยงามดีแล้ว ทั้งขนาดของนิตยสารที่ พอเหมาะ และจำนวนหน้าเหมาะสม...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

สมาชิกได้มีความคิดเห็นต่อการจัดรูปแบบของนิตยสารหลากหลายความคิดเห็นซึ่ง ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นต่างๆ มาเสนอ ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...นิตยสารมีสีสันที่สดใส แต่ละหน้ามีความสวยงามในการออกแบบ แต่ ข้อเสียคือ เมื่อแต่ละหน้ามารวมกัน ทำให้นิตยสารดูรก การเรียงลำดับ หน้าดูวุ่นวาย มีโฆษณามากัน จนทำให้แยกระหว่างคอลัมน์และโฆษณา ไม่ออก...

(สุเทพ กาญบุตร)

...รูปเล่มสวยดี การออกแบบแต่ละหน้ามีพัฒนาการที่ดีมาตลอด เห็นได้จากยุคแรกที่ยังเป็นนิตยสารแจกฟรี การออกแบบจะดูธรรมดาามาก แตกต่างจากเล่มที่เริ่มมีการวางจำหน่ายโดยสิ้นเชิง แต่อยากให้เพิ่มขนาดของตัวหนังสือ ตัวเล็กอ่านยาก และบางคอลัมน์ตัวหนังสือก็เลื่อนไปทับพื้นหลัง ทำให้อ่านยาก...

(สุภาวี คีสูงเนิน)

...เป็นนิตยสารที่มีรูปเล่มที่สวยงาม มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ทำให้ได้รับรู้ข่าวสารด้านต่างๆเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์มากยิ่งขึ้น ทำให้เกินมุมมองที่หลากหลายเพื่อที่จะนำมาพัฒนา ต่อเติม ต่อยอดทางธุรกิจ ได้เห็นตลาดของจังหวัดเชียงใหม่ว่าเติบโตถึงจุดไหนแล้ว แต่สิ่งที่อยากให้เพิ่มขึ้นคือ อยากให้เพิ่มเนื้อหาในส่วนของตลาดภาคเหนือเพิ่ม มากกว่าที่จะเจาะแต่ตลาดของเชียงใหม่...

(วิจิตรา มาโน)

...ชอบที่มีภาษาอังกฤษประกอบ เพราะ มีเพื่อนชาวต่างชาติที่สนใจการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่เยอะ และเราก็ใช้นิตยสารนี้เป็นแหล่งข้อมูลให้กับเพื่อน ถือว่าเป็นสิ่งดีที่ทำเป็นหนังสือสองภาษา...

(พรรณี พยัคฆ์ศักดิ์)

... ควรคำนึงถึงการใช้สีของตัวอักษรที่วางทับรูปภาพ ส่วนมากมีการใช้สีของตัวอักษรกลมกลืนกับภาพพื้นหลัง อ่านยาก เช่น คอลัมน์ Cover story ของฉบับที่ 28 ประจำเดือนมกราคม มีการออกแบบในลักษณะนี้เกือบทั้งเล่ม...

(ฉันทนา แก้วเฮียง)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านภาพประกอบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 5 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านการจัดรูปแบบ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่

นักวิชาการ	สมาชิก
1. นิตยสารมีพัฒนาการออกแบบที่ดีขึ้น	1. นิตยสารมีสีสันสดใส การออกแบบสวยงาม
2. การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งภาพและข้อความ ควรมีสัดส่วนที่เหมาะสม ควรมีการเว้นพื้นที่ว่างบ้าง	2. การเรียงลำดับหน้าคู่มือราย แยกระหว่างคอลัมน์และโฆษณาไม่ออก
3. การเลือกใช้สีของนิตยสารมีความเหมาะสมกับแนวคิดหลักของนิตยสารในฉบับ	3. การออกแบบมีพัฒนาการที่ดีจากนิตยสารที่แจกฟรี จนมีการวางจำหน่าย
4. การออกแบบควรเน้นรูปให้มากกว่าข้อความ	4. ขนาดตัวหนังสือเล็ก อ่านยาก
5. ปริมาณเนื้อหามากเกินไป ทำให้การจัดหน้าดูแออัด	5. การออกแบบมักวางตัวอักษรวางทับรูปภาพ และสีของตัวอักษรและภาพมีความกลมกลืนกันทำให้อ่านยาก
6. ตัวหนังสือกลมกลืนกับภาพพื้นหลัง	
7. การจัดวางหน้าต่าง ๆ ดูสับสนและวุ่นวาย ควรจัดประเภทของโฆษณาและเนื้อหาให้เป็นหมวดหมู่	

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. การวางภาพควรคำนึงถึงสัดส่วนของเนื้อหาด้วย ให้มีความเหมาะสม และควรมีพื้นที่ว่างสำหรับพักสายตาด้วย
2. ควรเน้นรูปมากกว่าข้อความ เพราะข้อความยาวทำให้ไปแย่งพื้นที่ของรูป
3. ควรจัดประเภทโฆษณาและประเภทคอลัมน์ให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน เพื่อให้ผู้อ่านอ่านง่าย
4. อยากให้เพิ่มคอลัมน์การจัดสวน แนะนำการออกแบบตกแต่งส่วนเป็นประจำทุกฉบับ หรืออาจมีการให้ผู้อ่านแนะนำ และกองบรรณาธิการเลือกมานำเสนอ
5. ชื่อคอลัมน์หายาก เนื่องจากมีการใช้ตัวอักษรที่ไม่คุ้นตาและอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เด่น
6. ควรจัดการออกแบบให้เป็นลักษณะเดียวกัน สร้างเอกภาพในการออกแบบเพื่อให้ นิตยสารน่าอ่าน

7. ตัวอักษรที่มีขนาดเล็ก ควรเพิ่มขนาดตัวอักษรให้มีขนาดใหญ่ เพื่อความชัดเจนในการอ่าน

8. การเลือกใช้สีตัวอักษร ควรเป็นสีที่เข้มกว่าพื้นหลัง จะทำให้ผู้อ่าน อ่านเนื้อหาได้ง่ายและชัดเจน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยด้านการจัดรูปแบบนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสัมภาษณ์จากนักวิชาการและสมาชิก พบว่า รูปเล่มมีความสวยงาม สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม นิตยสารจะน่าอ่านและอ่านง่าย แต่บางคอลัมน์มีการอัดเนื้อหา ภาพ และการตกแต่งมากเกินไป ต้องคำนึงถึงพื้นที่ว่างด้วย เนื้อหาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความยาวทำให้แย่งพื้นที่ของภาพ และการจัดวางหน้าของนิตยสารควรคำนึงถึงประเภทของเนื้อหาและโฆษณาให้มีความสอดคล้องกัน

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าการจัดรูปแบบนิตยสารเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเท่ากับภาพ เพราะหากภาพจะสวยเพียงใด แต่เมื่อนำมาจัดรูปแบบที่ไม่ดี ก็จะทำให้นิตยสารดูไม่น่าสนใจ บรรณาธิการศิลปกรรมต้องทำการศึกษาเรื่องการออกแบบอยู่เสมอ เพราะความคิดสร้างสรรค์มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งผู้บริหารควรจะให้การสนับสนุนในการศึกษาด้านการออกแบบให้แก่บรรณาธิการศิลปกรรม

นักวิชาการและสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การออกแบบนิตยสารมีความสวยงาม แต่ก็มีสมาชิกที่ความคิดเห็นว่าถึงแม้การออกแบบหน้านิตยสารจะมีความสวยงามแต่เมื่อนำแต่ละหน้ามารวมกันปรากฏว่านิตยสารดูรก ซึ่งผู้วิจัยมองว่า การออกแบบขาดความเป็นเอกภาพ แต่จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่นิตยสารขาดความเป็นเอกภาพในการจัดหน้า เพราะในบางหน้านั้นเป็นหน้าโฆษณาที่ลูกค้าเป็นผู้ออกแบบเอง ซึ่งเป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุม เพราะอย่างไรก็ตามรายได้จากค่าโฆษณาก็เป็นรายได้หลักของนิตยสารบ้านดี-ที่ดินดี แต่นักวิชาการได้มองว่าผู้ออกแบบควรมีการจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา และโฆษณา เพื่อช่วยในการออกแบบให้เป็นทิศทางเดียวกัน และเกิดประโยชน์กับผู้อ่านในการเลือกอ่านตามหมวดหมู่ด้วย

นอกจากนั้นแล้วการจัดวางหน้าของนิตยสารมีการใช้หน้าสี่สี และหน้าสองสี ผู้วิจัยพบว่าไม่มีการแยกกลุ่มระหว่างหน้าสี่สีและหน้าสองสีแต่บรรณาธิการศิลปกรรมนำมาจัดวางสลับกันไปมา ซึ่งหน้าสองสีจะลดความสวยงามของนิตยสารลง หากมีการจัดอย่างเป็นระบบ แยกนิตยสารออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก หน้าสี่สี ส่วนหลังหน้าสองสี จะเหมาะสมกว่า

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

2.1 การนำเสนอเนื้อหาประเภทข่าว

คอลัมน์ประเภทข่าวของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีทั้งหมด 8 คอลัมน์ ได้แก่

1. News & Events
2. แวดวงอสังหาริมทรัพย์
3. Hot Issue
4. Report
5. เรื่องน่ารู้
6. จับตามอง
7. วิเคราะห์
8. Politic & Real estate

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษาตามโครงสร้างดังภาพ 7

ภาพ 7 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษา ด้านเนื้อหาประเภทข่าว ของนิตยสารบ้านดี ที่คืนดี

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นจากนักวิชาการและสมาชิกโดยตั้งประเด็นคำถามในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมข่าวและวิธีการสื่อข่าว / คุณค่าของข่าว / คุณภาพของข่าว
2. ความสามารถและทักษะของผู้เขียน
3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุง

2.1.1 การรวบรวมข่าวและวิธีการสื่อข่าว / คุณค่าของข่าว / คุณภาพของข่าว

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการถึงความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอข่าวในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี นักวิชาการทั้งสองท่านได้มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอข่าวนั้นเป็นการนำข้อมูลจากสื่ออื่นๆ มานำเสนอมากกว่าเป็นข่าวที่กองบรรณาธิการแสวงหาข่าวเอง ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...คอลัมน์ News&Events เนื้อหาข่าวส่วนใหญ่ที่นำเสนอ มีการรวบรวมมาจากสื่ออื่นๆ ไม่ได้เกิดจากการแสวงหาข่าวของบรรณาธิการเอง ส่วนมากจะเป็นข่าวความเคลื่อนไหวในแวดวงสังคม ไม่ได้มีหลักและวิธีการเขียนข่าวที่เต็มรูปแบบ เนื้อหาข่าวเป็นเพียงคำบรรยายได้ภาพเท่านั้นและประเภทการนำเสนอข่าวนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับบ้านและอสังหาริมทรัพย์ 70% ที่เหลือเป็นข่าวประเภทอื่น

และในส่วนของคอลัมน์แวดวงอสังหาริมทรัพย์ นั้นเน้นข่าวประชาสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ เช่น ข่าว “ธนาคารกสิกรไทย ประกาศยกเลิกอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อเคหะแบบคงที่” ซึ่งลักษณะการได้มาของข้อมูลนั้นเป็นการนำข้อมูลจากสื่อต่างๆ มานำเสนอ แต่ถือเป็นมารยาทที่ดีของการนำเสนอข้อมูล เนื่องจากกองบรรณาธิการอ้างอิงแหล่งข้อมูลทุกครั้ง คอลัมน์ Report จะเป็นการนำข้อมูลต่างๆ มาเรียบเรียงใหม่แล้วนำเสนอตามจำนวนของกองบรรณาธิการ ซึ่งบรรณาธิการจะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนการนำเสนอทุกครั้งเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดและปัญหาภายหลังซึ่งอาจเกิดจากการนำเสนอข้อมูลผิด

การรวบรวมข่าวนั้นส่วนมากนำมาจากสื่ออื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการรวบรวมเอง เช่นการสัมภาษณ์จากบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นส่วนน้อย ซึ่งมีความเหมาะสม เนื่องจากนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีใช้นิตยสารที่เน้นการรายงานข่าวเป็นสำคัญ เนื่องจากข่าวส่วนใหญ่เป็นข่าวประชาสัมพันธ์ ที่อาจมีเนื้อหาสอดคล้องกับ content ของนิตยสาร ไม่สามารถใช้เกณฑ์เรื่ององค์ประกอบ หลักการเขียนข่าว และคุณค่าของข่าว มาวิเคราะห์ได้เหมือนกับข่าวทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ชาวประชาสัมพันธ์เหล่านี้ก็มีคุณค่าด้านความใกล้ชิดกับชาวเชียงใหม่ และมีความเด่นในการนำเสนอข่าวระดับชาติ เช่น ข่าวธุรกิจต่างๆ ในแง่คุณภาพของข่าวที่ตีพิมพ์ในนิตยสารนั้นเด่นในเรื่องของความง่าย กระชับ ชัดเจน เนื้อหาไม่มีความซับซ้อน เนื่องจากเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ แต่ในคอลัมน์ จับตามอง คอลัมน์วิเคราะห์นั้น เป็นข่าวเชิง วิเคราะห์ ซึ่งอาจมีคำศัพท์เฉพาะทางธุรกิจ เช่น บ้าง knock down เป็นคำศัพท์เฉพาะ กองบรรณาธิการควรมีคำอธิบายกำกับด้วย เนื่องจากนิตยสารมีกลุ่มผู้อ่านที่หลากหลาย...

(ศรีธรรม์ โรจนสุพจน์)

นอกจากนั้นแล้วนักวิชาการอีกท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาประเภทข่าวในนิตยสารว่าเป็นลักษณะของข่าวประชาสัมพันธ์เช่นเดียวกัน แต่มีการเสนอว่าควรเพิ่มในเรื่องของภูมิหลังของข่าวด้วย

...ข่าวที่นำเสนอในนิตยสารนั้นส่วนใหญ่เป็นข่าวประชาสัมพันธ์ เป็นการนำเสนอข้อมูลขององค์กรต่างๆ ที่อยู่ในวงการอสังหาริมทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นข่าวทั้งในจังหวัดเชียงใหม่และต่างจังหวัด ทำให้การรวบรวมข่าวของกองบรรณาธิการมีทั้งการนำข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มาเรียบเรียง และการเก็บข้อมูลภายในจังหวัดเอง วิธีการสื่อข่าวของกองบรรณาธิการนั้นใช้ได้ง่าย ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันที

สิ่งที่ขาดไปบางส่วนคือการเกริ่นภูมิหลังของข่าวที่จะนำเสนอ ซึ่งบางข่าวเป็นเรื่องที่มีความเป็นมา เช่น การปรับอัตราดอกเบี้ย วิธีการนำเสนอควรบอกว่าด้วยสาเหตุอะไรจึงทำให้ธนาคารต้องปรับอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นสิ่งที่กองบรรณาธิการต้องพึงระลึกไว้เสมอคือการนำเสนอข่าวที่มีข้อมูลครบถ้วน การนำเสนอข่าวในนิตยสารนั้นมีความแตกต่างจากการนำเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ออกเป็นรายวัน แต่นิตยสารนั้นจะมีรอบของการผลิต ...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

นอกจากนั้นแล้วนักวิชาการยังได้แสดงความคิดเห็นต่อคุณค่าของข่าวดังปรากฏ
ในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...ข่าวของนิตยสารจะไม่สดเท่ากับข่าวหนังสือพิมพ์ จึงไม่สามารถนำ
คุณค่าของข่าวมาวิเคราะห์ได้ทุกองค์ประกอบ แต่หากในแง่ของความ
ถูกต้องนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการนำเสนอ เนื่องจากผู้อ่านต้องการ
ทราบข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นสิ่งที่กองบรรณาธิการพึงระวังคือ การเลือก
ข่าวมานำเสนอ เพราะการวางแผนผลิตนิตยสารนั้นต้องทำล่วงหน้า ซึ่ง
ข่าวอาจมีความสดในขณะที่อยู่ในกระบวนการผลิต แต่กว่านิตยสารจะ
วางแผง ข่าวนั้นก็หมดความสดไปแล้ว

อย่างไรก็ดี ข่าวที่กองบรรณาธิการเลือกมานำเสนอนั้น ล้วนเป็น
เรื่องราวที่มีประ โยชน์ต่อผู้อ่านทุกระดับ เพราะเป็นการสะท้อนเรื่อง
เศรษฐกิจ สังคมซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวประชาชนทุกกลุ่ม เช่น ข่าวการจัด
โซนนิ่ง ซึ่งนิตยสารนำเสนอแผนที่การจัด โซนนิ่งของจังหวัดเชียงใหม่
โดยใช้สีเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งผู้อ่านชาวเชียงใหม่จะได้ประโยชน์จาก
ข่าวนี และเจ้าของธุรกิจที่มีความต้องการประกอบธุรกิจต่างๆ จะต้อง
ทำการศึกษาเรื่องนี้ด้วย เพื่อที่จะได้เลือกพื้นที่ในการประกอบธุรกิจได้ถูก
โซนนิ่ง ...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อเนื้อหาประเภทข่าวของนิตยสาร
บ้านดี ที่ดินดี สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ข่าวที่เลือกมานำเสนอนั้น เป็นเรื่องที่มีประ โยชน์
นำรู้ และนำมาประกอบความรู้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

...ข่าวของนิตยสารฉบับนี้ มีประ โยชน์ ไม่ว่าจะข่าวสั้น ข่าวยาว หรือข่าว
วิเคราะห์อ่านแล้วได้ความรู้หมด คือรู้ทั้งข่าวเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
และข่าวเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจในขณะนั้น เช่น ช่วงที่น้ำมัน
แพง ก็มีข่าววิเคราะห์เรื่องสาเหตุการขึ้นของราคาน้ำมัน ทั้งยังทิ้งท้ายด้วย
การบอกเคล็ดลับในการขับรถให้ประหยัดน้ำมัน ซึ่งข่าวลักษณะนี้ หา

อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้ยาก เพราะหนังสือพิมพ์จะรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่นิตยสารจะกรองข่าวให้เรากระจางขึ้น...

(ชารทิพย์ สุคันธนาค)

...ข่าวที่น่าสนใจมีประโยชน์ และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเรา เช่น เรื่องของอัตราดอกเบี้ย หรือข่าวเศรษฐกิจ ข่าวจะให้ข้อมูล และความเคลื่อนไหวต่างๆ ทำให้นำมาวางแผนในการประกอบธุรกิจได้...

(อัครา อุดมศิลป์)

... ชอบอ่านข่าวในนิตยสาร เพราะได้ความรู้ การเลือกเรื่องมาเขียนให้ประโยชน์มาก และนักเขียน มีการสรุปข่าวที่ดี อ่านแต่บทสรุปก็สามารถเข้าใจได้...(จุฑาทิพย์ กาญจนาร)

...การเขียนข่าวมีคุณค่าของการเขียนข่าวที่ดี ผู้อ่านได้รับความรู้ และยังสามารถอ่านบทวิเคราะห์ข่าวด้วย ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์ที่รายงานเหตุการณ์ แต่นิตยสารมีการวิเคราะห์ข่าวด้วยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์และนำเสนอ...

(ชัยมณี จิรพงษ์)

2.1.2 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน

นิตยสารจะได้รับความนิยมนั้นนอกจากองค์ประกอบต่างๆ จะต้องดีแล้ว งานเขียนถือเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบหลัก ที่จะต้องอาศัยผู้ที่มีความสามารถและทักษะในงานเขียน เพื่อให้ นิตยสารน่าอ่าน

นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นถึงความสามารถทักษะของผู้เขียนว่ามีคุณสมบัติที่ดีของงานเขียนเชิงวารสารศาสตร์ ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

...เท่าที่ดูจากผลงาน ผู้เขียนข่าวมีความเข้าใจกลวิธีการเขียนพอสมควร สามารถเขียนให้อ่านได้ง่าย และอ่านได้เร็ว อันเป็นคุณสมบัติที่ดีของงานเขียนเชิงวารสารศาสตร์...

(ศรีธรณ์ โรจนสุพจน์)

ส่วนนักวิชาการอีกท่านหนึ่งมีความคิดเห็นว่าภาษาที่เลือกใช้เป็นแบบกึ่งทางการ
ซึ่งมีความเหมาะสม เพราะนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีมีกลุ่มเป้าหมายรองคือประชาชนทั่วไป

...ผู้เขียนมีทักษะในการใช้ภาษาที่ดี ซึ่งภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเป็น
ภาษาแบบกึ่งทางการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านทุกระดับอ่านแล้วเข้าใจง่าย และไม่
ทำให้อรรถรสของการอ่านเสียไป แต่ในบางคอลัมน์ มีการใช้คำเชื่อมที่
พริ้วหรือเกินไป บางคำใช้ซ้ำแล้วซ้ำอีก และใช้ผิดหลัก เช่น ซึ่ง, ที่
นักเขียนต้องมีความระมัดระวังให้มากในการเลือกใช้คำเชื่อมให้
เหมาะสม เพราะอาจบ่งบอกถึงความไม่ชำนาญของนักเขียนและ
บรรณาธิการขาดการตรวจสอบก่อนตีพิมพ์...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

สมาชิกมีความคิดเห็นต่อทักษะของผู้เขียนในด้านดีเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีสมาชิก
บางส่วนที่เห็นว่าการข่าวที่จะนำมาเสนอในนิตยสารนั้นต้องเป็นเรื่องที่มีความเป็นปัจจุบัน เพราะ
บางข่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปแล้ว

...จากการอ่านคอลัมน์ประเภทข่าว คอลัมน์วิเคราะห์ข่าวสื่อได้ว่าผู้เขียนมี
ความเข้าใจในข้อมูลและสามารถสื่อออกมาโดยใช้ภาษาที่ง่าย อ่านแล้ว
เข้าใจ ทั้งยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ...

(พรณี พยัคฆศักดิ์)

...ภาษาที่ใช้อ่านง่าย ผู้เขียนเลือกใช้คำที่ผู้อ่านทุกกลุ่มเข้าใจ ซึ่งในบาง
เรื่องเป็นเรื่องที่ต้องใช้คำศัพท์เฉพาะในการอธิบาย แต่ผู้เขียนสามารถ
เลี่ยงการใช้คำยาก มาเป็นคำอธิบายที่ให้อ่านทุกกลุ่มเข้าใจ...

(จุฑาทิพย์ กาญจนกร)

สมาชิกมีความคิดเห็นในการเขียนข่าวของนักเขียนว่าไม่ควรเสนอข่าวใน
มุมมองเดียวกับข่าวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ ดังคำสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

...การเลือกข่าวที่มานำเสนอ บางครั้งอ่านแล้วรู้สึกว่ามีประโยชน์ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นไปแล้ว เราอ่านจากหนังสือพิมพ์และดูจากทีวีบ่อยแล้ว หากนิตยสารต้องการนำเสนอก็ควรเปลี่ยนประเด็นในการนำเสนอมากกว่าเอาเรื่องเก่ามาพูด...

(บัณฑิต พุทธิพงษ์กุล)

...การพาดหัวข่าวในส่วนภาษาอังกฤษ ไม่มีความเด่นเท่ากับคอลัมน์ภาษาไทย อยากให้มีความเด่นเท่ากัน จะดูน่าสนใจกว่า และทำให้ชาวต่างชาติสนใจนิตยสารมากขึ้น...

(สุเทพ กาญจนบุตร)

...การนำเสนอข่าว มักเจอข่าวที่ ชื่อเรื่องไม่ตรงกับเนื้อหา เช่น เรื่องทศวรรษการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ กับการคุ้มครองผู้บริโภค ในเนื้อหาข่าว ไม่ได้มีการกล่าวถึงเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคเลย กล่าวถึงแค่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น...

(พิมพ์พา แซ่เฮง)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านการรวบรวมข่าว และวิธีการสื่อข่าว / คุณค่าของข่าว / คุณภาพของข่าว ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวบรวมข่าวและวิธีการสื่อข่าว / คุณค่าของข่าว / คุณภาพของข่าวจากนักวิชาการและสมาชิก

นักวิชาการ	สมาชิก
1. เนื้อหาข่าวในคอลัมน์ News&Events เป็นการนำเสนอข่าวโดยการรวบรวมข้อมูลจากสื่ออื่น ๆ และส่วนมากจะเป็นข่าวความเคลื่อนไหวในแวดวงสังคม เนื้อหาข่าวจึงเป็นเพียงคำบรรยายได้ภาพเท่านั้น	1. เนื้อหาข่าวของนิตยสาร มีประโยชน์ ไม่ว่าจะ เป็นข่าวสั้น ข่าวยาว หรือข่าววิเคราะห์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจในขณะนั้น
2. เนื้อหาข่าวในคอลัมน์แวดวงอสังหาริมทรัพย์ ส่วนใหญ่จะเน้นข่าวประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลทุกครั้ง	2. เนื้อหาข่าวจะเป็นการนำเสนอข้อมูลและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทำให้นำมาวางแผนในการประกอบธุรกิจได้
3. เนื้อหาข่าวในคอลัมน์ Report เป็นการนำข้อมูลต่าง ๆ มาเรียบเรียงใหม่ ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล	3. ผู้เขียนข่าวมีการสรุปข่าวที่ดี อ่านแล้วเข้าใจง่าย
4. เนื้อหาข่าวประชาสัมพันธ์มีคุณค่าด้านความใกล้ชิดกับชาวเชียงใหม่ และมีความเด่นในการนำเสนอข่าวระดับชาติ	4. นิตยสารมีคุณค่าของการเขียนข่าวที่ดี ผู้อ่านได้รับความรู้ อีกทั้งมีการวิเคราะห์ข่าวด้วยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์และนำเสนอ
5. คุณภาพของข่าวนั้น จะเด่นในเรื่องของความง่าย กะทัดรัด ชัดเจน	
6. ในการนำเสนอข่าวหากมีคำศัพท์เฉพาะควรมีคำอธิบายกำกับ เนื่องจากนิตยสารมีกลุ่มผู้อ่านที่หลากหลาย	
7. การนำเสนอข่าวควรมีการเกริ่นนำภูมิหลังหรือความเป็นมาของข่าวที่นำเสนอด้วย	
8. ข่าวที่นำเสนอมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกระดับ เพราะเป็นการสะท้อนเรื่องเศรษฐกิจ สังคม โดยมีการนำเสนอที่เข้าใจง่าย	

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านทักษะการเขียนข่าวของกองบรรณาธิการ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านความสามารถและทักษะการเขียนข่าวของกองบรรณาธิการ

นักวิชาการ	สมาชิก
1. ผู้เขียนข่าวมีความเข้าใจวิธีการเขียน ทำให้อ่านได้ง่ายและเร็ว	1. ผู้เขียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เขียน และสามารถสื่อออกมาโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
2. ผู้เขียนมีทักษะในการใช้ภาษาที่ดี ทำให้อ่านทุกระดับอ่านแล้วเข้าใจง่ายและไม่ทำให้อรรถรสของการอ่านเสียไป	2. ผู้เขียนสามารถเลี่ยงการใช้คำยาก มาเป็นคำอธิบายที่ให้อ่านทุกกลุ่มเข้าใจได้ง่าย
3. บางคอลัมน์ มีการใช้คำเชื่อมที่มากเกินไป บางคำใช้ซ้ำแล้วซ้ำอีก และใช้ผิดหลัก ซึ่งต้องระวังในการเลือกใช้คำเชื่อมให้เหมาะสม	3. การเลือกข่าวที่มานำเสนอ บางครั้งเป็นข่าวที่เกิดขึ้นไปแล้ว ไม่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
	4. การพาดหัวข่าวในส่วนภาษาอังกฤษ ไม่มีความเด่นเท่ากับคอลัมน์ภาษาไทย
	5. การนำเสนอข่าวบางครั้งชื่อเรื่องไม่ตรงกับเนื้อหา

ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุง

จากที่นักวิชาการและสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น ได้มีข้อเสนอแนะตลอดการแสดงความคิดเห็นต่อการนำเสนอคอลัมน์ข่าวในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี โดยผู้วิจัยได้จำแนกออกมาเป็นข้อดังนี้

1. ในการนำเสนอข่าว ควรมีการอธิบาย คำศัพท์เฉพาะหรือคำศัพท์ยากทุกครั้ง เพื่อให้ผู้อ่านทุกกลุ่มเข้าใจสิ่งที่กองบรรณาธิการต้องการนำเสนอ
2. ในการนำเสนอข่าวทุกครั้งจะต้องเกริ่นถึงภูมิหลังของข่าวทุกครั้ง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข่าวที่นำเสนอได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ผู้เขียนควรมีความระมัดระวังในเรื่องของการเลือกข่าวมานำเสนอ เนื่องจากนิตยสารจะต้องมีการวางแผนผลิตล่วงหน้า หากนำเหตุการณ์ประจำวันมานำเสนอจะทำให้ข้อมูลไม่มีประโยชน์ เช่นนิตยสารฉบับเดือนมีนาคม 2551 จะต้องมีการวางแผนผลิตในเดือนกุมภาพันธ์ หาก

นำราคาน้ำมันที่ปรับขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ มานำเสนอในเล่มเดือนมีนาคม ข่าวที่นำเสนอจะไม่มีประโยชน์เพราะกว่าจะถึงเดือนมีนาคม ราคาน้ำมันก็ปรับเปลี่ยนแล้ว

4. ในคอลัมน์ News & Events ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพข่าวประชาสัมพันธ์ภาพมีความสวยและสื่อความหมายได้ดี แต่การเขียนคำบรรยาย อาจทำให้กระชับกว่านี้ได้ ไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น “ได้ทำการเปิดตัวบ้านหรู” หรือมีคำซ้ำกันหลายคำในประโยค เช่น คำว่า “โดย” ทำให้ไม่น่าอ่าน นอกจากนี้มีถ้อยคำสะท้อนอดีต เช่น คำว่า “ได้สร้างความอลังการ” หรือ “เทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดงาน” ควรเขียนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้คอลัมน์น่าอ่านยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาด้านการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประเภทเนื้อหาที่นำเสนอในนิตยสารมีทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ ข่าว มีจำนวน 8 คอลัมน์ ดังนี้ News & Events, แวดวงอสังหาริมทรัพย์, Hot issue, Report, เรื่องน่ารู้, จับตามอง, วิเคราะห์ และ Politic & Real estate

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการและสมาชิกของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ในด้านเนื้อหาประเภทข่าวนั้น พบว่าข่าวส่วนใหญ่ที่ปรากฏในนิตยสารเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ เป็นการบอกเล่าเรื่องราว ความเคลื่อนไหวของสังคมที่เกิดขึ้น การรวบรวมนั้น ส่วนมากนำมาจากแหล่งต่างๆ ซึ่งมีความเด่นในเรื่องของความง่าย กะทัดรัด ชัดเจน เนื้อหาไม่ซับซ้อน วิธีการสื่อข่าวของกองบรรณาธิการมีการเลือกใช้คำง่าย ผู้อ่านเข้าใจง่าย และเรื่องราวที่นำมาเสนอเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน

สมาชิกมีความคิดเห็นว่าข่าวที่นำเสนอมีประโยชน์ และผู้เขียนมีการเสนอในมุมมองที่ต่างจากข่าวเรื่องเดียวกันในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งสมาชิกทุกคนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการนำเสนอข่าวในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ในส่วนของคุณภาพและความสามารถและทักษะของผู้เขียน นักวิชาการให้ความคิดเห็นว่าผู้เขียนมีความเข้าใจในหลักการเขียนข่าวที่ดี รู้ว่าควรเสนอเรื่องอะไร และจัดลำดับเนื้อหาให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย และอ่านได้เร็ว และภาษาที่ใช้เป็นภาษาถึงทางการที่ผู้อ่านทุกระดับเข้าใจ แต่ในบางประโยคมีการใช้คำเชื่อมบ่อยครั้ง นักเขียนจะต้องระมัดระวังให้มาก

วิจารณ์ผลการวิจัย

เนื้อหาประเภทข่าวที่นำเสนอในนิตยสารบ้านดี-ที่ดินดีมีจำนวน 8 คอลัมน์ ซึ่งเป็นสัดส่วนในอันดับที่สองรองจากเนื้อหาประเภทบทความ นักวิชาการทั้งสองคนมีความคิดเห็น

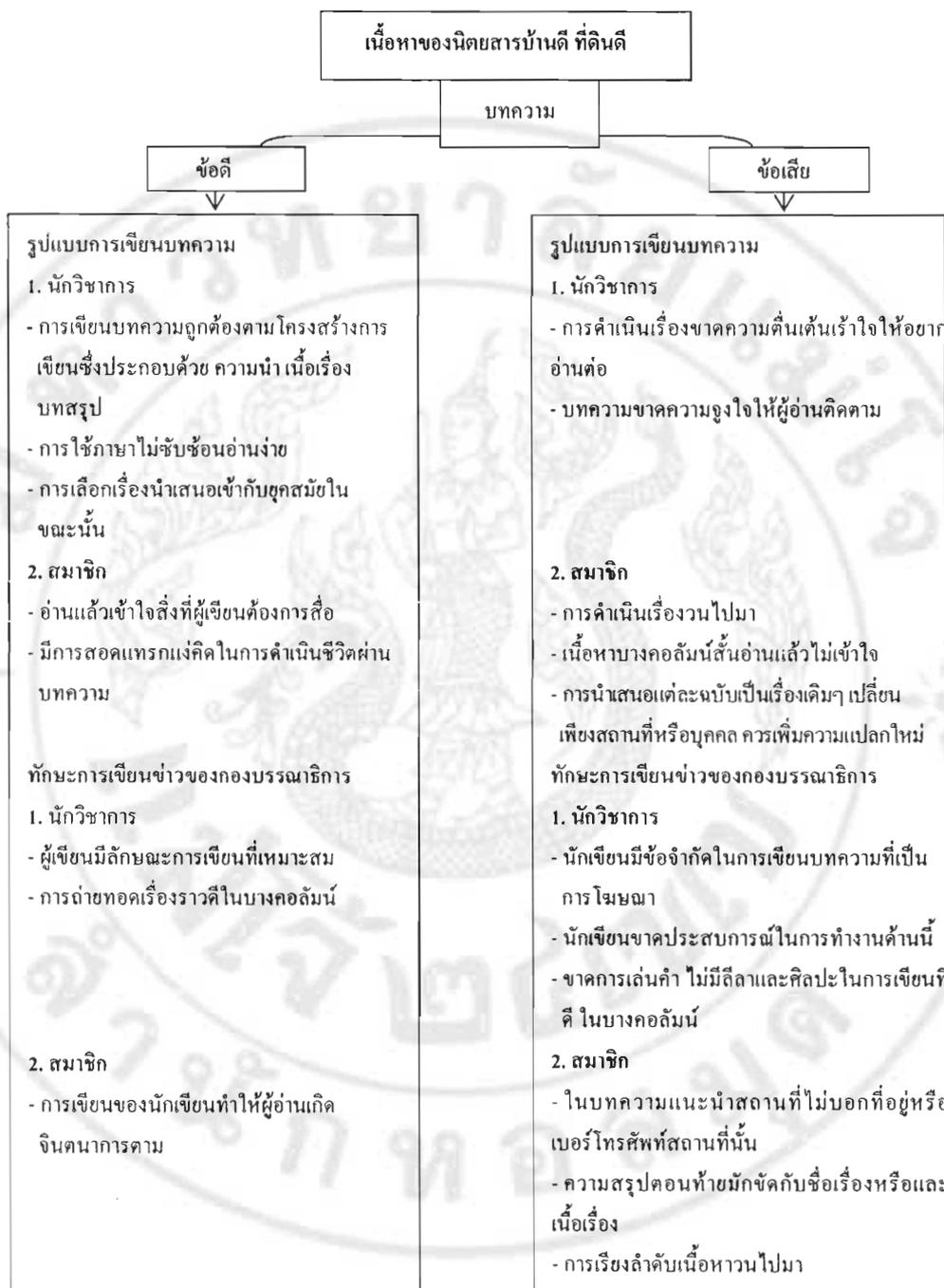
สอดคล้องกันว่า ชาวส่วนใหญ่ที่นำเสนอในนิตยสารเป็นชาวประชาสัมพันธ์ ชาวที่นำเสนอในนิตยสารมีหลายแบบด้วยกัน ทั้งชาวสั้น ชาวยาว ชาววิเคราะห์ ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะการนำเสนอที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถนำหลักการเขียนข่าวมาวิเคราะห์ทุกข่าวในนิตยสารได้ แม้ข่าวจะมีความแตกต่างกัน แต่กองบรรณาธิการก็สามารถบอกข่าวรายละเอียดชัดเจน ในด้าน ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจงจิตร ศรีพรรณ โรเบิร์ต (2544:89) ที่กล่าวว่า หลักการเขียนข่าวสำหรับหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ยังคงใช้สูตร 5 W's+H. (who, what, when, where, why and how) จะมีความแตกต่างกันก็คือ ความรวดเร็วและเขียนกระชับรัดกุมในการนำเสนอต่อผู้อ่าน

2.2 การนำเสนอเนื้อหาประเภทบทความ

บทความของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี เชียงใหม่ มีทั้งผลงานการเขียนจากกองบรรณาธิการของนิตยสารและนักเขียนอิสระ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักการเขียนบทความ และคุณลักษณะของบทความ โดยทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากนักวิชาการ และสมาชิกนิตยสาร เพื่อให้บทความของนิตยสารตรงใจผู้อ่านมากที่สุด

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษาตามโครงสร้างดังภาพ 8

ภาพ 8 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษาด้านเนื้อหาประเภทบทความ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

คอลัมน์บทความในนิตยสาร มี 16 คอลัมน์ได้แก่

1. Home fair
2. บ้านดี สตอรี่
3. Cover story
4. Open house
5. บ้านดี สถาปัตย์
6. Scoop
7. Special scoop
8. Advertorial
9. Let's eat out
10. หมอบ้าน
11. ฮวงจุ้ย
12. Entertainment
13. Tips
14. Open view
15. Spa

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากนักวิชาการและสมาชิก โดยตั้งประเด็นคำถามในเรื่องดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักการเขียนบทความ / ลักษณะของบทความที่ดี
- 2.2 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน
- 2.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุง

2.1 หลักการเขียนบทความ / ลักษณะของบทความที่ดี

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนบทความ ถึงหลักการเขียนกลวิธีที่นักเขียนใช้ในการเขียน ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...บทความส่วนใหญ่เป็นบทความที่เขียนตามโครงสร้างของการเขียนบทความทั่วไป คือมีชื่อเรื่อง ความนำ และสรุป การใช้ภาษาเรียบง่าย เขียนในเชิงบรรยายไปเรื่อยๆ ภาษาไม่ซับซ้อน มีการเล่นคำในบางครั้งบ้างเพื่อให้เกิดภาพ ซึ่งถือว่าเหมาะสมดีแล้ว

บทความมักสั้น สื่อความหมายได้เร็ว เนื้อหาเป็นเรื่องเบาๆ ที่เข้ายุคสมัย เช่น วันแห่งความรัก มีการแบ่งประเด็นในการเขียนชัดเจน ในแต่ละบทความ เช่น คอลัมน์ open house แบ่งประเด็นเป็นที่ตั้ง วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ตกแต่ง บรรยากาศ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการเขียนที่ถูกต้อง

ส่วนการเรียบเรียงเนื้อหามีสไตล์การเขียนหรือเล่าเรื่องแบบค่อยเป็นค่อยไป ตามลำดับ มากกว่าที่จะผูกเรื่องซับซ้อน ซึ่งก็เหมาะสมดีแล้ว เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารฉบับนี้มีได้มีเป้าหมายหลักเพื่อการอ่านบทความยาวๆ บทความเป็นเพียงของแถมที่ประเทืองปัญญาบ้าง แต่ที่สำคัญต้องเพลิดเพลิน...

(ศิริธรรม โจรนสุพจน์)

นักวิชาการอีกท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าหลักการเขียนบทความถูกต้องตามโครงสร้าง แต่ยังขาดความน่าสนใจ ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...หลักการเขียนบทความประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ความนำ เนื้อเรื่อง ส่วนสรุป ซึ่งจากการศึกษาบทความของนิตยสารฉบับนี้ พบว่า บทความในนิตยสารมีครบทุกโครงสร้าง การเขียนส่วนใหญ่มักเป็นแบบความสำคัญเท่ากัน นำเสนอทีละประเด็น

ส่วนของความนำมักเป็นการเพิ่มความเดิม มากกว่าการชี้ความสำคัญของเรื่องที่ต้องการนำเสนอ เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาที่อ่านง่าย สำนวนการเขียนดี แต่ขาดความตื่นเต้น เร้าใจ กระตุ้นให้ผู้อ่านอยากอ่าน ควรเพิ่มการเล่นคำ ใ้ลูกเล่นให้กับงานเขียนมากๆ เพราะบทความคืองานเขียนประเภทหนึ่งที่ทำให้ความรู้และสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน บทความที่ดีจะต้องมีความน่าเชื่อถือ ความง่าย ความมีเสน่ห์ ความจริงใจให้ติดตาม การยกตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจ

สิ่งที่นิยตสารฉบับนี้ขาดคือ ความจงใจให้ติดตาม เพราะเป็นบทความที่จบในตัว เน้นเรื่องของสถานที่สวยงามต่างๆ หากมีการสร้างความจงใจในการเขียน อาจทำให้นักเขียนมีผู้คอยติดตามผลงานการเขียนประจำ บทความส่วนใหญ่ ไม่ได้ให้ความรู้ และสาระมากนัก แต่เป็นเรื่องที่อ่านเพลินๆ มากกว่าเป็นเรื่องที่ให้ความรู้...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

สมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนบทความของผู้เขียนในเชิงของผู้อ่านว่า ผู้เขียนสามารถสื่อให้ผู้อ่าน อ่านง่าย เข้าใจ โดยสมาชิกไม่ได้คำนึงถึงหลักการเขียนที่ถูกต้อง หากอ่านแล้วเข้าใจ ก็ถือว่าเป็นการเขียนบทความที่ดี ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...การนำเสนอเนื้อหาประเภทบทความนี้ เมื่ออ่านแล้ว สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ แต่การจัดลำดับข้อมูลอ่านแล้วงงๆ เช่น คอลัมน์ People ที่สัมภาษณ์คุณจรินทร์ พงษ์เย็น การดำเนินเรื่องวกไปวนมา ในตอนแรกกล่าวถึงการเริ่มต้นชีวิตคู่ การทำงาน การดำเนินชีวิต แล้วก็ย้อนกลับมาที่เรื่องชีวิตคู่อีก...

(วิจิตรา มาโน)

...การเลือกเรื่องที่น่ามาเสนอนั้น เป็นเรื่องที่ทำให้แง่คิด เช่นคอลัมน์ people มีการนำเสนอมุมมองของนักธุรกิจ ที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย ถือเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน การเขียนบทความเข้าใจง่าย การนำเสนอแต่ละเรื่องจะกล่าวถึง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งทำให้เห็นพัฒนาการ ของนักธุรกิจ วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ...

(สุภารี ศิสูงเนิน)

...บทความบางคอลัมน์ สั้นเกินไป ภาพน้อย อ่านแล้วไม่ได้ประโยชน์อะไร ผู้เขียนก็ไม่ได้สื่อถึงจุดประสงค์ เราซึ่งเป็นผู้อ่านก็งง อ่านแล้วไม่มีประโยชน์ หากจะเน้นภาพเพิ่มภาพให้มากขึ้นหลายๆมุมมอง หากจะเน้นเนื้อหาที่น่าจะเขียนรายละเอียดให้มากขึ้น...

(มนชัย เตจ๊ะสา)

...ตอนที่สมัครสมาชิก เพราะชอบเนื้อหาที่น่าสนใจในนิตยสาร โดยเฉพาะคอลัมน์ที่พาไปดูสถานที่ต่างๆ แต่พออ่านทุกเล่มๆ เริ่มรู้สึกว่าการซ้ำเติม การนำเสนอเหมือนกันทุกเล่ม แค่เปลี่ยนเรื่อง เปลี่ยนสถานที่ในการนำเสนอ น่าจะพลิกรูปแบบการนำเสนอด้วยการใช้บทความแบบที่มีการเขียนให้ตื่นเต้น และทำเป็นหลายๆ ตอน ให้ผู้อ่านอยากทราบตอนต่อไป จะได้ติดตามนิตยสารทุกเดือน...

(จันทิรา อยู่บัวสาย)

2.2 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นจากนักวิชาการและสมาชิกที่มีต่อทักษะและความสามารถของผู้เขียน ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

นักวิชาการได้มีความคิดเห็นถึงแนวทางการเขียนของกองบรรณาธิการว่ามีความเรียบง่ายและเหมาะสมกับประเภทของนิตยสาร ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...กองบรรณาธิการมีสไตล์การเขียนหรือเล่าเรื่องแบบค่อยเป็นค่อยไป ทำให้อ่านง่าย ซึ่งถือว่าเหมาะสมดีแล้ว เพราะผู้อ่านมิได้มีเป้าหมายหลักเพื่ออ่านบทความยาวๆ บทความเป็นเพียงของแถมที่ประเทืองปัญญาบ้าง แต่ที่สำคัญคือความเพลิดเพลิน...

(ศรีพรรณ โรจนสุพรรณ)

นอกจากนั้นแล้วนักวิชาการอีกท่านหนึ่งได้กล่าวว่าบทความส่วนใหญ่เน้นเรื่องของการโฆษณาเป็นส่วนมาก ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

...บทความที่นำเสนอในนิตยสารมักเป็นบทความเชิงโฆษณา จึงทำให้มีข้อจำกัดในการเขียน ผู้เขียนมีข้อจำกัดในการแสดงความสามารถ เนื่องจากบทความลักษณะนี้จะต้องเขียนให้ตรงตามความต้องการของลูกค้าที่ลงโฆษณากับนิตยสาร โดยเน้นเรื่องของผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นสำคัญ ด้วยข้อจำกัดนี้ จึงทำให้บทความขาดความน่าสนใจ

ทั้งกองบรรณาธิการที่เป็นนักเขียนรุ่นใหม่ ขาดประสบการณ์ในงานเขียน การใช้ศิลปะ การเล่นคำ ซึ่งกองบรรณาธิการควรได้รับการฝึกฝนให้มากกว่านี้ ส่วนบทความอื่นนักเขียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ดี อ่านง่าย มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้น่าสนใจ แต่บางคอลัมน์ยังต้องมีการปรับปรุงอีกมาก

บรรณาธิการจะต้องมีการถ่วงกรองงานเขียนให้ดีทั้งในเรื่องสำนวน พิศุจน์อักษร ก่อนจะนำมาตีพิมพ์...

(สุภาพ วัฒนวิชัยกรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของสมาชิก สมาชิกได้มีความคิดเห็นในหลายประเด็น ทั้งเรื่องของการเรียงลำดับเนื้อหา การสรุปความ และการใช้ภาษาในการนำเสนอเนื้อหา ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...นักเขียนมีฝีมือ การนำเสนอข้อมูลด้วยการใช้ภาษาที่ทำให้เราจินตนาการถึงสถานที่ๆ กำลังกล่าวถึง ถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของงานเขียนที่ดี...

(ธารทิพย์ สุคันธนาค)

...การสรุปความควรบอกสถานที่ เบอร์โทรศัพท์ ให้ชัดเจน เพราะบางทีเราเห็นเราก็อยากไปสัมผัสสถานที่จริง ซึ่งนิตยสารจะไม่บอกที่อยู่ของสถานที่ ที่นำมาเสนอ...

(จุฑาทิพย์ กาญจนากร)

...การสรุปเรื่องน่าจะเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง ควรเป็นประเด็นเดียวกัน เช่น คอลัมน์ สัมภาษณ์นายบุญเลิศ บุญอุปกรณ์ ชื่อเรื่องคือ ทิศทางของ เชียงใหม่ในอนาคต แต่การสรุปผู้เขียนใส่ความคิดเห็นของตัวเอง ที่มีต่อ ผู้ถูกสัมภาษณ์ ผู้เขียนจะต้องมีความเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูล...

(ชัยมณี จีรพงษ์)

...การเรียงลำดับเนื้อหา น่าจะเรียงจาก อดีต ปัจจุบัน และอนาคต หรือ เรียงแบบย้อนหลังจากอนาคต ปัจจุบัน และอดีต จะทำให้อ่านแล้วลำดับ เหตุการณ์ได้ดี แต่ที่พบจากบทความนั้น ผู้เขียนมักลำดับเหตุการณ์ไปมา อดีต อนาคต ปัจจุบัน หรือถามอนาคตก่อนแล้วเป็นปัจจุบัน สุดท้ายย้อน มาอดีต หรือหากไม่เรียงตามนี้ ควรเอาประเด็นที่สำคัญที่สุดขึ้น และ รองลงมาตามความสำคัญ...

(สโรชา กาญจนเดชาวงศ์)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านทักษะการเขียนข่าว ของกองบรรณาธิการ ของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านเนื้อหาประเภทบทความ

นักวิชาการ	สมาชิก
1. มีโครงสร้างของการเขียนตามหลักการเขียน บทความทั่วไปคือชื่อเรื่องความนำและสรุป	1. เมื่ออ่านบทความแล้ว สามารถเข้าใจสิ่งที่ ผู้เขียนต้องการนำเสนอ แต่การจัดลำดับ
2. มีการใช้ภาษาเรียบง่าย เขียนในเชิงบรรยาย ไม่ซับซ้อน สำนวนการเขียนดีแต่ขาดความ ตื่นเต้น เร้าใจ	ข้อมูลยังไม่ดีเท่าที่ควร 2. เป็นบทความที่ให้แง่คิด เป็นแรงบันดาลใจ และแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน
3. บทความสั้น สื่อความหมายได้เร็ว และเข้ากับยุคสมัย มีวิธีการเขียนที่ถูกต้อง	3. การเขียนบทความเข้าใจง่าย มีการกล่าวถึง อดีต ปัจจุบันและอนาคต
4. การเรียบเรียงเนื้อหามีความเหมาะสม มีการ เขียนหรือเล่าเรื่องแบบค่อยเป็นค่อยไป	4. บทความบางคอลัมน์อ่านแล้วไม่ได้ ประโยชน์เท่าที่ควรเพราะมีเนื้อหาที่สั้นไป

ตาราง 8 (ต่อ)

นักวิชาการ	สมาชิก
5. บทความของนิตยสารยังขาดการจูงใจให้ติดตามหรืออยากอ่าน อีกทั้งเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ทำนองเพลิน ๆ มากกว่าเป็นเรื่องที่ให้ความรู้	5. การนำเสนอบทความ มีรูปแบบการนำเสนอเหมือนเดิมทำให้น่าเบื่อ ควรมีการนำเสนอโดยทำเป็นตอน ๆ เพื่อให้ผู้อ่านติดตามนิตยสารทุกเดือน

ตาราง 9 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านความสามารถและทักษะของผู้เขียน

นักวิชาการ	สมาชิก
1. มีการเขียนหรือเล่าเรื่องแบบค่อยเป็นค่อยไป ทำให้อ่านง่าย	1. นักเรียนมีการใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงเรื่องที่น่าสนใจได้ดี
2. บทความส่วนใหญ่มักเป็นบทความเชิงโฆษณา จึงทำให้ผู้เขียนไม่สามารถแสดงความสามารถในการเขียนได้เต็มที่	2. นิตยสารไม่ได้ระบุที่อยู่ หรือข้อมูลที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดต่อสถานที่ที่น่าสนใจได้
3. ผู้เขียนยังขาดประสบการณ์ในงานเขียน การใช้ลีลา การเล่นคำ จึงทำให้บทความขาดความน่าสนใจ	3. การสรุปเรื่องและชื่อเรื่องควรเป็นประเด็นเดียวกัน
4. บทความบางคอลัมน์นักเขียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ดี อ่านง่าย มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่น่าสนใจ	4. ผู้เขียนยังขาดความต่อเนื่องในการลำดับเหตุการณ์

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. อยากให้เพิ่มคอลัมน์การจัดสวน แนะนำการออกแบบตกแต่งสวนเป็นประจำทุกฉบับหรืออาจมีการให้ผู้อ่านแนะนำ และกองบรรณาธิการเลือกมานำเสนอ
2. ควรระมัดระวังในการใช้ภาษาพูด ในการเขียนบทความ
3. ควรใช้กลวิธีการเขียนบทความแบบดึงดูดให้ผู้อ่านอยากติดตาม หรือลงท้ายด้วยปริศนาที่ชวนให้อากรู้

4. ควรมีการลำดับเหตุการณ์ที่ดี ไม่วกวน เข้าใจง่าย
5. บทความขนาดสั้นและยาวควรให้ข้อมูลครบถ้วน อ่านแล้วเข้าใจ
6. บทความที่แนะนำสถานที่ต่างๆ ควรบอกที่อยู่หรือเบอร์โทรศัพท์ด้วย
7. บทสรุปควรสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาด้านการเขียนบทความพบว่า การเขียนบทความถูกตามหลักโครงสร้างของการเขียน คือ ชื่อเรื่อง ความนำ และสรุป การใช้ภาษาเป็นแบบกึ่งทางการ มีความเรียบง่าย การเรียบเรียงเนื้อหา มีความเหมาะสม เนื้อหาที่น่าสนใจ ในบทความเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพิ่มความรู้ให้กับผู้อ่าน แต่นักวิชาการและสมาชิกปัจจุบันมีความคิดเห็นว่าการดำเนินเรื่องควรเป็นไปตามลำดับ หากเรียบเรียงแบบข้ามไปข้ามมา จะทำให้ผู้อ่านสับสน และต้องระวังการใช้ภาษาพูดในบทความ

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าบทความเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนการนำเสนอมากที่สุดจำนวน 15 คอลัมน์ โดยผู้ผลิตนิตยสารมีความต้องการให้บทความเป็นอีกหนึ่งจุดขายที่ดึงดูดผู้อ่าน แต่นักวิชาการทั้งสองท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบการเขียนบทความเป็นการเขียนตามหลักการเขียนที่ถูกต้อง แต่เนื้อหา ภาษา ลีลาการเขียนของนักเขียน ธรรมดาเกินไป ไม่มีจุดเด่นที่จะผูกมัดให้ผู้อ่านติดตาม ซึ่งขัดกับแนวคิดของวิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:148-149) ที่กล่าวว่า ผู้เรียบเรียงบทความจะต้องเป็นนักสื่อสารที่ดี สามารถใช้ภาษาเป็นสื่อสร้างความเข้าใจ และสร้างความสนใจ สร้างเสน่ห์ของเรื่องชวนให้ผู้อ่านติดตามจนจบ

อย่างไรก็ดี นักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า บทความที่นำเสนอในนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีนั้น ใช้ภาษาง่าย อ่านแล้วเข้าใจ สอดคล้องกับลักษณะของการเขียนบทความที่ดีที่ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:148-149) ได้กล่าวไว้ว่าบทความจะต้องมีขนาดกะทัดรัด เขียนอย่างเร็วใจ ใช้ภาษาสั้นๆ ง่ายต่อการเข้าใจ และถูกต้องตามลักษณะภาษาไทยที่ดี

จากการศึกษาจากนิตยสารบ้านดี ที่ดินดีหลายๆ ฉบับ ผู้วิจัยพบว่า นักเขียนแต่ละคน จะมีลักษณะการเขียนที่แตกต่างกัน ต่างคนต่างมีแนวการเขียนเฉพาะของแต่ละคน โดยเห็นได้จากการเขียนความนำ และการสรุปความเป็นหลัก นักเขียนบางคนจะนิยมเกริ่นเรื่องกว้างๆ ก่อนแล้วค่อยบีบลงมาถึงเรื่องที่จะนำเสนอ ส่วนบางคนจะกล่าวถึงสาเหตุสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อเรื่อง ซึ่งไม่ว่านักเขียนคนนั้นจะเขียนคอลัมน์ประเภทใดก็ตาม จะยังคงมีลักษณะ

การเขียนที่เหมือนเดิม ในส่วนของการเลือกเรื่องที่จะนำมาเสนอในรูปแบบของบทความนั้น ผู้วิจัยพบว่า กองบรรณาธิการจะต้องเสนอในที่ประชุมการวางแผนทำนิตยสาร โดยคำนึงถึงคอนเซ็ปท์ของฉบับนั้นเป็นหลัก ตามด้วยความต้องการของลูกค้าที่ลงโฆษณา โดยเนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นให้ความเพลิดเพลินในเชิงโฆษณา โดยการใช้บทความแฝงโฆษณา ไม่ให้ผู้อ่านรู้ว่ากำลังอ่านโฆษณาอยู่ โดยการใช้ทักษะของผู้เขียนในการสร้างความเพลิดเพลินในการเขียน ผู้อ่านก็รู้สึกเพลินไปกับคำอ่านด้วย

นอกจากการให้ความเพลิดเพลินแล้ว พบว่าบทความยังให้ประโยชน์ในด้านของการสะท้อนแง่คิด มุมมองการดำเนินชีวิตของบุคคล ที่นำเสนอในคอลัมน์ People และ VIP ซึ่งเป็นคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคล ผู้วิจัยพบความแตกต่างระหว่าง 2 คอลัมน์นี้ คือ คอลัมน์ People จะเป็นการสัมภาษณ์บุคคลดังที่อยู่ในวงการอสังหาริมทรัพย์ ทั่วประเทศ ส่วนคอลัมน์ VIP เป็นคอลัมน์ที่เสนอเรื่องราวของบุคคลที่มีชื่อเสียงจากทุกวงการ ทั่วประเทศ

ผู้วิจัยพบว่ากองบรรณาธิการของนิตยสารเป็นนักเขียนใหม่ที่ขาดประสบการณ์ในการเขียน และจะต้องผลิตงานเขียนในหลายๆ แนว จึงทำให้ความสามารถในการเขียนแต่ละคอลัมน์แตกต่างกัน เช่นบางคอลัมน์เขียนได้ดีมาก ในขณะที่อีกคอลัมน์ผู้เขียนคนเดียวกัน แต่เขียนได้ไม่ดี ซึ่งเป็นหน้าที่ของบรรณาธิการที่จะต้องดูความสามารถของกองบรรณาธิการของตน และมอบหมายหน้าที่ให้ตรงกับความสามารถของนักเขียนด้วย

2.3 การนำเสนอเนื้อหาประเภทสารคดี

สารคดีคืองานเขียนที่บรรยายเรื่องราวในเชิงเจาะลึก เน้นการสร้างความรู้สึกรังสรรค์ทางอารมณ์และความบันเทิง สารคดีเป็นศิลปะชิ้นหนึ่งที่มีคุณค่าทั้งทางข้อมูลและทางอารมณ์ วิชาดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:182) ได้กล่าวว่า สารคดีและบทความมีความหมายที่ใกล้เคียงกันมาก ควรสร้างความเข้าใจให้ถ่องแท้ และนิตยสารในปัจจุบันพบว่ามีข้อเขียนในลักษณะสารคดีมากขึ้น ซึ่งนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี มีงานเขียนประเภทสารคดีจำนวน 1 คอลัมน์ ได้แก่ คอลัมน์ Lanna world

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สร้างผังอภิปรายผลการศึกษาตามโครงสร้างดังภาพ 9

ภาพ 9 แสดงผังอภิปรายผลการศึกษาด้านเนื้อหาประเภทสารคดีของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

อย่างไรก็ดีผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกที่มีต่องานเขียนสารคดีของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ในด้านของหลักการเขียน คุณลักษณะ และข้อเสนอแนะของสารคดี ดังต่อไปนี้

- 3.1 หลักการเขียนสารคดี / ลักษณะของสารคดี
- 3.2 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน
- 3.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุง

3.1 หลักการเขียนสารคดี / ลักษณะของสารคดี

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียนสารคดีว่าเป็นลักษณะของสารคดีขนาดสั้น ข้อมูลน้อยการเขียนไม่น่าประทับใจ ดังปรากฏในการให้สัมภาษณ์ดังนี้

...คอลัมน์ Lanna world ของนิตยสารฉบับที่ 17 คือเรื่องของ ยันต์ ของดีเมืองเหนือ เป็นสารคดีขนาดสั้น มีการเขียนถูกต้องตามโครงสร้างลักษณะการเขียนสารคดี แต่การเริ่มต้นด้วยนิยามของคำว่ายันต์ดูธรรมดา เนื้อเรื่องมีข้อมูลค่อนข้างน้อยซึ่งอาจจำกัดด้วยพื้นที่ การสรุปก็ธรรมดา ไม่สร้างความประทับใจ แต่เรื่องที่หยิบยกมาเขียนเป็นเรื่องที่น่ารู้มีความสร้างสรรค์ดี นำเรื่องที่ใครๆ คิดว่าไม่สำคัญ เรื่องที่คนมองข้าม นำมาเขียน แต่เนื้อหาขาดสาระ ซึ่งสารคดีจะเน้น Informationess ...

(ศรีธรรม์ โรจนสุพจน์)

นักวิชาการอีกท่านหนึ่งได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นแรกว่าการเขียนสารคดีธรรมดา ไม่น่าสนใจ ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

...วัตถุประสงค์ของการเขียนสารคดีคือการนำเสนอข้อเท็จจริง ที่มุ่งให้ความบันเทิง จากที่ได้อ่านคอลัมน์ Lanna world ของหลายๆ ฉบับ พบว่าการเขียนขาดโครงสร้างของการเขียนสารคดี ไม่มีความน่า เปิดเรื่องด้วยการเข้าสู่เนื้อหา และจบแบบไม่สรุปความ แต่เรื่องที่น่าเสนอนั้นมีความน่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว และเน้นเรื่องอดีตของเชียงใหม่ ซึ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี แต่การนำเสนอไม่น่าสนใจ ไม่สามารถสะกดอารมณ์ของผู้อ่านได้...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

สมาชิกมีความคิดเห็นต่อการนำเสนอสารคดีในหลากหลายความคิดเห็น ซึ่งส่วนมากจะเป็นเรื่องของข้อเสนอแนะ ดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...เนื้อหาประเภทสารคดี มีน้อยมาก น่าจะเพิ่มคอลัมน์ประเภทนี้อีก เพราะเพิ่มความรู้ให้กับเรา และผู้เขียน เขียนได้ดี เพลิดเพลิน...

(ชัยมณี จีรพงษ์)

...ภาพประกอบสารคดีน่าจะเป็นภาพสี เพราะเมื่อได้ยินคำว่าสารคดี จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ หากเพิ่มสีสันในการจัดภาพ และคอลัมน์ จะดึงดูดให้น่าอ่านมากขึ้น...

(ธราทิพย์ สุคันธนาค)

...มีการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจน เพิ่มความรู้ให้กับผู้อ่าน ซึ่งสารคดีจะเน้นเรื่องโบราณของเมืองเชียงใหม่ เป็นการนำเรื่องเก่า มาเปิดเผย สร้างความรู้ให้กับเรา และทำให้เราอยากศึกษาข้อมูลต่อ เมื่ออ่านสารคดีแล้ว เช่น เรื่องยันต์ มีการให้ความหมายของยันต์แต่ละชนิดพร้อมยกตัวอย่างประกอบ ผู้อ่านสามารถนำชื่อนี้ไปค้นหาต่อได้ เมื่ออ่านแล้วอยากได้ยันต์มาเก็บไว้ เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ...

(วิจิตรา มาโน)

...สารคดีกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก อยากค้นหาเรื่องราวที่กล่าวในสารคดี เพราะส่วนมากจะเป็นเรื่องราวลึกลับในสมัยล้านนา ถือเป็นเรื่องใกล้ตัวเรา เมื่อได้อ่านเนื้อหาประเภทนี้ทำให้ได้ความรู้มากมาย และชอบที่เน้นเรื่องของเชียงใหม่...

(จันทิรา อยู่บัวสาย)

...การนำเสนอข้อมูลสารคดี มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งคิดว่าผู้เขียนน่าจะรวบรวมแหล่งข้อมูลมาจากหลายแหล่ง เพราะการนำเสนอมีหลากหลายมุมมองในเรื่องเดียวกัน...

(ฉันทนา แก้วเฮียง)

...ไม่มีการเกริ่น ก่อนนำเข้าสู่เรื่อง เนื้อความในการเขียนอธิบายได้ดี บรรยายให้เห็นภาพ ให้เห็นถึงวิถีชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของ เรื่องที่น่าเสนอ ถือว่าได้บรรลุสในการอ่านทุกด้าน บทสรุปควรมีการดึง ประเด็นที่สำคัญให้ผู้อ่านได้แง่คิดจากเรื่องที่น่าเสนอ...

(บัณฑิต พุทธิพงษ์กุล)

3.2 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน

ความคิดเห็นจากนักวิชาการ

นักวิชาการมีความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะของผู้เขียน ว่ายังขาดความรู้ ในหลักการเขียนสารคดี ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ดังนี้

...นักเขียนมีสไตล์การเขียนที่เรียบง่าย ขาดความประทับใจในแง่กลวิธีในการนำเสนอ แต่ก็มีประโยชน์ในแง่ของคุณค่าเนื้อหา จากผลงานเห็นได้ว่านักเขียนขาดความรู้ ในด้านการเขียนสารคดี บรรณาธิการจะต้อง พิจารณาและปรับปรุงงานเขียนให้ดีกว่าเดิม...

(ศรัทธา โรจนสุพจน์)

...งานเขียนขาดบรรณศิลป์ การเขียนสารคดีมุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้ความรู้และความเพลิดเพลิน แต่ผู้เขียนเน้นแต่ข้อมูล ขาดลีลาในการนำเสนอ และนักเขียนเป็นนักเขียนอิสระ ที่มีความรู้จริงเรื่องโบราณของจังหวัด เชียงใหม่ แต่ขาดความรู้ในเรื่องของงานเขียนเชิงสารคดี ทำให้ขาดคุณสมบัติของการเขียนสารคดีที่ดี กองบรรณาธิการควรช่วยในเรื่องของการขัดเกลาข้อมูล เพื่อให้เนื้อหานำเสนอออกมาเป็นสารคดีอย่างแท้จริง...

(สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม)

ความคิดเห็นจากสมาชิก

สมาชิกมีความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะในการเขียนสารคดีของนักเขียน ทั้งในด้านดีและด้านลบดังปรากฏในบทสัมภาษณ์ดังนี้

...การเขียนความน่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่ได้ใจความไม่ทราบว่าผู้เขียนต้องการบอกอะไร ต้องอ่านทั้งเรื่องถึงจะเข้าใจ...

(พิมพ์า แซ่เฮง)

...เนื้อหาประเภทสารคดี มีน้อยมาก น่าจะเพิ่มคอลัมน์ประเภทนี้อีก เพราะเพิ่มความรู้ให้กับเราและผู้เขียน เขียนได้ดี เพลิดเพลิน...

(จรรยาวิทย์ รัชฎศรัยสุกุล)

..ผู้เขียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เขียนจริง บอกข้อมูลชัดเจน ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ คอลัมน์นี้มีความน่าสนใจมาก อยากให้มีต่อไป...

(สุภาวรี คีสูงเนิน)

...คนเขียนเก่ง มีความรู้เยอะ จากที่อ่านหลายๆ ฉบับนักเขียนก็จะมีเรื่องที่น่าสนใจมาเสนอตลอดเวลา และใช้ภาษาง่าย หากมีคำศัพท์เฉพาะก็จะมี ความหมายกำกับทุกครั้ง...

(มนชัย เตจ๊ะสา)

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิก ด้านสารคดี

นักวิชาการ	สมาชิก
1. เรื่องที่น่าสนใจเป็นเรื่องที่น่ารู้ มีความสร้างสรรค์ เน้นเรื่องอดีตของเชียงใหม่ ซึ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี	1. ภาพประกอบสารคดีควรเป็นภาพสี เพื่อดึงดูดให้น่าอ่านมากขึ้น
2. การเขียนบางฉบับเขียนได้ถูกต้องตามโครงสร้างลักษณะการเขียนเนื้อหาประเภทสารคดี แต่บางฉบับยังไม่ถูกต้องเท่าที่ควร	2. มีการยกตัวอย่างประกอบ ทำให้สื่อความหมายได้ชัดเจน
3. การเขียนเนื้อหาบางฉบับ การเกริ่นนำยังขาดความน่าสนใจ และการสรุปยังไม่โดดเด่น และไม่สร้างความประทับใจ	3. เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ การนำเสนอข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ
	4. ไม่มีการเกริ่นนำเข้าสู่เรื่อง
	5. เนื้อหามีการอธิบายได้ดี ได้อรรถรสในการอ่าน

ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและทักษะของผู้เขียนจากนักวิชาการและสมาชิก

นักวิชาการ	สมาชิก
1. ผู้เขียนมีการเขียนที่เรียบง่าย ขาดความประทับใจในการนำเสนอ	1. การเขียนความนำอ่านแล้วไม่เข้าใจ ยังสื่อความได้ไม่ดีเท่าที่ควร
2. นักเขียนขาดความรู้ในด้านการเขียนสารคดี เนื่องจากนักเขียนเป็นนักเขียนอิสระ ที่มีความรู้จริงในเรื่องนั้น ๆ แต่ขาดความรู้ในเรื่องของงานเขียน	2. ผู้เขียน เขียนได้ดี เพลิดเพลิน 3. ผู้เขียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เขียนจริง บอกข้อมูล ได้ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้
3. งานเขียนขาดอรรถรส เนื่องจากผู้เขียนเน้นแต่ข้อมูล แต่ขาดความชำนาญในการใช้ภาษา	4. มีการใช้ภาษาที่ง่าย และหากมีคำศัพท์เฉพาะก็จะมีคำอธิบายกำกับทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

1. หากนิตยสารมีพื้นที่ ควรให้ความสำคัญกับข้อเขียนเชิงสารคดี มากขึ้น เพราะเป็นงานเขียนที่ประเทืองปัญญา มีประโยชน์ มีคุณค่า กว่าเรื่องเบาๆ ที่มีมากในนิตยสารนี้
2. เรื่องที่นำเสนอ น่าจะเกี่ยวกับเรื่องบ้านและอาหารมรดก เช่น เรื่องการปลูกบ้านของชาวล้านนาในสมัยโบราณ
3. หากมีสารคดีที่เด่น อาจช่วยเสริมจุดขายและสร้างอัตลักษณ์ให้กับนิตยสารบ้านดี ~ ที่คิดได้ เนื่องจากงานเขียนเชิงสารคดีเป็นที่นิยมในนิตยสาร
4. ผู้เขียนควรศึกษาหาความรู้ในหลักการเขียนสารคดีเพิ่มเติม จะทำให้งานเขียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาด้านสารคดีพบว่า สารคดีที่เสนอในนิตยสารบ้านดี ที่คิดดี มีจำนวน 1 คอลัมน์ เรื่องราวที่เลือกนำมาเสนอมีความน่าสนใจ มีหลักการเขียนถูกต้องตามโครงสร้างของการเขียนสารคดี ผู้เขียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่เขียน

ส่วนทักษะการเขียนของกองบรรณาธิการขาดความน่าสนใจ การดำเนินเรื่องธรรมดา ขาดอรรถรสในการอ่าน

วิจารณ์ผลการวิจัย

สารคดีเป็นบทความที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดของเนื้อหาที่นำเสนอในนิตยสารบ้านคิ-
 ทินดี ซึ่งมีเพียง 1 คอลัมน์ นักวิชาการและสมาชิกมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรเพิ่มคอลัมน์
 ประเภทสารคดีให้มากขึ้น นักวิชาการมองว่า สารคดีจะช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับนิตยสาร ซึ่งสอดคล้อง
 กับแนวคิดของวิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:181) ที่กล่าวว่านิตยสารที่วางขายอยู่ในท้องตลาด
 ปัจจุบัน จะพบว่ามีข้อเขียนลักษณะสารคดีมากขึ้น นิตยสารในอดีตมักเน้นเรื่องสั้น นวนิยาย เพราะ
 มีผู้อ่านจำนวนมากก่อนข้างจำกัด แต่ปัจจุบันนิตยสารมีผู้อ่านเฉพาะกลุ่มจำนวนมาก

นักวิชาการทั้งสองคนมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันในด้าน โครงสร้างการเขียน
 สารคดี นักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวว่าสารคดีมีการเขียนที่ถูกต้องกับโครงสร้างการเขียนสารคดี แต่
 การเกริ่นนำดูธรรมดา ในขณะที่นักวิชาการอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า การเขียนสารคดีที่ดี ควรมีการเกริ่น
 นำ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้อ่านก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหา ซึ่งฉบับที่ 17 เป็นเรื่อง ยันต์ ของดี เมือง
 ล้านนา ผู้เขียนเขียนความนำแบบ บอกความหมายของยันต์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับ
 การเขียนสารคดี ของมาลี บุญศิริพันธ์(2525 : 179-180) ที่กล่าวว่า รูปแบบของการเขียนสารคดีนั้น
 ความนำและความจบมีความสำคัญเท่าๆ กัน ความนำเปรียบเสมือนการเปิดฉากโหมโรง เป็นส่วน
 สำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านติดตามอ่านไปถึงตอนจบหรือไม่ ความจบก็เป็นส่วนสำคัญมากเช่นกับความ
 นำ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัย เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัด เชียงใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) องค์ประกอบของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เนื้อหาของนิตยสารบ้านดี-ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงนิตยสารบ้านดี-ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัย รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิตยสารและหลักการเขียน จำนวน 2 คน และสมาชิกปัจจุบันของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 15 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่ได้ศึกษาและนำมาวิเคราะห์ ให้สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี โดยนำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้ มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง นิตยสารให้ดีขึ้นต่อไป ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ด้านองค์ประกอบของนิตยสาร

ผลการวิจัยด้านองค์ประกอบ พบว่า นักวิชาการและสมาชิกเห็นว่าภาพปกเป็น องค์ประกอบที่มีความสวยงามมากที่สุด เป็นจุดขายของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี การออกแบบปก และองค์ประกอบปกโดยรวมมีความสวยงาม ซึ่งนิตยสารบอกประเภทของนิตยสารชัดเจน การ ออกแบบชื่อนิตยสารบนปกมีลักษณะคล้ายอักษรล้านนา เป็นเอกลักษณ์ของนิตยสาร หน้าสารบัญช ช่วยในการแนะนำเนื้อหา ภาพประกอบนิตยสารสวยงามโดยเฉพาะภาพที่ช่างภาพนิตยสารเป็นผู้ ถ่าย ภาพช่วยอธิบายส่งเสริมเนื้อหา การจัดวางรูปแบบโดยรวมมีความเหมาะสม สอดคล้องกับ แนวคิดในการออกแบบนิตยสาร การศึกษาข้อเสนอแนะพบว่า คำโปรยหน้าปกมีเนื้อหามากไป ควร ตัดตัดทอนเนื้อหาออกบ้างเพื่อไม่ให้บดบังความสวยงามของภาพปก หน้าสารบัญชต้องปรับปรุงใน ด้านการจัดหน้าและระบุเลขหน้าที่ภาพประกอบด้วย ภาพประกอบที่นำมาจากแหล่งอื่น ต้องมีการ คัดเลือกภาพที่มีคุณภาพ ความละเอียดสูง และการออกแบบหน้านิตยสารควรจัดให้เป็นไปใน ลักษณะเดียวกันทั้งหมด

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ด้านเนื้อหาของนิตยสาร

เนื้อหาที่นำเสนอในนิตยสารมี 3 ประเภท คือ 1) ข่าว จำนวน 8 คอลัมน์
2) บทความ จำนวน 16 คอลัมน์ และ 3) สารคดี จำนวน 1 คอลัมน์

ข่าวที่นำเสนอในนิตยสารส่วนมากเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ในจังหวัดเชียงใหม่ มีคุณค่าในด้านความใกล้ชิด และนักเขียนมีความสามารถในการเขียนข่าววิเคราะห์ ผู้อ่านได้รับประโยชน์ แต่กองบรรณาธิการต้องระมัดระวังในการเสนอข่าวปัจจุบัน เพราะนิตยสารมีการจัดทำไว้ล่วงหน้า ถ้านิตยสารจะตีพิมพ์ข่าวนั้นจะขาดความสด

บทความที่นำเสนอในนิตยสารส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบ้านและที่ดิน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการทำนิตยสาร มีหลักการเขียนตรงตามโครงสร้างของการเขียนบทความ นักเขียนมีการใช้ภาษาที่ดี อ่านเข้าใจง่าย แต่การนำเสนอเนื้อหาของบทความส่วนใหญ่ชื่อเรื่องมักไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

สารคดีที่นำเสนอในนิตยสารเน้นเรื่องในอดีตของจังหวัดเชียงใหม่ เนื้อหาที่น่าสนใจ ให้ความรู้กับผู้อ่าน การเขียนตรงตามโครงสร้างการเขียนสารคดี แต่ขาดคุณลักษณะที่ดีของการเขียนสารคดีในด้านความเพลิดเพลิน และการเกริ่นนำต้องเขียนดึงดูดให้ผู้อ่านอยากติดตาม และการสรุปจะต้องมีความสำคัญเท่ากับการเกริ่นนำด้วย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไข

ด้านองค์ประกอบ โดยรวมแล้วยังต้องปรับปรุงปกในด้านของการใช้สี อย่านำภาพและตัวหนังสือกลมกลืนกัน หน้าสารบัญต้องมีความชัดเจนมากกว่านี้ รูปภาพที่นำมาแหล่งอื่นต้องเลือกอย่างพิถีพิถัน ภาพต้องให้อารมณ์ สื่อความหมายได้ ซึ่งภาพยังขาดสิ่งเหล่านี้ รูปแบบการจัดหน้า ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ของบรรณาธิการศิลปกรรมให้มากกว่านี้ จะดีขึ้น

ด้านเนื้อหา โดยควรมีเนื้อหาที่ครอบคลุม ทันเหตุการณ์ ควรมีการวิเคราะห์ข่าวเสนอทั้งด้านบวกและลบ เนื้อหาควรเจาะลึกให้ได้ความจริงมากกว่านี้ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ควรเพิ่มเนื้อหาประเภทสารคดี เพราะในนิตยสารมีเนื้อหาประเภทสารคดีเพียง 1 คอลัมน์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางให้กับผู้ผลิตนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี และ

นิตยสารประเภทเดียวกัน เพื่อปรับปรุงและพัฒนารูปแบบด้านองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านบรรณาธิการ ผู้บริหาร เจ้าของกิจการนิตยสาร

จากผลการวิจัยการวิเคราะห์องค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี พบว่า

- บรรณาธิการบริหารของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ขาดประสบการณ์ในการทำนิตยสาร ทำให้การวางแผนผลิตไม่เป็นไปตามกำหนดการออกของนิตยสาร

- บรรณาธิการควรมีการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะผลิตนิตยสาร เพื่อให้ได้นิตยสารที่มีเนื้อหาตรงตามความต้องการของผู้อ่าน

- บรรณาธิการบริหารควรให้การสนับสนุนทีมงานผลิตนิตยสารในด้านการศึกษาความรู้เพิ่มเติมในตำแหน่งที่ปฏิบัติ กองบรรณาธิการควรได้รับการสอนด้านการเขียนข่าว บทความสารคดี ของนิตยสาร บรรณาธิการศิลปกรรมควรได้รับการศึกษาด้านการออกแบบนิตยสารอย่างจริงจัง เพื่อให้ทีมงานผลิตนิตยสารเข้าใจหลักการผลิตนิตยสาร

ข้อเสนอแนะด้านการออกแบบนิตยสาร ของบรรณาธิการศิลปกรรม และด้านเนื้อหาของกองบรรณาธิการ

จากการศึกษาพบว่าบรรณาธิการของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ไม่ได้จับด้านการออกแบบนิตยสารโดยตรง ทำให้ประสบปัญหาในด้านของการใช้สี รูปภาพ ความเป็นเอกภาพในการออกแบบนิตยสาร ดังนั้น

- ฝ่ายบรรณาธิการศิลปกรรม จะต้องมีการศึกษางานออกแบบนิตยสารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาฝีมือ และศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบนิตยสาร ทั้งด้านการออกแบบปก การเลือกใช้สี การวางภาพประกอบ ศึกษาการออกแบบหน้าสารบัญที่ตรงตามหลักการออกแบบหน้าสารบัญ และการเลือกภาพประกอบสำหรับนิตยสาร

- ฝ่ายบรรณาธิการศิลปกรรมควรศึกษาตัวอย่างการออกแบบนิตยสารจากนิตยสารประเภทเดียวกัน ที่ได้รับการยอมรับจากผู้อ่าน เช่น นิตยสารบ้านและสวน นิตยสารรูม ฯลฯ

- กองบรรณาธิการ ควรแสวงหาข่าวสาร เรื่องราวที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจตลอดเวลา เพราะการเขียนนิตยสารจะต้องเป็นความรู้ ข้อเท็จจริง และความเพลิดเพลิน

- เนื้อหาที่น่าสนใจในนิตยสารจะต้องเป็นเรื่องที่กองบรรณาธิการ ได้ศึกษาอย่างถ่องแท้ และศึกษาจากเอกสารหลายๆ แหล่ง เพื่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล

- การเขียนเรื่องบางเรื่องกองบรรณาธิการควรเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเขียนอย่างแท้จริง เช่น งานเปิดตัวโครงการบ้าน กองบรรณาธิการต้องไปสถานที่จริงเพื่อช่วยในการบรรยายเรื่อง

- กองบรรณาธิการควรเพิ่มเนื้อหาประเภทสารคดี เพราะในนิตยสารมีสารคดีเพียง 1 คอลัมน์ ซึ่งปัจจุบันนิตยสารต่างๆ มุ่งนำเสนอเนื้อหาประเภทสารคดีเป็นหลัก

- การนำเสนอบทความเชิงโฆษณา กองบรรณาธิการควรใช้ศิลปะในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังอ่านโฆษณาสินค้า

- กองบรรณาธิการและบรรณาธิการศิลปกรรมจะต้องมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เนื้อหาและการวางองค์ประกอบเป็นเอกภาพ

ข้อเสนอแนะด้านผู้อ่านและสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

จากการศึกษาความคิดเห็นจากสมาชิก พบว่าสมาชิกได้เสนอข้อควรปรับปรุงทั้งด้านองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสาร ดังนี้

- ผู้อ่านและสมาชิก ควรมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นถึงความต้องการของตนเองที่มีต่อนิตยสาร ทั้งด้านองค์ประกอบและเนื้อหา เพื่อให้บรรณาธิการบริหาร นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาให้ตรงความต้องการของผู้อ่าน

ข้อเสนอแนะสำหรับนักนิเทศศาสตร์และผู้ทำงานด้านสื่อสารมวลชน

- สามารถนำผลการวิจัยด้านองค์ประกอบและเนื้อหาของนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ในครั้งนี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาและวิจัยในครั้งต่อไปได้

- สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นแนวคิดในการผลิตนิตยสารหรือนำไปปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาของนิตยสารให้มีความสอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้อ่าน

- สามารถนำผลการวิจัย ไปเป็นแนวทางในการศึกษาแนวคิดในการออกแบบนิตยสาร และการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสาร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการเก็บข้อมูล

- ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นสมควรว่า ควรมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบตัวต่อตัว ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้อย่างใกล้ชิด สามารถติดตามผล และช่วยให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

- ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นสมควรว่า ควรขยายขอบเขตในการเก็บข้อมูล นอกจากสมาชิกแล้วควรเก็บข้อมูลจากผู้ที่ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วย เนื่องจากนิตยสาร บ้านดีที่คินดี เป็นนิตยสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

- ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นสมควรว่าควรเพิ่มพื้นที่ในการเก็บข้อมูล นอกเหนือจากจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากนิตยสารบ้านดี ที่คินดี มีการจำหน่ายทั่วทั้งประเทศไทย ทั้งนี้การเก็บข้อมูลจากพื้นที่อื่นๆ จะช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้อ่านที่แตกต่างกัน ทำให้ได้ ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย

- ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นสมควรว่า ควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ เคยอ่านนิตยสาร ทั้งนี้เพื่อนำเหตุผลของการไม่เปิดรับนิตยสารบ้านดี ที่คินดี มาแก้ไขและปรับปรุง ในข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน

ข้อเสนอแนะในการออกแบบเครื่องมือ

เครื่องมือควรกระชับและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน หากกลุ่มตัวอย่างไม่ เข้าใจคำถาม จะทำให้ตอบไม่ตรงประเด็น อาจทำให้ข้อมูลที่ได้รับผิดพลาดและคลาดเคลื่อน

ข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการศึกษาเปรียบเทียบนิตยสาร อสังหาริมทรัพย์ฉบับอื่นในจังหวัดเชียงใหม่กับนิตยสารบ้านดี ที่คินดี และการศึกษาด้านข้อมูลทาง ประชากรศาสตร์ของผู้อ่าน เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการ เปิดรับนิตยสาร

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้มีคำถามปลายปิดด้านลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ ความพึงพอใจ และการเปิดรับนิตยสาร

ข้อเสนอแนะเรื่องตัวแปร

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาเกี่ยวกับประเด็น 1) สาเหตุในการเปิดรับ นิตยสาร 2) ความพึงพอใจของผู้อ่านที่มีต่อนิตยสาร 3) ประเภทเนื้อหาที่อยากให้มีในนิตยสาร

ข้อเสนอแนะเรื่องที่ควรวิจัย

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้ศึกษาในหัวข้อ การวิเคราะห์องค์ประกอบและ เนื้อหาของนิตยสารฉบับอื่น

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้ศึกษาในหัวข้อ ปัจจัยและสาเหตุในการเลือก เปิดรับนิตยสารฉบับอื่นๆ ทั้งในจังหวัดเชียงใหม่และต่างจังหวัด

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้ศึกษาในหัวข้อ ความพึงพอใจของผู้อ่านที่มีต่อ
นิตยสาร

การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นควรให้ศึกษาในหัวข้อ การศึกษาความต้องการของ
ผู้อ่านในด้านประเภทเนื้อหาของนิตยสาร

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. 2525. การใช้ภาษา. ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย.
- จงจิตร ศรีพรรณ โรเบิร์ต. 2543. บรรณานุกรมนิตยสาร. เชียงใหม่ : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจือ สตะเวทิน. 2517. ภาษาไทยอุดมศึกษาเล่ม 2 ตำรับร้อยแก้ว. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- ฉอาน วุฒิภกรรรักษา. 2525. “หลักการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์” ใน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชวลิต ปัญญาลักษณ์. 2525. “หลักเบื้องต้นในการเรียบเรียงบทความ” ใน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เรือนอักษร.
- ครุณี หิรัญรักษ์. 259. การเขียนหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชัน วัลลิโก. 2527. “หลักการเขียนข่าวเบื้องต้น” ใน คู่มือการประชาสัมพันธ์ : เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 263. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ปัจจุยา วุฒิประสิทธิ์. 2534. นิตยสารกับการใช้ภาพโฆษณา : ศึกษาในเชิงจิตวิทยาการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พีระ จิรโสภณ. 2533. “นิตยสารและวารสาร,” ใน เอกสารสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มาลี บุญศิริพันธ์. 2525. “การเขียนสารคดี” ในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร.
- _____. 2532. “การจัดทำนิตยสารและวารสาร,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ระวีวรรณ ประกอบผล. 2530. นิตยสารไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา เกตุภาค. ม.ป.ป. การเขียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. 2531. การเขียนในงานส่งเสริม. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- วิษณุ สุวรรณเพิ่ม. 2528. นิตยสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิทธา พิณีภูวคณ. 2530. “การเขียนสารคดี”. เอกสารการสอนชุดวิชา การข่าวและบรรณารักษ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิทธา พิณีภูวคต, นิตยา กาณจนวรรณ, สาทิ ศรีเพ็ญ และสมพันธ์ เลขะพันธุ์. 2516. การเขียน.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุชาดา จักรพิสูทธิ์. 2531. “กว่าจะเป็น 108 เรื่องสารคดี” สารคดี. 4,37 (มีนาคม) 2531 : 25-54

อุเทน ปัญโญ. 2543. ระเบียบวิธีวิจัย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอเจนซี ฟอรั เรียลเอสเตท แอฟเฟร์. 2548. “การประเมินราคาทุนทรัพย์” [ระบบออนไลน์].

<http://www.area.co.th>. (12 ธันวาคม 2550)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นของนักวิชาการและสมาชิกที่มีต่อนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ในด้านขององค์ประกอบและเนื้อหา

1. ด้านเนื้อหา

1.1 คอติมันน์ประเภทข่าว

ข่าวสั้น - News & events , แวดวงอสังหาริมทรัพย์

ข่าวเศรษฐกิจ – Hot Issue, Report, เรื่องน่ารู้

ข่าววิเคราะห์ – จับตามอง, วิเคราะห์, Politic & Real estate

1.1.1 การรวบรวมข่าวและวิธีการสื่อข่าว

1.1.2 คุณค่าของข่าว

- ความสอดคล้องสมัย	- ความใกล้ชิด
- ความเด่น	- ความแปลกประหลาด
- ผลกระทบกระเทือน	- ความชัดเจน
- ความมีเจตนา	- ปุณชนสนใจ
- เพศ	- ความขบขัน
- ความเปลี่ยนแปลง	- ความก้าวหน้า

1.1.3 คุณภาพของข่าว

- ความถูกต้องครบถ้วน	- สมดุลและเที่ยงธรรม
- ความจริง	- ความง่าย กะทัดรัด ชัดเจน
- ทันทต่อเหตุการณ์	- ความเจาะลึกในเนื้อหา
- ประโยชน์ในการนำไปใช้	

1.1.4 ลักษณะการได้มาของข่าว

- ข่าวที่ได้จากการแสวงหาหรือรวบรวมด้วยตนเอง
- ข่าวที่ไม่ได้แสวงหาด้วยตนเอง รวบรวมจากแหล่งข้อมูลอื่น

1.1.5 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน

1.1.6 จุดดี

1.1.7 จุดด้อย

1.1.7 แนวทางและวิธีในการปรับปรุง

1.2 คอลัมน์ประเภทบทความ

Update, Home Fair, บ้านดี สตอรี่, Cover story, Open House, บ้านดี สถาปัตย์,
Around the world, Scoop, Let's eat out, หมอบ้าน, ฮวงจุ้ย, Entertainment, Avertorial

1.2.1 โครงสร้างการเขียนบทความ

- ชื่อเรื่อง
- ความนำ
- เนื้อเรื่อง
- ส่วนสรุป

1.2.2 ลักษณะของบทความที่ดี

- 2.2.1 ความน่าเชื่อถือ
- 2.2.2 ความง่าย
- 2.2.3 ความมีเสน่ห์
- 2.2.4 ความจูงใจให้ติดตาม
- 2.2.5 มีการยกตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจ
- 1.2.3 เนื้อหาสาระ /การให้ความคิด/ความรู้/ ใจความสำคัญ
- 1.2.4 การเรียบเรียง
- 1.2.5 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน
- 1.2.6 จุดดี
- 1.2.7 จุดด้อย
- 1.2.8 แนวทางและวิธีในการปรับปรุง

1.3. คอลัมน์ ประเภท สารคดี

ย้อนรอยล้านนา

1.3.1 หลักการเขียนสารคดี

- ความนำ
- ส่วนเชื่อม
- เนื้อเรื่อง
- ความจบ

1.3.2 คุณลักษณะของสารคดี

- ความคิดสร้างสรรค์
- ความเป็นตัวของตัวเอง
- ความน่าสนใจและความเพลิดเพลิน
- การให้ข่าวสารความรู้
- ความสดและทันสมัย
- มีโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม
- ความถูกต้อง
- การสร้างอารมณ์ร่วม
- การใช้ตัวอย่างที่เหมาะสม
- ตรรกะในการเขียน

- การใช้ภาพประกอบเพื่อเสริมความเข้าใจและเนื้อหา

- ประโยชน์

- คุณค่า

1.3.3 การใช้คำ/สำนวน/ประโยค/การอุปมาอุปมัย

1.3.4 ความสามารถและทักษะของผู้เขียน

1.3.5 จุดดี

1.3.6 จุดด้อย

1.3.7 แนวทางและวิธีในการปรับปรุง

2. ด้านองค์ประกอบ

2.1 ปก (Cover)

องค์ประกอบของปก

- ชื่อนิตยสาร

- รายการนิตยสาร ได้แก่ ฉบับที่ ปีที่ เดือน พ.ศ. ราคา สารบัญเรื่องภายในเล่ม และรูปภาพ/สี/ช่องว่าง/แสงเงา/สมดุล/ความกลมกลืน

2.2 หน้าสารบัญ

องค์ประกอบหน้าสารบัญ

- ชื่อนิตยสาร / ชื่อเรื่อง / ชื่อผู้แต่ง / ชื่อผู้ถ่ายปก / ออกแบบปก

- ภาพในเรื่อง ภาพประกอบชื่อเรื่อง

- ภาพโฆษณา

- อักษรแบบต่างๆ

- ตัวเลขหน้า

รายการหนังสือ (บรรณาธิการ/ผู้พิมพ์/ คณะผู้จัดทำ/ โทรศัพท์/ ฉบับที่ / ปีที่ ฯลฯ)

2.3 คุณลักษณะของหน้าสารบัญ

- ความง่ายต่อความเข้าใจ

- ความงาม

- ภาพประกอบ

- ตัวหนังสือ

- รูปแบบ

2.4 ภาพประกอบ

- ดึงดูดความสนใจ
- ประกอบเรื่องราว
- ให้อารมณ์
- สามารถอธิบายเรื่อง
- สื่อความหมาย
- ให้บรรยากาศ

2.4.1 ทักษะของช่างภาพ

- จุดดี
- จุดด้อย
- แนวทางการแก้ไขปรับปรุง

2.5 รูปแบบคอลัมน์ / ขนาดเล่ม

- สีพื้น
- การออกแบบ/ความคิดสร้างสรรค์
- ความต่าง
- ความประณีต
- คุณค่า
- ประโยชน์

2.5.1 จุดดี

2.5.2 จุดด้อย

2.5.3 แนวทางการแก้ไขปรับปรุง

ภาคผนวก ข

ภาพถ่ายนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ภาพถ่ายอย่างนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี

ปกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ฉบับที่ 17 (ยุคจำหน่าย)

บ้านดี
ที่ดินดี

BAAN DEE
real estate magazine

นิตยสารอสังหาริมทรัพย์ & ไลฟ์สไตล์ชั้นนำ ข้อมูลข่าวสารบ้านและที่ดิน สำหรับผู้บริโภค
www.baandeemag.com

Year 2 No.17 February 2006

THE DEMONSTRATION OF LOVE
การแสดงออกซึ่งรัก

INTEREST RATE RISE!!
เตรียมรับมือกับดอกเบี้ยขึ้น

การเมืองปี 49 กับผลกระทบต่อ
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
POLITICS IN 2006:
IMPACT ON REAL ESTATE

Panon
บ้านสวน

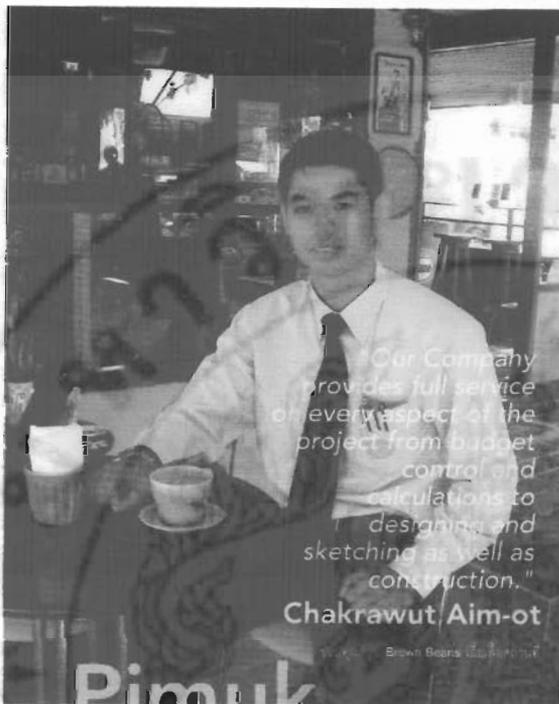
BAAN PANON
THE PANON HOUSING ESTATE,
THE GREATEST PRIVACY AMONGST QUALITY SOCIETY.
โครงการบ้านสวน
ที่สดแห่งการใช้ชีวิตที่เป็นส่วนหนึ่งในสังคมคุณภาพ

ISSN 1556-8447
977180644172
40
BAHT

สารบัญ

<p>DÉCOR</p> <p>สร้างเสน่ห์ "โรแมนติก" ให้บ้านของคุณ</p> <p>Create this Valentine for your lover</p> 	<p>Contents</p>
<p>IN FOCUS</p> <p>The Changkeaw brand</p> 	<p>BAANDEE EVENTS</p> <p>16 News & Events Q House เปิดบ้านใหม่ 20.5 ล้านบาท Q House - elegant & graceful accommodation begins at 20.5 million bath</p> <p>20 In Focus สร้างเสน่ห์ "โรแมนติก" ให้บ้านของคุณ The Changkeaw brand, a new style of decoration</p> <p>22 Up Date ชุดควบคุมสระว่ายน้ำอัตโนมัติ Automatic Pool Controller</p> <p>64 แวดวงอสังหาริมทรัพย์ / Property News ข่าวคราวเคลื่อนไหวในแวดวงอสังหาริมทรัพย์ News and movements in a real estate circle</p>
<p>COVER STORY</p> <p>on his way of loving gyen</p> <p><i>Baan Panon - What the Real Nature Is</i></p> 	<p>BAANDEE HOME & DECOR</p> <p>26 เปิดบ้านใหม่ / Open House Legend Spa - สปาให้ครบถ้วนทุกสิ่งอย่างที่บ้าน Legend Spa - Spa Heaven with the truly home hospitality</p> <p>30 Décor สร้างเสน่ห์ "โรแมนติก" ให้บ้านของคุณ Create this Valentine with Jilang Collection</p> <p>47 Lovely Garden จัดสวนอย่างไร...ให้บ้าน Lovely Garden. How to create a pleasant garden</p> <p>70 Home Clinic เคล็ดไม่ลับการปูกระเบื้อง Tile tips</p>
<p>SPECIAL SCOOP</p> <p><i>Mother's daughter</i></p> 	<p>BAANDEE PEOPLE</p> <p>43 People ความรักที่สมบูรณ์แบบจันน์รี่ พงษ์เย็น Mr. Jann Pangyen on his way of loving</p> <p>67 In one's life เกรซ เคลลี่... จากดาราสาวสู่เจ้าหญิง Grace Kelly from star to princess</p> <p>BAANDEE STORY</p> <p>23 Cover story คำสอนเก่าแก่กับคำสอนใหม่ที่บ้านพานอน Baan Panon - what the real nature is</p> <p>38 เรื่องขบถล้านนา / Lanna World ขบถ : ของดีเมืองเหนือ Lanna Yan (A cabalistic writing)</p> <p>40 Baandee story หนุ่มเนื้อรักกับสาวทอผ้า The story of Chinese Valentine's Day: a cowherd and a weaving maid</p> <p>56 Special Scoop การแสดงความดีต่อจากความรักที่แท้จริงของพยาน The demonstration of love</p>

ตัวอย่าง คอลัมน์ประเภท บทความ

"Our Company provides full service on every aspect of the project from budget control and calculations to designing and sketching as well as construction."

Chakrawut Aim-ot

Pimuk Construction

The name Pimuk Construction and Consultant Company may sound familiar to many people. That is because it is a company that willingly helps their customers in every step of the way when it comes to construction. Khun Chakrawut Aim-ot, the manager, proudly states, "Our Company provides full service on every aspect of the project from budget control and calculations to designing and sketching as well as construction. Moreover, our customers do not have to waste their time going to the bank or an administrative office because the company will take care of everything including the assembly of the electricity and water systems. What our customers do is just unpack their bags and move right on in."

With this company, house owners do not have to do a thing and they can also have complete control of their budget as well.

The feedback is quite satisfactory. We do not have to promote ourselves much since our customers will tell their friends and the word of mouth is always the best way to advertise. All the materials we use are from the Chiang Mai Pimuk Company which guarantees that the standard of quality will be met according to the ISO 9001:2000. The duration of construction is around 5 to 6 months including the garden and interior design."

With good feedback from the upper northern region, the company now plans to expand the market to the lower northern region as well.

We always think about how to be the best and satisfy our customers the most. Most importantly, we need to be responsible, have good time management and above all, being sincere to our customers."

For those who are looking for a reliable company to help construct a house or a high-quality architectural structure, please contact: 0-5385-1374 or www.pimuk.co.th

ผลงานคุณภาพรับสร้างบ้านทั่วภาคเหนือ "พิมุกต์คอนสตรัคชั่น"

text by นีรันนัท สุวรรณโคทย์ NEERANUN SUMWANNAKOTY
photo by ทิวตะวันเนตร TIAKORN KANDAENG

ชื่อของบริษัท พิมุกต์คอนสตรัคชั่น แอนด์ คอนซัลแทนท์ จำกัด หลายคนคงจะคุ้นหูกันแล้วกับบริษัทที่พร้อมจะให้ลูกค้าได้เห็นขั้นตอนการก่อสร้างทุกขั้นตอน เปรียบเสมือนคุณมีส่วนในการเลือกและตัดสินใจทุกอย่างจนกลายเป็นบ้านหนึ่งหลัง คุณจักรวาล เอ็มโอด ผู้จัดการบริษัท กล่าวถึงธุรกิจของบริษัทว่า

"บริษัทของเราให้บริการในเรื่องของการสร้างบ้านครบวงจรรับความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่การประมาณราคาค่าก่อสร้าง ออกแบบเขียนแบบจนกระทั่งรับเหมาก่อสร้าง เป็นธุระในทุกขั้นตอนแทนลูกค้าในกาตัดสินใจรับขนาดและดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างจนกระทั่งบ้านเสร็จสมบูรณ์ทุกอย่างจนกลายเป็นบ้านหนึ่งหลัง รวมไปถึงการติดตั้งบ้านเลขที่มีเตอร์ไฟฟ้า นำประปาจากหน่วยงานอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานเข้าไปอยู่อาศัยได้เลย โดยที่ลูกค้าไม่ต้องเสียเวลาดำเนินการ"

เรียกได้ว่าลูกค้าที่เข้าไปใช้บริการแทบไม่ต้องทำอะไรเลยและยังสามารถกำหนดงบประมาณที่ต้องการให้กับทางบริษัทได้อีกด้วย

กลุ่มลูกค้าของเราส่วนใหญ่จะเป็นคนเชียงใหม่ เป็นข้าราชการ อาจารย์ และมีในส่วนที่อยู่ต่างจังหวัดบ้าง การตอบรับจากลูกค้าถือว่าดีทีเดียวเพราะหลังๆ ลูกค้าของเราที่เคยใช้บริการจะพูดกันปากต่อปากทำให้บริษัทมีงานเข้ามาเรื่อยๆ เรื่องของวัสดุก่อสร้างที่ทางบริษัทเลือกก็มาจาก บริษัท เชียงใหม่พิมุกต์ จำกัด ที่เกิดขึ้นได้ถึงความมาตรฐาน ISO 9001:2000 ระยะเวลาในการก่อสร้างต่อบ้านหนึ่งหลังก็จะใช้เวลาประมาณ 5-6 เดือนก็เสร็จเรียบร้อย พร้อมทั้งการตกแต่งภายในและจัดสวนด้วย ลูกค้าที่ต้องการเพื่อนเจอดีแบบใหม่ก็สามารถเลือกได้ตามใจ

จากงานบริการออกแบบสิ่งก่อสร้างครบวงจรที่มีเสียงตอบรับมากมายจากกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในเขตจังหวัดภาคเหนือ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากภาคเหนือตอนบน อาทิ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง เพชรบูรณ์ อีกทั้งทางบริษัทยังได้เตรียมทีมงานออกไปให้บริการครอบคลุมทั่วถึงภาคเหนือตอนล่าง เช่น อุตรดิตถ์ พิษณุโลก ในอนาคตอันใกล้

"บริษัทของเราคืออยู่เสมอว่าจะทำอย่างไรให้งานที่ออกมามีคุณภาพและถูกใจลูกค้าที่สุด เราต้องทำงานให้ตรงเวลารับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบต่อลูกค้าแล้วอันนี้สำคัญสำหรับบริษัท"

การสร้างบ้านหนึ่งหลังไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะมันมีรายละเอียดมากมายเกินกว่าจะเรียกสั้นๆ แต่คำว่า "บ้าน" หากท่านใดที่ต้องการบ้านสักหลังก็สามารถเข้ามาคุยรายละเอียดกับสถาปนิกโครงการได้ เพื่อที่ท่านจะได้บ้านตรงตามความต้องการ หรือคุณมาปรึกษาการสร้างของทางบริษัทได้มาตรฐานตรงใจคุณ

ทางบริษัทพร้อมที่จะให้ลูกค้าได้เห็นขั้นตอนการก่อสร้าง วัสดุที่ใช้เพื่อให้ตรงตามความต้องการในมากที่สุด
ท่านใดสนใจติดต่อ 0-5385-1374 หรือที่เว็บไซต์ WWW.PIMUK.CO.TH

ตัวอย่างคอนัฒน์ประเภทข่าว

NewsEvents

Toyota Yaris

The Toyota Lanna Company held a car show called 'Are You Groovy' to launch the new 'Toyota Yaris', a five door hatch back car, on January 20, 2006. The Toyota Yaris was designed by a world leading design institute from France for the young new generations who believe in living their own life style.

เมื่อวันที่ 20 มกราคมที่ผ่านมา บริษัทโตโยต้า ลันนา จำกัด เปิดตัว Toyota Yaris รถแฮทช์แบค 5 ประตูที่ได้รับเกียรติออกแบบจากสถาบันชั้นนำของฝรั่งเศสเพื่อให้เป็นรถของคนรุ่นใหม่ที่มีสไตล์ดีเป็นของตัวเอง โดยคอนเสิร์ตงานคือ "Are you groovy" ในบรรยากาศแบบ Groovy PUB ที่เคยเปิดต้อนรับคนที่มีหัวใจ groovy สามารถทดลองขับเพื่อทดสอบสมรรถนะของ yaris พร้อมแฉอเนโซพิเศษสุดสำหรับคนจอง

Dharathevee hotel presents the Dine in Style Card

The Mandarin Oriental Dharathevee Chiang Mai hotel arranged an event to promote the new Dine in Style Card at Kad Dhara Shopping Village. This card offers its extra services and special discounts for the hotel's members. The event was a sensation and attracted many customers and medias.

โรงแรมดาราเทวีเปิดตัว Dine in Style Card

เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2549 ที่ผ่านมานี้ โรงแรม แมนดาริน โอเรียนเต็ล ดาราเทวี เชียงใหม่ จัดงาน Dine in Style Card at Kad Dhara Shopping Village เปิดตัว Dine in Style Card บัตรที่พร้อมทั้งประโยชน์ใช้สอยและส่วนลดมากมาย สำหรับท่านที่เป็นสมาชิกของทางโรงแรมมา ภายใต้งานประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อมวลชนและลูกค้าหลายท่านที่ให้ความสนใจ

ตัวอย่างคดีแม่ประเภทบทความ

ข้างแก้ว ทางเลือกใหม่ของคุณกระจกแก้วบ้าน

บริษัทบางกอกคริสตัล จำกัด เจ้าของผลิตภัณฑ์ ข้างแก้ว: ผลิตภัณฑ์คุณภาพโลพิเศษภายใต้การดำเนินงานของ คุณธรรมจักร พานิชชีวะ นักธุรกิจหนุ่มไฟแรง ที่ได้นำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาผสมผสานกับตัวสินค้าเพื่อที่จะได้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความซ้ำซากจำเจโดยเน้นการออกแบบ ลวดลายด้วยเทคนิคใหม่ๆ ที่นำมาใช้ในการ ตกแต่งลงในตัวผลิตภัณฑ์ให้มีความสวยงาม โดดเด่นและกลมกลืน สอดคล้องกับความ ต้องการของคุณลูกค้าอย่างลงตัว ช่วยสร้างความ สบายใจให้กับตัวบ้านและอาคารให้มีชีวิตชีวา ด้วยเทคนิคลวดลายที่จะพัฒนาปรับเปลี่ยนให้ เข้ากับยุคสมัยอย่างถาวรตลอดไปตลอดจนเทคโนโลยี

บางกอกคริสตัลก่อตั้งเมื่อปี 2537 ด้วย เม็ดเงินลงทุน 10 ล้านบาท ประมาณ 25 ล้านบาท) เมื่อด้วยคู่แข่งทางการตลาดจำนวนมากทำให้บางกอกคริสตัลต้องไม่หยุดนิ่ง พวกเขาเริ่มศึกษาวิจัยที่จะผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ดีที่สุด โดยพิถีพิถันในการใช้เทคโนโลยีร่วมสม ผสานกับการผลิต รวมทั้งการเลือกสรรวัตถุดิบ ที่มีคุณภาพพร้อมทั้งวิศวกรและทีม production ที่ถูกส่งตัวไปฝึกถึงประเทศเยอรมันและออสเตรีย เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงขั้นตอนการผลิต เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพมากที่สุด รวมทั้งเข้าใจถึง สภาพตลาดท้องถิ่นและตลาดระหว่างประเทศ อีกด้วย

text by วีรศักดิ์ จตุมาตย์วาทณ์ www.bangkokcrystal.com
photo by ทวีวาร กัมแดง www.bangkokcrystal.com

และด้วยความตั้งใจจริงที่ของทำให ข้างแก้ว ได้รับรองระบบคุณภาพมาตรฐานโลก ISO 9001:2000 ของเมืองไม่ว่ารางวัล **มาตรฐานอุตสาหกรรม** 1395 - 2546 โฉมสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์ เป็นรายแรก ของประเทศไทย เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นแนวหน้าในระดับประเทศอย่างแท้จริง ในขณะที่ตัวกับ ไซท์ว่าจะได้รับความไว้วางใจเฉพาะชาวไทยเท่านั้น ข้างแก้ว ผลิตภัณฑ์หลายหลากไทยยังได้รับความนิยมไป หลายหลายทวีปทั่วโลกไม่ว่าจะเป็น **ASIA, AUSTRALIA, EUROPE, AFRICA** หรือแม้กระทั่ง **NORTH and SOUTH AMERICA** ก็ได้รับความนิยมเช่นกัน จนทำให้ได้รับรางวัล **ผู้ส่งออกไปสินค้าไทยดีเด่นประเภท คราสินค้า (Prime minister exports award)** มาครองอย่างเดิมภาคภูมิใจ

โดยเทคนิคที่ข้างแก้วเลือกตกแต่งผลิตภัณฑ์นั้นเมื่ออยู่ 4 วิธีด้วยกันเริ่มที่เทคนิคการ **paint** เป็นการ วาดลวดลายลงบนกระจก จัดเป็นงาน **hand made** ที่ต้องอาศัยทั้งทักษะและความชำนาญอย่างสูงที่ต้องมี ความละเอียดถี่ถ้วนก่อนจะได้นำงานออกมาสู่กัน ต่อมาที่เทคนิคแบบ **inlay** เป็นการสร้างลวดลายโดย การนำแบบมาแกะกับบล็อกแก้ว หรือจะเป็นเทคนิคแบบพันทรายที่จะได้สีและลวดลายที่เป็นผิวให้ความ รุขีสึกนุ่มลื่นถึงแม้จะมีสีล้นน้อยแต่ก็มันเงาที่ดึงดูดไม่แพ้แบบอื่นเช่นกัน **Stain Glass** เป็นเทคนิคใหม่ทีลวด ลายเกิดจากการใช้เส้นเป็นตัวกันสีและแบ่งลวดลายออกเป็นส่วนๆ โดยได้แนวคิดมาจากการทำกระจกใน โบสถ์ของศาสนาคริสต์

สินค้าขายได้แบรนด์ ข้างแก้ว แต่ละชิ้นมันจึงมั่นใจได้ถึงคุณภาพทั้งความใสที่สะอาดของเนื้อแก้ว ซึ่งเป็น เนื้อแก้วคุณภาพเยี่ยมมีความคมชัดในทุกหลายละเอียดและมีมันเงาทุกชิ้นงาน เหมาะสำหรับการตกแต่งทั่ว ทั้งบริเวณภายในทั้งภายนอกและภายใน แต่ยังไม่หยุดเพียงเท่านี้ ข้างแก้ว ยังคงได้ศึกษาพัฒนาทั้งด้านรูป ทรง, ลวดลายและสีกันจนลือกแก้วสุดตระการตาถึงเทคนิคใหม่ๆ ที่สามารถกลมกลืนกับวัสดุก่อสร้าง ประเภทอื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้ออกแบบหรือเจ้าของบ้านได้ใช้จินตนาการแห่งการออกแบบและตกแต่งได้อย่าง ไร้ขอบเขต

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ **BANGKOK CRYSTAL CO.,LTD.**
โทร (662)4161737-9

Bangkok Crystal Co. Ltd. has produced Changkeaw (crystal elephant), a special quality crystal block made using new technology and provided for those who want something different. This product's beautiful and unique design means that, not only does the 'crystal elephant' stand out from other mass produced products, it can also be used for decorative purposes that suit what the customer wants.

Bangkok Crystal Co. Ltd. was established in 1994 with an investment of about U.S \$10 million (125 million at that time). Tough competition has meant that Bangkok Crystal has had to develop and create new products all the time as well as looking for new technologies and choosing good quality materials. They also sent their production team and engineers to be trained in Germany and Austria. The result is that the company achieved the internationally recognized ISO 9901: 2000, guaranteeing the standard of its products, and gained the Prime Minister's Export award.

There are four techniques that Bangkok Crystal uses. Hand Painting depends on the skill of the craftsmen and women. Inlaying is a way of imprinting a pattern on the crystal. Sand blasting softens the colors and patterns. And Staining uses a new technology whereby the pattern is formed by lines that protect the colors and separate the patterns.

You can be confident of the quality of all products in the Changkeaw Brand. The transparency of the crystal and sharpness of the patterns make them suitable for both interior and exterior decoration so that both architect and home owner can use them creatively and imaginatively. **For further information contact Bangkok Crystal Co.,Ltd. on (662) 4161737-9**

The Changkeaw brand, a new style of decoration

ตัวอย่างการจัดภาพประกอบนิตยสาร 1

Open House

Legend Spa

As Comfortable as Home

Text by อธิวัฒน์ อุตมดีเทกทิน TESTARAN UDONDREKREAK Photo by ทิวากร กั้นแสง Tivakorn Kandaeng

"ทั่วยกแก้ว" ถนนซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อยมาจนถึงกาดสวนแก้ว และตลอดทั้งสายก็จะมีธุรกิจหลากหลายประเภทผุดขึ้นมาระหว่างสองฟากฝั่งของถนน ถือเป็นอีกเส้นหนึ่งที่เป็นย่านธุรกิจสำคัญ ๆ ของเชียงใหม่ รวมถึง "Legend Spa Chiang Mai" สปาที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นราวกับอยู่บ้าน" ซึ่งเป็นสปามาตรฐานทั้งสถานที่และบริการทั้งยังคัดสรรเฉพาะผลิตภัณฑ์คุณภาพเพื่อลูกค้า เชื่อว่าหลายต่อหลายคนที่สัญจรไปมาต้องเหลียวไปมองถึงตัวบ้านที่เป็นสีขาวบริสุทธิ์โดดเด่นเป็นสง่า สะดุดตาดูยิ่งนัก และเมื่อต้องเข้ากับแสงไฟในยามค่ำคืนแล้วละก็ ยิ่งเข้าชวนให้ใครหลายคนอยากเข้าไปสัมผัสถึงบรรยากาศ และก่อนที่จะเข้าไปชมบรรยากาศภายใน ผมมีประวัติเล็กน้อยมาฝากกันเกี่ยวกับคำว่า "สปา" แท้จริงแล้วสปาเป็นชื่อเมืองเล็กๆ ในประเทศเบลเยียม แถบทวีปยุโรป ที่เป็นแหล่งธรรมชาติมีบ่อน้ำร้อนถือว่าเป็นเมืองแห่งการพักผ่อน

26 baandee

บรรยากาศภายในสปาบริเวณที่ตกแต่งไว้ด้วยต้นไม้หลากหลายชนิดพร้อมกลิ่นน้ำดอกเสี้ยวๆ ช่วยเพิ่มความร่มรื่นในตอนกลางวันและดูคลาสสิกยิ่งขึ้นในยามค่ำคืน รวมทั้งสนามหญ้าสีเขียวซึ่งตัดกับสีขาวของตัวบ้านได้อย่างลงตัว ผมหยุดดื่มชาที่บรรยากาศอยู่คู่คู่อุณหภูมิที่อบอุ่นกับจิตในใจว่า "พวกมันสถานที่แบบนี้หลายๆ แห่งในเมืองที่มีความร่มรื่นแล้วละก็คงจะดีไม่น้อย ถือว่าเป็นสวรรค์สำหรับคนเมืองเลยทีเดียว"

ผมก้าวผ่านประตูบานสีขาวสะอาดตาเข้าไปสู่ภายในห้องรับรองแขกที่ตกแต่งไว้อย่างวิจิตรบรรจงที่เน้นความหรูหราตามสไตล์ยุโรปและโดดเด่นด้วยสถาปัตยกรรมที่เน้นลวดลายที่เข้ากับตัวบ้านไม่ว่าจะเป็นโคมไฟสีน้ำตาลอ่อนที่ดูหรูหราในระดับ ตลอดจนโต๊ะ โคมไฟ หรือแม้กระทั่งรูปภาพที่มีความกลมกลืนกันอย่างดีเยี่ยมราวกับว่าที่นี่คืออาณาจักรของมหาเศรษฐีในแถบยุโรป ผมเดินสำรวจทั่วบริเวณจนมาถึงห้องนวดเท้าที่เน้นการบำบัดด้วยไม้เพื่อให้คุณสัมผัสและใกล้ชิดกับธรรมชาติได้มากที่สุดซึ่งก่อนที่คุณจะเอนตัวลงนอนเพื่อรับการบำบัดพร้อมกับบรรยากาศภายในห้องที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นด้วยสีเหลืองนวล ยิ่งทำให้คุณผ่อนคลายเป็นเท่าตัว มาดูในส่วนของห้องสปาที่มีอ่าง Jacuzzi อ่างใหญ่ให้คุณได้ผ่อนคลายได้อย่างเต็มที่และที่สะดุดตาผมมากที่สุดเห็นจะเป็นกระจกเงาบานใหญ่ ให้ความรู้สึกเหมือนย้อนยุคไปอยู่ในยุโรปสมัยโบราณเลยทีเดียว

ทั้งนี้ใช้ว่าบ้านสปาหลังนี้จะตกแต่งด้วยสไตล์ยุโรปเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีแอบสอดแทรกศิลปะของไทยลงไปด้วย สังเกตได้จากชุดเครื่องเบญจรงค์ที่นำมาวางตกแต่งอยู่ในแต่ละห้องรวมถึงดอกไม้ที่เป็นของบ้านเราทั้งหมด เป็นการประยุคระหว่างสองวัฒนธรรมมาใช้ได้อย่างไม่ขัดตาตากลมกลืนอย่างลงตัว

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันความหรูหราจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนเรากับแบบใช้ชีวิต งานบางที่อาจทำให้เรารู้สึกเกร็งได้เป็นบางครั้งก็เมื่อต้องให้เกียรติสถานที่ แต่ที่ Legend Spa Chiang Mai แห่งนี้ นอกจากการตกแต่งอย่างหรูหราที่ผมได้สัมผัสถึงแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ผมสัมผัสได้จากที่นี่ก็คือความสบายความเป็นกันเอง ตลอดจนรอยยิ้มของพนักงานที่อยู่มานานที่บ้านสปาหลังนี้ ซึ่งให้ความรู้สึกที่สบายทั้งกายและใจ ไม่สามารถหาคำบรรยายได้จริงๆ ■

"Legend Spa"
Chiang Mai provides warmth in the same way that our houses do. Located on Huaykaew Road, this spa is attractive in its peaceful white facade and even more charming when basking in warm lights at night.

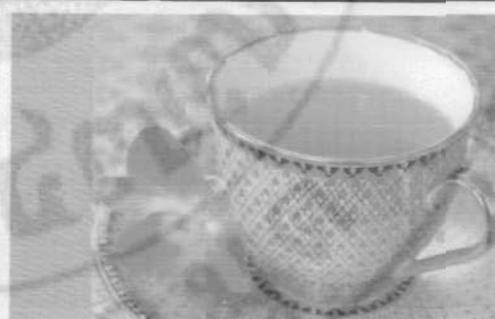
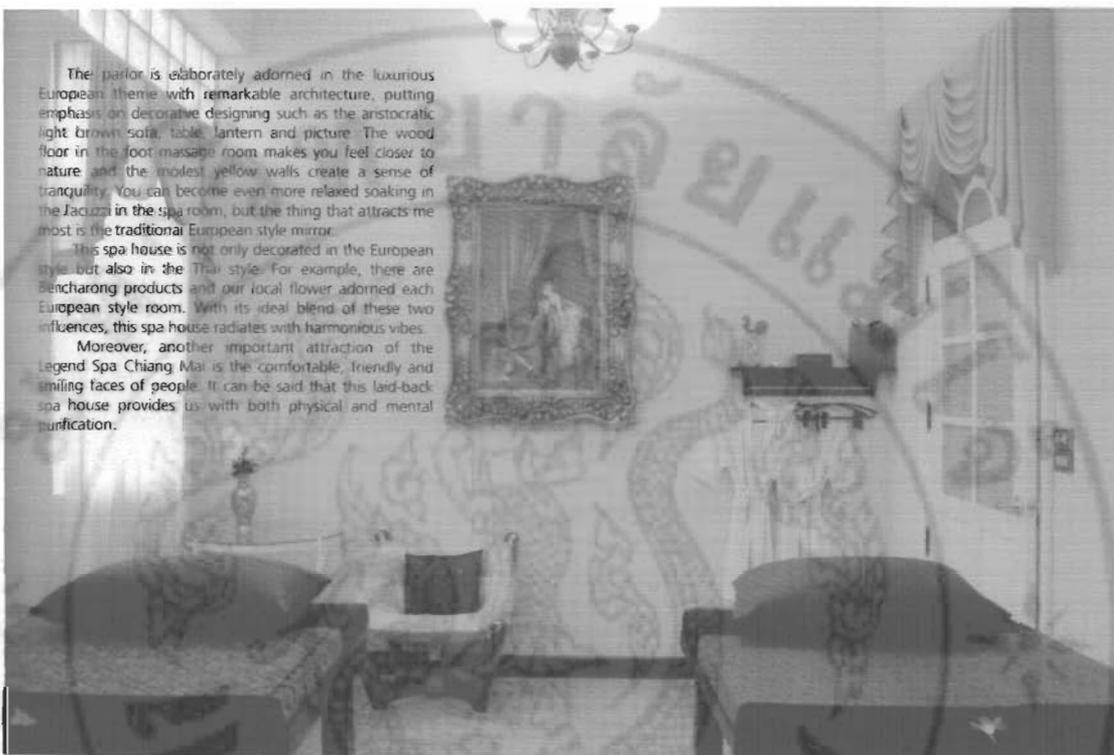
The word "spa" came from the name of a small town in Belgium which was renowned for its relaxing natural hot springs.

Surrounding this spa are various kinds of plants and mountains. In the spa house, there is a large garden where you can enjoy a night view. This makes the whole structure an interesting spa house. You can appreciate the peaceful scenery for a while and think to myself that having this kind of place in the city is very convenient and can be compared to an urban Garden of Eden.

The parlor is elaborately adorned in the luxurious European theme with remarkable architecture, putting emphasis on decorative designing such as the aristocratic light brown sofa, table, lantern and picture. The wood floor in the foot massage room makes you feel closer to nature and the modest yellow walls create a sense of tranquility. You can become even more relaxed soaking in the Jacuzzi in the spa room, but the thing that attracts me most is the traditional European style mirror.

This spa house is not only decorated in the European style but also in the Thai style. For example, there are Bencharong products and our local flower adorned each European style room. With its ideal blend of these two influences, this spa house radiates with harmonious vibes.

Moreover, another important attraction of the Legend Spa Chiang Mai is the comfortable, friendly and smiling faces of people. It can be said that this laid-back spa house provides us with both physical and mental purification.

Legend Spa
 64 ถนนเมกา ระพ่างเชียงใหม่ ตำบลโชคชัย 4 เชียงใหม่
 โทร. 053-406-520-2 เปิด 10:00 - 22:00 น. ทุกวัน

ตัวอย่างเนื้อหาประเภทสารคดี

ยันต์: ขอบฟ้าเมืองเหนือ

คำว่า 'ยันต์' ตามที่ปรากฏในพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับเจ้าฟ้าหลวง ตอนที่ 1 หน้า 1008 อธิบายว่า 'ยันต์' เป็นคำนาม 'น' รูปต่างๆ เขียนลงบนแผ่นผ้าหรือแผ่นทอง เป็นต้น และลงเลขหรืออักขระให้เป็นขลัง แผ่นทองที่ลงยันต์แล้วจะม้วนเป็นแบบตะกุดแล้วใช้เชือกร้อยก็เรียกยันต์เช่นกัน (จอม-ขุนทด . ยนต์ฯ)

'ยันต์' ได้แก่การเขียนอักขระ หรือคำที่เป็นคาถาลงใน 'ตัวว่าง' ของเรื่องยันต์หรือปองยันต์ ซึ่งมีรูปแบบและขนาดต่างๆ ตามที่ครูอาจารย์ได้จัดทำไว้ การเขียนอักขระยันต์มักเขียนลงบนแผ่นกระดาษบาง แผ่นผ้าบาง แผ่นโลหะ เช่น แผ่นเงิน แผ่นทองคำ หรือเขียนลงโล่เสื้อ โดยมีชื่อเรียกต่างกันไป คือ หากเขียนลงบนแผ่นผ้า เรียกว่า 'ผ้ายันต์' เขียนลงบนเสื้อ เรียกว่า 'เสื้อยันต์' ส่วนที่เขียนลงบนแผ่นโลหะ กลับเรียกว่า 'ยันต์' เฉยๆ แต่นิยมเรียกตามลักษณะของยันต์นั้นๆ เช่น ยันต์โขน ยันต์แผ่น ยันต์สายขาว ยันต์สายแดง ยันต์กลุ่ม เป็นต้น

ตามความเชื่อแล้ว 'ยันต์' เป็นเครื่องรางของขลังอย่างหนึ่ง ซึ่งเชื่อสืบๆ กันมาแต่โบราณกาลว่า มีประสิทธิคุณให้สัมฤทธิ์ผลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป การให้ประสิทธิคุณของยันต์นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น คาถาที่ลงในยันต์ วิธีการลงยันต์ จิตใจของผู้ลงยันต์ และความเชื่อของผู้ถือยันต์ เป็นต้น

ยันต์ต่างๆ โดยมากเมื่อลงคาถาที่ลงในยันต์นั้นๆ ออกมาจะพบว่า เป็นคำสี่ลงนอนให้ประพาดขึ้น ขอบปฏิบัติดี มีศีลธรรม หรือเป็นคำอวยพรให้อายุยืนมีสุข ปราศจากโรคภัยอันตราย นอกจากนี้บางคาถาเป็นคำขอพร โดยขอคุณพระศรีรัตนตรัยช่วยปกป้องรักษาคุ้มครองให้เจริญรุ่งเรือง ซึ่งเป็นภูมิปัญญาอันฉลาดล้ำของโบราณจารย์ที่แฝงเร้น 'ธรรมะ' ให้เข้าถึงผู้คนทั้งทางกาย จิตใจ และแม้แต่ม้วนเวียน จานดำที่นำยันต์ไปเก็บรักษาไว้

การเขียนคาถาลงในยันต์ ยันต์บางอย่างจะลงจากซ้ายไปขวาตามลำดับจนสุดคาถาหรือจนเต็มดายันต์ แต่ยันต์บางอย่างต้องลงข้ามดา เรียกว่า 'ลงด้น' กลับไปมาจนเต็มดายันต์ ซึ่งการเขียนคาถาด้านตัวเช่นนี้ ถือเป็นเคล็ดประเสริฐประสิทธิคุณของยันต์ กล่าวคือหากเขียนคาถาไม่ลงด้นตามที่ครูบาอาจารย์กำหนดไว้ย่อมให้ประสิทธิคุณของยันต์ลดน้อยลงไม่มีผลเต็มที่

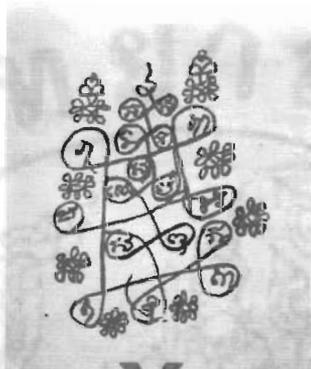
ยันต์ที่พบในเอกสารโบราณและสมุดข่อยในภาคเหนือตอนบนมีอยู่หลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะมีประสิทธิคุณมีหลากหลายแตกต่างกันออกไป อาทิ

- ยันต์เพื่อความเป็นสิริมงคล เช่น ยันต์หัวเสา ยันต์คุ้มโรค ยันต์พระพุทธรูปยืน เป็นต้น
- ยันต์เพื่อความคงกระพันชาตรี เช่น ยันต์คุ้มขาม ยันต์เลือดขาม ยันต์มีดขาม เป็นต้น
- ยันต์เพื่อเมตตามหานิยม เช่น ยันต์สุกิดินยา ยันต์บุญกัณฐกมมา เป็นต้น
- ยันต์ป้องกันภัย เช่น ยันต์ตัดเกิด ยันต์ขามเขี้ยว ยันต์คุ้มกัน เป็นต้น

เลขยันต์และเวทยันต์คาถา เป็นของมีค่าแต่โบราณโดยจรรยาเขียนสืบต่อกันมาบ้าง จดจารลงในลา และปับกระดาษสาบ้าง ปัจจุบันมักพบเห็นในบ้านเรือนของผู้เฒ่าผู้แก่ที่เคยบวชเรียนเป็นพระเป็นเณร หรือตามวัดบางแห่งในภาคเหนือตอนบน กล่าวได้ว่า 'ยันต์' ไม่เป็น 'ของดี' อันแสดงถึงความรู้ล้ำลึกและภูมิปัญญาของโบราณจารย์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมา แต่เป็นที่น่าเสียดายที่องค์ความรู้เรื่องดังกล่าวจะเลือนหายไปจากสังคม แม้มิทางปฏิบัติสิ่งมหัศจรรย์ของยันต์จะเชื่อถือต่อ 'ยันต์' ว่าเป็นเครื่องราง ของขลังที่ประสิทธิคุณต่อผู้ถือยันต์ในด้านต่างๆ แต่พบว่าในทางการศึกษาวิจัยแล้ว การศึกษาเรื่องยันต์ยังมีค้อยู่ข้างน้อย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากระตุกและส่งเสริมให้มีการศึกษาในเรื่อง 'ยันต์' นี้ให้มากขึ้น เพื่อคงความรู้ภูมิปัญญาในสังคมภาคเหนือ สมกับเป็น 'ของดีเมืองเหนือ' ต่อไป

text by
วิภาติกุล รัตนานา
photo-by
สิริวาท กิ่งแสง

Lanna world

Lanna Yan

(A cabalistic writing)

The word 'Yan' according to the Lanna dictionary is defined as writing or symbols gotten on cloth or gold leaves and possesses a sacred meaning. It is usually rolled up and tied with a sacred string.

Yan means the writing of an incantation or spell on different types of materials. They are mostly written on paper, cloth or metals such as silver or gold. Sometimes, they are written on clothing and are called many different names. On a piece of cloth, it is called 'Phao Yan'. On clothing, it is called 'Sua Yan' or just 'Yan'. However, the metal engraved Yan will be divided into various categories according to its type. Some names of this type of Yan are Yan Toru, Yan Fad, Yan Sai Kao, Yan Sai Dang and Yan Kloon.

According to Lanna belief, a Yan is inherited from generation to generation and is believed to help protect the people who believe in it. Other factors are also influential in the effectiveness of a Yan such as its incantation, method of writing and most importantly, the beliefs of the one who wrote it.

Most of the words in a Yan teach people to behave in a good way and follow moral ethics as well as bringing blessings, happiness and good health. Some ask for the protection from the "Three Gems of the Buddha" which we see as a clever way of the ancient people to embed religious devotion into people's minds.

The method of writing a Yan is very complicated, yet quite interesting. Some Yans are written from left to right like ordinary writing. However, the more complicated way is to write in a cross fashion which is believed to be more holy and would give more effective results.

According to ancient records found in the northern part of Thailand, there are many kinds of Yan for different purposes.

- Yan for luck and prosperity
- Yan for warrior's protection and invulnerable strength
- Yan for charm and attractiveness
- Yan for well-being and protection

A Yan and its enchantment is an ancient belief. Nowadays, we can only find them in a few ancient houses or temples, or with someone who has passed monk hood and has obtained possession of it. A Yan is a symbol to show the ancient wisdom of our ancestors. It is sad that our past along with our ancient wisdom is slowly being forgotten. Therefore we, as the leaders of this new generation, should help preserve our valuable heritage in order that it may be preserved for future generations.

ปกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ฉบับที่ 7 (ยุคแจกฟรี)

ตัวอย่างหน้าสารบัญ

BRANDEE EVENTS		BRANDEE HOME & DÉCOR		BRANDEE PEOPLE	
15	News & Events งานฉลองปีใหม่ , JJ Love variety	20	Home Catalogue โครงการหมู่บ้านทาวน์โฮมเชียงใหม่	36	VIP คุยกับนายก อบจ. เชียงใหม่
16	Up Date BMW Series 5	26	เปิดบ้านสวย เปิดบ้านกวีวงศ์ทาวน์โฮมที่ Q Home	42	People อ.กฤษดา กับ ศูนย์กีฬา
18	แวดวงอสังหาริมทรัพย์ ตลาดสิ่งปลูกสร้าง "ภูเก็ต" สร้างบ้านช่วยอาหาร ได้เพิ่มขึ้น	32	Decor เฟอร์นิเจอร์-สิ่งของใช้ภายในที่หรูๆ		

BRANDEE STORY

BRANDEE LIFE STYLE

BRANDEE INFORMATION

23 **Baandee Story**
 สภกรรมการบริหาร Baandee

24 **เรื่องจากปาก**
 Oriental Stop คุณภัทราอนุชิตพร

30 **Scoop**
 ธุรกิจร้านอาหาร Baandee

33 **Spa & Beauty**
 บ้านเกษตร

46 **Let's eat Out**
 The Resort

48 **ช่วงฤดู**
 Baandee 2013

52 **เงินทอง 48**
 * บริการสินเชื่อ Baandee 2013

56 **ราคาประเมินที่ดิน**
 Baandee 2013

64 **Business Zone**
 Baandee 2013

ตัวอย่างภาพประกอบนิตยสาร

ในครอบครัวได้ซึกด้วย การเลือกใช้วอลเปเปอร์สีชาวยเป็นสีหลักของบ้านหลังนี้ ทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด เรียบร้อย กลมกลืนกับเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งในบ้านได้อย่างลงตัว

การตกแต่งสไตล์ "Island Concept" ถูกนำมาใช้ในการออกแบบห้องครัวของบ้าน ซึ่งจะมีพื้นที่สำหรับจัดเตรียมอาหาร สามารถจัดปาร์ตี้สังสรรค์เล็กๆ ในวันว่างได้ โทนสีชาวยถูกนำมาใช้กับห้องครัวทำให้ห้องครัวของบ้านหลังนี้ดูสะอาด มีเสน่ห์ น่าหลงใหล ไม่ว่าจะเป็นเฟอร์นิเจอร์แบบ built in สีชาวย และเครื่องครัวที่ถูกออกแบบอย่างมีดีไซน์ที่เน้นสีขาวเป็นหลักเช่นกัน ห้องรับประทานอาหารอยู่ในตำแหน่งที่เปิดรับมุมมองแห่งความสดชื่นของน้ำตก และไม่โดนน้ำร้อนพุ่งผ่านกระจกใส สมาชิกในครอบครัวสามารถสัมผัสธรรมชาติได้อย่างแท้จริง แม้ขณะนั่งรับประทานอาหารอยู่ภายในบ้าน

"Garden Bathroom" คือสไตล์ที่ใช้ในการตกแต่งห้องน้ำของบ้านหลังนี้ ภายในห้องน้ำมีการแยกพื้นที่ส่วนเปียกและแห้งเป็นสัดส่วน มีการตกแต่งสวนภายในห้องน้ำที่สามารถอาบน้ำท่ามกลางธรรมชาติด้วย ผักบัวทรงน้ำรักกลมกลืนกับสวนสวยที่จัดไว้ หรือจะเปลี่ยนบรรยากาศเป็นการผ่อนคลายในอ่างอาบน้ำและเพลิดเพลินกับการชมธรรมชาติก็ได้เช่นกัน

มุมมองของบ้านหลังนี้จะเน้นพื้นที่ของการพักผ่อน สามารถเป็นมุมนั่งพักผ่อนเหมาะสำหรับการรับแขกแบบไม่เป็นทางการหรือแขกที่สนิทสนม นอกจากนั้นแล้วทุกห้องของบ้านจะมีมุมที่อิงแอบกับธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นห้องทำงาน ห้องครัว หรือห้องน้ำมีการออกแบบให้ธรรมชาติโอบล้อมแบบ 360 องศา ธรรมชาติที่แวดล้อมบ้านสวยหลังนี้สร้างความร่มรื่นสบายให้แก่ผู้อยู่อาศัย ถือเป็นแนวคิดในการสร้างบ้านที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันนี้ ท่านผู้อ่านสามารถนำไอเดียนี้ไปประยุกต์ใช้ในการตกแต่งบ้านของท่าน เพื่อสร้างความร่มรื่นให้กับบ้านของท่านยิ่งขึ้น สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ สำนักงานชาย โทร 1388 กด 71, 72 หรือโทร. 053-2 www.qh.co.th

ชาวบม สระน้ำพร้อมน้ำตกช่วยเพิ่มความสดชื่นกับตัวบ้าน
ชาวต่าง มุมรับประทานอาหารจัดวางการตกแต่งอย่างลงตัว
ชาว ข้าง ห้องน้ำแบบ Garden Bathroom ที่ใกล้ชิดธรรมชาติ

ตัวอย่างการออกแบบหน้านิตยสาร

Banyan Tree เรื่องจากปาก

Text By Kochanok Shop picture By Thivakorn Cake picture BY Hotel s PR

ท่ามกลางบรรยากาศล้านนา ที่มีร้านมากมายในภาคคาราโอเรียนเต็ล ซีโอป (ร้านเบเกอรี่) เป็นที่รู้จักและยอมรับในรสชาติความอร่อยของขนมนานาชนิด ในหมู่คนกรุงเทพฯมาแล้ว และตอนนี้พร้อมจะให้บริการกับคนเชียงใหม่ ได้ลิ้มลองรสชาติของขนมอันหลากหลายที่ เซฟแพนรี่ เลอบรูฟ เรฟชนมฝีมือเยี่ยม ของโรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล คาราเทวี เชียงใหม่ ได้บรรจงสร้างสรรค์อย่างตั้งใจ ออกจกนึ่งรับประทานในร้านแล้ว ยังสามารถซื้อไปเป็นของฝากในโอกาสพิเศษต่างๆ แก่เพื่อน ผู้ใหญ่ที่เคารพ หรือคนที่รักใจ

โอเรียนเต็ล ซีโอป เป็นร้านที่มีบรรยากาศร่มรื่น สวยงามของแม่ไม้กอบกับองค์ประกอบของอาคารที่เป็นไม้ ทำให้มีมนต์เสน่ห์ออกบ้าน เป็นมุมที่ให้บรรยากาศ ร่มเย็น ผ่อนคลายเหมาะสำหรับเป็นที่พักผ่อนสบายๆ นั่งดื่มกาแฟ หรือเครื่องดื่มเย็นๆ หรือหลังจากเดินช้อปปิ้งตามร้านค้าต่างๆ ในภาคคารา ภายในร้านจะเน้นสีขาวสะอาด ทำให้เด็กและของหวานที่ถูกจัดไว้ ดูโดดเด่นน่าลิ้มลองเป็นที่ถูกใจของนักชิมทั้งหลาย

โอเรียนเต็ล ซีโอป โฮมเมดเบเกอรี่ซึ่งประกอบไปด้วยเค้ก ชนมงปิ่ง ช็อกโกแลต และไอศกรีม ซึ่งจะทำใหม่ สด วันต่อวันเด็กที่ได้รับความนิยมมีสองแบบคือ เค้กสด เป็นเค้กชิ้นเล็กตกแต่งอย่างสวยงาม เช่น Tanchese เค้กสดที่ประกอบไปด้วย Crunchy Sable Breton,

Milk Chocolate Mousse, Caramel Mousse และ Liquid Caramel เป็นหนึ่งในเค้กสดที่ตกแต่งอย่างสวยงามด้วย ช็อกโกแลต และคิตตองคำเปลว Berry Berry เป็นเค้กสดรูปวงรี มีสีแวววาวที่เป็นสีของ Forest Barries ทำให้เด็กมีสีหวานน่าชิมยิ่งนัก Berry Berry ประกอบไปด้วย Forest Barries Mousse, Strawberry Jelly และ Almond Sponge เหมาะสำหรับซื้อเป็นของฝากใส่กล่องสวยงาม หรือ เค้กขนาดใหญ่ (Cake Big Portion) ก็เป็นเค้กอีกแบบที่ได้รับความนิยม และมีไซ์อยู่ในร้าน แต่จะก่อนจะจัดแต่งอย่างประณีต สวยงามไม่เหมือนใคร เช่น Pomme d'Éve ที่ประกอบไปด้วย Jacande Mousse, Chocolate Joconde Biscuit Apple Mousse เหมาะสำหรับเป็นเค้กพิเศษในเทศกาล หรือวันสำคัญต่างๆ ที่สำคัญราคาไม่แพงอย่างที่คิด ลูกค้าสามารถสั่งล่วงหน้า 7 วัน นอกจากเค้กแล้วที่ร้านยังมีขนมเบเกอรี่หลากหลายชนิด และเป็นที่นิยมของลูกค้านับอย่างมกนั้นคือ Danish Pastry หนังกุ้งนาง และยังมีหน้าผลไม้อื่นๆ อีกมากมาย ที่ให้ลูกค้าได้เลือกชิม ของหวานชิ้นหรือที่ขาดไม่ได้อีกอย่างคือ ช็อกโกแลตมีหลายรสชาติและหลายรูปแบบ เช่น Heart Chocolate รูปหัวใจที่มีส่วนผสมหลักของ Raspberry Panache ทำให้มีสีแดงเข้ม นอกจากนั้นยังมี Dhara Dhevi ช็อกโกแลตที่ประกอบไปด้วย Crispy Feuilletine Pistachio Panache และ Kad Dhara ที่มี Cinnamon Caramel Panache เป็นส่วนผสม ทำให้มีรสหวาน นุ่ม ของ Cinnamon ใครได้ชิมจะต้องติดใจ และที่ลืมไม่ได้ไอศกรีมทำเองรสชาติหอมหวานเข้มข้น ลูกค้าสามารถสั่งตักใส่ใน Scoop ทานระหว่างเดินเล่นใน ภาคคารา

โอเรียนเต็ล ซีโอป แมนดาริน โอเรียนเต็ล คาราเทวี เหมาะสำหรับเป็นจุดนัดพบของชาวเชียงใหม่ และนักท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหลังจากเดินช้อปปิ้งตามร้านค้าต่างๆ เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 10.00 - 21.00 น. สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 053 - 888888 ต่อ 8834

ตัวอย่างเนื้อหาประเภทข่าว

Baandee
NEWS & EVENTS

Chiang Mai Flower Festival

เมื่อวันที่ 4-6 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ทางเทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดงาน เทศรมไม้ดอกไม้ประดับ ครั้งที่ 29 โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชนและสถาบันการศึกษาต่างๆ มาร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ โดยบรรยากาศภายในงานก็วสันต์เต็มไปด้วยสีสันและความสวยงามของดอกไม้ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวอย่างมาก

A fairytale Wedding in Land of Enchantment

โรงแรม แชนดรีน โฮเต็ลเชียงใหม่ ได้รับความไว้วางใจให้จัดพิธี 55 คู่ ภายใต้บรรยากาศอันโรแมนติก ตั้งแต่วันที่ 25 - 28 กุมภาพันธ์ 46 ที่ผ่านมา

The Laguna Home Grand Opening

The Laguna Home "โรงแรมเปิดตัวอย่างอบอุ่น" ทางโครงการภายใต้คอนเซ็ปต์ "บ้านสวย ชarming โอบล้อมด้วยธรรมชาติ" และได้รับการเปิดบ้านเปิดโครงการไทย 3 ภาคเป็นครั้งแรก ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา โดยได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและแขกผู้เกียรติจำนวนมาก

Bandee วิเคราะห์การณื

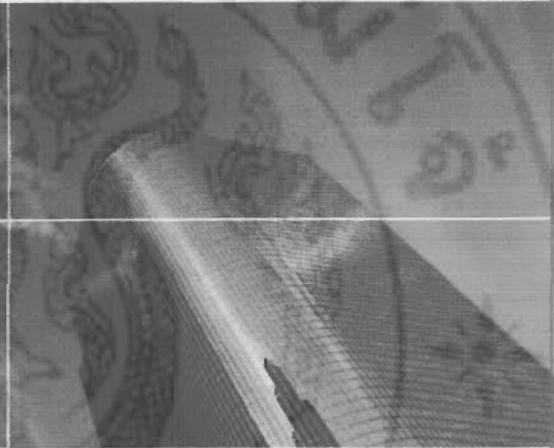
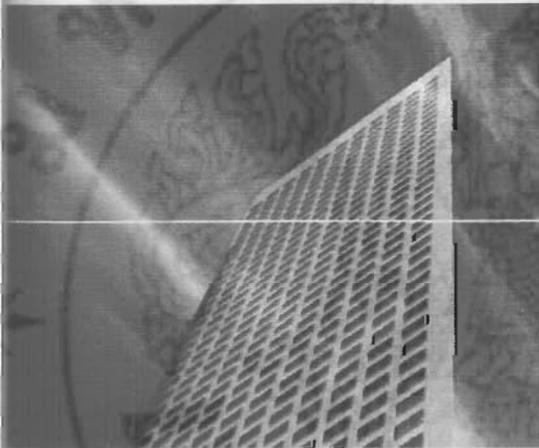
อนาคตธุรกิจคอนโดมิเนียม

Test By Kochanok Krustani

ปัจจุบันความเจริญเติบโตโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจของเมืองใหญ่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงขาขึ้น ซึ่งทำให้ความต้องการแรงงานย่อมเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว จากจุดนี้เองทำให้เกิดการหลังไหลของแรงงานจากจังหวัดข้างเคียงเข้ามาทำงานตามเมืองใหญ่ เหล่านี้ ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรตามเมืองใหญ่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอย่างรวดเร็ว

เนื่องจากการย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ ทำให้ความต้องการที่พักหรือที่อยู่อาศัยใหม่ย่อมเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งลักษณะ

โดยปัจจัยทั่วไปแล้วทำให้เชื่อได้ว่า ปัจจุบันผู้คนเริ่มหันมามองที่อยู่อาศัยแบบห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมกันมากขึ้น สำหรับในเชียงใหม่เองธุรกิจคอนโดมิเนียมก็เริ่มจะมีขึ้นให้เห็นกันอย่างหนาตามากขึ้นจากเดิมไม่ว่าจะเป็นคนเชียงใหม่เองหรือแรงงานจากต่างถิ่นก็มีความสนใจมากขึ้นเช่นกัน เป็นที่คาดการณ์กันว่าอนาคตของธุรกิจประเภทนี้สามารถเติบโตต่อไปได้อีก เพราะจากปัจจัยส่งเสริมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น เมืองเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจของภาคเหนือ มีความเจริญในด้านต่างๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งเหล่านี้เองเป็นเหมือนแม่เหล็กดึงดูดให้ผู้คนเข้ามา ไม่ว่าจะเมิน

ที่พักอาศัยของบุคคลเหล่านี้ย่อมแตกต่างกันไปตามรายได้ของแต่ละคน บางคนเช่าหอพักอยู่ บางคนเช่าบ้าน

สำหรับคนที่มียาวได้พอที่จะซื้อบ้านเป็นของตัวเองได้ก็เริ่มที่จะมองหาบ้านจัดสรร แต่ด้วยในภาวะปัจจุบัน ที่ดินตามเมืองใหญ่ๆ นั้นจะมีราคาสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ทำให้ราคาของบ้านจัดสรรสูงตามขึ้นไปเรื่อยๆ จนเริ่มที่จะหันมามองห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมกันมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับแล้วราคาของห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมก็ดูจะใกล้เคียงกับบ้านจัดสรร และในด้านของทำเลที่ตั้ง ห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมดูเหมือนจะได้เปรียบกว่า เพราะคอนโดมิเนียมแต่ละแห่ง ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ใกล้กับใจกลางเมือง และบางครั้งก็ตั้งอยู่ใจกลางเมือง เมื่อเทียบกับหมู่บ้านจัดสรรที่ราคาใกล้เคียงกันมันสถานที่ตั้งค่อนข้างไกลจากตัวเมือง ประกอบกับราคาที่ดินในปัจจุบันที่ยังคงตัวอยู่ในราคาสูง ทำให้ยังอยู่ไกลเมืองเท่าไรทำให้ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น และอีกเหตุผลหนึ่งที่ห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมจะได้รับความนิยมก็คือปัจจุบันลักษณะครอบครัวของคนไทยนั้นจะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่กับลำพัง พ่อ แม่ ลูก ซึ่งบางครั้งมีจำนวนที่จำเป็นต้องอาศัยอยู่เฉพาะบ้าน อาจเพียงต้องการห้องชุดที่มีเพียง 2 ห้องนอนก็เพียงพอแล้ว

แรงงานจากต่างถิ่นหรือผู้ที่เข้ามาเรียนตามสถานศึกษาต่างๆ ทำให้เชียงใหม่มีประชากรเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับธุรกิจห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสะดวก เรื่องที่ตั้งและความสามารถผ่อนชำระค่ามัดจำที่สามารถจ่ายได้

จากเหตุผลทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้นทำให้เชื่อได้ว่าอนาคตของธุรกิจประเภทนี้ ทั้งโดยรวมในประเทศไทยและในจังหวัดเชียงใหม่สามารถที่จะเติบโตต่อไปได้และ ยังมองกันต่อไปว่าที่อยู่อาศัยประเภทนี้จะได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในอนาคต

ตัวอย่างเนื้อหาประเภทสารคดี

BAANDEE STORY

สงกรานต์ ในความเชื่อสรียคติ

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีไทยที่มีมาแต่โบราณ และเป็นประเพณีอันทรงคุณค่าของชาวไทย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเมืองมอญที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านเมื่อครั้งโบราณกาล เนื่องจากประเทศไทยอยู่ติดกับเมืองมอญ และบ่อยครั้งที่ชาวมอญอพยพครอบครัวเข้ามาอยู่ในประเทศไทย จึงเป็นธรรมดาที่ชาวมอญได้นำเอาได้เอารวมธรรมเนียมและพิธีต่าง ๆ เข้ามาด้วยซึ่งก็มีหลายประเพณีที่ไทยเราได้รับมาจากชาวมอญ แต่ในที่สุดก็ได้เลือกเอาไว้แต่ที่เหมาะสมเท่านั้น ประเพณีสงกรานต์ที่มีมาแต่โบราณกาลของไทยนั้นสาเหตุที่ยึดถือวันที่ 13 เมษายน เป็นวันสงกรานต์ เป็นเพราะแต่โบราณกาลมา วันนี้เป็นวันที่ช่วงความยาวของกลางวันเท่ากับกลางคืน พระอาทิตย์จะโคจรข้ามมาจากราศีมีนมาสู่ราศีเมษในวันที่ 13 เมษายน เป็นฤดูกาลที่ภครโคจรของระบบสุริยจักรวาล ทำให้โลกและดวงอาทิตย์อยู่ใกล้กันมากที่สุด เมื่อเทียบกับช่วงตอนอื่น ๆ อากาศจะร้อนมากคนโบราณจึงคิดให้มีการเล่นน้ำเพื่อคลายความร้อนกันขึ้น และอาจจะมีเหตุผลทางโหราศาสตร์เข้ามาปะปน ถึงกันว่าราศีเมษเป็นราศีที่ 1 ของโลกพระอาทิตย์เป็นมหาอุตถ์ ในราศีนี้ดวงของบุคคลใดที่มีดาวพระอาทิตย์สถิตอยู่ราศีเมษ มีความเชื่อว่าเป็นบุคคลที่ทรงไว้ซึ่งอำนาจและวาสนาสูงส่งและจะมีเกียรติยศชื่อเสียงโด่งดังในอนาคต ส่วนมากแล้ววันสำคัญของไทยที่มีมาแต่โบราณกาลนั้น โดยมากจะคิดตามจันทรคติมีแต่วันสงกรานต์เท่านั้นที่คิดตามสุริยคติสงกรานต์เป็นประเพณีที่สอนให้รำลึกถึงบุญคุณ จึงทำให้มีพิธีที่เรียกว่า "พิธีรดน้ำดำหัว" เป็นพิธีที่เราแสดงความกตัญญูแก่ผู้ที่มีพระคุณ ในฐานะที่เราเป็นคนไทยจึงควรที่จะช่วยสืบทอด และคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามเหล่านี้ให้ได้อยู่คู่กับประเทศไทยไปตราบนานเท่านาน

Text By K.*O.*i

ตัวอย่างเนื้อหาประเภทบทความ

คุณบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ นายกศทศนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่

จากฉบับที่แล้วท่านผู้อ่านคงจะได้เห็นวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานของนายกศทศนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่คุณบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ ที่มีต่อเมืองเชียงใหม่กับไปแล้ว แต่ยังมีอีกหลายเรื่องราวที่น่าสนใจของจังหวัดเชียงใหม่ โครงการต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในเชียงใหม่ ซึ่งได้นำมาเสนอต่อในฉบับนี้ (ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ในฐานะที่คุณบุญเลิศมีหน้าที่ดูแลเชียงใหม่ คิดว่าอะไรเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วง?

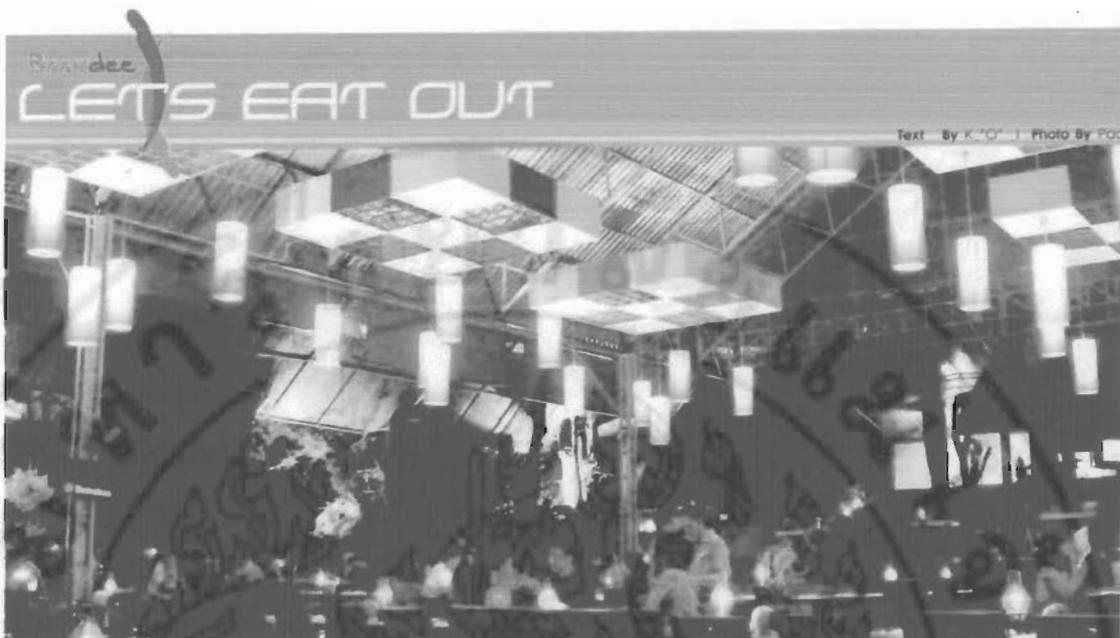
ผมเป็นห่วงอยู่หลายเรื่อง ผมคิดว่าอีกหน่อยวัฒนธรรมประเทศดั้งเดิมของชาวเชียงใหม่จะค่อยๆ หายไป เนื่องจากกระแสของโลกาภิวัตน์ทำให้การอนุรักษ์วัฒนธรรมของเราถูกทิ้งไปบางส่วนที่ เชียงใหม่กำลังเป็นเมืองที่พัฒนา ยิ่งนำไปเป็นห่วงในเรื่องของวัฒนธรรม ดังนั้นในฐานะที่เป็นชาวเชียงใหม่ต้องให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างมาก ผมก็พยายามที่จะแทรกแนวคิดที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมไว้ในประเด็นต่างๆ อย่างเช่นประเด็นสงครามน้ำลาย แขนงที่จะมีรถสก๊อตน้ำลาย เราหันมาช่วยกันรณรงค์ว่านี่เป็นกรรณคดีอย่างหนึ่งเห็นง่าย ผมไม่อย่างให้วัฒนธรรมอื่นเข้ามาทำให้เชียงใหม่เราเปลี่ยน

ในส่วนทั่วไปของเมืองเชียงใหม่คิดว่าอะไรที่ยังเป็นปัญหาอยู่?

สิ่งที่ไม่มีพื้นที่ของเขตรับ ทุกวันนี้การเก็บขยะของเชียงใหม่มีอยู่ 2 ขั้นตอนขั้นตอนแรกได้แก่การจับกับ คือการจัดเก็บขยะในบ้านไปรวมที่จุดขนถ่าย และขั้นตอนหนึ่งคือการเก็บจากจุดขนถ่ายไปกลบฝังเพื่อการจัด ปัญหาที่เราพบก็คือปัญหาเรื่องสถานที่กำจัดขยะของพวกเรา เพราะว่าสมัยก่อนเราจะไปกลบฝังที่ อ.ฮอด พอระยะหลังประชาชนของที่นี่เริ่มเกิดความไม่เข้าใจถึงสาเหตุที่เราต้องไปกลบฝังที่นั่น ก็มีมารู้กันว่า อ.ฮอดมีความเหมาะสมที่สุด เนื่องจากพื้นที่ตรงนั้นเป็นจุดอับฝน สภาพของป่าเหมาะสมมากในการกำจัดขยะด้วยการกลบฝัง โดยทางกายภาพแล้วพื้นที่ควรจะเป็นอย่างนี้ เราคงไม่สามารถนำขยะไปกลบฝังที่แม่แจ่มหรือแม่วางซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ต้นน้ำ เพราะถ้าเกิดฝนตกขึ้นมาแล้วน้ำฝนจะไหลนำพาขยะไปไม่เรียบร้อยคนก็จะทั้งหมด ตอนที่เราที่กำลังหาวิธีการกำจัดขยะที่ถาวร

ได้มีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง?

ที่เราทำได้ตอนนี้ก็คือวิธีการกำจัดขยะจากเครื่องกำจัดขยะ ซึ่งผมก็ได้มีการประสานงานไปยังรัฐบาลอังกฤษ ซึ่งทางรัฐบาลอังกฤษก็ให้ความช่วยเหลือเรา โดยทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้งบประมาณก้อนหนึ่งกับองค์การภาคเอกชนแห่งหนึ่งของประเทศอังกฤษไปเข้ามาทำเครื่องอบขยะให้กับเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเครื่องอบดังกล่าวเป็นเครื่องต้นแบบที่ยังไม่มีที่ไหนในโลกนอกจากประเทศอังกฤษ จากที่ผมไปดูมา รูปร่างของเครื่องก็จะคล้ายๆ รถที่ท้ายยาวๆ ยาวประมาณ 20 เมตร ความสูงประมาณเมตรเศษๆ จะมีตัวเครื่องข้างในที่หมุนตลอดเวลาโดยใช้ไอน้ำที่มีความร้อนประมาณ 80 องศาเซลเซียส จะมีท่ออยู่ 4 ท่อ ซึ่ง 4 ท่อนี้จะอยู่กับความดันที่ทำให้ขยะย่อยสลายได้ แล้วก็จะมีสะพานที่ทำการแยกขยะประเภทต่างๆ สามารถทำให้ขยะในเชียงใหม่ที่ออกมาวันละ 300 ตันเหลือแค่ 30 ตัน และขยะที่ย่อยสลายออกมาจะไม่มีการเหม็นสกปรก อย่างเช่นกระป๋องน้ำอัดลม ถ้าผ่านเครื่องนี้ออกมาก็จะกลายเป็นปุ๋ย และคราบน้ำหวานที่ติดอยู่ที่จะถูกขจัดออกไป ในตรงจุดนี้เราก็พยายามกันอยู่ที่จะหาวิธีการกำจัดขยะแบบยั่งยืน แต่ผมก็อยากให้ชาวเชียงใหม่ช่วยกันด้วยอยากให้คิดว่ามันไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่แต่เป็นของชาวเชียงใหม่ทุกคน

The Resort

หากพูดถึงร้านอาหารในเชียงใหม่ที่อาหารอร่อย และมีบรรยากาศดีท่ามกลางต้นไม้ใหญ่ Lets eat out ฉบับนี้ขอแนะนำร้านอาหาร The Resort

The Resort เป็นร้านอาหารบรรยากาศสบายๆ ติดริม น้ำปิงที่มีวิวเงารองต้นไม้ใหญ่ ที่ให้ความรู้สึกใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยเฉพาะต้นมะขามใหญ่ที่กลายเป็นสัญลักษณ์ของ The Resort

บรรยากาศภายในร้านสวยงามดูสบายๆ เพราะมีบริเวณที่กว้างขวาง เหมาะทั้งการสังสรรค์กับเพื่อนฝูงหรือพาครอบครัวมาจับประทานอาหาร ประกอบกับวงดนตรีที่คอยขับกล่อมเพิ่มความรื่นรมย์จากเสียงเพลงให้กับลูกค้า นอกจากบรรยากาศดี ๆ ของร้านที่ชวนให้เราหลงใหล อาหารของที่นี่รสชาติก็อร่อยไม่แพ้ใครเลย อย่างเช่น ซาหมู The Resort เป็นเมนูเด็ดของร้านนี้ มีการเลือกเฉพาะชาหน้า นำไปต้มก่อนที่จะทอดกรอบ จึงทำให้ซาหมู The Resort กรอบนอกนุ่มใน และยังมีน้ำจิ้มให้เลือกถึงสามแบบด้วยกัน ได้แก่ น้ำจิ้มแจ่ว มายองเนส น้ำจิ้มสามรส ใครชอบแบบไหนก็

เลือกกันได้เลยตามสบาย และอีกเมนูหนึ่งที่แทบจะทุกโต๊ะต้องสั่ง ก็คือ ยำผักบั้งกรอบ เป็นผักบั้งชุบแป้งทอดสูตรพิเศษของร้าน ผักบั้งสีทองอร่าม เสิร์ฟพร้อมน้ำราดทะเลที่เต็มไปด้วยกุ้งและปลาหมึก รสชาติเปรี้ยว เผ็ด หวานกลมกล่อมมากเลยทีเดียว หรือว่าใครที่อยากทานปลา ที่นี่ก็มีเมนูปลาช่อนหลงบั้ง เป็นปลาช่อนตัวโตเนื้อแน่นทอดกรอบ ราดด้วยกุ้ง หอย ปลาหมึก ลูกชิ้นปลาผัดกับน้ำพริกเผา แล้วโรยหน้าด้วยใบกระเพราทอดกรอบรสชาติเผ็ดมันกำลังดี และเมนูสุดท้ายที่อยากเสนอ คือแกงคั่วหมูแคดเดียวเมนูนี้พิเศษตรงที่ทางร้านตำน้ำพริกและคั่วเอง นำเนื้อหมูมาหมักกับเครื่องเทศสูตรพิเศษของร้านรสชาตินุ่มอร่อยจานนี้จะเสิร์ฟพร้อมผักพื้นบ้าน เรียกได้ว่าเมนูนี้อร่อยเอาใจชาวเชียงใหม่ที่สำคัญ อาหารของ The Resort ยังได้รับป้ายจากชมรมภัตตาคารอาหาร Clean food good test ว่าอาหารสะอาดรับรองว่าท่านจะได้รับประทานอาหารที่อร่อยและถูกหลักสุขอนามัยด้วย

ภาคผนวก ก
ประวัตินักวิชาการที่ให้สัมภาษณ์

ประวัตินักวิชาการที่ให้สัมภาษณ์

ชื่อ – สกุล

นายศิริธรณ์ โรจนสุพจน์

ตำแหน่ง

หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ประวัติการทำงาน

- อาจารย์ผู้สอนวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสาร
- อาจารย์ผู้สอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์
- ที่ปรึกษานิตยสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
- งานวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมจัดการป่าชุมชนของชาวบ้านห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ : รายงานวิจัยโครงการ
- เขียนหนังสือ เปิดใจ...ไพศาล ตั้งยะฤทธิ ผู้พิชิตรางวัลภาพข่าวยอดเยี่ยม อาเซียน' 32
- งานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อมวลชน กับความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม ของประชาชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ – สกุล

นางสุภาพ วัฒนวิชัยกรรม

ตำแหน่ง

ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวาณิชบารุง

ประวัติการทำงาน

- ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย (พ.ศ.2513-2542)
- หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (พ.ศ.2525-2542)
- ผู้เชี่ยวชาญ และให้ข้อเสนอแนะในงานวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนร้อยกรอง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ได้รับโล่รางวัลครูภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2532 จากคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ
- ได้รับโล่รางวัลครูแม่แบบภาษาไทย จากกรม สำนัญศึกษา ประจำปี การศึกษา 2537

ภาคผนวก

รายชื่อสมาชิคนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่ให้สัมภาษณ์

รายชื่อสมาชิกนิตยสารบ้านดี ที่ดินดี ที่ให้สัมภาษณ์

1. ศรีธรณ์ โรจนสุพจน์. หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ. 2551. สัมภาษณ์. 20 กุมภาพันธ์.
2. สุภาพ วัฒนวิทย์กรรม. ผู้อำนวยการโรงเรียนช่างฟ้าเชิงเชิงวานิชบุรี. 2551. สัมภาษณ์. 15 กุมภาพันธ์.
3. พรรณี พยัคฆศักดิ์. 2551. สัมภาษณ์. 6 มกราคม.
4. มนชัย เตจ๊ะสา. 2551. สัมภาษณ์. 20 มกราคม.
5. ฉันทนา แก้วเฮียง. 2551. สัมภาษณ์. 12 มกราคม.
6. จันทิรา อยู่บัวสาย. 2551. สัมภาษณ์. 16 มกราคม.
7. ชัยมณี จิรพงษ์. 2551. สัมภาษณ์. 2 มกราคม.
8. ชารทิพย์ สุคันธนาถ. 2551. สัมภาษณ์. 6 กุมภาพันธ์.
9. สโรชา กาญจนเดชาวงศ์. 2551. สัมภาษณ์. 9 กุมภาพันธ์.
10. พิมพ์ แซ่เฮง. 2551. สัมภาษณ์. 15 กุมภาพันธ์.
11. อัครา อุดมศิลป์. 2551. สัมภาษณ์. 9 มกราคม.
12. ชมัยร์วินทร์ รัชเศรษฐ์กุล. สัมภาษณ์. 11 กุมภาพันธ์.
13. จุฑาทิพย์ กาญจนากร. สัมภาษณ์. 19 มกราคม.
14. สุเทพ กาญจนูตร. สัมภาษณ์. 27 มกราคม.
15. สุภาณี ดีสูงเนิน. สัมภาษณ์. 15 มกราคม.
16. วิจิตรา มาโน. สัมภาษณ์. 12 กุมภาพันธ์.
17. บัณฑิต พลทธิพงษ์กุล. สัมภาษณ์. 22 มกราคม.

ภาคผนวก จ
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวจิตติพร ธาราทิกานนท์
วัน เดือน ปีเกิด	18 มีนาคม 2525
ภูมิลำเนา	จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
	พ.ศ. 2543 ศศ.บ. (นิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่
	พ.ศ. 2547-2549 ผู้ช่วยบรรณาธิการ นิตยสารบ้านดี ที่ดินดี จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2549-ปัจจุบัน เลขานุการผู้อำนวยการ โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวาณิชบารุง จังหวัดเชียงใหม่